แผนพัฒนาท้องถิ่น
เพิ่มเติมครั้งที่ 2/2568
(พ.ศ.2566-2570)
องค์การบริหารส่วนตำบลวังพญา
อำเภอรามัน จังหวัดยะลา

ประกาศองค์การบริหารส่วนตำบลวังพญา
เรื่อง ประกาศใช้แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2566 - 2570)
ฉบับเพิ่มเติมครั้งที่ 2/2568

.....

ตามที่สภาองค์การบริหารส่วนตำบลวังพญา ได้พิจารณาและให้ความเห็นชอบแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2566 - 2570) ฉบับเพิ่มเติมครั้งที่ 2/2568 ในการประชุมสภาสมัยสามัญ ประจำปี 2568 สมัยที่ 1 ครั้งที่ 3/2568 เมื่อวันที่ 19 กุมภาพันธ์ 2568 แล้วนั้น

อาศัยอำนาจตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2548 ข้อ 17 องค์การบริหารส่วนตำบลวังพญา จึงขอประกาศใช้แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2566 - 2570) ฉบับเพิ่มเติมครั้งที่ 2/2568 เป็นกรอบในการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปี และเป็นแนวทางในการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลวังพญา ต่อไป

จึงประกาศมาให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ 21 เดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2568

(นายนาเส ดิงปะแต)
นายกองค์การบริหารส่วนตำบลวังพญา

คำนำ

ด้วยระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2548 แก้ไขเพิ่มเติมถึงฉบับที่ 2 พ.ศ.2559 ได้ยกเลิก “แผนยุทธศาสตร์การพัฒนา”และ“แผนพัฒนาสามปี”โดยให้จัดทำ “แผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี” แทน โดยให้เริ่มจัดทำ “แผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี (พ.ศ.2561-2564) และได้แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ 3 พ.ศ.2562 เป็นแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.2566-2570) เพื่อใช้เป็นกรอบแนวทางในการจัดทำงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในปีงบประมาณ พ.ศ.2568 เป็นต้นไป

“แผนพัฒนาท้องถิ่น” หมายความว่า แผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่กำหนดวิสัยทัศน์ ประเด็นยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์ ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย และกลยุทธ์ โดยสอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัด ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด แผนพัฒนาอำเภอ แผนพัฒนาตำบล แผนพัฒนาหมู่บ้านหรือแผนชุมชนอันมีลักษณะเป็นการกำหนดรายละเอียดแผนงาน โครงการพัฒนา ที่จัดทำขึ้นสำหรับปีงบประมาณแต่ละปี ซึ่งมีความต่อเนื่องและเป็นแผนก้าวหน้าและให้หมายความรวมถึงการเพิ่มเติมหรือเปลี่ยนแปลงแผนพัฒนาท้องถิ่นปี

องค์การบริหารส่วนตำบลวังพญา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าแผนพัฒนาท้องถิ่นปี (พ.ศ. 2566-2570) เพิ่มเติมครั้งที่ 2 / 2 5 6 8 นี้จะได้ใช้เป็นแนวทางการจัดทำงบประมาณประจำปีและตอบสนองความต้องการของประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลวังพญาอย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

องค์การบริหารส่วนตำบลวังพญา

สารบัญ

	หน้า
ส่วนที่ 1 สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน	**0001**
ด้านกายภาพ	0001
ด้านการเมือง/การปกครอง	0002
ประชากร	0002
สภาพทางสังคม	0003
ระบบบริการพื้นฐาน	0004
ระบบเศรษฐกิจ	0005
ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม	0007
ทรัพยากรธรรมชาติ	
0007	
ด้านเกษตรและแหล่งน้ำ	0007
ส่วนที่ 2 ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	
0026	
-ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค	0026
-ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	0099
-การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น	0101
ส่วนที่ 3 การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ	**0109**
ยุทธศาสตร์การพัฒนาและแผนงาน	0109
สรุปบัญชีโครงการพัฒนา	0115
บัญชีโครงการพัฒนาท้องถิ่น	
0116-0127	
ส่วนที่ 4 การติดตามและประเมินผล	**0128**
การติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์	0128
การติดตามและประเมินผลโครงการ	0129
สรุปผลการพัฒนาท้องถิ่นในภาพรวม	0130
ข้อเสนอแนะในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นในอนาคต	0141

ส่วนที่ 1
สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน

1. ด้านกายภาพ

1.1 ที่ตั้งของหมู่บ้าน/ชุมชน/ตำบล

ตำบลวังพญา เป็นตำบลหนึ่งใน 16 ตำบลของอำเภอรามัน จังหวัดยะลา

องค์การบริหารส่วนตำบลวังพญา ตั้งอยู่ที่ หมู่ที่ 1 บ้านปากาซาแม ตำบลวังพญา อำเภอรามัน จังหวัดยะลา ห่างจากที่ว่าการอำเภอเมืองยะลาประมาณ 13 กิโลเมตร มีพื้นที่ทั้งหมดประมาณ 63.13 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 39,456.25 ไร่

1.1.1 อาณาเขต ติดต่อดังนี้

ทิศเหนือ ติดต่อกับ ตำบลสะเตงนอก อำเภอเมือง จังหวัดยะลา

ทิศใต้ ติดต่อกับ ตำบลกอตอตือรัะ ตำบลเนินงาม และตำบลท่าธง อำเภอรามัน จังหวัดยะลา

ทิศตะวันออก ติดต่อกับ อำเภอทุ่งยางแดง จังหวัดปัตตานี

ทิศตะวันตกติดต่อกับ ตำบลสะเตงนอก อำเภอเมือง จังหวัดยะลา

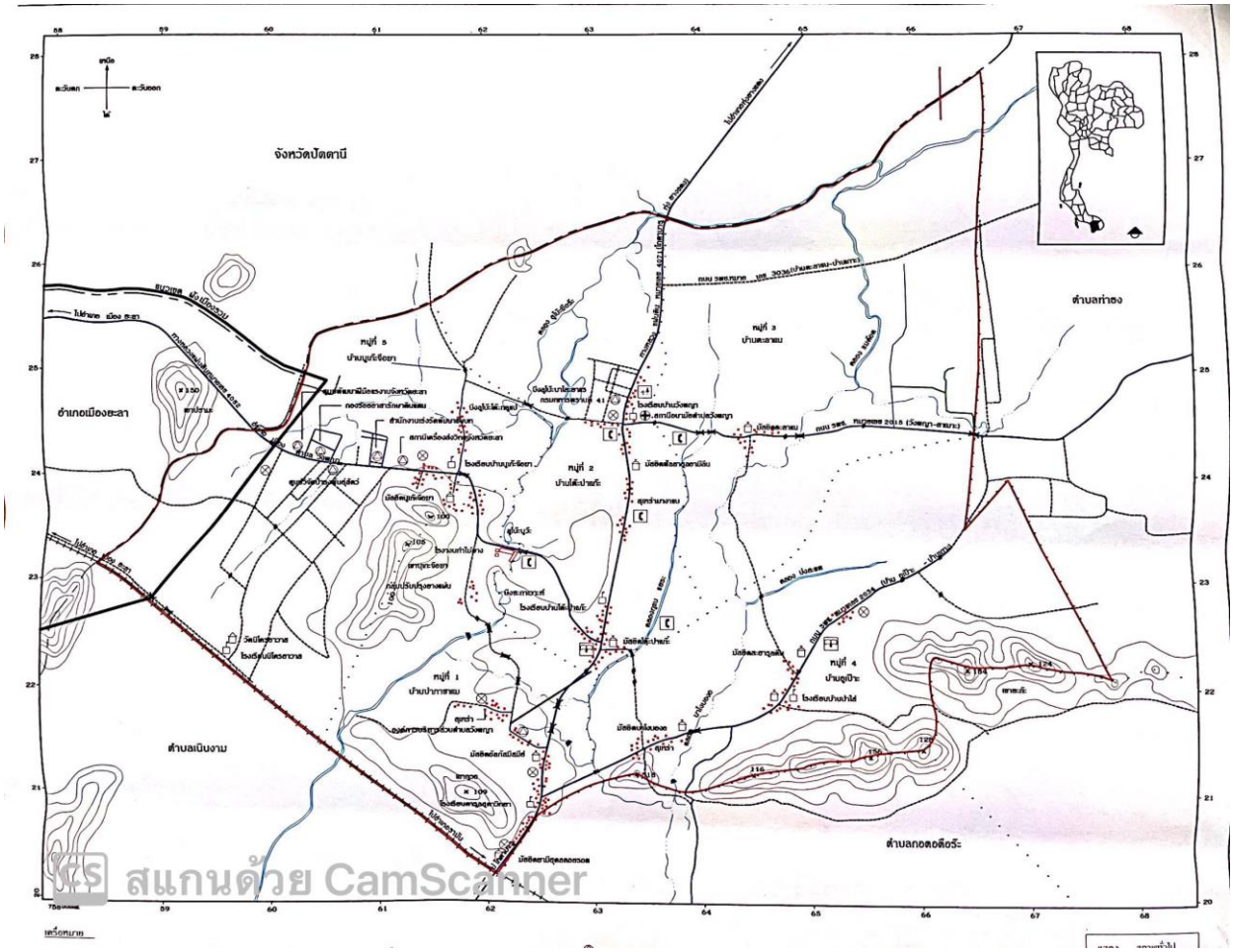

1.2 ลักษณะภูมิประเทศ

สภาพพื้นที่โดยทั่วไป ของตำบลวังพญา เป็นที่ราบลุ่ม บางพื้นที่เป็นที่ราบและเนินเขาดินเตี้ย ๆ จึงเหมาะสมแก่การทำการเกษตรทั้งประเภท การทำนาข้าว การทำสวนยางพารา และสวนผลไม้ โดยพื้นที่ตำบลวังพญา ไม่อยู่ในเขตป่าสงวนแห่งชาติ หรือเขตหวงห้ามตามประกาศกรมป่าไม้ และมีแหล่งน้ำธรรมชาติ จึงเป็นประโยชน์ต่อการทำการเกษตรของราษฎร

1.3 ลักษณะภูมิอากาศ

สภาพภูมิอากาศเป็นลักษณะร้อนชื้น ฝนตกเกือบตลอดปี มี 2 ฤดู คือ ฤดูฝน ช่วงเดือน พฤษภาคม - มกราคม และฤดูร้อน ช่วงเดือน กุมภาพันธ์ - เมษายน

2. การเมืองการปกครอง

2.1 เขตการปกครอง ตำบลวังพญา แบ่งการปกครองออกเป็น 7 หมู่บ้าน คือ

หมู่ที่ 1	บ้านปากาซาแม	ผู้ใหญ่บ้าน	นายมะยากี	ยาฮาร
หมู่ที่ 2	บ้านโต๊ะปาแก๊ะ	ผู้ใหญ่บ้าน	นายปฏิภัทธ์	กาโลง

หมู่ที่ 3	บ้านตาลาแน	ผู้ใหญ่บ้าน	นายสะมะแอ	หะดิมอ
หมู่ที่ 4	บ้านอูเป๊าะ	กำนัน	นายฮาซัน	หะเด็ง
หมู่ที่ 5	บ้านบูเก๊ะจือฆา	ผู้ใหญ่บ้าน	นายมาหะมะ	เจ๊ะแว
หมู่ที่ 6	บ้านหัวควน	ผู้ใหญ่บ้าน	นายวีระ	บุญสน
หมู่ที่ 7	บ้านบาโงบองอ	ผู้ใหญ่บ้าน	นายสะมะแอ	อะปิเซ๊

2.2 การเลือกตั้ง

ตำบลวังพญา แบ่งเขตการเลือกตั้งเป็น 7 เขต คือ

เขต 1 ชื่อบ้านปากาซาแม

เขต 2 ชื่อบ้านโต๊ะปาแก๊ะ

เขต 3 ชื่อบ้านตาลาแน

เขต 4 ชื่อบ้านอูเป๊าะ

เขต 5 ชื่อบ้านบูเก๊ะจือฆา

เขต 6 ชื่อบ้านหัวควน

เขต 7 ชื่อบ้านบาโงบองอ

3. ประชากร

3.1 ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนประชากร ณ เดือน พฤษภาคม 2566 จำนวนทั้งหมด 7,896 คน เป็นชายจำนวน 4,142 คน และเป็นหญิงจำนวน 3,754 คน จำนวนครัวเรือน 2,209 ครัวเรือน (ข้อมูลจากสถิติประชากรจากทะเบียนบ้าน อำเภอรามัน พ.ศ.2566) จากจำนวนประชากรปัจจุบันของตำบลวังพญา การตั้งถิ่นฐานส่วนใหญ่มีลักษณะแบบสังคมชนบททั่วไป

แสดงจำนวนประชากรจำนวนครัวเรือนจำแนกตามรายหมู่บ้าน ณ เดือน พฤษภาคม 2566

หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน	ประชากร			จำนวนครัวเรือน
		ชาย	หญิง	รวม	
1	ปากาซาแม	665	627	1,292	382
2	โต๊ะปาแก๊ะ	841	798	1,639	463
3	ตาลาแน	520	528	1,048	283

4	อูเป๊าะ	412	423	835	208
5	บูเก๊ะจือฆา	460	483	943	308
6	หัวควน	671	322	993	335
7	บาโงบองอ	573	573	1,146	230
รวมทั้งสิ้น		4,142	3,754	7,896	2,209

3.2 ข้อมูลช่วงอายุและจำนวนประชากร

ข้อมูลเด็กเล็กในตำบลวังพญา อายุระหว่าง 0-5 ปี

หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน	ระดับอายุ						รวมแต่ละหมู่บ้าน
		แรกเกิด (คน)	1 ปี (คน)	2 ปี (คน)	3 ปี (คน)	4 ปี (คน)	5 ปี (คน)	
1	ปากาซาแม	8	31	21	23	26	22	131
2	โต๊ะปาแก๊ะ	19	28	23	30	24	14	138
3	ตาลาแน	9	16	16	187	22	12	262
4	อูเป๊าะ	8	21	12	16	15	16	88
5	บูเก๊ะจือฆา	14	23	9	18	18	18	100
6	หัวควน	10	11	16	10	9	10	66
7	บาโงบองอ	13	22	20	19	16	23	113
รวมทั้งสิ้น		81	152	117	303	130	115	898

* ข้อมูลจากสำนักบริหารการทะเบียน กรมการปกครอง

4. สภาพทางสังคม

4.1 การศึกษา

- **โรงเรียนระดับก่อนประถมศึกษา จำนวน 2 แห่ง**

1. ศูนย์อบรมเด็กก่อนเกณฑ์ประจำมัสยิดดารุลฮูดาห์ ตั้งอยู่หมู่ที่ 1

2. ศูนย์อบรมเด็กก่อนเกณฑ์ประจำมัสยิดอัลฟัลลาฮูอามีลีน ตั้งอยู่หมู่ที่ 2

- โรงเรียนตาดีกา จำนวน 10 แห่ง ตั้งอยู่หมู่ที่ 1 - 7

- โรงเรียนระดับประถมศึกษา จำนวน 4 แห่ง

1. โรงเรียนบ้านโต๊ะปาแก๊ะ ตั้งอยู่หมู่ที่ 2
2. โรงเรียนบ้านวังพญา ตั้งอยู่หมู่ที่ 3
3. โรงเรียนบ้านบูเก๊ะจือฆา ตั้งอยู่หมู่ที่ 5
4. โรงเรียนบ้านอูเป๊าะ ตั้งอยู่หมู่ที่ 7

- โรงเรียนระดับประถมและมัธยมศึกษา จำนวน 1 แห่ง

โรงเรียนดารูลฮูดาวิทยา (โรงเรียนเอกชน) ตั้งอยู่หมู่ที่ 1

4.2 การสาธารณสุข

- มีสถานีอนามัย 1 แห่ง ตั้งอยู่หมู่ที่ 3 และมีศูนย์สาธารณสุขชุมชน (ศ.สบต) ประจำหมู่บ้าน จำนวน 7 หมู่บ้าน

5. ระบบบริการพื้นฐาน

5.1 การคมนาคม

ตำบลวังพญามีเส้นทางคมนาคมสะดวกทั้ง 7 หมู่บ้าน มีถนนสายหลักดังนี้

1. ถนนทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 4071 สายโกตาบารู - ทุ่งยางแดง ผิวจราจรลาดยางโดย ตัดผ่านหมู่ที่ 1,2,3 ของตำบล สภาพปัจจุบันใช้การดีตลอดสายและทุกฤดูกาล
2. ถนนทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 4082 สายอำเภอเมือง - ตำบลวังพญา ผิวจราจรลาดยาง ตัดผ่านหมู่ที่ 1,2,5 ของตำบลสภาพปัจจุบันใช้การได้ดีตลอดสาย
3. ถนนรพช. หมายเลข 2015 สายวังพญา - ซาเมาะ ผิวจราจรลาดยาง ตัดผ่านหมู่ที่ 3 ของ ตำบลไปออกตำบลท่าธง ของอำเภอรามัน สภาพปัจจุบันใช้การได้ดีตลอดสาย

4. ถนนรพช. หมายเลข 2034 สายปากาซาแม - บ้านเกาะ ผิวจราจร ลาดยาง ตัดผ่านหมู่ที่ 1, 4
ของตำบล สภาพปัจจุบันใช้การได้
5. ถนนรพช. หมายเลข 3036 สายตาลาแน - บ้านเกาะ ผิวจราจรลาดยาง ตัดผ่านหมู่ที่ 3
ของตำบลท่าธง สภาพปัจจุบันใช้การได้
6. ถนนรพช. 3036 - ถนนรพช. 2015 ผิวจราจรลาดยาง ผ่านหมู่ที่ 3
สภาพปัจจุบันใช้การได้ดี
7. ถนนทางแยกทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข 4021 ตัดผ่าน หมู่ที่ 2,5 ผิวจราจรลาดยาง
สภาพปัจจุบันใช้การได้ดี

5.2 การไฟฟ้า

ไฟฟ้าเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้เกิดการพัฒนาในด้านต่าง ๆ ขณะนี้ตำบลวังพญามีไฟฟ้าใช้เกือบทุกครัวเรือน ส่วนที่ยังไม่มีไฟฟ้าใช้เนื่องจากก่อสร้างบ้านใหม่และแยกบ้านในสถานที่ห่างไกลจากชุมชน

5.3 การประปา

ระบบประปาหมู่บ้าน จำนวน 7 แห่ง ตั้งอยู่ทุกหมู่บ้าน แต่มีบางกลุ่มบ้านมีการขุดบ่อน้ำตื้นและอาศัยน้ำฝนไว้อุปโภคและบริโภค

5.4 การสื่อสาร

การบริการด้านการสื่อสารภายในตำบลวังพญา มีการบริการด้านไปรษณีย์โทรเลขโดยมีพนักงานไปรษณีย์อำเภอรามันเป็นผู้รับ-ส่งจดหมาย มีบริการโทรศัพท์สาธารณะ และโทรศัพท์มือถือใช้ได้ทุกระบบ

<u>6. ระบบเศรษฐกิจ</u>

6.1 การเกษตร

อาชีพหลักของราษฎรตำบลวังพญา คือทำการเกษตร เช่นทำสวนยางพารา สวนผลไม้ สวนปาล์ม ทำนา เลี้ยงสัตว์ คิดเป็นร้อยละ 85 อีกร้อยละ 15 รับราชการและรับจ้างทั่วไป ประชากรมีรายได้ถัวเฉลี่ย 30,000.- บาท/คน/ปี

6.2 การท่องเที่ยว

ตำบลวังพญา มีแหล่งท่องเที่ยว 1 แห่ง คือ พรุวังพญา หมู่ที่ 3 สำหรับใช้เป็นสถานที่พักผ่อนและออกกำลังกาย

6.3 อุตสาหกรรม

ภายในตำบลวังพญา ไม่มีอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ จะมีเพียงอุตสาหกรรมขนาดเล็ก คือโรงสีข้าว และโรงงานแปรรูปไม้ยาง

- โรงสีข้าว ตั้งอยู่ หมู่ที่2 จำนวน 2 โรง, หมู่ที่3 จำนวน 1 โรง, หมู่ที่4 จำนวน 2 โรง, หมู่ที่5 จำนวน 1 โรง

- โรงงานไม้แปรรูปไม้ยาง ตั้งอยู่ หมู่ที่1 จำนวน 1 โรง, หมู่ที่5 จำนวน 1 โรง

6.4 การพาณิชย์และกลุ่มอาชีพ

ภายในตำบลวังพญา มีร้านจำหน่ายสินค้าอุปโภคบริโภค เป็นร้านค้าขายของชำและสินค้าเบ็ดเตล็ดขนาดเล็ก ซึ่งตั้งอยู่ตามหมู่บ้านต่าง ๆ จำนวน 70 ร้าน ส่วนสินค้าอุปโภคบริโภคที่ไม่สามารถซื้อได้ภายในตำบล ตลอดจนอุปกรณ์การผลิตทางการเกษตร
จะหาซื้อในเขตอำเภอรามันและอำเภอเมืองจังหวัดยะลา
สำหรับการจำหน่ายผลผลิตทางการเกษตรที่สำคัญของตำบล ได้แก่ ยางพารา จะมีพ่อค้าจากภายนอกมารับซื้อจากชาวบ้านภายในตำบล

<u>กลุ่มอาชีพ</u> มีจำนวน 3 กลุ่มอาชีพ

1. กลุ่มปักจักร ตั้งอยู่หมู่ที่ 1 มีสมาชิกจำนวน 82 คน สามารถทำรายได้เฉลี่ย 2,000.- บาท /คน/เดือน

2. กลุ่มจักสานใบเตย ตั้งอยู่หมู่ที่ 2 มีสมาชิกจำนวน 108 คน สามารถทำรายได้เฉลี่ย 3,000 บาท / คน/เดือน

3. กลุ่มเลี้ยงปลาทับทิม มีสมาชิก 40 คน สามารถทำรายได้เฉลี่ย 3,000.- บาท คน/เดือน

<u>กลุ่มอาชีพสตรี</u> จดทะเบียนใหม่กับหน่วยงาน อบต. (ณ. เดือนมิถุนายน 2549) มี 9 กลุ่ม

1. กลุ่มอาชีพอัลกัสมีย์สัมพันธ์ หมู่ที่ 1 มีจำนวนสมาชิก 22 คน กิจกรรมขนมโดนัท
2. กลุ่มอาชีพสัมพันธ์พัฒนา หมู่ที่ 1 มีจำนวนสมาชิก 27 คน กิจกรรมตัดเย็บเสื้อผ้า
3. กลุ่มอาชีพสตรีสัมพันธ์ หมู่ที่ 2 มีจำนวนสมาชิก 15 คน กิจกรรมขนมโดนัท
4. กลุ่มอาชีพตัดเย็บเสื้อสตรี หมู่ที่ 2 มีจำนวนสมาชิก 10 คน กิจกรรมตัดเย็บเสื้อผ้า
5. กลุ่มแม่บ้านเกษตรกรสันติภาพวังพญา หมู่ที่ 2 มีจำนวนสมาชิก 20 คน กิจกรรมหัตถกรรมใบเตย
6. กลุ่มอาชีพตัดเย็บฮูตาลาแน หมู่ที่ 3 มีจำนวนสมาชิก 11 คน กิจกรรมตัดเย็บเสื้อผ้า

7. กลุ่มอาชีพสามัคคีสัมพันธ์ หมู่ที่ 4 มีจำนวนสมาชิก 15 คน กิจกรรมทำขนมโดนัท

8. กลุ่มอาชีพหมวกกะปิเย๊าะ หมู่ที่ 5 มีจำนวนสมาชิก 16 คน กิจกรรมทำหมวกกะปิเย๊าะ

9. กลุ่มอาชีพปรามะสัมพันธ์ หมู่ที่ 6 มีจำนวนสมาชิก 10 คน กิจกรรมตัดเย็บเสื้อผ้า

10. กลุ่มอาชีพปักจักร หมู่ที่ 7 มีจำนวนสมาชิก 25 คน กิจกรรมปักผ้า

6.5 แรงงาน

แรงงานของตำบลวังพญา ร้อยละ 85 เป็นแรงงานในภาคเกษตรกรรม ส่วนใหญ่เป็นแรงงานในครัวเรือน แรงงานในการทำนา ทำสวนผลไม้ สวนยางพารา เลี้ยงสัตว์ อีกร้อยละ 15 รับราชการและรับจ้างทั่วไป

7. ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม

7.1 การนับถือศาสนา ประชากรตำบลวังพญา นับถือศาสนาอิสลามร้อยละ 80 และนับถือศาสนาพุทธร้อยละ 20 โดยมีมัสยิดและสุเหร่าเป็นศาสนสถานสำหรับประกอบงานบุญและพิธีกรรมทางศาสนาภายในตำบลมีมัสยิดและสุเหร่า จำนวน 27 แห่ง มีศูนย์อบรมและศาสนสถานประจำมัสยิด หรือโรงเรียนสอนตาดีกา จำนวน 10 แห่ง และมีวัดจำนวน 1 แห่ง ตั้งอยู่ที่ หมู่ 6 บ้านหัวควน

7.2 ประเพณีและงานประจำปี องค์การบริหารส่วนตำบลวังพญา มีการจัดกิจกรรมกวนอาซูรอสัมพันธ์ เป็นประจำทุกปี

7.3 ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภาษาถิ่น มีการจักรสานใบเตยจากเป็นภูมปัญญาท้องถิ่น มีภาษายาวีหรือภาษามาลายูเป็นภาษาประจำถิ่น

7.4 สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก ตำบลวังพญามีสินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก คือ โรตีกรอบ เทียนหอมน้ำยาล้างจาน

8. ทรัพยากรธรรมชาติ

8.1 น้ำ สภาพน้ำ ในพื้นที่ ตำบลวังพญา ปัญหาของน้ำที่มีตามบ้านเรือนส่วนใหญ่เกี่ยวกับรส กลิ่น สีคราบสนิม ซึ่งเป็นปัญหาที่ไม่ร้ายแรง และปัญหาขาดแคลนน้ำอุปโภคบริโภคในช่วงหน้าแล้ง

8.2 ป่าไม้ ภายในตำบลวังพญา ส่วนใหญ่จะเป็น ป่าพรุ

8.3 คุณภาพของทรัพยากรธรรมชาติ ในเขตตำบลวังพญา มีสภาพแวดล้อมแบบชนบททั่วไปที่ยังไม่มีผลกระทบจากมลพิษ ต่าง ๆ แต่ยังขาดความเป็นระเบียบเรียบร้อยสวยงามตามบริเวณบ้าน สภาพความเป็นอยู่และที่พักอาศัย

สภาพถนนส่วนใหญ่ภายในหมู่บ้านยังมีสภาพเป็นลูกรัง
ทำให้การดูแลรักษาความสะอาดทำได้ยาก
ในช่วงหน้าแล้งมักก่อให้เกิดปัญหาเรื่องฝุ่นละออง
และในช่วงฤดูฝนจะก่อให้เกิดโคลนอีกทั้งถนนเฉอะแฉะ
ทำให้การคมนาคมไม่สะดวก
จึงควรปรับปรุงและแก้ไขสิ่งต่างๆให้อยู่ในสภาพที่ดีขึ้น

9.อื่นๆ (ด้านการเกษตรและแหล่งน้ำ)

9.1 ข้อมูลพื้นฐานของหมู่บ้านหรือชุมชน

หมู่ที่ 1 บ้านปากาซาแม

หมู่บ้าน/ชุมชน ปากาซาแม หมู่ที่ 1 ตำบล วังพญา อบต./เทศบาล วังพญา
อำเภอ รามัน จังหวัด ยะลา

จำนวนประชากรทั้งหมด 1,172 คน ชาย 595 คน หญิง 577 คน
ครัวเรือนทั้งหมด 330 ครัวเรือน พื้นที่ทั้งหมด - ไร่

หมู่ที่ 2 บ้านโต๊ะปาแก๊ะ

หมู่บ้าน/ชุมชน โต๊ะปาแก๊ะ หมู่ที่ 2 ตำบล วังพญา อบต./เทศบาล วังพญา
อำเภอ รามัน จังหวัด ยะลา

จำนวนประชากรทั้งหมด 1,527 คน ชาย 776 คน หญิง 751 คน
ครัวเรือนทั้งหมด 390 ครัวเรือน พื้นที่ทั้งหมด - ไร่

หมู่ที่ 3 บ้านตาลาแน

หมู่บ้าน/ชุมชน ตาลาแน หมู่ที่ 3 ตำบล วังพญา อบต./เทศบาล วังพญา
อำเภอ รามัน จังหวัด ยะลา

จำนวนประชากรทั้งหมด 968 คน ชาย 478 คน หญิง 490 คน
ครัวเรือนทั้งหมด 247 ครัวเรือน พื้นที่ทั้งหมด - ไร่

หมู่ที่ 4 บ้านอูเป๊าะ

หมู่บ้าน/ชุมชน อูเป๊าะ หมู่ที่ 4 ตำบล วังพญา อบต./เทศบาล วังพญา
อำเภอ รามัน จังหวัด ยะลา

จำนวนประชากรทั้งหมด 789 คน ชาย 393 คน หญิง 396 คน
ครัวเรือนทั้งหมด 189 ครัวเรือน พื้นที่ทั้งหมด - ไร่

<u>หมู่ที่ 5 บ้านบูเก๊ะจือฆา</u>
หมู่บ้าน/ชุมชน บูเก๊ะจือฆา หมู่ที่ 5 ตำบล วังพญา
อบต./เทศบาล วังพญา อำเภอ รามัน จังหวัด ยะลา

จำนวนประชากรทั้งหมด 864 คน ชาย 421 คน หญิง 443 คน
ครัวเรือนทั้งหมด 281 ครัวเรือน พื้นที่ทั้งหมด - ไร่

<u>หมู่ที่ 6 บ้านหัวควน</u>
หมู่บ้าน/ชุมชน หัวควน หมู่ที่ 6 ตำบล วังพญา
อบต./เทศบาล วังพญา อำเภอ รามัน จังหวัด ยะลา

จำนวนประชากรทั้งหมด 748 คน ชาย 470 คน หญิง 278 คน
ครัวเรือนทั้งหมด 314 ครัวเรือน พื้นที่ทั้งหมด - ไร่

<u>หมู่ที่ 7 บ้านบาโงบองอ</u>
หมู่บ้าน/ชุมชน บาโงบองอ หมู่ที่ 7 ตำบล วังพญา
อบต./เทศบาล วังพญา อำเภอ รามัน จังหวัด ยะลา

จำนวนประชากรทั้งหมด 1,059 คน ชาย 520 คน หญิง 539 คน
ครัวเรือนทั้งหมด 201 ครัวเรือน พื้นที่ทั้งหมด - ไร่

9.2 ข้อมูลด้านการเกษตร

<u>หมู่ที่ 1 บ้านปากาซาแม</u>

ประเภทของการทำการเกษตร		จำนวน	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ต้นทุนการผลิตเฉลี่ย (บาท/ไร่)	ราคาขายโดยเฉลี่ย (บาท/ไร่)
2.1) ทำนา	☐ ในเขตชลประทาน	ครัวเรือน ไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
	☑ นอกเขตชลประทาน	115 ครัวเรือน 394 ไร่	380 กก./ไร่	2,200 บาท/ไร่	3,400 บาท/ไร่
2.2) ทำสวน	สวน ยางพารา	98 ครัวเรือน 579 ไร่	280 กก./ไร่	3,000 บาท/ไร่	8,400 บาท/ไร่
	สวน มังคุด	- ครัวเรือน - ไร่	- กก./ไร่	- บาท/ไร่	- บาท/ไร่
	สวน ทเรียน	13 ครัวเรือน 14 ไร่	830 กก./ไร่	6,000 บาท/ไร่	41,500 บาท/ไร่
	สวน ลองกอง	- ครัวเรือน - ไร่	- กก./ไร่	- บาท/ไร่	- บาท/ไร่
2.3) ทำไร่	☑ ไร่อ้อย	3 ครัวเรือน 2 ไร่	1,500 กก./ไร่	3,000 บาท/ไร่	10,000 บาท/ไร่
	☐ ไร่ข้าวโพด	ครัวเรือน ไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
	☐ ไร่มันสำปะหลัง	ครัวเรือน ไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
	☑ อื่นๆ โปรดระบุ แตงโม	13 ครัวเรือน 2 ไร่	1500 กก./ไร่	5000 บาท/ไร่	12000 บาท/ไร่
2.4) อื่นๆ	☐ อื่นๆ โปรดระบุ	ครัวเรือน ไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่

หมู่ที่ 2 บ้านโต๊ะปาแก๊ะ

ประเภทของการทำการเกษตร		จำนวน	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ต้นทุนการผลิตเฉลี่ย (บาท/ไร่)	ราคาขายโดยเฉลี่ย (บาท/ไร่)
2.1) ทำนา	☐ ในเขตชลประทาน	108 ครัวเรือน 251 ไร่	380 กก./ไร่	2,200 บาท/ไร่	3,400 บาท/ไร่
	☑ นอกเขตชลประทาน	218 ครัวเรือน 1100 ไร่	280 กก./ไร่	3,000 บาท/ไร่	8,400 บาท/ไร่
2.2) ทำสวน	สวน ยางพารา	88 ครัวเรือน 1,510 ไร่	1,100 กก./ไร่	1,400 บาท/ไร่	16,500 บาท/ไร่
	สวน มังคุด	- ครัวเรือน - ไร่	830 กก./ไร่	6,000 บาท/ไร่	41,500 บาท/ไร่
	สวน ทุเรียน	14 ครัวเรือน 14 ไร่	720 กก./ไร่	8,000 บาท/ไร่	18,000 บาท/ไร่
	สวน ปาล์ม	30 ครัวเรือน 155 ไร่	1,500 กก./ไร่	3,000 บาท/ไร่	10,000 บาท/ไร่
2.3) ทำไร่	☑ ไร่อ้อย	ครัวเรือน ไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
	☐ ไร่ข้าวโพด	ครัวเรือน ไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
	☐ ไร่มันสำปะหลัง	ครัวเรือน ไร่	1500 กก./ไร่	5000 บาท/ไร่	12000 บาท/ไร่
	☑ อื่นๆ โปรดระบุ แตงโม	ครัวเรือน ไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
2.4) อื่นๆ	☐ อื่นๆ โปรดระบุ	ครัวเรือน ไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่

หมู่ที่ 3 บ้านตาลาแน

ประเภทของการทำการเกษตร		จำนวน	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ต้นทุนการผลิตเฉลี่ย (บาท/ไร่)	ราคาขายโดยเฉลี่ย (บาท/ไร่)
2.1) ทำนา	☐ ในเขตชลประทาน	ครัวเรือน ไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
	☑ นอกเขตชลประทาน	90 ครัวเรือน 245 ไร่	380 กก./ไร่	2,200 บาท/ไร่	3,400 บาท/ไร่
2.2) ทำสวน	สวน ยางพารา	84 ครัวเรือน 1000 ไร่	280 กก./ไร่	3,000 บาท/ไร่	8,400 บาท/ไร่
	สวน มังคุด	- ครัวเรือน ไร่	1,100 กก./ไร่	1,400 บาท/ไร่	16,500 บาท/ไร่
	สวน ทุเรียน	2 ครัวเรือน 1 ไร่	830 กก./ไร่	6,000 บาท/ไร่	41,500 บาท/ไร่
	สวน ลองกอง	- ครัวเรือน - ไร่	720 กก./ไร่	8,000 บาท/ไร่	18,000 บาท/ไร่
2.3) ทำไร่	☑ ไร่อ้อย	ครัวเรือน ไร่	1,500 กก./ไร่	3,000 บาท/ไร่	10,000 บาท/ไร่
	☐ ไร่ข้าวโพด	ครัวเรือน ไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
	☐ ไร่มันสำปะหลัง	ครัวเรือน ไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
	☑ อื่นๆ โปรดระบุ แตงโม	ครัวเรือน ไร่	1500 กก./ไร่	5000 บาท/ไร่	12000 บาท/ไร่
2.4) อื่นๆ	☐ อื่นๆ โปรดระบุ	ครัวเรือน	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่

		ไร่			

หมู่ที่ 4 บ้านอูเป๊าะ

ประเภทของการทำการเกษตร		จำนวน	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ต้นทุนการผลิตเฉลี่ย (บาท/ไร่)	ราคาขายโดยเฉลี่ย (บาท/ไร่)
2.1) ทำนา	☐ ในเขตชลประทาน	ครัวเรือน ไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
	☑ นอกเขตชลประทาน	108 ครัวเรือน 260 ไร่	380 กก./ไร่	2,200 บาท/ไร่	3,400 บาท/ไร่
2.2) ทำสวน	สวน ยางพารา	81 ครัวเรือน ไร่	280 กก./ไร่	3,000 บาท/ไร่	8,400 บาท/ไร่
	สวน มังคุด	ครัวเรือน ไร่	1,100 กก./ไร่	1,400 บาท/ไร่	16,500 บาท/ไร่
	สวน ทุเรียน	5 ครัวเรือน ไร่	830 กก./ไร่	6,000 บาท/ไร่	41,500 บาท/ไร่
	สวน ลองกอง	ครัวเรือน ไร่	720 กก./ไร่	8,000 บาท/ไร่	18,000 บาท/ไร่
2.3) ทำไร่	☑ ไร่อ้อย	ครัวเรือน ไร่	1,500 กก./ไร่	3,000 บาท/ไร่	10,000 บาท/ไร่
	☐ ไร่ข้าวโพด	ครัวเรือน ไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
	☐ ไร่มันสำปะหลัง	ครัวเรือน ไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
	☑ อื่นๆ โปรดระบุ		1500	5000	12000

	แตงโม	ครัวเรือน ไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
2.4) อื่นๆ	☐ อื่นๆ โปรดระบุ	ครัวเรือน ไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่

<u>หมู่ที่ 5 บ้านบูเก๊ะจือฆา</u>

ประเภทของการทำการเกษตร		จำนวน	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ต้นทุนการผลิตเฉลี่ย (บาท/ไร่)	ราคาขายโดยเฉลี่ย (บาท/ไร่)
2.1) ทำนา	☐ ในเขตชลประทาน	ครัวเรือน ไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
	☑ นอกเขตชลประทาน	92 ครัวเรือน 292 ไร่	380 กก./ไร่	2,200 บาท/ไร่	3,400 บาท/ไร่
2.2) ทำสวน	สวน ยางพารา	79 ครัวเรือน 560 ไร่	280 กก./ไร่	3,000 บาท/ไร่	8,400 บาท/ไร่
	สวน มังคุด	ครัวเรือน ไร่	1,100 กก./ไร่	1,400 บาท/ไร่	16,500 บาท/ไร่
	สวน ทเรียน	9 ครัวเรือน 7 ไร่	830 กก./ไร่	6,000 บาท/ไร่	41,500 บาท/ไร่
	สวน ลองกอง	ครัวเรือน ไร่	720 กก./ไร่	8,000 บาท/ไร่	18,000 บาท/ไร่
2.3) ทำไร่	☑ ไร่อ้อย	ครัวเรือน ไร่	1,500 กก./ไร่	3,000 บาท/ไร่	10,000 บาท/ไร่
	☐ ไร่ข้าวโพด	ครัวเรือน ไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
	☐ ไร่มันสำปะหลัง	ครัวเรือน ไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
	☑ อื่นๆ โปรดระบุ แตงโม	ครัวเรือน ไร่	1500 กก./ไร่	5000 บาท/ไร่	12000 บาท/ไร่
2.4) อื่นๆ	☐ อื่นๆ โปรดระบุ	ครัวเรือน	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่

	.....	..... ไร่			

หมู่ที่ 6 บ้านหัวควน

ประเภทของการทำการเกษตร		จำนวน	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ต้นทุนการผลิตเฉลี่ย (บาท/ไร่)	ราคาขายโดยเฉลี่ย (บาท/ไร่)
2.1) ทำนา	☐ ในเขตชลประทาน	ครัวเรือน ..... ไร่	..... กก./ไร่	..... บาท/ไร่	..... บาท/ไร่
	☑ นอกเขตชลประทาน	108 ครัวเรือน 260 ไร่	380 กก./ไร่	2,200 บาท/ไร่	3,400 บาท/ไร่
2.2) ทำสวน	สวน ยางพารา	63 ครัวเรือน 700 ไร่	280 กก./ไร่	3,000 บาท/ไร่	8,400 บาท/ไร่
	สวน มังคุด	ครัวเรือน ..... ไร่	1,100 กก./ไร่	1,400 บาท/ไร่	16,500 บาท/ไร่
	สวน ทเรียน	ครัวเรือน ..... ไร่	830 กก./ไร่	6,000 บาท/ไร่	41,500 บาท/ไร่
	สวน ลองกอง	ครัวเรือน ..... ไร่	720 กก./ไร่	8,000 บาท/ไร่	18,000 บาท/ไร่
2.3) ทำไร่	☑ ไร่อ้อย	4 ครัวเรือน 10 ไร่	1,500 กก./ไร่	3,000 บาท/ไร่	10,000 บาท/ไร่
	☐ ไร่ข้าวโพด	ครัวเรือน ..... ไร่	..... กก./ไร่	..... บาท/ไร่	..... บาท/ไร่

	☐ ไร่มันสำปะหลัง	ครัวเรือน ไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
	☑ อื่นๆ โปรดระบุ ปาล์ม	28 ครัวเรือน 152 ไร่	1500 กก./ไร่	5000 บาท/ไร่	12000 บาท/ไร่
2.4) อื่นๆ	☐ อื่นๆ โปรดระบุ	ครัวเรือน ไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่

<u>หมู่ที่ 7 บ้านบาโงบองอ</u>

ประเภทของการทำการเกษตร		จำนวน	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ต้นทุนการผลิตเฉลี่ย (บาท/ไร่)	ราคาขายโดยเฉลี่ย (บาท/ไร่)
2.1) ทำนา	☐ ในเขตชลประทาน	ครัวเรือน ไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
	☑ นอกเขตชลประทาน	92 ครัวเรือน 292 ไร่	380 กก./ไร่	2,200 บาท/ไร่	3,400 บาท/ไร่
2.2) ทำสวน	สวน ยางพารา	84 ครัวเรือน 1410 ไร่	280 กก./ไร่	3,000 บาท/ไร่	8,400 บาท/ไร่
	สวน มังคุด	ครัวเรือน ไร่	1,100 กก./ไร่	1,400 บาท/ไร่	16,500 บาท/ไร่
	สวน ทุเรียน	3 ครัวเรือน ไร่	830 กก./ไร่	6,000 บาท/ไร่	41,500 บาท/ไร่
	สวน ลองกอง	ครัวเรือน ไร่	720 กก./ไร่	8,000 บาท/ไร่	18,000 บาท/ไร่

2.3) ทำไร่	☑ ไร่อ้อย	ครัวเรือน ไร่	1,500 กก./ไร่	3,000 บาท/ไร่	10,000 บาท/ไร่
	☐ ไร่ข้าวโพด	ครัวเรือน ไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
	☐ ไร่มันสำปะหลัง	ครัวเรือน ไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่
	☑ อื่นๆ โปรดระบุ	ครัวเรือน 2 ไร่	1500 กก./ไร่	5000 บาท/ไร่	12000 บาท/ไร่
2.4) อื่นๆ	☐ อื่นๆ โปรดระบุ	ครัวเรือน ไร่	กก./ไร่	บาท/ไร่	บาท/ไร่

9.3 ข้อมูลด้านแหล่งน้ำทางการเกษตร

<u>หมู่ที่ 1 บ้านปากาซาแม</u>

แหล่งน้ำทางการเกษตร	ความเพียงพอของปริมาณน้ำฝนที่ใช้ในการทำการเกษตร		ปริมาณน้ำฝนที่ตกโดยเฉลี่ยในปีที่ผ่านมา (มิลลิเมตร) กรณีที่ทราบโปรดระบุ
	เพียงพอ	ไม่เพียงพอ	
3.1) ปริมาณน้ำฝน	✓		ไม่ทราบ

แหล่งน้ำทางการเกษตร	ลำดับความสำคัญ	ความเพียงพอของน้ำเพื่อการเกษตร ตลอดทั้งปี		การเข้าถึงแหล่งน้ำการเกษตร		
		เพียงพอ	ไม่เพียงพอ	ทั่วถึง	ไม่ทั่วถึง	ร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึงฯ
3.2) แหล่งน้ำธรรมชาติ						
☐ 1. แม่น้ำ	4	-	-	-	-	-

☐ 2. ห้วย/ลำธาร	2	-	-	-	-	-
☑ 3. คลอง	1	✓		✓		80
☐ 4. หนองน้ำ/บึง	3	-	-	-	-	-
☐ 5. น้ำตก	5	-	-	-	-	-
☐ 6. อื่นๆ(โปรดระบุ) 6.1) 6.2) 6.3)	-	-	-	-	-	-
3.3) แหล่งน้ำที่มนุษย์สร้างขึ้น						
☐ 1. แก้มลิง	5	-	-	-	-	-
☐ 2. อ่างเก็บน้ำ	4	-	-	-	-	-
☐ 3. ฝาย	2	-	-	-	-	-
☑ 4. สระ	1	✓		✓		100
☐ 5. คลองชลประทาน	3	-	-	-	-	-
☐ 6. อื่นๆ(โปรดระบุ) 6.1) 6.2) 6.3)	-	-	-	-	-	-

<u>หมู่ที่ 2 บ้านโต๊ะปาแก๊ะ</u>

แหล่งน้ำทางการเกษ	ความเพียงพอของปริมาณน้ำฝนที่ใช้ในการทำการเกษตร		ปริมาณน้ำฝนที่ตกโดยเฉลี่ยในปีที่ผ่านมา
	เพียงพอ	ไม่เพียงพอ	

ตร			(มิลลิเมตร) กรณีที่ทราบโปรดระบุ			
3.1) ปริมาณน้ำฝน		✓	ไม่ทราบ			
แหล่งน้ำทางการเกษตร	**ลำดับความสำคัญ**	**ความเพียงพอของน้ำเพื่อการเกษตร ตลอดทั้งปี**		**การเข้าถึงแหล่งน้ำการเกษตร**		
		เพียงพอ	**ไม่เพียงพอ**	**ทั่วถึง**	**ไม่ทั่วถึง**	**ร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึงฯ**
3.2) แหล่งน้ำธรรมชาติ						
☐ 1. แม่น้ำ	4	-	-	-	-	-
☑ 2. ห้วย/ลำธาร	1		✓		✓	50
☐ 3. คลอง	2	-	-	-	-	-
☐ 4. หนองน้ำ/บึง	3	-	-	-	-	-
☐ 5. น้ำตก	5	-	-	-	-	-
☐ 6. อื่นๆ(โปรดระบุ) 6.1) 6.2) 6.3)	-	-	-	-	-	-
3.3) แหล่งน้ำที่มนุษย์สร้างขึ้น						
☐ 1. แก้มลิง	6	-	-	-	-	-
☐ 2. อ่างเก็บน้ำ	5	-	-	-	-	-
☐ 3. ฝาย	2	-	-	-	-	-
☐ 4. สระ	4	-	-	-	-	-
☐ 5. คลองชลประทาน	3	-	-	-	-	-
☑ 6. อื่นๆ(โปรดระบุ) 6.1) ทำนบ 6.2) 6.3)	1		✓		✓	35

หมู่ที่ 3 บ้านตาลาแน

แหล่งน้ำทางการเกษตร	ความเพียงพอของปริมาณน้ำฝนที่ใช้ในการทำการเกษตร		ปริมาณน้ำฝนที่ตกโดยเฉลี่ยในปีที่ผ่านมา (มิลลิเมตร) กรณีที่ทราบโปรดระบุ
	เพียงพอ	ไม่เพียงพอ	
3.1) ปริมาณน้ำฝน		✓	ไม่ทราบ

แหล่งน้ำทางการเกษตร	ลำดับความสำคัญ	ความเพียงพอของน้ำเพื่อการเกษตร ตลอดทั้งปี		การเข้าถึงแหล่งน้ำการเกษตร		
		เพียงพอ	ไม่เพียงพอ	ทั่วถึง	ไม่ทั่วถึง	ร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึงฯ
3.2) แหล่งน้ำธรรมชาติ						
☐ 1. แม่น้ำ	5	-	-	-	-	-
☑ 2. ห้วย/ลำธาร	1		✓		✓	30
☐ 3. คลอง	2	-	-	-	-	-
☐ 4. หนองน้ำ/บึง	3	-	-	-	-	-
☐ 5. น้ำตก	4	-	-	-	-	-
☐ 6. อื่นๆ(โปรดระบุ) 6.1) 6.2) 6.3)	-	-	-	-	-	-
3.3) แหล่งน้ำที่มนุษย์สร้างขึ้น						
☐ 1. แก้มลิง	5	-	-	-	-	-
☐ 2. อ่างเก็บน้ำ	3	-	-	-	-	-
☐ 3. ฝาย	2	-	-	-	-	-
☑ 4. สระ	1		✓		✓	60
☐ 5. คลองชลประทาน	4	-	-	-	-	-

☐ 6. อื่นๆ(โปรดระบุ) 6.1) 6.2) 6.3)	-	-	-	-	-	-

<u>หมู่ที่ 4 บ้านอูเป๊าะ</u>

แหล่งน้ำทางการเกษตร	ความเพียงพอของปริมาณน้ำฝนที่ใช้ในการทำการเกษตร		ปริมาณน้ำฝนที่ตกโดยเฉลี่ยในปีที่ผ่านมา (มิลลิเมตร) กรณีที่ทราบโปรดระบุ
	เพียงพอ	ไม่เพียงพอ	
3.1) ปริมาณน้ำฝน	✓		ไม่ทราบ

แหล่งน้ำทางการเกษตร	ลำดับความสำคัญ	ความเพียงพอของน้ำเพื่อการเกษตร ตลอดทั้งปี		การเข้าถึงแหล่งน้ำการเกษตร		
		เพียงพอ	ไม่เพียงพอ	ทั่วถึง	ไม่ทั่วถึง	ร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึงฯ
3.2) แหล่งน้ำธรรมชาติ						
☐ 1. แม่น้ำ	4	-	-	-	-	-
☑ 2. ห้วย/ลำธาร	1	✓		✓		80
☐ 3. คลอง	2	-	-	-	-	-
☐ 4. หนองน้ำ/บึง	3	-	-	-	-	-
☐ 5. น้ำตก	5	-	-	-	-	-
☐ 6. อื่นๆ(โปรดระบุ) 6.1) 6.2)	-	-	-	-	-	-

6.3)						
3.3) แหล่งน้ำที่มนุษย์สร้างขึ้น						
☐ 1. แก้มลิง	5	-	-	-	-	-
☐ 2. อ่างเก็บน้ำ	2	-	-	-	-	-
☑ 3. ฝาย	1	✓		✓		70
☐ 4. สระ	4	-	-	-	-	-
☐ 5. คลองชลประทาน	3	-	-	-	-	-
☐ 6. อื่นๆ(โปรดระบุ) 6.1) 6.2) 6.3)	-	-	-	-	-	-

<u>หมู่ที่ 5 บ้านบูเก๊ะจือฆา</u>

แหล่งน้ำทางการเกษตร	**ความเพียงพอของปริมาณน้ำฝนที่ใช้ในการทำการเกษตร**		**ปริมาณน้ำฝนที่ตกโดยเฉลี่ยในปีที่ผ่านมา (มิลลิเมตร) กรณีที่ทราบโปรดระบุ**		
	เพียงพอ	**ไม่เพียงพอ**			
3.1) ปริมาณน้ำฝน					
แหล่งน้ำทางการเกษตร	**ลำดับความสำคัญ**	**ความเพียงพอของน้ำเพื่อการเกษตร ตลอดทั้งปี**		**การเข้าถึงแหล่งน้ำการเกษตร**	
		เพียงพอ	**ไม่เพียงพอ**	**ทั่วถึง**	**ไม่ทั่วถึง**	**ร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึงฯ**
3.2) แหล่งน้ำธรรมชาติ						
☐ 1.	5					

แม่น้ำ						
☑ 2. ห้วย/ลำธาร	1		✓		✓	45
☐ 3. คลอง	4					
☐ 4. หนองน้ำ/บึง	3					
☑ 5. น้ำตก	2		✓		✓	20
☐ 6. อื่นๆ(โปรดระบุ) 6.1) 6.2) 6.3)	-	-	-	-	-	-
3.3) แหล่งน้ำที่มนุษย์สร้างขึ้น						
☐ 1. แก้มลิง	5	-	-	-	-	-
☐ 2. อ่างเก็บน้ำ	3	-	-	-	-	-
☐ 3. ฝาย	2	-	-	-	-	-
☑ 4. สระ	1		✓		✓	15
☐ 5. คลองชลประทาน	4	-	-	-	-	-
☐ 6. อื่นๆ(โปรดระบุ) 6.1) 6.2) 6.3)	-	-	-	-	-	-

<u>หมู่ที่ 6 บ้านหัวควน</u>

แหล่งน้ำทางการเกษตร	ความเพียงพอของปริมาณน้ำฝนที่ใช้ในการทำการเกษตร		ปริมาณน้ำฝนที่ตกโดยเฉลี่ยในปีที่ผ่านมา (มิลลิเมตร) กรณีที่ทราบโปรดระบุ
	เพียงพอ	ไม่เพียงพอ	
3.1) ปริมาณน้ำฝน			

แหล่งน้ำทางการเกษตร	ลำดับความสำคัญ	ความเพียงพอของน้ำเพื่อการเกษตร ตลอดทั้งปี		การเข้าถึงแหล่งน้ำการเกษตร		
		เพียงพอ	ไม่เพียงพอ	ทั่วถึง	ไม่ทั่วถึง	ร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึงฯ
3.2) แหล่งน้ำธรรมชาติ						
☐ 1. แม่น้ำ	5					
☑ 2. ห้วย/ลำธาร	1		✓		✓	45
☐ 3. คลอง	4					
☐ 4. หนองน้ำ/บึง	3					
☑ 5. น้ำตก	2		✓		✓	20
☐ 6. อื่นๆ(โปรดระบุ) 6.1) 6.2) 6.3)	-	-	-	-	-	-
3.3) แหล่งน้ำที่มนุษย์สร้างขึ้น						
☐ 1. แก้มลิง	5	-	-	-	-	-
☐ 2. อ่างเก็บน้ำ	3	-	-	-	-	-
☐ 3. ฝาย	2	-	-	-	-	-
☑ 4. สระ	1		✓		✓	15
☐ 5. คลองชลประทาน	4	-	-	-	-	-
☐ 6. อื่นๆ(โปรดระบุ) 6.1) 6.2) 6.3)	-	-	-	-	-	-

หมู่ที่ 7 บ้านบาโงบองอ

แหล่งน้ำทางการเกษตร	ความเพียงพอของปริมาณน้ำฝนที่ใช้ในการทำการเกษตร		ปริมาณน้ำฝนที่ตกโดยเฉลี่ยในปีที่ผ่านมา (มิลลิเมตร) กรณีที่ทราบโปรดระบุ
	เพียงพอ	ไม่เพียงพอ	
3.1) ปริมาณน้ำฝน			

แหล่งน้ำทางการเกษตร	ลำดับความสำคัญ	ความเพียงพอของน้ำเพื่อการเกษตร ตลอดทั้งปี		การเข้าถึงแหล่งน้ำการเกษตร		
		เพียงพอ	ไม่เพียงพอ	ทั่วถึง	ไม่ทั่วถึง	ร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึงฯ
3.2) แหล่งน้ำธรรมชาติ						
☐ 1. แม่น้ำ	5					
☑ 2. ห้วย/ลำธาร	1		✓		✓	45
☐ 3. คลอง	4					
☐ 4. หนองน้ำ/บึง	3					
☑ 5. น้ำตก	2		✓		✓	20
☐ 6. อื่นๆ(โปรดระบุ) 6.1) 6.2) 6.3)	-	-	-	-	-	-
3.3) แหล่งน้ำที่มนุษย์สร้างขึ้น						
☐ 1. แก้มลิง	5	-	-	-	-	-
☐ 2. อ่างเก็บน้ำ	3	-	-	-	-	-
☐ 3. ฝาย	2	-	-	-	-	-

☑ 4. สระ	1		✓		✓	15
☐ 5. คลองชลประทาน	4	-	-	-	-	-
☐ 6. อื่นๆ(โปรดระบุ) 6.1) 6.2) 6.3)	-	-	-	-	-	-

9.4 ข้อมูลด้านแหล่งน้ำกิน น้ำใช้ (หรือน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค)

<u>หมู่ที่ 1 บ้านปากาซาแม</u>

แหล่งน้ำ	ไม่มี	มี		ทั่วถึงหรือไม่		
		เพียงพอ	ไม่เพียงพอ	ทั่วถึง	ไม่ทั่วถึง	ร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึง
4.1 บ่อบาดาลสาธารณะ	✓					
4.2 บ่อน้ำตื้นสาธารณะ			✓		✓	35
4.3 ประปาหมู่บ้าน (ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น)			✓		✓	55
4.4 ระบบประปา (การประปาส่วนภูมิภาค)	✓					
4.5 แหล่งน้ำธรรมชาติ		✓		✓		80
4.6 อื่นๆ (โปรดระบุ) 4.6.1) 4.6.2) 4.6.3)	-	-	-	-	-	-

4.7 สรุป ครัวเรือนในหมู่บ้านนี้ มีน้ำกิน น้ำใช้ เพียงพอหรือไม่

☑ เพียงพอ ☐ ไม่เพียงพอ คิดเป็นร้อยละ 81 ของทั้งหมู่บ้าน

หมู่ที่ 2 บ้านโต๊ะปาแก๊ะ

แหล่งน้ำ	ไม่มี	มี		ทั่วถึงหรือไม่		
		เพียงพอ	ไม่เพียงพอ	ทั่วถึง	ไม่ทั่วถึง	ร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึง
4.1 บ่อบาดาลสาธารณะ	✓					
4.2 บ่อน้ำตื้นสาธารณะ			✓		✓	40
4.3 ประปาหมู่บ้าน (ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น)	✓					
4.4 ระบบประปา (การประปาส่วนภูมิภาค)	✓					
4.5 แหล่งน้ำธรรมชาติ			✓		✓	55
4.6 อื่นๆ (โปรดระบุ) 4.6.1) 4.6.2) 4.6.3)	-	-	-	-	-	-

4.7 สรุป ครัวเรือนในหมู่บ้านนี้ มีน้ำกิน น้ำใช้ เพียงพอหรือไม่

☐ เพียงพอ ☑ ไม่เพียงพอ คิดเป็นร้อยละ 47 ของทั้งหมู่บ้าน

หมู่ที่ 3 บ้านตาลาแน

แหล่งน้ำ	ไม่มี	มี		ทั่วถึงหรือไม่		
		เพียงพอ	ไม่เพียงพอ	ทั่วถึง	ไม่ทั่วถึง	ร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึง
4.1 บ่อบาดาลสาธารณะ	-	-	-	-	-	-
4.2 บ่อน้ำตื้นสาธารณะ	-	-	-	-	-	-
4.3 ประปาหมู่บ้าน (ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น)	-	-	-	-	-	-
4.4 ระบบประปา (การประปาส่วนภูมิภาค)	-	-	-	-	-	-
4.5 แหล่งน้ำธรรมชาติ			✓		✓	30
4.6 อื่นๆ (โปรดระบุ) 4.6.1) ประปาภูเขา 4.6.2)			✓		✓	60

4.6.3)						

4.7 สรุป ครัวเรือนในหมู่บ้านนี้ มีน้ำกิน น้ำใช้ เพียงพอหรือไม่

☐ เพียงพอ ☑ ไม่เพียงพอ คิดเป็นร้อยละ 35 ของทั้งหมู่บ้าน

<u>หมู่ที่ 4 บ้านอูเป๊าะ</u>

แหล่งน้ำ	ไม่มี	มี		ทั่วถึงหรือไม่		
		เพียงพอ	ไม่เพียงพอ	ทั่วถึง	ไม่ทั่วถึง	ร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึง
4.1 บ่อบาดาลสาธารณะ	✓					
4.2 บ่อน้ำตื้นสาธารณะ			✓		✓	25
4.3 ประปาหมู่บ้าน (ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น)			✓		✓	15
4.4 ระบบประปา (การประปาส่วนภูมิภาค)	✓					
4.5 แหล่งน้ำธรรมชาติ		✓		✓		80
4.6 อื่นๆ (โปรดระบุ) 4.6.1) 4.6.2) 4.6.3)	-	-	-	-	-	-

4.7 สรุป ครัวเรือนในหมู่บ้านนี้ มีน้ำกิน น้ำใช้ เพียงพอหรือไม่

☑ เพียงพอ ☐ ไม่เพียงพอ คิดเป็นร้อยละ 91 ของทั้งหมู่บ้าน

<u>หมู่ที่ 5 บ้านบูเก๊ะจือฆา</u>

แหล่งน้ำ	ไม่มี	มี		ทั่วถึงหรือไม่		
		เพียงพอ	ไม่เพียงพอ	ทั่วถึง	ไม่ทั่วถึง	ร้อยละของครัวเรือนที่เข้าถึง
4.1 บ่อบาดาลสาธารณะ	✓					
4.2 บ่อน้ำตื้นสาธารณะ	✓					
4.3 ประปาหมู่บ้าน (ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น)	✓					
4.4 ระบบประปา (การประปาส่วนภูมิภาค)	✓					
4.5 แหล่งน้ำธรรมชาติ			✓		✓	
4.6 อื่นๆ (โปรดระบุ)	-	-	-	-	-	-

4.6.1) 4.6.2) 4.6.3)						

4.7 สรุป ครัวเรือนในหมู่บ้านนี้ มีน้ำกิน น้ำใช้ เพียงพอหรือไม่
☐ เพียงพอ ☑ ไม่เพียงพอ คิดเป็นร้อยละ.........55
ของทั้งหมู่บ้าน

ΔΔΔΔΔΔΔΔΔΔΔΔΔΔΔΔΔΔΔΔΔΔΔΔΔΔΔΔΔΔΔΔ

ส่วนที่ 2

ยุทธศาสตร์องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

1. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

1.1 แผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561 - 2580)

เพื่อให้ประเทศไทยสามารถยกระดับการพัฒนาให้บรรลุตามวิสัยทัศน์**"ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง"** การพัฒนาประเทศในช่วงระยะเวลาของยุทธศาสตร์ชาติจะมุ่งเน้นการสร้างสมดุลระหว่าง การพัฒนาความมั่นคง เศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม

โดยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในรูปแบบ “ประชารัฐ” โดยประกอบด้วย 6 ยุทธศาสตร์ ได้แก่

1) ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญ คือ ประเทศชาติมั่นคงประชาชนมีความสุข เน้นการบริหารจัดการสภาวะแวดล้อมของประเทศให้มีความมั่นคง ปลอดภัย เอกราช อธิปไตย และมีความสงบเรียบร้อยในทุกระดับ ตั้งแต่ระดับชาติสังคม ชุมชน มุ่งเน้นการพัฒนาคน เครื่องมือเทคโนโลยีและระบบฐานข้อมูลขนาดใหญ่ให้มีความพร้อมสามารถรับมือกับภัยคุกคามและภัยพิบัติได้ทุกรูปแบบ และทุกระดับความรุนแรง ควบคู่ไปกับการป้องกันและแก้ไขปัญหาด้านความมั่นคงที่มีอยู่ในปัจจุบันและที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคต ใช้กลไกการแก้ไขปัญหาแบบบูรณาการทั้งกับส่วนราชการ ภาคเอกชน ประชาสังคม และองค์กรที่ไม่ใช่รัฐ รวมถึงประเทศเพื่อนบ้านและมิตรประเทศทั่วโลกบนพื้นฐานของหลักธรรมาภิบาล เพื่อเอื้ออำนวยประโยชน์ต่อการดำเนินการของยุทธศาสตร์ชาติด้านอื่น ๆ ให้สามารถขับเคลื่อนไปได้ตามทิศทางและเป้าหมายที่กำหนด

2) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน มีเป้าหมายการพัฒนาที่มุ่งเน้นการยกระดับศักยภาพของประเทศในหลากหลายมิติบนพื้นฐานแนวคิด 3 ประการ ได้แก่

(1) “ต่อยอดอดีต” โดยมองกลับไปที่รากเหง้าทางเศรษฐกิจ อัตลักษณ์ วัฒนธรรม ประเพณีวิถีชีวิตและจุดเด่นทางทรัพยากรธรรมชาติที่หลากหลาย รวมทั้งความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบของประเทศในด้านอื่น ๆ นำมาประยุกต์ผสมผสานกับเทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อให้สอดรับกับบริบทของเศรษฐกิจและสังคมโลกสมัยใหม่

(2) “ปรับปัจจุบัน”เพื่อปูทางสู่อนาคต ผ่านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของประเทศในมิติต่าง ๆ ทั้งโครงข่ายระบบคมนาคมและขนส่ง โครงสร้างพื้นฐานวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและดิจิทัล และการปรับสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการอนาคต และ

(3) “สร้างคุณค่าใหม่ในอนาคต” ด้วยการเพิ่มศักยภาพของผู้ประกอบการ พัฒนาคนรุ่นใหม่รวมถึงปรับรูปแบบธุรกิจ เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของตลาด ผสมผสานกับยุทธศาสตร์ที่รองรับอนาคตบนพื้นฐานของการต่อยอดอดีตและปรับปัจจุบัน พร้อมทั้งการส่งเสริมและสนับสนุนจากภาครัฐให้ประเทศไทยสามารถสร้างฐานราย

ได้และการจ้างงานใหม่ ขยายโอกาสทางการค้าและการลงทุนในเวทีโลก ควบคู่ไปกับการยกระดับรายได้และการกินดีอยู่ดีรวมถึงการเพิ่มขึ้นของคนชั้นกลางและลดความเหลื่อมล้ำของคนในประเทศได้ในคราวเดียวกัน

3)

ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อพัฒนาคนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี เก่ง และมีคุณภาพ โดยคนไทยมีความพร้อมทั้งกาย ใจ สติปัญญา มีพัฒนาการที่ดีรอบด้านและมีสุขภาวะที่ดีในทุกช่วงวัยมีจิตสาธารณะ รับผิดชอบต่อสังคมและผู้อื่น มัธยัสถ์อดออม โอบอ้อมอารีมีวินัย รักษาศีลธรรมและเป็นพลเมืองดีของชาติมีหลักคิดที่ถูกต้อง มีทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 มีทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษและภาษาที่สาม และอนุรักษ์ภาษาท้องถิ่น มีนิสัยรักการเรียนรู้และการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต สู่การเป็นคนไทยที่มีทักษะสูง เป็นนวัตกรรม นักคิด ผู้ประกอบการเกษตรกรยุคใหม่และอื่น ๆ โดยมีสัมมาชีพตามความถนัดของตนเอง

4) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม มีเป้าหมายการพัฒนาที่ให้ความสำคัญกับการดึงเอาพลังของภาคส่วนต่าง ๆ ทั้งภาคเอกชน ประชาสังคม ชุมชนท้องถิ่น มาร่วมขับเคลื่อน โดยการสนับสนุนการรวมตัวของประชาชนในการร่วมคิดร่วมทำเพื่อส่วนรวม การกระจายอำนาจและความรับผิดชอบไปสู่กลไกบริหารราชการแผ่นดินในระดับท้องถิ่นการเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนในการจัดการตนเอง และการเตรียมความพร้อมของประชากรไทยทั้งในมิติสุขภาพ เศรษฐกิจ สังคม และสภาพแวดล้อมให้เป็นประชากรที่มีคุณภาพ สามารถพึ่งตนเองและทำประโยชน์แก่ครอบครัว ชุมชน และสังคมให้นานที่สุด โดยรัฐให้หลักประกันการเข้าถึงบริการและสวัสดิการที่มีคุณภาพอย่างเป็นธรรมและทั่วถึง

5)

ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในทุกมิติทั้งด้านสังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม ธรรมาภิบาล และความเป็นหุ้นส่วนความร่วมมือระหว่างกันทั้งภายในและภายนอกประเทศอย่างบูรณาการ ใช้พื้นที่เป็นตัวตั้งในการกำหนดกลยุทธ์และแผนงานและการให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องได้เข้ามามีส่วนร่วมในแบบทางตรงให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้โดยเป็นการดำเนินการบนพื้นฐานการเติบโตร่วมกัน ไม่ว่าจะเป็นทางเศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม และคุณภาพชีวิต โดยให้ความสำคัญกับการสร้างสมดุลทั้ง ๓ ด้าน อันจะนำไปสู่ความยั่งยืนเพื่อคนรุ่นต่อไปอย่างแท้จริง

ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อปรับเปลี่ยนภาครัฐที่ยึดหลัก "ภาครัฐของประชาชนเพื่อประชาชนและประโยชน์ส่วนรวม" โดยภาครัฐต้องมีขนาดที่เหมาะสมกับบทบาทภารกิจ แยกแยะบทบาทหน่วยงานของรัฐที่ทำหน้าที่ในการกำกับหรือในการให้บริการในระบบเศรษฐกิจที่มีการแข่งขันมีสมรรถนะสูง ยึดหลักธรรมาภิบาล ปรับวัฒนธรรมการทำงานให้มุ่งผลสัมฤทธิ์และผลประโยชน์ส่วนรวมมีความทันสมัย และพร้อมที่จะปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกอยู่ตลอดเวลา โดยเฉพาะอย่างยิ่งการนำนวัตกรรม เทคโนโลยีข้อมูลขนาดใหญ่ ระบบการทำงานที่เป็นดิจิทัลเข้ามาประยุกต์ใช้อย่างคุ้มค่าและปฏิบัติงานเทียบได้กับมาตรฐานสากล รวมทั้งมีลักษณะเปิดกว้าง เชื่อมโยงถึงกันและเปิดโอกาสให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างสะดวก รวดเร็ว และโปร่งใส โดยทุกภาคส่วนในสังคมต้องร่วมกันปลูกฝังค่านิยมความซื่อสัตย์สุจริต ความมัธยัสถ์และสร้างจิตสำนึกในการปฏิเสธไม่ยอมรับการทุจริตประพฤติมิชอบอย่างสิ้นเชิง นอกจากนั้น กฎหมายต้องมีความชัดเจน มีเพียงเท่าที่จำเป็น มีความทันสมัย มีความเป็นสากล มีประสิทธิภาพ และนำไปสู่การลดความเหลื่อมล้ำและเอื้อต่อการพัฒนา โดยกระบวนการยุติธรรมมีการบริหารที่มีประสิทธิภาพ เป็นธรรมไม่เลือกปฏิบัติและการอำนวยความยุติธรรมตามหลักนิติธรรม

1.2 แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13

ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น ต้องมีความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม (Strategylinkage) ความเชื่อมโยงในเชิงยุทธศาสตร์ที่เชื่อมต่อกันเพื่อให้เกิดภาพรวม (Overview) การเชื่อมโยงจากจุดหนึ่งไปจุดหนึ่งในเชิงยุทธศาสตร์ โดยสามารถนำเข้าสู่รอยต่อที่เข้าหากันได้อย่างกลมกลืนแม้ว่าจะเรียกชื่อที่แตกต่างกันก็ตาม แต่ก็สามารถเดินทางไปด้วยกันได้ในเชิงยุทธศาสตร์เป็นการเชื่อมโยงความสัมพันธ์ระหว่างยุทธศาสตร์ระดับมหภาคกับยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้แก่ (1) ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (2) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (3) การกำหนดเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) (4) แผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด/ภาค (5) ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดและ (6) ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น การกำหนดและการวิเคราะห์ความเชื่อมโยงองค์รวมที่นำไปสู่การพัฒนาท้องถิ่นจากยุทธศาสตร์ทุกระดับ มีความสัมพันธ์หรือเชื่อมโยงกันอย่างไรเพื่อให้การพัฒนาท้องถิ่นสอดคล้องกับยุท

ธศาสตร์ระดับมหภาคและยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นประกอบด้วย (1) วิสัยทัศน์ (2) ยุทธศาสตร์ (3) เป้าประสงค์ (4) ตัวชี้วัด (5) ค่าเป้าหมาย (6) กลยุทธ์ และ (7) จุดยืนทางยุทธศาสตร์ ซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลเนินงาม ได้จัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2566 - 2570) ที่มีความเชื่อมของยุทธศาสตร์ดังกล่าว และเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ ด้วย โดยนำหมุดหมายในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 มาจัดทำรายละเอียดที่มีความสอดคล้องหรือเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี แผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด/ภาค ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองสวนท้องถิ่นในเขตจังหวัด และยุทธศาสตร์องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งมารายละเอียดดังนี้

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2566 - 2570) มีสถานะเป็น แผนระดับที่ 2 ซึ่งเป็นกลไกที่สำคัญในการแปลงยุทธศาสตร์ชาติไปสู่การปฏิบัติ และใช้เป็นกรอบสำหรับ การจัดทำแผนระดับที่ ๓ เพื่อให้การดำเนินงานของภาคีการพัฒนาที่เกี่ยวข้องสามารถสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติตามกรอบระยะเวลาที่คาดหวังไว้ได้โดยพระราชบัญญัติสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ. 2561 บัญญัติให้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 มีผลบังคับใช้ถึงวันที่ 30 กันยายน 2565 ส่งผลให้กรอบระยะเวลา 5 ปีของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 เริ่มต้น ณ วันที่ 1 ตุลาคม 2565 ครอบคลุมปีงบประมาณ พ.ศ.2566 - 2570 ซึ่งเป็นระยะ 5 ปีที่สองของยุทธศาสตร์ชาติ ทั้งนี้ การจัดทำแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 อยู่บนความตั้งใจที่จะให้แผนมีจุดเน้น และเป้าหมายของการพัฒนาที่เป็นรูปธรรม สามารถบ่งบอกทิศทางการพัฒนาที่ชัดเจนที่ประเทศควรมุ่งไปในระยะ 5 ปี ถัดไป โดยเป็นผลที่เกิดจากกระบวนการสังเคราะห์ข้อมูลอย่างรอบด้าน ทั้งสถานะของทุนในมิติต่างๆ บทเรียนของการพัฒนาที่ผ่านมาตลอด จนการเปลี่ยนแปลงของปัจจัยและเงื่อนไขที่จะมีอิทธิพลต่อองคาพยพต่างๆ ของประเทศ รวมถึงการสนับสนุนให้ภาคีการพัฒนาทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นอย่างกว้างขวางตั้งแต่ในขั้นตอนการกำหนดกรอบทิศทางของแผนไปจนถึงการยกร่างแผนนอกจากนี้ การจัดทำแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 ยังอยู่ในช่วงเวลาที่ทั่วโลกรวมถึงประเทศไทยต้องเผชิญกับข้อจำกัดหลากหลายประการที่เป็นผลสืบเนื่องจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโควิด - 19 ซึ่งไม่เพียงแต่ก่อให้เกิดการเจ็บป่วยและเสียชีวิตของประชากร แต่ยังส่งผลให้เกิดเงื่อนไขทางเศรษฐกิจและการดำเนินชีวิตของประชาชนทุกกลุ่ม นอกจากนี้ ในระยะของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 ยังเป็นช่วงเวลาที่มีแนวโน้มของการพัฒนาของเทคโนโลยีอย่างก้าวกระโดด

การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่มีความรุนแรงเพิ่มขึ้นการเป็นสังคมสูงวัยของประเทศไทยและหลายประเทศทั่วโลก ตลอดจนการเปลี่ยนแปลงด้านภูมิรัฐศาสตร์ระหว่างประเทศ ดังนั้น การขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศท่ามกลางกระแสแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวจึงต้องให้ความสำคัญกับการเสริมสร้างความเข้มแข็งจากภายในให้สามารถเติบโตต่อไปได้อย่างมั่นคงท่ามกลางความผันแปรที่เกิดขึ้นรอบด้าน และคำนึงถึงผลประโยชน์ของประเทศทั้งทางเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

ในการกำหนดทิศทางของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 ให้ประเทศสามารถก้าวข้ามความท้าทายต่าง ๆ เพื่อให้"ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง" ตามเจตนารมณ์ของยุทธศาสตร์ชาติ ได้อาศัยหลักการและแนวคิด 4 ประการ ดังนี้

1. หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
2. การสร้างความสามารถในการ
3. เป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืนของสหประชาชาติ
4. การพัฒนาเศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน เศรษฐกิจสีเขียว

เพื่อถ่ายทอดเป้าหมายหลักไปสู่ภาพของการขับเคลื่อนที่ชัดเจนในลักษณะของวาระการพัฒนาที่เอื้อให้เกิดการทำงานร่วมกันของหลายหน่วยงานและหลายภาคส่วนในการผลักดันการพัฒนาเรื่องใดเรื่องหนึ่งให้เกิดผลได้อย่างเป็นรูปธรรม แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 จึงได้กำหนดหมุดหมายการพัฒนา จำนวน 13 หมุดหมาย ซึ่งเป็นการบ่งบอกถึงสิ่งที่ประเทศไทยปรารถนาจะ "เป็น" หรือมุ่งหวังจะ "มี" เพื่อสะท้อนประเด็นการพัฒนาที่มีลำดับความสำคัญสูงต่อการพลิกโฉมประเทศไทยสู่ "สังคมก้าวหน้า เศรษฐกิจสร้างมูลค่าอย่างยั่งยืน" โดยหมุดหมายทั้ง 13 ประการ แบ่งออกได้เป็น 4 มิติ ดังนี้

<u>1. มิติภาคการผลิตและบริการเป้าหมาย ประกอบไปด้วย</u>

หมุดหมายที่ 1 ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง

หมุดหมายที่ 2 ไทยเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพและความยั่งยืน

หมุดหมายที่ 3 ไทยเป็นฐานการผลิตยานยนต์ไฟฟ้าที่สำคัญของโลก

หมุดหมายที่ 4 ไทยเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง

หมุดหมายที่ 5 ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุนและยุทธศาสตร์ทางโลจิสติกส์ที่สำคัญของภูมิภาค

หมุดหมายที่ 6 ไทยเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะและอุตสาหกรรมดิจิทัลของอาเซียน

<u>2. มิติโอกาสและความเสมอภาคทางเศรษฐกิจและสังคม ประกอบไปด้วย</u>

หมุดหมายที่ 7 ไทยมีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้มแข็ง มีศักยภาพสูง และสามารถแข่งขันได้

หมุดหมายที่ 8 ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ ปลอดภัย เติบโตได้อย่างยั่งยืน

หมุดหมายที่ 9 ไทยมีความยากจนข้ามรุ่นลดลง และมีความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอเหมาะสม

<u>3. มิติความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม</u>

หมุดหมายที่ 10 ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ

หมุดหมายที่ 11 ไทยสามารถลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

<u>4. มิติปัจจัยผลักดันการพลิกโฉมประเทศ</u>

หมุดหมายที่ 12 ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต

หมุดหมายที่ 13 ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ และตอบโจทย์ประชาชน

ความเชื่อมโยงระหว่างหมุดหมายการพัฒนากับเป้าหมายหลักแสดงไว้ในแผนภาพที่ 3.1 โดยหมุดหมายการพัฒนาที่กำหนดขึ้นเป็นประเด็นที่มีลักษณะเชิงบูรณาการที่ครอบคลุมการพัฒนาตั้งแต่ในระดับต้นน้ำจนถึงปลายน้ำ และสามารถนำไปสู่ผลพัฒนาทั้งในมิติเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมไปพร้อมๆ กัน ทำให้หมุดหมายแต่ละประการสามารถสนับสนุนเป้าหมายหลักได้มากกว่าหนึ่งข้อ นอกจากนี้การพัฒนาภายใต้แต่ละหมุดหมายไม่ได้แยกขาดจากกัน แต่มีการสนับสนุนหรือเอื้อประโยชน์ซึ่งกันและกัน

แผนภาพที่ ๓.๑ ความเชื่อมโยงระหว่างหมุดหมายการพัฒนากับเป้าหมายหลัก

หมุดหมายที่ 1 ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง

1. สถานการณ์การพัฒนาที่ผ่านมา

การพัฒนาภาคการเกษตรที่ผ่านมาเน้นการผลิตเพื่อการส่งออกและการเป็นวัตถุดิบให้กับอุตสาหกรรมต่อเนื่องในการสร้างรายได้เข้าสู่ประเทศ ผ่านการขยายพื้นที่เพาะปลูก การพัฒนาปัจจัยการผลิตให้มีคุณภาพ การพัฒนาและใช้เทคโนโลยีอย่างต่อเนื่อง ซึ่งสามารถเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตได้ในระดับหนึ่ง โดยในปี2562 ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศของภาคการเกษตรและการแปรรูปที่เกี่ยวข้องมีมูลค่า 1,477,589 ล้านบาท ซึ่งกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่เกี่ยวข้องกับการผลิตสินค้าเกษตร อุตสาหกรรมอาหารและอุตสาหกรรมเครื่องดื่ม มีมูลค่ารวมคิดเป็นร้อยละ 74.5 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศของภาคการเกษตรและการแปรรูปที่เกี่ยวข้องปี 2562

2. เป้าหมายการพัฒนา

2.1 ความเชื่อมโยงของหมุดหมายกับเป้าหมายหลักของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 และยุทธศาสตร์ชาติ หมุดหมายที่ 1 ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง มีความเชื่อมโยงกับ เป้าหมายหลักของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 ทั้ง 5 เป้าหมาย ได้แก่

เป้าหมายที่ 1) การปรับโครงสร้างภาคการผลิตและบริการสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม โดยยกระดับให้มีขีดความสามารถในการแข่งขัน และเศรษฐกิจท้องถิ่นและผู้ประกอบการรายย่อยสามารถเชื่อมโยงกับห่วงโซ่มูลค่าของภาคการผลิตและบริการเป้าหมาย

เป้าหมายที่ 2) การพัฒนาคนสำหรับโลกยุคใหม่ โดยสนับสนุนให้กำลังคนมีคุณภาพ สอดคล้องกับความต้องการของภาคการผลิตเป้าหมาย

เป้าหมายที่ 3) การมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรม โดยลดความเหลื่อมล้ำทั้ง ในเชิงรายได้และความมั่นคง รวมถึงโอกาสในการแข่งขันของภาคธุรกิจ และให้กลุ่มเปราะบางและผู้ด้อยโอกาสมีโอกาสในการเลื่อนชั้นทางเศรษฐกิจและสังคมสูงขึ้น

เป้าหมายที่ 4) การเปลี่ยนผ่านการผลิตและบริโภคไปสู่ ความยั่งยืน โดยการใช้ทรัพยากรธรรมชาติในการผลิตและบริโภคอย่างมีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับ ขีดความสามารถในการรองรับของระบบนิเวศ และ

เป้าหมายที่ 5) การเสริมสร้างความสามารถของประเทศในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงและความเสี่ยงภายใต้บริบทโลกใหม่ โดยประเทศไทยมีความสามารถในการรับมือกับภัยคุกคามที่สำคัญในอนาคต โดยเฉพาะการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ โรคระบาดร้ายแรงและโรคอุบัติใหม่และภัยคุกคามทางไซเบอร์

เป้าหมายของหมุดหมายที่ 1 เมื่อพิจารณาความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ชาติ พบว่า มีความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ จำนวน 3 ด้าน ได้แก่

1) ด้านการสร้างขีดความสามารถในการแข่งขัน

2) ด้านการสร้างโอกาสและ ความเสมอภาคทางสังคม

3) ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

2.2 เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนาระดับหมุดหมาย

เป้าหมายที่ 1 มูลค่าเพิ่มของสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปสูงขึ้น

เป้าหมายที่ 2 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบบริหารจัดการเพื่อคุณภาพ ความมั่นคงทางอาหาร และความยั่งยืนของภาคเกษตร

เป้าหมายที่ 3 การเพิ่มศักยภาพและบทบาทของผู้ประกอบการเกษตรในฐานะหุ้นส่วนเศรษฐกิจของห่วงโซ่ อุปทานที่ได้รับส่วนแบ่งประโยชน์อย่างเหมาะสมและเป็นธรรม

3. แผนที่กลยุทธ์

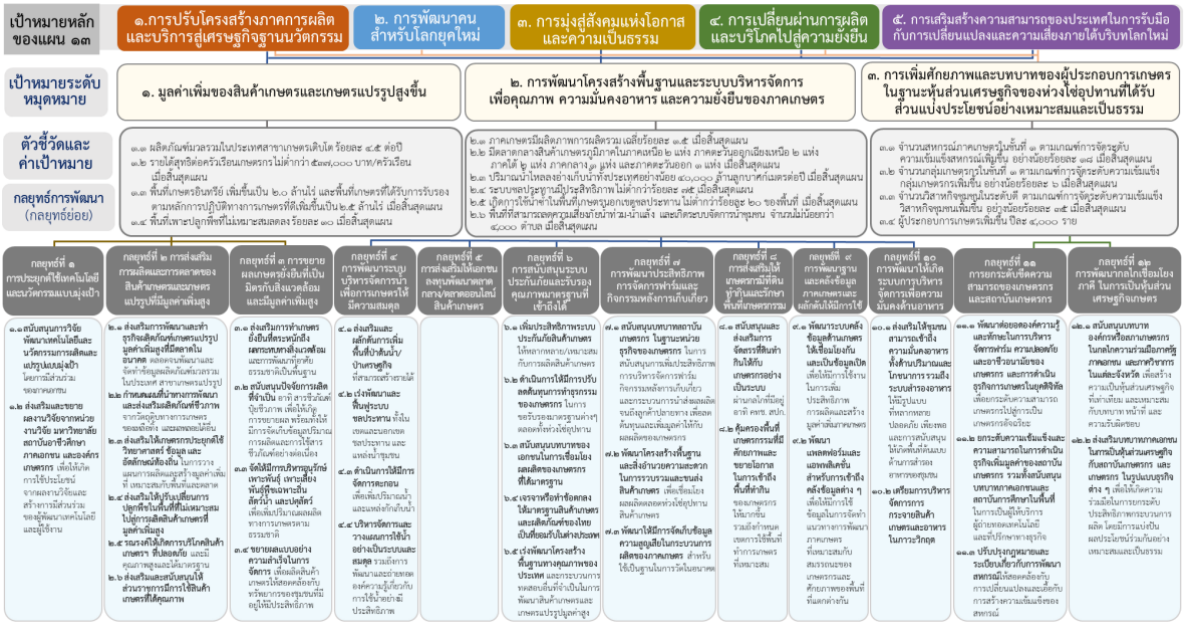

4. กลยุทธ์การพัฒนา

กลยุทธ์ที่ 1 การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมแบบมุ่งเป้าเพื่อให้เกิดการยกระดับกระบวนการผลิตและ สร้างมูลค่าเพิ่ม

กลยุทธ์ที่ 2 การส่งเสริมการผลิตและการขยายตัวของตลาดสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์เกษตรแปรรูป ที่มีมูลค่าเพิ่มสูง อาทิ ผลผลิตเกษตรปลอดภัย สมุนไพรแปรรูป อาหารทางการแพทย์ อาหารทางเลือก อาหาร ฟังก์ชัน พลังงาน วัสดุและเคมีชีวภาพ โปรตีนจากพืชและแมลง

กลยุทธ์ที่ 3 การขยายผลรูปแบบเกษตรยั่งยืนที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและมีมูลค่าเพิ่มสูงจากแบบอย่าง ความสำเร็จในประเทศ เช่น เกษตรตามโมเดลเศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน เศรษฐกิจสีเขียว เกษตรปลอดภัย วนเกษตร เกษตรอินทรีย์ ท่องเที่ยวเกษตร ประมงพื้นบ้าน การทำประมงถูกกฎหมาย และการปฏิบัติต่อแรงงาน ที่ถูกต้อง เป็นต้น

กลยุทธ์ที่ 4 การพัฒนาระบบบริหารจัดการน้ำเพื่อการเกษตรให้มีความสมดุลระหว่างอุปสงค์และอุปทาน รวมทั้งการใช้น้ำซ้ำ

กลยุทธ์ที่ 5 การส่งเสริมให้เอกชนลงทุนพัฒนาตลาดกลางและตลาดออนไลน์สินค้าเกษตร รวมถึงสินค้า กลุ่มปศุสัตว์และประมง

กลยุทธ์ที่ 6 การสนับสนุนระบบประกันภัยและรับรองคุณภาพมาตรฐานสินค้าเกษตรและสินค้าเกษตร แปรรูปที่เกษตรกรเข้าถึงได้

กลยุทธ์ที่ 7 การพัฒนาประสิทธิภาพการบริหารจัดการฟาร์มและกิจกรรมหลังการเก็บเกี่ยว เพื่อลดต้นทุนและ เพิ่มมูลค่าผลผลิตของเกษตรกร

กลยุทธ์ที่ 8 การส่งเสริมให้เกษตรกรมีที่ดินทำกินและรักษาพื้นที่เกษตรกรรมที่เหมาะสมไว้เป็นฐานการผลิต การเกษตร

กลยุทธ์ที่ 9 การพัฒนาฐานข้อมูลและคลังข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการเกษตร รวมทั้งผลักดันให้มีการใช้ข้อมูล อย่างมีประสิทธิภาพ

กลยุทธ์ที่ 10 การพัฒนาให้เกิดระบบการบริหารจัดการเพื่อความมั่นคงทางด้านอาหาร

กลยุทธ์ที่ 11 การยกระดับขีดความสามารถของเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร

กลยุทธ์ที่ 12 การพัฒนากลไกเพื่อเชื่อมโยงภาคีต่าง ๆ ทั้งภาคเอกชน ส่วนราชการ กลุ่มเกษตรกร และ นักวิชาการในพื้นที่ ในการเป็นหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจในการพัฒนาภาคเกษตรตลอดห่วงโซ่อุปทาน

หมุดหมายที่ 2 ไทยเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพและความยั่งยืน

1. สถานการณ์การพัฒนาที่ผ่านมา

อุตสาหกรรมท่องเที่ยวมีบทบาทสำคัญในระบบเศรษฐกิจไทย และยังเป็นแหล่งสร้างรายได้สำคัญให้แก่เศรษฐกิจของประเทศทั้งทางตรงและทางอ้อม สามารถสร้างรายได้ให้กับประเทศไทย 2.99 ล้านล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 18 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ และก่อให้เกิดการจ้างงาน 8.3 ล้านตำแหน่ง ในปี 2562 อีกทั้งยังมีการเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่อง โดยระหว่างปี 2558 - 2562 รายได้จากการท่องเที่ยวของไทย ขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ 2.3 ต่อปี อย่างไรก็ดี การขยายตัวของรายได้จากการท่องเที่ยวดังกล่าว เป็นผลมาจากการเพิ่มขึ้น ของจำนวนนักท่องเที่ยวเป็นหลัก กล่าวคือ จำนวนนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้นเฉลี่ยถึงร้อยละ 5.6 ต่อปี ในขณะที่ การใช้จ่ายต่อคนต่อวันของนักท่องเที่ยวขยายตัวในอัตราที่ลดลงและระยะเวลาท่องเที่ยวต่อทริปลดลง ซึ่งทำให้ การท่องเที่ยวของไทยในระยะหลังต้องเผชิญกับความท้าทายด้านความยั่งยืน จากการเติบโตในเชิงปริมาณ มากกว่าคุณภาพ นอกจากนี้ หากพิจารณาในมิติของการกระจายรายได้ พบว่า รายได้จากการท่องเที่ยวร้อยละ 90 ยังกระจุกอยู่ในเมืองท่องเที่ยวหลัก ไม่สามารถกระจายไปสู่เมืองท่องเที่ยวรองได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะ รายได้จากนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ ที่อยู่ในเมืองหลักถึงประมาณร้อยละ 98 ของรายได้จากนักท่องเที่ยว ชาวต่างชาติทั้งหมด

2. เป้าหมายการพัฒนา

2.1 ความเชื่อมโยงของหมุดหมายกับเป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 และยุทธศาสตร์ชาติ หมุดหมายที่ 2 ไทยเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพและความยั่งยืน เชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันที่มุ่งเน้นการสร้างความหลากหลายด้านการท่องเที่ยว รักษาการเป็นจุดหมายปลายทางที่สำคัญของการท่องเที่ยวระดับโลกที่ดึงดูดนักท่องเที่ยวทุกระดับ และเพิ่มสัดส่วน ของนักท่องเที่ยวที่มีคุณภาพสูง อีกทั้งยังเชื่อมโยงกับเป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 ใน 4 เป้าหมาย ได้แก่

เป้าหมายที่ 1) การปรับโครงสร้างภาคการผลิตและบริการสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม โดยยกระดับให้ ภาคการท่องเที่ยวมีขีดความสามารถในการแข่งขันที่สูงขึ้น และส่งเสริมให้ผู้ประกอบการรายย่อยและชุมชน สามารถเชื่อมโยงกับห่วงโซ่มูลค่าได้

เป้าหมายที่ 2) การพัฒนาคนสำหรับโลกยุคใหม่

เป้าหมายที่ 3) การมุ่งสู่ สังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรม และ

เป้าหมายที่ 4) การเปลี่ยนผ่านการผลิตและบริโภคไปสู่ความยั่งยืน โดยให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน

2.2 เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนาระดับหมุดหมาย

เป้าหมายที่ 1 การเปลี่ยนการท่องเที่ยวไทยเป็นการท่องเที่ยวคุณภาพสูงที่เชื่อมโยงกับอุตสาหกรรม และบริการที่มีศักยภาพอื่น

เป้าหมายที่ 2 การปรับโครงสร้างการท่องเที่ยวให้พึ่งพานักท่องเที่ยวในประเทศและมีการกระจายโอกาส ทางเศรษฐกิจมากขึ้น

เป้าหมายที่ 3 การท่องเที่ยวไทยต้องมีการบริหารจัดการอย่างยั่งยืนในทุกมิติ

3. แผนที่กลยุทธ์

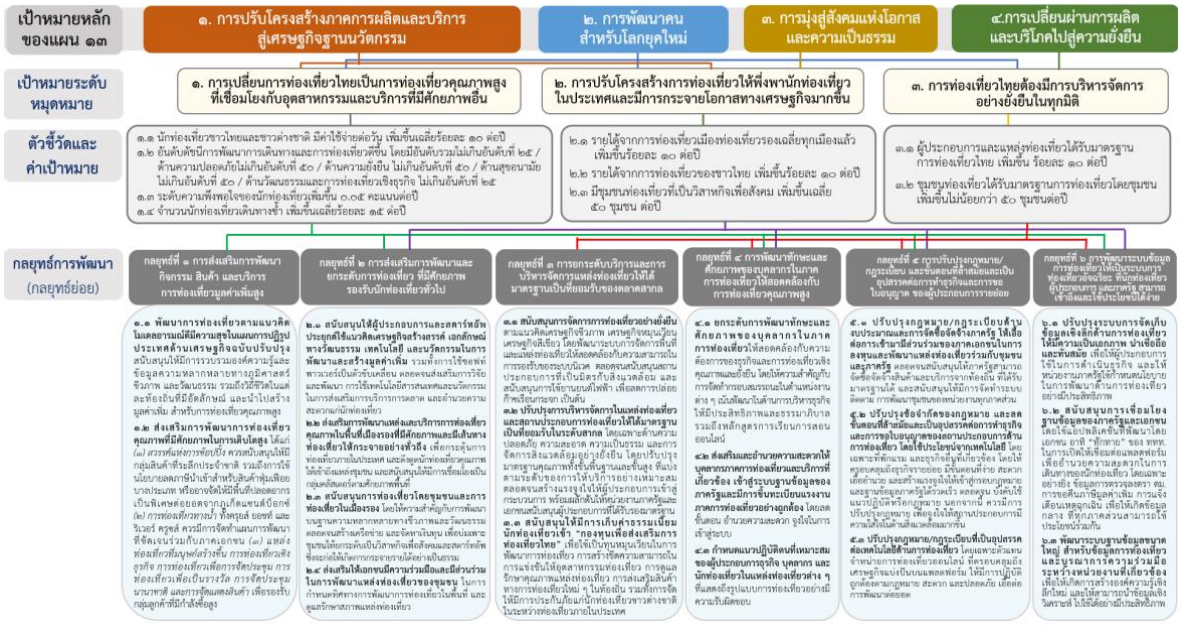

4. กลยุทธ์การพัฒนา

กลยุทธ์ที่ 1 การส่งเสริมการพัฒนากิจกรรม สินค้า และบริการการท่องเที่ยวมูลค่าเพิ่มสูง

กลยุทธ์ที่ 2 การส่งเสริมการพัฒนาและยกระดับการท่องเที่ยวที่มีศักยภาพรองรับนักท่องเที่ยวทั่วไป

กลยุทธ์ที่ 3 การยกระดับบบริการและการบริหารจัดการการท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐานเป็นที่ยอมรับของตลาดสากล

กลยุทธ์ที่ 4 การสนับสนุนการพัฒนาทักษะและศักยภาพของบุคลากรในภาคการท่องเที่ยวให้สอดคล้องกับความต้องการของธุรกิจ

กลยุทธ์ที่ 5 การปรับปรุงกฎหมาย/กฎระเบียบ และขั้นตอนที่ล้าสมัยและเป็นอุปสรรคต่อการทำธุรกิจและการขออนุญาตของผู้ประกอบการรายย่อย เพื่อสร้างแรงจูงใจให้เกิดการพัฒนาไปสู่การท่องเที่ยวที่มีคุณภาพ และยั่งยืน

กลยุทธ์ที่ 6 การพัฒนาระบบข้อมูลการท่องเที่ยวให้เป็นระบบการท่องเที่ยวอัจฉริยะที่นักท่องเที่ยว ผู้ประกอบการ และภาครัฐ สามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้ง่าย

หมุดหมายที่ 3 ไทยเป็นฐานการผลิตยานยนต์ไฟฟ้าที่สำคัญของโลก

1. สถานการณ์การพัฒนาที่ผ่านมา

ประเทศไทยเป็นฐานการผลิตยานยนต์ที่สำคัญของโลก โดยปี 2562 ประเทศไทยผลิตและส่งออกยานยนต์ เป็นอันดับที่ 1 ของอาเซียน และเป็นอันดับที่ 11 ของโลก มีมูลค่าการส่งออกจำนวน 1,300,561 ล้านบาท

โดยประเทศที่มีกำลังการผลิตรถยนต์สูงสุด 5 อันดับแรก ได้แก่ จีน สหรัฐอเมริกา ญี่ปุ่น เยอรมนี และอินเดีย ซึ่งตลาดส่งออกหลักของไทยในกลุ่มรถยนต์นั่งส่วนบุคคล ได้แก่ ประเทศออสเตรเลีย เวียดนาม ฟิลิปปินส์ จีน เม็กซิโก ตามลำดับ ขณะที่ในกลุ่มรถปิกอัพ รถบัส และรถบรรทุก ได้แก่ ออสเตรเลีย ฟิลิปปินส์ นิวซีแลนด์ ซาอุดีอาระเบีย เวียดนาม ตามลำดับ นอกจากนี้ อุตสาหกรรมยานยนต์มีส่วนในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ ของประเทศไทย โดยมีความสามารถในการผลิตรถยนต์จำนวนมากถึง 2 ล้านคันต่อปี มีผู้ประกอบการ จำนวน 13,920 ราย และมีการจ้างงานจำนวน 345,000 คน อย่างไรก็ตาม แนวโน้มความต้องการยานยนต์ทั่วโลกกำลังเปลี่ยนทิศทางไปสู่ยานยนต์ไฟฟ้า ส่วนหนึ่งเป็นผลมาจากความก้าวหน้าของเทคโนโลยีแบตเตอรี่ที่ทำให้ยานยนต์ไฟฟ้ามีประสิทธิภาพที่เพิ่มขึ้นและราคาที่ลดลง รวมทั้งทิศทางการพัฒนาที่มุ่งไปสู่สังคม คาร์บอนต่ำ

จากสถานการณ์และแนวนโยบายการพัฒนาอุตสาหกรรมยานยนต์ของประเทศดังกล่าว จึงได้กำหนดเป้าหมายการขับเคลื่อนการพัฒนาอุตสาหกรรมยานยนต์ไฟฟ้าของประเทศไทยในระยะต่อไป รวม 3 ประเด็น เพื่อให้สามารถบรรลุเป้าหมายการพัฒนาตามที่คณะกรรมการนโยบายยานยนต์ไฟฟ้าแห่งชาติกำหนด และสามารถ บรรเทาผลกระทบต่าง ๆ ในระยะเปลี่ยนผ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ ได้แก่

1) สร้างอุปสงค์ของยานยนต์ไฟฟ้า ประเภทต่าง ๆ เพื่อการใช้ในประเทศและส่งออก โดยสร้างความต้องการใช้ของตลาดภายในประเทศ และการส่งออกของรถยนต์ไฟฟ้าตามประเภทของยานยนต์ โดยเฉพาะยานยนต์ประเภทไฮบริด ปลั๊กอินไฮบริดที่มีส่วนสำคัญในการสร้างความคุ้นเคยให้แก่ผู้บริโภคในช่วงระยะเปลี่ยนผ่าน

2) ส่งเสริมผู้ประกอบการเดิมให้สามารถปรับตัวไปสู่การผลิตยานยนต์ไฟฟ้า และสนับสนุนการลงทุนเทคโนโลยีที่สำคัญของยานยนต์ไฟฟ้า ในประเทศ เพื่อที่จะปรับอุตสาหกรรมให้เข้ากับกระแสโลก สอดรับกับความต้องการที่จะเกิดขึ้น ผู้ประกอบการชิ้นส่วนยานยนต์สามารถปรับตัวสู่อุตสาหกรรมยานยนต์ไฟฟ้า หรือปรับเปลี่ยนธุรกิจไปสู่ธุรกิจที่เหมาะสม และบรรเทาผลกระทบให้ผู้ผลิตรถยนต์สันดาปภายในเดิม รวมทั้งกลุ่มผู้ประกอบการในสาขาอื่นที่ได้รับผลกระทบ

3) สร้างความพร้อมของปัจจัยสนับสนุนอย่างเป็นระบบ โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาบุคลากร การลงทุน

โรงงานผลิตแบตเตอรี่ขนาดใหญ่ และมาตรฐานที่เกี่ยวข้อง ซึ่งหากดำเนินการดังกล่าวได้เร็วจะเป็นผลดี ต่อการส่งออกของประเทศ

2. เป้าหมายการพัฒนา

2.1 ความเชื่อมโยงของหมุดหมายกับเป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 และยุทธศาสตร์ชาติ หมุดหมายที่ 3 ไทยเป็นฐานการผลิตยานยนต์ไฟฟ้าที่สำคัญของโลกเชื่อมโยงกับเป้าหมายหลักของ แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 ใน 3 เป้าหมาย ประกอบด้วย

เป้าหมายที่ 1) การปรับโครงสร้างภาคการผลิตและบริการสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม โดยการยกระดับให้ขีดความสามารถในการแข่งขัน เศรษฐกิจท้องถิ่น และผู้ประกอบการรายย่อยสามารถเชื่อมโยงกับห่วงโซ่มูลค่า และประเทศไทยมีระบบนิเวศที่สนับสนุนการค้าการลงทุน และการพัฒนานวัตกรรม

เป้าหมายที่ 2) การพัฒนาคนสำหรับโลกยุคใหม่ โดยมุ่งพัฒนาให้คนไทยมีทักษะที่จำเป็นสำหรับโลกยุคใหม่และมีคุณลักษณะตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคม สอดคล้องกับความต้องการของ ภาคการผลิตเป้าหมาย และได้รับความคุ้มครองทางสังคมที่ส่งเสริมความมั่นคงในชีวิต และ

เป้าหมายที่ 4) การเปลี่ยนผ่านการผลิตและบริโภคไปสู่ความยั่งยืน โดยการใช้ทรัพยากรธรรมชาติในการผลิตและบริโภคอย่างมี ประสิทธิภาพ ให้ความสำคัญกับการจัดการปัญหามลพิษสำคัญด้วยวิธีการที่ยั่งยืน รวมทั้งการปล่อยก๊าซเรือน กระจกของประเทศมีแนวโน้มลดลง

หมุดหมายที่ 3 ยังสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ที่มุ่งเน้นการพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิตโดยในช่วงวัยแรงงาน มุ่งเน้นการยกระดับศักยภาพ ทักษะ และสมรรถนะแรงงานอย่างต่อเนื่องสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน ทั้งนี้ หมุดหมายที่ 3 ยังสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ที่มุ่งเน้นการส่งเสริมการบริโภค และการผลิตที่ยั่งยืน และการสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ โดยมุ่งเน้น การลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก และการสร้างสังคมคาร์บอนต่ำ

2.2 เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนาระดับหมุดหมาย

เป้าหมายที่ 1 การสร้างอุปสงค์ของรถยนต์ไฟฟ้าประเภทต่าง ๆ เพื่อการใช้ในประเทศและส่งออก

เป้าหมายที่ 2 ผู้ประกอบการเดิมสามารถปรับตัวไปสู่การผลิตยานยนต์ไฟฟ้าและมีการลงทุนเทคโนโลยี ยานยนต์ไฟฟ้าที่สำคัญภายในประเทศ

เป้าหมายที่ 3 การสร้างความพร้อมของปัจจัยสนับสนุนอย่างเป็นระบบ

3. แผนที่กลยุทธ์

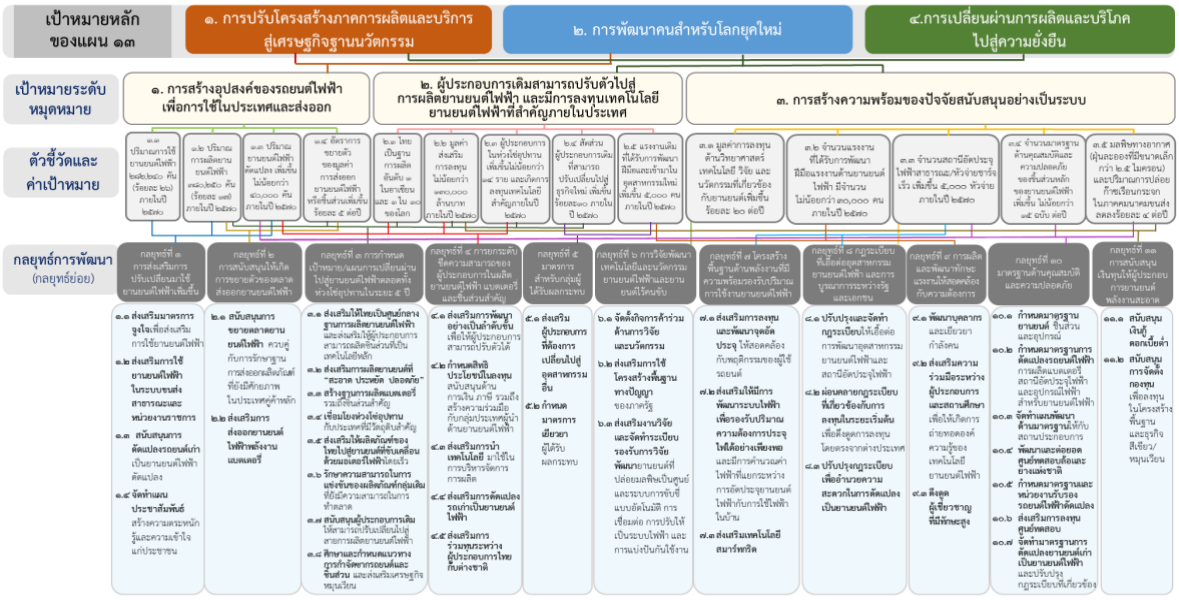

4. กลยุทธ์การพัฒนา

กลยุทธ์ที่ 1 การส่งเสริมให้ผู้ใช้ยานยนต์ในภาคส่วนต่าง ๆ ปรับเปลี่ยนมาใช้ยานยนต์ไฟฟ้าเพิ่มมากขึ้น

กลยุทธ์ที่ 2 การสนับสนุนให้เกิดการขยายตัวของตลาดส่งออกยานยนต์ไฟฟ้า

กลยุทธ์ที่ 3 การกำหนดเป้าหมาย/แผนและดำเนินการเปลี่ยนผ่านอุตสาหกรรมยานยนต์เดิมไปสู่ยานยนต์ ไฟฟ้าอย่างเป็นระบบชัดเจนตลอดทั้งห่วงโซ่อุปทาน ในระยะ 5 ปี

กลยุทธ์ที่ 4 การยกระดับขีดความสามารถของผู้ประกอบการไทยในการลงทุนผลิตยานยนต์ไฟฟ้า แบตเตอรี่ และชิ้นส่วนสำคัญ

กลยุทธ์ที่ 5 มาตรการสำหรับกลุ่มผู้ได้รับผลกระทบ

กลยุทธ์ที่ 6 การวิจัยพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่เกี่ยวข้องกับยานยนต์ไฟฟ้าและยานยนต์ไร้คนขับ

กลยุทธ์ที่ 7 โครงสร้างพื้นฐานด้านพลังงานที่มีความพร้อมรองรับปริมาณการใช้งานยานยนต์ไฟฟ้า ในอนาคตได้อย่างเหมาะสมและเพียงพอ

กลยุทธ์ที่ 8 การปรับปรุงและจัดทำกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องให้เอื้อกับการเติบโตของอุตสาหกรรมยานยนต์ไฟฟ้า และให้ความสำคัญกับการบูรณาการการทางานร่วมกันระหว่างรัฐและเอกชน

กลยุทธ์ที่ 9 การผลิตและพัฒนาทักษะแรงงานให้สอดคล้องกับความต้องการของอุตสาหกรรมยานยนต์ไฟฟ้า

กลยุทธ์ที่ 10 มาตรฐานด้านคุณสมบัติและความปลอดภัย

กลยุทธ์ที่ 11 การสนับสนุนเงินทุนให้กับผู้ประกอบการที่ลงทุนในอุตสาหกรรมยานยนต์พลังงานสะอาด

หมุดหมายที่ 4 ไทยเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง

1. สถานการณ์การพัฒนาที่ผ่านมา

การให้บริการทางการแพทย์แก่ชาวต่างชาติเพิ่มขึ้น แต่ต้องคำนึงผลกระทบต่อโอกาสในการเข้าถึงบริการ สุขภาพของคนไทย โดยปี 2562 มีชาวต่างชาติมาใช้บริการทางการแพทย์ 3.6 ล้านคนครั้ง สร้างรายได้ 41,000 ล้านบาท จากราคาค่าบริการและชื่อเสียงของบุคลากรทางการแพทย์ที่ดีกว่ากว่าประเทศอื่นเมื่อเทียบ บริการในระดับเดียวกัน แต่เมื่อพิจารณาถึงการกระจายบุคลากรทางการแพทย์ในประเทศยังคงมีความเหลื่อมล้ำ กันในระหว่างภาค และเมื่อเปรียบกับประเทศอื่น ๆ พบว่าประเทศไทยยังมีสัดส่วนแพทย์ต่อประชากร 1,000 คน เพียง 0.5 เทียบกับเกาหลีใต้ 2.4 และสิงคโปร์ 1.9 ขณะที่การเป็นศูนย์กลางสุขภาพที่มุ่งเน้นการสร้างรายได้และการให้บริการชาวต่างชาติอาจทำให้มีการไหลออกของบุคลากรภาครัฐสู่ภาคเอกชน ส่งผลกระทบต่อการเข้าถึง บริการสุขภาพของประชาชน โดยเฉพาะกลุ่มผู้มีรายได้น้อยหรืออาศัยอยู่ในพื้นที่ห่างไกล ถึงแม้ปัจจุบันมีการนำนวัตกรรมและเทคโนโลยีสมัยใหม่มาให้บริการทางการแพทย์เพิ่มมากขึ้น ซึ่งช่วยอำนวยความสะดวกและ ลดภาระงานของบุคลากร แต่ยังคงต้องคำนึงถึงผลกระทบทางลบที่อาจเกิดขึ้นจากการใช้เทคโนโลยีดังกล่าว

การเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพและโลกาภิวัตน์ส่งผลต่อความเสี่ยงในการรับมือกับ โรคระบาดอุบัติใหม่อุบัติซ้ำเพิ่มขึ้น ในช่วง 20 ปีที่ผ่านมาประเทศไทยประสบปัญหาการแพร่ระบาดของโรคติดต่ออุบัติใหม่จากต่างประเทศมาเป็นระยะ อาทิ โรคซาร์ส โรคไข้หวัดนก โรคไข้ซิก้า โรคไข้หวัดใหญ่ สายพันธุ์ใหม่ 2009 โรคเมอร์ส

และล่าสุด โควิด-19 ที่มีการแพร่ระบาดทั่วประเทศอย่างต่อเนื่อง ส่งผลกระทบอย่างรุนแรงต่อภาคการท่องเที่ยวและการส่งออกของไทย ส่งผลให้ปี 2563 เศรษฐกิจไทยหดตัวอย่างรุนแรง จำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติในช่วงไตรมาสแรกของปี 2563 ลดลงจากช่วงเวลาเดียวกันของปี 2562 ถึงร้อยละ 38.01 รวมทั้งยังส่งผลต่อการปรับเปลี่ยนวิถีการใช้ชีวิตของประชาชน และก่อให้เกิดวิกฤตในระบบ สุขภาพ ดังนั้น ประเทศไทยจึงจำเป็นต้องมีการปรับโครงสร้าง ระบบ อุปกรณ์ และกำลังคนในการควบคุม และจัดการโรคระบาดให้มีประสิทธิภาพ เพื่อป้องกันความเสี่ยงที่อาจเกิดต่อระบบสาธารณสุขและเศรษฐกิจ ของประเทศ

2. เป้าหมายการพัฒนา

2.1 ความเชื่อมโยงของหมุดหมายกับเป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 และยุทธศาสตร์ชาติ การพัฒนาประเทศไทยให้เป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพสูงจะสอดรับกับเป้าหมายหลัก 4 ประการของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 ได้แก่

เป้าหมายที่ 1) การปรับโครงสร้างภาคการผลิตและบริการสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม โดยการใช้นวัตกรรมในการผลิตสินค้าและจัดบริการทางการแพทย์และสุขภาพ เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ

เป้าหมายที่ 2) การพัฒนาคนสำหรับโลกยุคใหม่ที่มีสมรรถนะสูง 56 ทางด้านการแพทย์และสาธารณสุข เพื่อไม่ให้เป็นอุปสรรคต่อการยกระดับขีดความสามารถบริการทางการแพทย์และสุขภาพ

เป้าหมายที่ 3) การมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรม ในการลดผลกระทบต่อการเข้าถึง บริการทางสาธารณสุขของคนไทย และ

เป้าหมายที่ 5) การเสริมสร้างความสามารถของประเทศในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงและความเสี่ยงภายใต้บริบทโลกใหม่ ในการวางแนวทางการพัฒนาระบบบริหารจัดการภาวะฉุกเฉินด้านสุขภาพและระบบบริการสุขภาพ นอกจากนี้ ยังเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ชาติที่สำคัญในด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน ในประเด็นเป้าหมาย ประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น ที่กำหนดอุตสาหกรรมการแพทย์แบบครบวงจรเป็นอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคตที่อาศัยความเชี่ยวชาญ ด้านการแพทย์ของไทย สร้างอุตสาหกรรมเกี่ยวเนื่องกับการพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการทางการแพทย์ การใช้เทคโนโลยีทางการแพทย์ใหม่ๆ

ยกระดับการให้บริการทางการแพทย์อย่างมีคุณภาพในระดับสากล รวมทั้งเชื่อมโยงอุตสาหกรรมทางการแพทย์และบริการท่องเที่ยวเพื่อสุขภาพ และเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม ในประเด็นเป้าหมายสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในทุกมิติ ที่มุ่งเน้นการสร้างความเป็นธรรมในการเข้าถึงบริการสาธารณสุข

2.2 เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนาระดับหมุดหมาย

เป้าหมายที่ 1 ไทยมีศักยภาพในการสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจจากสินค้าและบริการสุขภาพ

เป้าหมายที่ 2 องค์ความรู้ด้านการแพทย์และสาธารณสุขมีศักยภาพเอื้อต่อการสร้างมูลค่าเพิ่มในสินค้า และบริการทางสุขภาพ

เป้าหมายที่ 3 ประชาชนไทยได้รับความเป็นธรรมในการเข้าถึงบริการสุขภาพ

เป้าหมายที่ 4 ระบบบริหารจัดการภาวะฉุกเฉินด้านสุขภาพมีความพร้อมรองรับภัยคุกคามสุขภาพ

3. แผนที่กลยุทธ์

4. กลยุทธ์การพัฒนา

กลยุทธ์ที่ 1 การส่งเสริมบริการทางการแพทย์ที่มีศักยภาพในการสร้างมูลค่าทางเศรษฐกิจ

กลยุทธ์ที่ 2 การผลักดันให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางบริการเพื่อส่งเสริมสุขภาพระดับโลก

กลยุทธ์ที่ 3 การสร้างมูลค่าเพิ่มให้อุตสาหกรรมทางการแพทย์และสุขภาพ

กลยุทธ์ที่ 4 การสร้างเสริมขีดความสามารถทางวิชาการด้านการศึกษาวิจัย และเทคโนโลยีทางการแพทย์

กลยุทธ์ที่ 5 การบริหารจัดการระบบบริการสุขภาพบนพื้นฐานความสมดุลทางเศรษฐกิจและสุขภาพของคนไทย

กลยุทธ์ที่ 6 การยกระดับศักยภาพระบบบริหารจัดการภาวะฉุกเฉินด้านสาธารณสุขเพื่อลดผลกระทบต่อ บริการทางเศรษฐกิจและสุขภาพ

หมุดหมายที่ 5 ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุนและยุทธศาสตร์ทางโลจิสติกส์ที่สำคัญของภูมิภาค

1. สถานการณ์การพัฒนาที่ผ่านมา

สถานการณ์การแข่งขันทางการค้าของสหรัฐอเมริกาและจีนที่ขยายวงกว้างส่งผลกระทบต่อเนื่องถึงไทยและภูมิภาคซึ่งอยู่ในพื้นที่ความขัดแย้งที่ต้องรักษาความสัมพันธ์กับทั้งสองประเทศ โดยเฉพาะการปรับเปลี่ยน ทิศทางการค้าการลงทุนในห่วงโซ่อุปทานโลก และการจัดกลุ่มทางการเมืองและเศรษฐกิจ ดังนั้น ทิศทางในอนาคตของไทยจึงควรแสดงบทบาทการเป็นหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจกับประเทศต่าง ๆ ในภูมิภาคอาเซียน โดยเฉพาะ ในกลุ่มประเทศอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง โดยเน้นความร่วมมือมากกว่าการแข่งขัน และให้ไทยเป็นประตูและทางเชื่อมเพื่อสร้างดุลยภาพที่สร้างสรรค์ด้านความสัมพันธ์ระหว่างประเทศและเศรษฐกิจระหว่างภูมิภาคและมหาอำนาจ เพื่อความก้าวหน้าและมั่นคงของภูมิภาค รวมถึงควรรักษาสมดุลของความสัมพันธ์ระหว่างประเทศของไทย จีน สหรัฐอเมริกา และประเทศตะวันตก โดยกำหนดความต้องการของไทยในระยะยาวที่ชัดเจน ทั้งในมิติทางเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม คุณภาพชีวิต และการพัฒนาเทคโนโลยีระดับสูง เพื่อสร้างความชัดเจนกับมิตรประเทศว่าไทย พร้อมร่วมมือในแนวทางดังกล่าว นอกจากนี้ เนื่องจากภูมิศาสตร์ของไทยมีความใกล้กับจีน จึงต้องมียุทธศาสตร์การพัฒนาเศรษฐกิจในพื้นที่เชื่อมโยงของไทย สปป.ลาว และจีนที่ชัดเจน เพื่อสร้างประโยชน์จากเส้นทาง การคมนาคมจากหนองคายและเชียงรายเข้าสู่ สปป.ลาว และจีน เพื่อให้เกิดการลงทุนสร้างเครือข่ายเศรษฐกิจ

และระบบการค้าที่คล่องตัวของทั้ง ๓ ประเทศ โดยเฉพาะภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคเหนือของไทย สปป.ลาว และมลฑลในจีนตอนใต้ให้เกิดเป็นการพัฒนาร่วมกัน

จากการที่ไทยมีข้อได้เปรียบทางภูมิศาสตร์และการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทำให้มีศักยภาพที่จะพัฒนาการเชื่อมต่อเส้นทางขนส่งระหว่างมหาสมุทรอินเดียและแปซิฟิก และใช้ประโยชน์จากเส้นทางเชื่อมโลก ของจีน และแผน "สร้างโลกที่ดีกว่าขึ้นมาใหม่" ที่สหรัฐอเมริกาสนับสนุนได้ รวมถึงสามารถเชื่อมโยงกับ กลุ่มประเทศอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง เพื่ออำนวยความสะดวกในการเชื่อมโยงการค้ากับจีน ซึ่งปัจจุบันไทยมีแผนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานการขนส่งทั้งทางบก ทางน้ำ และทางอากาศ จึงควรบูรณาการเพื่อใช้ประโยชน์ ทางภูมิศาสตร์และโครงสร้างพื้นฐานจากเส้นทางเชื่อมต่อในอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขงกับจีนตอนใต้ให้เป็นหนึ่งเดียวกัน 6 6 และเชื่อมโยงกับเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกและพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษต่าง ๆ เพื่อให้เกิดรูปธรรมในการผลักดันการเปลี่ยนแปลงภาคการผลิตและบริการไทยสู่ระดับนานาชาติโดยมีกลยุทธ์ในการขับเคลื่อนความร่วมมือและกรอบความตกลงระหว่างประเทศเพื่อส่งเสริมการขนส่งและโลจิสติกส์ในอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง ที่มีคณะทำงานขับเคลื่อนโครงการลงทุนเพื่อเชื่อมโยงด้านคมนาคมกับประเทศในกลุ่มอนุภูมิภาคลุ่มน้ำโขง และจีน มีหน่วยงานรับผิดชอบภายใต้การกำกับของรองนายกรัฐมนตรีทำหน้าที่ตัดสินใจเชิงยุทธศาสตร์ระดับสูง ในการเจรจาและประสานงานให้มีการบูรณาการร่วมกันระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง อาทิ กระทรวงคมนาคม รับผิดชอบด้านการขนส่งสินค้า กรมศุลกากรรับผิดชอบระบบการเชื่อมโยงข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ ณ จุดเดียว และพิจารณาลดภาษีนำเข้าวัสดุเพื่อใช้ในการก่อสร้าง

2. เป้าหมายการพัฒนา

2.1 ความเชื่อมโยงของหมุดหมายกับเป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 และยุทธศาสตร์ชาติ หมุดหมายที่ 5 ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุนและยุทธศาสตร์ทางโลจิสติกส์ที่สำคัญของประเทศ มีความเชื่อมโยงกับเป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 ได้แก่

เป้าหมายที่ 1) การปรับโครงสร้างภาคการผลิตและบริการสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม

เป้าหมายที่ 2) การพัฒนาคนสำหรับโลกยุคใหม่

เป้าหมายที่ 3) การมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรม

เป้าหมายที่ 4) การเปลี่ยนผ่านการผลิตและบริโภคไปสู่ ความยั่งยืน โดยทำให้ประเทศไทยมีระบบนิเวศที่สนับสนุนการค้าการลงทุนสามารถเป็นฐานการค้าการลงทุน ที่สำคัญของภูมิภาค เพิ่มผลิตภาพและโอกาสของผู้ประกอบการไทยให้สามารถเชื่อมโยงกับห่วงโซ่มูลค่าระดับภูมิภาคและระดับโลกและยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศทั้งภาคการผลิตและบริการสำคัญ ซึ่งมีความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติภายใต้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560 ในยุทธศาสตร์ชาติ ด้านความมั่งคง ในมิติความร่วมมือทางการพัฒนากับประเทศเพื่อนบ้าน ภูมิภาค โลก รวมถึงองค์กรภาครัฐ และที่มิใช่ภาครัฐ รวมทั้งยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน ในมิติการพัฒนาอุตสาหกรรม และบริการแห่งอนาคต การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเชื่อมไทย เชื่อมโลก ที่มุ่งเน้นเชื่อมโยงโครงข่ายคมนาคมและ บริการโลจิสติกส์อย่างไร้รอยต่อ และการรักษาและเสริมเสถียรภาพทางเศรษฐกิจมหภาค ที่มุ่งเน้นการเชื่อมโยงการค้าการลงทุนของไทยกับต่างประเทศและขยายความร่วมมือทางการค้าการลงทุน และยุทธศาสตร์ชาติด้าน การสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ในมิติการสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมที่เป็น มิตรต่อสภาพภูมิอากาศ ที่มุ่งเน้นการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกและสร้างสังคมคาร์บอนต่ำ

ในขณะเดียวกัน ยังมีความเชื่อมโยงกับแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติในประเด็นสำคัญ ได้แก่

1) การต่างประเทศ ในการขยายความร่วมมือในด้านเศรษฐกิจ การค้า การคมนาคม และทรัพยากรมนุษย์ ทั้งในระดับทวิภาคีและพหุภาคีกับนานาชาติโดยเฉพาะในกลุ่มอนุภูมิภาคและภูมิภาคเอเชีย

2) อุตสาหกรรมและ บริการแห่งอนาคต ที่ให้ความสำคัญกับการพัฒนาต่อยอดอุตสาหกรรมเป้าหมายของประเทศไปสู่อุตสาหกรรมอนาคตที่เติบโตเป็นเสาหลักของเศรษฐกิจไทยและการสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการพัฒนาของ อุตสาหกรรมและบริการ

3) โครงสร้างพื้นฐาน ระบบโลจิสติกส์ และดิจิทัล โดยมุ่งเน้นการขยายขีดความสามารถ พัฒนาคุณภาพและประสิทธิภาพของโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมและระบบโลจิสติกส์ เพื่อยกระดับผลิตภาพ ของภาคการผลิตและบริการ ลดต้นทุนการผลิตและบริการที่แข่งขันได้ในระดับสากล สนับสนุนให้เกิดความเชื่อมโยงกับอนุภูมิภาคและภูมิภาคอย่างเป็นระบบ และ

4) การเติบโตอย่างยั่งยืน โดยมุ่งเน้น 67 การลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก ใช้ประโยชน์และสร้างการเติบโตบนฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และการลงทุนที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของภาครัฐและภาคเอกชน

2.2 เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนาระดับหมุดหมาย

เป้าหมายที่ 1 ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุนในภูมิภาค

เป้าหมายที่ 2 ไทยเป็นห่วงโซ่อุปทานของภูมิภาค

เป้าหมายที่ 3 ไทยเป็นประตูและทางเชื่อมโครงข่ายคมนาคมและโลจิสติกส์ของภูมิภาค

3. แผนที่กลยุทธ์

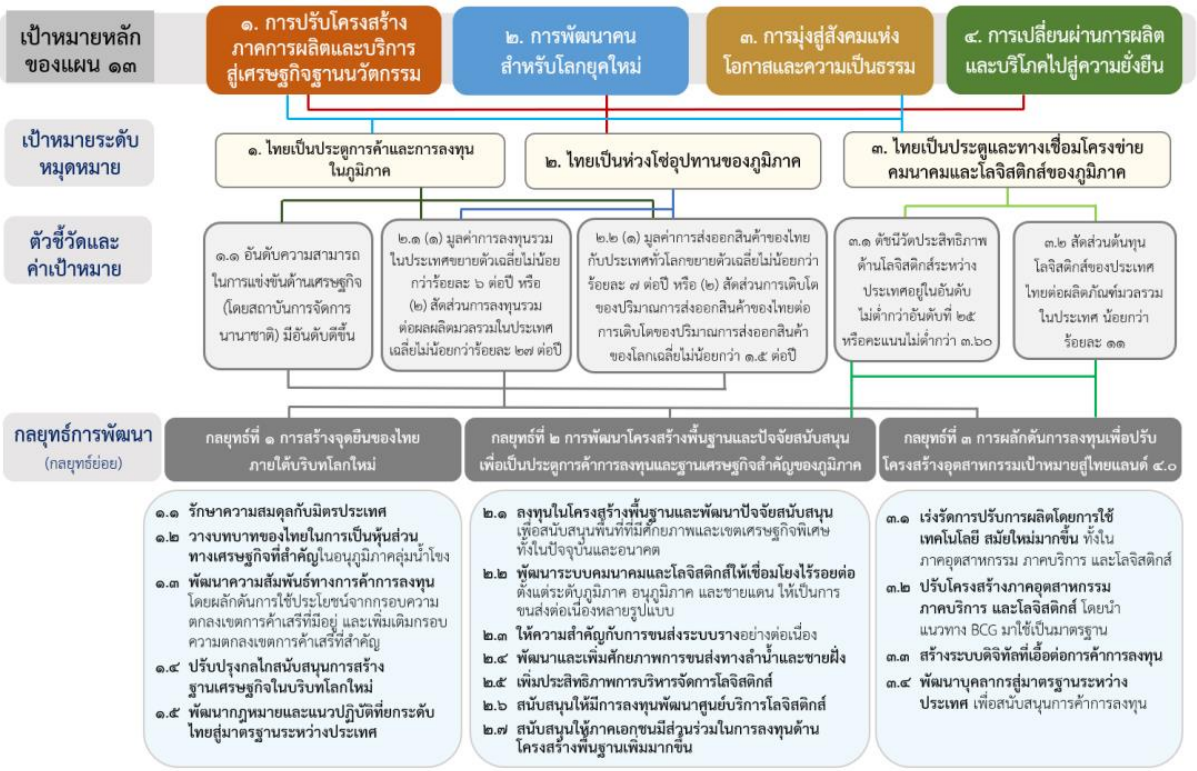

4. กลยุทธ์การพัฒนา

กลยุทธ์ที่ 1 การสร้างจุดยืนของไทยภายใต้บริบทโลกใหม่

กลยุทธ์ที่ 2 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและปัจจัยสนับสนุนเพื่อเป็นประตูการค้าการลงทุนและฐานเศรษฐกิจ สำคัญของภูมิภาค

กลยุทธ์ที่ 3 การผลักดันการลงทุนเพื่อปรับโครงสร้างอุตสาหกรรมเป้าหมายสู่ไทยแลนด์ 4.0

หมุดหมายที่ 6 ไทยเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะและอุตสาหกรรมดิจิทัลของอาเซียน

1. สถานการณ์การพัฒนาที่ผ่านมา

อุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์เป็นอุตสาหกรรมสำคัญของประเทศไทยมายาวนานกว่า 50 ปี และมีความสำคัญอย่างมากต่อเศรษฐกิจของประเทศ โดยปัจจุบันประเทศไทยส่งออกเครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์เป็นอันดับที่ 13 ของโลก และเป็นอันดับที่ 4 ของอาเซียน มีมูลค่าการส่งออก 1.9 ล้านล้านบาท (หรือคิดเป็นสัดส่วนประมาณร้อยละ 24.3 ของมูลค่าการส่งออกสินค้าทั้งหมดของประเทศ) และก่อให้เกิดการจ้างงานรวมทั้งสิ้นมากกว่า 750,000 คน อย่างไรก็ตาม อุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ของไทยส่วนใหญ่ยังคงพึ่งพาการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ และผู้ประกอบการไทยเป็นเพียงผู้รับจ้างประกอบที่ไม่มีเทคโนโลยี เป็นของตนเอง ทั้งยังขาดความเชื่อมโยงระหว่างการวิจัยและพัฒนากับการผลิตเชิงพาณิชย์ โดยการมีโครงสร้าง การผลิตที่พึ่งพาแรงงานสูงและใช้เงินลงทุนต่ำ ส่งผลให้อุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ของไทยยังไม่สามารถก้าวเป็นผู้นำตลาดของอาเซียน และไม่สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจให้แก่ประเทศได้เท่าที่ควร

2. เป้าหมายการพัฒนา

2.1 ความเชื่อมโยงของหมุดหมายกับเป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 และยุทธศาสตร์ชาติ หมุดหมายที่ 6 มุ่งตอบสนองต่อเป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 จำนวน 3 เป้าหมาย ได้แก่

เป้าหมายที่ 1) การปรับโครงสร้างภาคการผลิตและบริการสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม โดยการพัฒนาต่อยอดฐานอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ของประเทศไทยในปัจจุบันให้เป็นอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะที่มุ่งเน้นการผลิตชิ้นส่วนประกอบที่สำคัญในห่วงโซ่อุปทานอาเซียน

เป็นที่ต้องการของตลาดในอนาคต และมีมูลค่าสูง รวมถึงการพัฒนาความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมดิจิทัล

เป้าหมายที่ 2) การพัฒนา คนสำหรับโลกยุคใหม่ โดยการพัฒนากำลังคนที่มีทักษะที่สอดคล้องกับความต้องการของอุตสาหกรรมและบริการในอนาคต รวมถึงอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะและอุตสาหกรรมและบริการดิจิทัลของประเทศ และ

เป้าหมายที่ 5) การเสริมสร้างความสามารถของประเทศในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงและความเสี่ยงภายใต้บริบทโลกใหม่ โดยการส่งเสริมการนาเทคโนโลยีดิจิทัลมาใช้ประโยชน์ในหลากหลายภาคส่วนและหลากหลายมิติ ซึ่งมีความสอดคล้องกับเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคงในมิติการพัฒนาคน เครื่องมือ เทคโนโลยี และระบบฐานข้อมูลขนาดใหญ่ให้มีความพร้อมสามารถรับมือภัยคุกคามควบคู่กับการป้องกันและแก้ไขปัญหา ความมั่นคงและความปลอดภัยทางไซเบอร์ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน ในมิติการพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคตที่ให้ความสำคัญพัฒนาต่อยอดอุตสาหกรรมเป้าหมายของประเทศไปสู่อุตสาหกรรมอนาคตที่เติบโตเป็นเสาหลักของเศรษฐกิจไทยและการสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวย ต่อการพัฒนาของอุตสาหกรรมและบริการ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีที่มีคุณภาพ ครอบคลุมเพียงพอและเข้าถึงได้ทั้งในด้านพื้นที่และราคา และยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ในมิติการสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ โดยเป็นการใช้ประโยชน์จากความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีในการประกอบธุรกิจและดำเนินชีวิต เพื่อลดการปล่อย ก๊าซเรือนกระจกและสร้างสังคมคาร์บอนต่ำ

2.2 เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนาระดับหมุดหมาย

เป้าหมายที่ 1 เศรษฐกิจดิจิทัลภายในประเทศมีการขยายตัวเพิ่มขึ้น

เป้าหมายที่ 2 การส่งออกของอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะของประเทศเพิ่มขึ้น

เป้าหมายที่ 3 อุตสาหกรรมดิจิทัลและอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะของประเทศมีความเข้มแข็งขึ้น

3. แผนที่กลยุทธ์

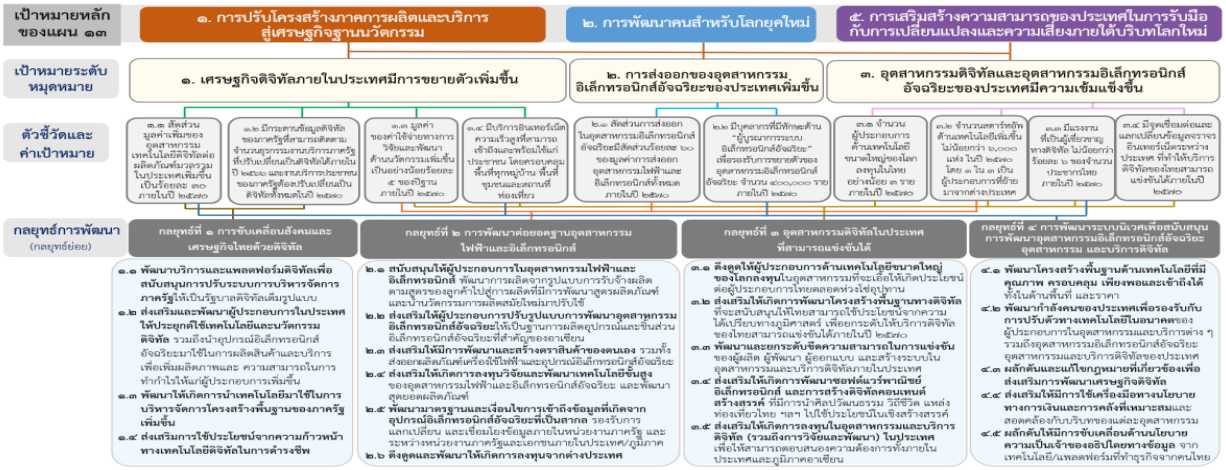

4. กลยุทธ์การพัฒนา

กลยุทธ์ที่ 1 การขับเคลื่อนสังคมและเศรษฐกิจไทยด้วยดิจิทัล

กลยุทธ์ที่ 2 การพัฒนาต่อยอดฐานอุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์

กลยุทธ์ที่ 3 อุตสาหกรรมดิจิทัลในประเทศที่สามารถแข่งขันได้

กลยุทธ์ที่ 4 การพัฒนาระบบนิเวศเพื่อสนับสนุนการพัฒนาอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ อุตสาหกรรม และบริการดิจิทัล

หมุดหมายที่ 7 ไทยมีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้มแข็ง มีศักยภาพสูง และสามารถแข่งขันได้

1. สถานการณ์การพัฒนาที่ผ่านมา

วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเป็นผู้ประกอบการส่วนใหญ่ที่มีจำนวนมากกว่าร้อยละ 99 ของจำนวนวิสาหกิจภายในประเทศไทย สร้างการจ้างงานสัดส่วนกว่าร้อยละ 71.86 ของจำนวนการจ้างงานรวม ก่อให้เกิดมูลค่าเพิ่มแก่ระบบเศรษฐกิจโดยวัดจากผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ณ ปี 2564 มีมูลค่ารวม 5.6 ล้านล้านบาท คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 34.6 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ และมีอัตราการขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ 3.4 ต่อปีในช่วง 5 ปีแรก (พ.ศ. 2560-2564) ของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 อย่างไรก็ดี การแพร่ระบาดของโควิด-19 ตั้งแต่ในช่วงปลายปี 2562 ได้ส่งผลให้รายได้ในหลายสาขา ธุรกิจลดลง ทำให้วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเผชิญปัญหาการขาดสภาพคล่องอย่างรุนแรง น้ำไปสู่การชะลอ การจ้างงาน หยุดกิจการชั่วคราว หรือแม้กระทั่งยุติกิจการแบบถาวร

บริบทของโลกและสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วและรุนแรง ส่งผลให้วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต้องเผชิญความท้าทายจากปัจจัยทั้งภายในและภายนอก และต้องเร่งปรับตัวให้เท่าทันเพื่อเพิ่มความสามารถ ในการแข่งขันของธุรกิจ

โดยเฉพาะการเติบโตอย่างรวดเร็วไร้ขีดจำกัดของเทคโนโลยีกระตุ้นให้ผู้ประกอบการ ต้องเปลี่ยนผ่านรูปแบบการดำเนินธุรกิจไปสู่ธุรกิจที่พึ่งพาเทคโนโลยีมากขึ้น การเข้าสู่สังคมสูงวัย ส่งผลต่อการลดลงของจำนวนแรงงานและการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้บริโภคโดยหันไปใช้จ่ายเพื่อบริโภคสินค้า และบริการเกี่ยวกับสุขภาพเพิ่มมากขึ้น ในขณะที่การเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศอย่างฉับพลัน ทำให้ผลิตภัณฑ์จากธรรมชาติไม่สม่ำเสมอ ส่งผลให้ผู้บริโภคมีความตื่นตัวและบริโภคสินค้าและบริการที่ยั่งยืนเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ผลกระทบอย่างรุนแรงจากการแพร่ระบาดของโควิด-19 ยังเป็นปัจจัยผลักดันผู้ประกอบการให้เพิ่มความยืดหยุ่นในการทำธุรกิจและเปลี่ยนผ่านไปสู่การใช้เทคโนโลยีดิจิทัล เครื่องจักร และระบบอัตโนมัติ ผลงานวิจัยพัฒนาและนวัตกรรมเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและผลิตภาพ เชื่อมโยงธุรกิจเข้ากับห่วงโซ่คุณค่าโลกและลดการพึ่งพาตลาดใดตลาดหนึ่งเป็นหลักอันเป็นการเพิ่มโอกาสทางธุรกิจและกระจาย ๘๑ ความเสี่ยง ในขณะที่ภาครัฐต้องเร่งปรับปรุงและยกระดับประสิทธิภาพระบบการส่งเสริมและพัฒนาวิสาหกิจ ขนาดกลางและขนาดย่อม ให้มีลักษณะมุ่งเป้าตอบโจทย์ผู้ประกอบการบนฐานความเข้าใจธุรกิจที่มีความหลากหลาย จูงใจให้ผู้ประกอบการเข้าระบบและได้รับการพัฒนาอย่างทั่วถึงและเท่าเทียม สามารถดำเนิน ธุรกิจได้อย่างเข้มแข็งและขยายขนาดธุรกิจได

2. เป้าหมายการพัฒนา

2.1 ความเชื่อมโยงของหมุดหมายกับเป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 และยุทธศาสตร์ชาติ การส่งเสริมและพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมไทยให้เข้มแข็ง มีศักยภาพสูง และสามารถ แข่งขันได้ เป็นแนวทางการพัฒนาที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ โดยเฉพาะในยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้าง ความสามารถในการแข่งขันใน 2 เป้าหมาย ได้แก่ ประเทศไทยเป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว เศรษฐกิจเติบโตอย่างมีเสถียรภาพและยั่งยืน และประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น ในประเด็นการพัฒนาเศรษฐกิจ บนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่ ผ่านการสร้างผู้ประกอบการอัจฉริยะยุคใหม่ที่มีทักษะและจิตวิญญาณของการเป็นผู้ประกอบการที่มีความสามารถในการแข่งขันและมีอัตลักษณ์ชัดเจน สามารถปรับตัวและประยุกต์ใช้เครื่องมือและใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีดิจิทัลและนวัตกรรมในการประกอบธุรกิจ และได้รับการส่งเสริมให้เข้าถึงแหล่งเงินทุนและแหล่งเงินทุนทางเลือกด้วยการใช้ประโยชน์จากข้อมูลทั้งด้านการเ

งินและที่มิใช่การเงิน รวมทั้งสามารถเข้าถึงตลาดทั้งในและต่างประเทศทั้งทางออนไลน์และออฟไลน์ที่เหมาะสมตามศักยภาพของผู้ประกอบการ โดยมีโอกาสเข้าถึงข้อมูลและได้รับการอำนวยความสะดวกและสนับสนุนให้สามารถเข้าถึงข้อมูล ระบบคลังข้อมูลและความรู้กลางของภาครัฐอย่างเท่าเทียมและทั่วถึง พร้อมทั้งยังสอดคล้องตามยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ ในเป้าหมายสังคมไทยมีสภาพแวดล้อมที่เอื้อและสนับสนุนต่อการพัฒนาคนตลอดช่วงชีวิต ในประเด็นการกระตุ้นให้ภาคธุรกิจมีการบริหารจัดการอย่างมีธรรมาภิบาล โดยคำนึงถึงต้นทุนทางสังคมและกระตุ้นให้เกิดการประกอบธุรกิจเพื่อสังคม รวมทั้งยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้าง โอกาสและความเสมอภาคทางสังคม ใน 2 เป้าหมาย ได้แก่ การกระจายศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจ และสังคม เพิ่มโอกาสให้ทุกภาคส่วนเข้ามาเป็นกำลังของการพัฒนาประเทศในทุกระดับ และการเพิ่มขีด ความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนาการพึ่งตนเองและการจัดการตนเองเพื่อสร้างสังคมคุณภาพ ในประเด็นการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจฐานรากเพื่อยกระดับเกษตรกรสู่การเป็นผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลาง และขนาดย่อมในภาคการเกษตรอีกด้วย นอกจากนี้ แนวทางการพัฒนาตามหมุดหมายที่ 7 ไทยมีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้มแข็ง มีศักยภาพสูง และสามารถแข่งขันได้ ยังสอดคล้องกับเป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 ใน

เป้าหมายที่ 1) การปรับโครงสร้างภาคการผลิตและบริการสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม ในประเด็นภาคการผลิตและบริการสำคัญได้รับการยกระดับให้มีขีดความสามารถในการแข่งขันที่สูงขึ้น เศรษฐกิจท้องถิ่นและผู้ประกอบการรายย่อย สามารถเชื่อมโยงกับห่วงโซ่มูลค่า และไทยมีระบบนิเวศที่สนับสนุนการค้าการลงทุนและการพัฒนานวัตกรรม ผ่านการสร้างและพัฒนาผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในแต่ละภาคธุรกิจของประเทศให้ สามารถแข่งขันได้ อีกทั้งเชื่อมโยงผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมกับห่วงโซ่มูลค่าโลกโดยมีระบบนิเวศในการประกอบธุรกิจที่เหมาะสมสำหรับผู้ประกอบการในแต่ละประเภทและสาขาธุรกิจ

เป้าหมายที่ 2) การพัฒนาคนสำหรับโลกยุคใหม่ ในประเด็นพัฒนาให้คนไทยมีทักษะและคุณลักษณะที่เหมาะสมกับโลกยุค 82 ใหม่ ทั้งทักษะในด้านความรู้ ทักษะทางพฤติกรรม และคุณลักษณะตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคม และ

เป้าหมายที่ 3) การมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรม ในประเด็นการลดความเหลื่อมล้ำทั้งเชิงรายได้ ความมั่งคั่ง และโอกาสในการแข่งขันของภาคธุรกิจ ผ่านการส่งเสริมการแข่งขันที่เป็นธรรมและเปิดกว้างสำหรับผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ให้สามารถแข่งขันได้อย่างยั่งยืน

2.2 เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนาระดับหมุดหมาย

เป้าหมายที่ 1 วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการเติบโตและแข่งขันได้

เป้าหมายที่ 2 วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีศักยภาพสูงในการดำเนินธุรกิจ สามารถยกระดับและปรับตัวเข้าสู่การแข่งขันใหม่

เป้าหมายที่ 3 วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมสามารถเข้าถึงและได้รับการส่งเสริมอย่างมีประสิทธิผล จากภาครัฐ

3. แผนที่กลยุทธ์

4. กลยุทธ์การพัฒนา

กลยุทธ์ที่ 1 การพัฒนาระบบนิเวศให้เอื้ออำนวยต่อการทำธุรกิจและการยกระดับความสามารถในการแข่งขัน ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

กลยุทธ์ที่ 2 การพัฒนาแพลตฟอร์มเชื่อมโยงฐานข้อมูลวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมและส่งเสริมให้ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเข้าสู่ระบบ

กลยุทธ์ที่ 3 จัดให้มีกลไกทางการเงินที่เหมาะสมกับลักษณะเฉพาะของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม เพื่อให้วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมทุกกลุ่มสามารถเข้าถึงแหล่งทุนได้อย่างทั่วถึง

กลยุทธ์ที่ 4 การส่งเสริมการพัฒนา วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมให้เป็นผู้ประกอบการในยุคดิจิทัล

กลยุทธ์ที่ 5 การยกระดับประสิทธิภาพกระบวนการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมของภาครัฐ

กลยุทธ์ที่ 6 การพัฒนาระบบนิเวศให้เอื้อต่อการสร้างธุรกิจสตาร์ทอัพและผู้ประกอบการที่ขับเคลื่อนด้วย นวัตกรรม รวมทั้งให้เข้าถึงแหล่งเงินทุนที่เหมาะสม และเชื่อมโยงเข้าสู่เครือข่ายระดับโลกและยกระดับสู่ตลาด ต่างประเทศ

กลยุทธ์ที่ 7 การส่งเสริมวิสาหกิจเพื่อสังคมให้มีศักยภาพการดำเนินการในเชิงธุรกิจ

หมุดหมายที่ 8 ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ ปลอดภัย เติบโตได้อย่างยั่งยืน

1. สถานการณ์การพัฒนาที่ผ่านมา

ผลการพัฒนาที่ผ่านมาภายใต้ยุทธศาสตร์ที่ ๙ ของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 ซึ่งให้ความสำคัญกับการกระจายความเจริญและยกระดับรายได้ของประชาชนและลดการกระจุกตัวของ การพัฒนาในกรุงเทพฯ ภาคกลางและภาคตะวันออกไปสู่ภาคอื่น ๆ ของประเทศ ปรากฏว่าการพัฒนาของไทยยังไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร แม้ว่าการพัฒนาภาคส่วนใหญ่จะสามารถลดความไม่เสมอภาคในการกระจายรายได้ลงได้ แต่การพัฒนายังคงกระจุกตัวอยู่ในพื้นที่กรุงเทพฯ ภาคกลางและภาคตะวันออก โดยกรุงเทพฯ

มีสัดส่วนมูลค่าผลิตภัณฑ์จังหวัดต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศสูงที่สุด และเป็นพื้นที่เดียวซึ่งมีสัดส่วนเพิ่มขึ้น จากร้อยละ 32.7 ในปี 2560 เป็นร้อยละ 33.8 ในปี 2562 ในขณะที่ภาคอื่น ๆ มีสัดส่วนมูลค่าผลิตภัณฑ์ภาคต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศลดลง โดยภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคใต้ และภาคใต้ชายแดน มีสัดส่วนมูลค่าผลิตภัณฑ์ต่อประเทศเพียงร้อยละ 7.7 9.4 7.9 และ 0.8 ตามลำดับ ในส่วนของการพัฒนาในระดับ พื้นที่ พบว่ามีความก้าวหน้าการดำเนินงานในทุกพื้นที่ โดยเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษชายแดน 10 พื้นที่ นับตั้งแต่ ปี 2558 ถึงเดือนมิถุนายน 2564 มีมูลค่าการลงทุนที่ได้รับการส่งเสริมจากสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (สกท.) รวม 8,658 ล้านบาท มีการจัดตั้งธุรกิจใหม่ในพื้นที่ จำนวน 4,975 ราย มูลค่าทุนจดทะเบียน รวม 9,823.03 ล้านบาท มีการจ้างงานแรงงานต่างด้าวตั้งแต่ปี 2560 ถึงเดือนพฤษภาคม 2564 จำนวนทั้งสิ้น 456,052 คน และมีการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานตั้งแต่ปี 2559 - 2564 วงเงินรวม 47,223.45 ล้านบาท เช่น ทางหลวง อาคารท่าอากาศยาน สะพาน และด่านพรมแดน เป็นต้น สำหรับเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก มีมูลค่าการลงทุนที่ได้รับการส่งเสริมจาก สกท. ในปี 2559 - 2563 รวม 1,455,121 ล้านบาท และ การพัฒนา ในระดับเมือง พบว่าประเทศไทยมีความเป็นเมืองเพิ่มมากขึ้น โดยในปี 2563 ประชากรในเขตเมือง (เทศบาล) มีประมาณ 23 ล้านคน (ร้อยละ 34.47) เพิ่มขึ้นจากปี 2554 ซึ่งมีประชากรในเมืองประมาณ 21 ล้านคน (ร้อยละ 33.91)

2. เป้าหมายการพัฒนา

2.1 ความเชื่อมโยงของหมุดหมายกับเป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 และยุทธศาสตร์ชาติ แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 หมุดหมายที่ 8 ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ ปลอดภัย เติบโต ได้อย่างยั่งยืน มีความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ชาติ(พ.ศ. 2561 - 2580) ใน 3 ด้านหลัก ได้แก่ ยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน ในเป้าหมาย ประเทศไทยเป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว เศรษฐกิจเติบโตอย่างมีเสถียรภาพและยั่งยืน ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม ในเป้าหมาย การกระจายศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจและสังคม เพิ่มโอกาสให้ทุกภาคส่วนเข้ามาเป็นกำลังของการพัฒนา ประเทศในทุกระดับ และการเพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนา การพึ่งตนเองและการจัดการ ตนเองเพื่อสร้างสังคมคุณภาพ และยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ในเป้าหมาย การใช้ประโยชน์และสร้างการเติบโตบนฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมใ

ห้สมดุล ภายในขีดความสามารถของระบบนิเวศ นอกจากนั้น แผนกลยุทธ์ของหมุดหมายที่ 8 ยังสนับสนุน 5 เป้าหมาย หลักของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 ดังนี้

เป้าหมายที่ 1) การปรับโครงสร้างการผลิตสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม โดยสร้างเศรษฐกิจท้องถิ่นและยกระดับผู้ประกอบการให้สามารถเชื่อมโยงกับห่วงโซ่มูลค่าของภาคการผลิต ระดับประเทศ กระจายผลประโยชน์สู่เศรษฐกิจฐานราก

เป้าหมายที่ 2) การพัฒนาคนสู่โลกยุคใหม่ โดยมุ่งเน้นการพัฒนากำลังคนให้มีคุณภาพสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานและส่งเสริมความมั่นคงในชีวิตของ ประชาชนผ่านการพัฒนาพื้นที่และเมือง

เป้าหมายที่ 3) การมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรม โดยมุ่งพัฒนาเมืองให้น่าอยู่และมีคุณภาพชีวิตที่ดีสำหรับประชาชนทุกกลุ่มอย่างทั่วถึง โดยคำนึงถึงภูมินิเวศ

เป้าหมายที่ 4) การเปลี่ยนผ่านการผลิตและบริโภคไปสู่ความยั่งยืน โดยมุ่งเน้นให้เมืองใช้ทรัพยากรอย่างประหยัด และมีประสิทธิภาพ ลดการสร้างขยะและมลพิษ เพื่อสุขภาพอนามัยของประชาชนทุกกลุ่ม และ

เป้าหมายที่ 5) การเสริมสร้างความสามารถของประเทศในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงและความเสี่ยงภายใต้บริบทโลก ใหม่ โดยส่งเสริมให้เมืองยกระดับสู่การเป็นเมืองอัจฉริยะ เป็นการเปลี่ยนผ่านไปสู่ภาครัฐดิจิทัลในระดับท้องถิ่น รวมทั้งผลักดันให้เมืองเตรียมความพร้อมในการรับมือกับภัยพิบัติและมีความสามารถในการปรับตัว ต่อการเปลี่ยนแปลงทุกรูปแบบ

2.2 เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนาระดับหมุดหมาย

เป้าหมายที่ 1 การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของภาคและการลงทุนในเขตเศรษฐกิจพิเศษขยายตัวเพิ่มขึ้น

เป้าหมายที่ 2 ความไม่เสมอภาคในการกระจายรายได้ของภาคลดลง

เป้าหมายที่ 3 การพัฒนาเมืองให้มีความน่าอยู่ อย่างยั่งยืน มีความพร้อมในการรับมือและปรับตัว ต่อการเปลี่ยนแปลงทุกรูปแบบ เพื่อให้ประชาชนทุกกลุ่มมีคุณภาพชีวิตที่ดีอย่างทั่วถึง

3. แผนที่กลยุทธ์

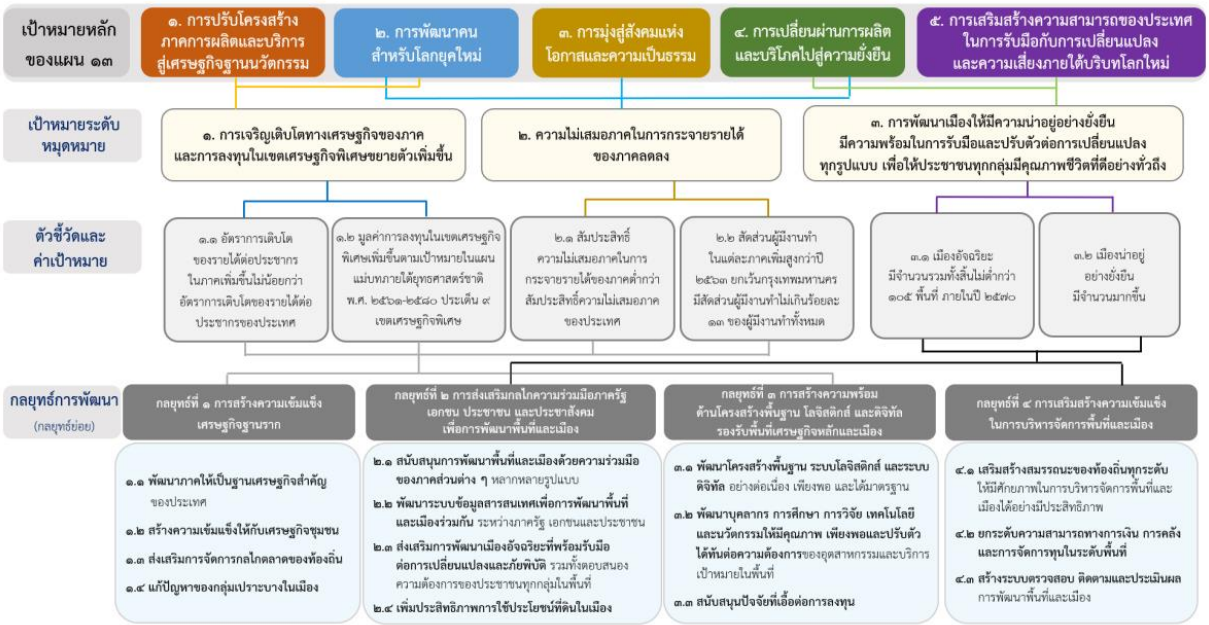

4. กลยุทธ์การพัฒนา

กลยุทธ์ที่ 1 การสร้างความเข้มแข็งเศรษฐกิจฐานราก

กลยุทธ์ที่ 2 การส่งเสริมกลไกความร่วมมือภาครัฐ เอกชน ประชาชน และประชาสังคมเพื่อการพัฒนาพื้นที่และเมือง

กลยุทธ์ที่ 3 การสร้างความพร้อมด้านโครงสร้างพื้นฐาน โลจิสติกส์ และดิจิทัลรองรับพื้นที่เศรษฐกิจหลักและเมือง

กลยุทธ์ที่ 4 การเสริมสร้างความเข้มแข็งในการบริหารจัดการพื้นที่และเมือง

หมุดหมายที่ 9 ไทยมีความยากจนข้ามรุ่นลดลง และมีความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอ เหมาะสม

1. สถานการณ์การพัฒนาที่ผ่านมา

ความยากจนข้ามรุ่นเป็นปัญหาเชิงโครงสร้างที่เรื้อรังมาตั้งแต่อดีตสืบเนื่องถึงปัจจุบัน และมีแนวโน้ม ทวีความรุนแรงขึ้นในอนาคต แม้ว่าสัดส่วนคนจนของไทยจะลดลงอย่างต่อเนื่อง แต่ยังคงมีคนจนจำนวนหนึ่งที่ติดอยู่ในกับดักความยากจนมาเป็นเวลานาน โดยขาดโอกาสที่จะได้รับผลประโยชน์จากการเจริญเติบโต ทางเศรษฐกิจ และต้องส่งต่อความยากจนไปสู่ลูกหลาน โดยข้อมูลจากระบบบริหารจัดการข้อมูลการพัฒนาคน แบบชี้เป้า ปี 2565 พบว่าครัวเรือนที่มีแนวโน้มจะตกอยู่ในความยากจนข้ามรุ่น หรือเรียกโดยย่อว่าครัวเรือน ยากจนข้ามรุ่น๒ มีจำนวนถึงประมาณ 597,248 ครัวเรือน หรือประมาณร้อยละ 15 ของครัวเรือนที่มีเด็ก และเยาวชนเป็นสมาชิก นอกจากนี้จำนวนของครัวเรือนยากจนข้ามรุ่นยังมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นจากผลของการแพร่ระบาดของโควิด -19 ที่คาดว่าจะนำไปสู่การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่ตกต่ำต่อเนื่องยาวนาน อันจะส่งผลให้โอกาสในการหลุดพ้นจากกับดักความยากจนยากยิ่งขึ้น

นอกจากความเพียงพอและความครอบคลุมของความคุ้มครองทางสังคมที่จำเพาะในแต่ละช่วงวัยแล้ว ความคุ้มครองทางสังคมของไทยในภาพรวมยังขาดการพัฒนาเชิงระบบ เนื่องจากการจัดความคุ้มครอง ทางสังคมดำเนินงานโดยหลายหน่วยงาน โดยที่แต่ละหน่วยงานมีการดำเนินงานอย่างแยกส่วน ขาดการบูรณาการตั้งแต่ระดับนโยบาย ระดับปฏิบัติจนถึงระดับฐานข้อมูล ส่งผลให้ระดับสิทธิประโยชน์ยังไม่เพียงพอ ในบางกลุ่มเป้าหมาย อีกทั้งยังขาดการติดตามประเมินผล ซึ่งอาจทำให้เกิดการสูญเสียงบประมาณไปกับโครงการ ที่มีผลกระทบต่ำ จนส่งผลต่อความยั่งยืนทางการคลัง นอกจากนี้ ยังขาดการเตรียมความพร้อมระบบการให้ ความช่วยเหลือในภาวะวิกฤต ส่งผลให้การช่วยเหลือล่าช้า ไม่ตรงกลุ่มเป้าหมาย และไม่มีประสิทธิภาพ

2. เป้าหมายการพัฒนา

2.1 ความเชื่อมโยงของหมุดหมายกับเป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 และยุทธศาสตร์ชาติ หมุดหมายที่ 9 มุ่งตอบสนองต่อเป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 จำนวน 2 เป้าหมาย ได้แก่

เป้าหมายที่ 2) การพัฒนาคนสำหรับโลกยุคใหม่ ในด้านการสร้างหลักประกันและความคุ้มครองทางสังคม เพื่อให้คนไทยมีความมั่นคงในชีวิต และ

เป้าหมายที่ 3) การมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรม โดยการสนับสนุนให้กลุ่มเปราะบางและผู้ด้อยโอกาสมีโอกาสในการเลื่อนชั้นทางเศรษฐกิจและสังคมสูงขึ้น นอกจากนี้ หมุดหมายที่ 9 ยังมีความสอดคล้องกับเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติใน 2 ด้าน ได้แก่ ยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ ในประเด็นเป้าหมาย สังคมไทยมีสภาพแวดล้อมที่เอื้อและสนับสนุนต่อการพัฒนาคนตลอดช่วงชีวิต และ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาค ทางสังคมใน 2 ประเด็นเป้าหมาย คือ สร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในทุกมิติ และกระจายศูนย์กลาง ความเจริญทางเศรษฐกิจและสังคม เพื่อเพิ่มโอกาสให้ทุกภาคส่วนเข้ามาเป็นกำลังของการพัฒนาประเทศในทุกระดับ

2.2 เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนาระดับหมุดหมาย

เป้าหมายที่ 1 ครัวเรือนที่มีแนวโน้มกลายเป็นครัวเรือนยากจนข้ามรุ่น มีโอกาสในการเลื่อนสถานะ ทางเศรษฐกิจและสังคม จนสามารถหลุดพ้นจากความยากจนได้อย่างยั่งยืน

เป้าหมายที่ 2 คนทุกช่วงวัยได้รับความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอต่อการดำรงชีวิต

3. แผนที่กลยุทธ์

4. กลยุทธ์การพัฒนา

กลยุทธ์ที่ 1 การแก้ปัญหาความยากจนข้ามรุ่นแบบมุ่งเป้าให้ครัวเรือนหลุดพ้นความยากจนอย่างยั่งยืน

กลยุทธ์ที่ 2 การสร้างโอกาสที่เสมอภาคแก่เด็กจากครัวเรือนยากจนข้ามรุ่น

กลยุทธ์ที่ 3 การยกระดับความคุ้มครองทางสังคมสำหรับคนทุกช่วงวัย

กลยุทธ์ที่ 4 การพัฒนาระบบความคุ้มครองทางสังคมให้มีประสิทธิภาพ

กลยุทธ์ที่ 5 การบูรณาการฐานข้อมูลเพื่อลดความยากจนข้ามรุ่นและจัดความคุ้มครองทางสังคม

หมุดหมายที่ 10 ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ

1. สถานการณ์การพัฒนาที่ผ่านมา

การสร้างการขยายตัวทางเศรษฐกิจตลอดช่วงที่ผ่านมาพึ่งพิงการใช้วัตถุดิบและสินค้าขั้นกลางในเกณฑ์สูง ในขณะที่ประสิทธิภาพการใช้ทรัพยากรในการผลิตสินค้าและบริการยังอยู่ในระดับต่ำ โดยข้อมูลปี 2562 สัดส่วนค่าใช้จ่ายขั้นกลางต่อมูลค่าผลผลิตรวม ที่ร้อยละ

61.85 สูงกว่าสัดส่วนของประเทศญี่ปุ่นและสาธารณรัฐเกาหลี ที่มีค่าร้อยละ 46.38 (ปี 2559) และ 58.65 (ปี 2561) ตามลำดับ รวมถึงข้อมูลรายงานของคณะกรรมการเศรษฐกิจและสังคมของเอเชียและแปซิฟิกแห่งสหประชาชาติชี้ให้เห็นว่าปริมาณการใช้วัสดุภายในประเทศ ของประเทศไทยในปี 2559 (ค.ศ.2016) อยู่ที่ 2.06 กิโลกรัมต่อเหรียญสหรัฐ มีค่าสูงกว่าค่าเฉลี่ยของกลุ่มประเทศในเอเชียแปซิฟิกและค่าเฉลี่ยของกลุ่มองค์การเพื่อความร่วมมือและการพัฒนาทางเศรษฐกิจ แสดงให้เห็นว่าประสิทธิภาพของการใช้ทรัพยากรพื้นฐาน (ชีวมวล โลหะ อโลหะ และพลังงานฟอสซิล) ต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของไทยยังต่ำ มีการใช้อย่างสิ้นเปลือง และสร้างมูลค่าเพิ่มได้น้อยกว่าที่ควร

ความท้าทายในการขับเคลื่อนหมุดหมายการลดลงของความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติ ปัญหาสิ่งแวดล้อมและมลพิษที่ทวีความรุนแรงมากขึ้น และแนวโน้มการเพิ่มขึ้นของการปล่อยก๊าซเรือนกระจก อย่างต่อเนื่อง เป็นปัญหาท้าทายที่สำคัญต่อการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนที่สังคมไทยและประชาคมโลก ตระหนักและให้ความสำคัญมากขึ้น รวมทั้งเป็นปัจจัยกำหนดความสำเร็จที่สำคัญต่อการบรรลุวิสัยทัศน์ มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน ของการพัฒนาภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ สอดคล้องกับการดำเนินงานของรัฐบาล ที่ได้ให้ความสำคัญกับการขับเคลื่อนโมเดลการพัฒนาเศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน เศรษฐกิจสีเขียว เพื่อเป้าหมายการพัฒนา ที่ยั่งยืน การขับเคลื่อนการแก้ไขปัญหามลพิษด้านฝุ่นละออง การขับเคลื่อนแผนที่นำทางการจัดการขยะพลาสติก (พ.ศ. 2561 - 2573) และแผนปฏิบัติการด้านการจัดการขยะพลาสติก ระยะที่ 1 (พ.ศ. 2561 - 2565) รวมทั้งได้ระบุเป้าหมายการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในการมีส่วนร่วมลดก๊าซเรือนกระจกที่ประเทศกำหนด ตามความตกลงปารีส ขั้นต่ำที่ร้อยละ 20 - 25 จากปริมาณก๊าซเรือนกระจกปกติที่คาดว่าจะเกิดขึ้นในปี 2573 (ค.ศ. 2030) นอกจากนั้น ประเทศไทยกำลังอยู่ในระหว่างการจัดทำยุทธศาสตร์ระยะยาวในการพัฒนาแบบปล่อยก๊าซเรือนกระจกต่ำของประเทศไทยในการมุ่งสู่การปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์ โดยคาดการณ์ประเทศไทย จะปล่อยก๊าซเรือนกระจกสูงสุด ในช่วงปีพ.ศ. 2573 - 2583 (ค.ศ. 2030 - 2040) อย่างไรก็ตาม การพัฒนา เศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน เศรษฐกิจสีเขียว ยังต้องการการขับเคลื่อนโดยการบูรณาการจากทุกภาคส่วนและในทุกระดับของแผนที่เกี่ยวข้อง ในขณะที่การลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในระดับที่สูงขึ้น และสอดคล้องกับกระแสโลก ยังเป็นเรื่องที่มีความท้าทาย

รวมทั้งต้องการแนวทางและการขับเคลื่อนอย่างเป็นรูปธรรมและมีความสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาในด้านอื่น ๆ

2. เป้าหมายการพัฒนา

2.1 ความเชื่อมโยงของหมุดหมายกับเป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 และยุทธศาสตร์ชาติ หมุดหมายที่ 10 มีความสอดคล้องกับเป้าหมายหลักของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 จำนวน 4 เป้าหมาย ได้แก่

เป้าหมายที่ 1) การปรับโครงสร้างภาคการผลิตและบริการสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม ที่มุ่งยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันให้สูงขึ้นด้วยการใช้องค์ความรู้ ความคิดสร้างสรรค์ และนวัตกรรม

เป้าหมายที่ 3) การมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรมเพื่อการสร้างโอกาสและการกระจาย รายได้สู่ชุมชน

เป้าหมายที่ 4) การเปลี่ยนผ่านการผลิตและบริโภคไปสู่ความยั่งยืนโดยเน้นการใช้ทรัพยากรธรรมชาติในการผลิตและบริโภคอย่างมีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับขีดความสามารถในการรองรับ ของระบบนิเวศ และ

เป้าหมายที่ 5) การเสริมสร้างความสามารถของประเทศในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงและความเสี่ยงภายใต้บริบทโลกใหม่ โดยเฉพาะประเด็นการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ 107 นอกจากนี้ หมุดหมายที่ 10 ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำมีความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. 2561 -2580) โดยสอดคล้องกับเป้าหมายของยุทธศาสตร์ชาติ 3 ด้าน ได้แก่ ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง ในด้านการรักษาความมั่นคงและผลประโยชน์ทางทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมทั้งทางบกและทางทะเล เพื่อให้มีความอุดมสมบูรณ์และให้ผลประโยชน์ได้อย่างยั่งยืน ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันในการอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต ขับเคลื่อนประเทศไทยด้วยนวัตกรรมและเทคโนโลยีแห่งอนาคต สร้างระบบนิเวศอุตสาหกรรมและบริการที่เหมาะสม และสนับสนุนการพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการอย่างยั่งยืน และยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกและสร้างสังคมคาร์บอนต่ำ สนับสนุนการลงทุนในโครงสร้าง พื้นฐานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม พัฒนาและใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อลดมลพิษและผลกระทบสิ่งแวดล้อม

2.2 เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนาระดับหมุดหมาย

เป้าหมายที่ 1 การเพิ่มมูลค่าจากเศรษฐกิจหมุนเวียนและการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ

เป้าหมายที่ 2 การอนุรักษ์ฟื้นฟูและใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน

เป้าหมายที่ 3 การสร้างสังคมคาร์บอนต่ำและยั่งยืน

3. แผนที่กลยุทธ์

4. กลยุทธ์การพัฒนา

กลยุทธ์ที่ 1 การพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการตามหลักเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ

กลยุทธ์ที่ 2 การสร้างรายได้สุทธิให้ชุมชน ท้องถิ่น และเกษตรกรจากเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ

กลยุทธ์ที่ 3 การฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและเพิ่มประสิทธิภาพการใช้ทรัพยากรอย่างชาญฉลาด บนหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

กลยุทธ์ที่ 4 การพัฒนาเทคโนโลยี นวัตกรรมและกลไกสนับสนุนเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ

กลยุทธ์ที่ 5 การปรับพฤติกรรมทางเศรษฐกิจและการดำรงชีพเข้าสู่วิถีชีวิตใหม่อย่างยั่งยืน

หมุดหมายที่ 11 ไทยสามารถลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

1. สถานการณ์การพัฒนาที่ผ่านมา

การเพิ่มขึ้นของประชากร การขยายถิ่นฐานที่อยู่และการพัฒนาทางกายภาพได้ทำลายความสมดุล ของสิ่งแวดล้อม

รวมถึงการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ส่งผลให้เกิดภัยพิบัติทางธรรมชาติทั่วโลกขึ้นบ่อยครั้ง สำหรับประเทศไทยเผชิญปัญหาภัยธรรมชาติหลากหลายประเภทและบ่อยครั้ง อาทิพายุหมุนเขตร้อน พายุฝนฟ้าคะนอง หรือพายุฤดูร้อน คลื่นพายุซัดฝั่ง ดินโคลนถล่ม อุทกภัย ภัยแล้ง ไฟป่าและหมอกควัน แผ่นดินไหว คลื่นสึนามิ ข้อมูลจากรายงานความเสี่ยงด้านภูมิอากาศโลก ปีค.ศ. 2020 ระบุว่า ประเทศไทยจัดอยู่ในกลุ่มประเทศที่มีความเสี่ยงสูงต่อผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศเป็นอันดับ 8 โดยในช่วง 20 ปีที่ผ่านมา ประเทศไทยได้เกิดภัยธรรมชาติจำนวนถึง 147 ครั้ง โดยเฉพาะในปี 2547 เกิดเหตุการณ์คลื่นสึนามิซัดถล่มชายฝั่งอันดามันของประเทศไทย ปี 2554 เกิดเหตุการณ์มหาอุทกภัย และ ปี 2557 เกิดแผ่นดินไหวขนาดความรุนแรง 6.3 ที่จังหวัดเชียงราย ขณะเดียวกัน รายงานความเสี่ยงโลกปี 2020 จัดอันดับให้ประเทศไทยเป็นประเทศที่มีความเสี่ยงในลำดับที่ 90 จากการประเมินทั้งหมด 181 ประเทศ โดยมีค่าดัชนีความเสี่ยงโดยรวมในระดับที่ 3 (ปานกลาง) จากความเสี่ยงทั้งหมด 5 ระดับ โดยในรายละเอียดพบว่า ประเทศไทยมีความล่อแหลม อยู่ในระดับสูง มีความเปราะบางอยู่ในระดับปานกลาง อันเนื่องมาจากจุดอ่อน ด้านความสามารถในการปรับตัวอยู่ในเกณฑ์ต่ำ และความสามารถในการรับมือ อยู่ในระดับปานกลาง แม้ว่าความอ่อนไหวต่อความเสี่ยงจะอยู่ในระดับต่ำก็ตาม

การจัดการและป้องกันสาธารณภัย มีการวางแนวทางเพื่อบริหารจัดการหรือป้องกันภัยพิบัติทางธรรมชาติอย่างเป็นระบบ ตั้งแต่ก่อนเกิดเหตุ ระหว่างเกิดเหตุ และหลังจากเกิดเหตุจนครบกระบวนการ แม้กระนั้นก็ตาม การช่วยเหลือและแก้ไขปัญหาภัยพิบัติทางธรรมชาติของหน่วยงานต่าง ๆ ยังคงมีอุปสรรคและความท้าทาย หลายมิติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งขีดความสามารถในการจัดการกับภัยพิบัติทางธรรมชาติที่มีความรุนแรงสูงยังค่อนข้างจำกัด และแม้ว่าภัยธรรมชาติที่เกิดขึ้นในประเทศส่วนใหญ่เป็นภัยซึ่งคาดการณ์ล่วงหน้าได้ แต่หน่วยงานให้ความสำคัญกับมาตรการเชิงรับในการให้ความช่วยเหลือเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบและการฟื้นฟูตามบทบาทภารกิจ ภายใต้งบประมาณที่หน่วยงานได้รับ การจัดสรรงบประมาณของภาครัฐยังไม่ได้ให้ความสำคัญกับมาตรการในการจัดการเชิงรุก อาทิการเตรียมความพร้อม การป้องกันและลดผลกระทบล่วงหน้าก่อนที่จะเกิดภัยธรรมชาติ เนื่องจากผลลัพธ์เชิงปริมาณที่เกิดจากมาตรการเชิงรุกค่อนข้างวัดได้ยาก ด้านการรับมือกับปัญหาการเปลี่ยนแปลง สภาพภูมิอากาศ บางภาคส่วนของสังคมไทยเริ่มมีความตื่นตัวมากขึ้น แต่การขับเคลื่อนหรือผลักดันมาตรการ ให้เกิดผลยังเป็นไปอย่างล่าช้า

ท่ามกลางข้อมูลบ่งชี้ว่าประเทศไทยมีความล่อแหลมต่อความเสี่ยงจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศในเกณฑ์สูง ในขณะที่มีขีดจำกัดในด้านความสามารถในการรับมือกับภัยและการปรับตัวต่อสภาวการณ์และความเสี่ยง จึงมีความจำเป็นเร่งด่วนที่ประเทศไทยต้องลดความล่อแหลม รวมทั้งสร้างขีดความสามารถในการรับมือกับความเสี่ยง และเพิ่มความสามารถในการปรับตัวต่อภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ซึ่งจะเป็นประเด็นการพัฒนาที่สำคัญในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ เพื่อลดและป้องกันผลกระทบจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่จะเกิดขึ้นกับเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และความมั่นคงของประเทศ โดยเฉพาะภายใต้สภาพแวดล้อมที่การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและ ๑๑๕ ภัยธรรมชาติมีแนวโน้มทวีความรุนแรงมากขึ้น ประกอบกับประเทศเศรษฐกิจหลักให้ความสำคัญกับการสร้างความร่วมมือในการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกและภาวะโลกร้อน และนำประเด็นการค้าการลงทุนระหว่างประเทศมาใช้เป็นเครื่องมือในการบรรลุเป้าหมายด้านการลดก๊าซเรือนกระจกมากขึ้น รวมทั้งการเข้าสู่สังคมสูงวัย และข้อจำกัดทางการคลังที่ทำให้ประชาชนและสังคมไทยมีความเปราะบางต่อผลกระทบจากภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศมากขึ้น

2. เป้าหมายการพัฒนา

2.1 ความเชื่อมโยงของหมุดหมายกับเป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 และยุทธศาสตร์ชาติ เป้าหมายการพัฒนาของหมุดหมายที่ 11 ได้เชื่อมโยงกับเป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 จำนวน 2 เป้าหมาย ได้แก่

เป้าหมายที่ 4) การเปลี่ยนผ่านการผลิตและบริโภคไปสู่ความยั่งยืน และ

เป้าหมายที่ 5) การเสริมสร้างความสามารถของประเทศในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงและความเสี่ยงภายใต้บริบทโลก ใหม่ หากพิจารณาถึงความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ชาติ พบว่าเป้าหมายการพัฒนาของหมุดหมายที่ 11 มีความสอดคล้องกับเป้าหมายของยุทธศาสตร์ชาติใน 3 ด้าน ได้แก่

ด้านที่ 1 ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง ในเป้าหมายที่ 2 บ้านเมืองมีความมั่นคงในทุกมิติและทุกระดับ เพื่อบริหารจัดการสภาวะแวดล้อมของประเทศให้ มีความมั่นคง ปลอดภัย และมีความสงบเรียบร้อยในทุกระดับ และเป้าหมายที่ 3 กองทัพ

หน่วยงานด้านความมั่นคง ภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน มีความพร้อมในการป้องกันและแก้ไขปัญหาความมั่นคง เพื่อให้มีความพร้อมสามารถรับมือกับภัยคุกคามและภัยพิบัติได้ทุกรูปแบบและทุกระดับความรุนแรง

ด้านที่ 2 ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างขีดความสามารถในการแข่งขัน ในเป้าหมายที่ 1 ประเทศไทยเป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว เศรษฐกิจเติบโตอย่างมีเสถียรภาพและยั่งยืน ในประเด็นอุตสาหกรรมความมั่นคงของประเทศ มีเนื้อหาด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับการจัดการภัยพิบัติ ซึ่งรวมถึงระบบการเตือนภัยการเตรียมตัวรับมือภัยพิบัติและการให้ความช่วยเหลือทั้งในระหว่างและหลังเกิดภัยพิบัติ และ

ด้านที่ 5 ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ในเป้าหมายที่ ๓ ใช้ประโยชน์และสร้างการเติบโตบนฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้สมดุลภายในขีดความสามารถของระบบนิเวศ โดยสร้างการเติบโต อย่างยั่งยืนบนสังคมที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ มุ่งเน้นลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก และสร้างสังคมคาร์บอนต่ำ ปรับปรุงการบริหารจัดการภัยพิบัติทั้งระบบ และการสร้างขีดความสามารถของประชาชนในการรับมือและปรับตัวเพื่อลดความสูญเสียและเสียหายจากภัยธรรมชาติและผลกระทบที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ พร้อมทั้งสนับสนุนการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศและดูแลภัยพิบัติ จากน้ำทั้งระบบ โดยมีการจัดระบบการจัดการน้ำในภาวะวิกฤติให้สามารถลดสูญเสีย ความเสี่ยง จากภัยพิบัติที่เกิดจากน้ำตามหลักวิชาการให้อยู่ในขอบเขตที่ควบคุมที่มีประสิทธิภาพ รวมถึงการเพิ่มความร่วมมือในเรื่องการจัดการภัยพิบัติในภูมิภาคได้อย่างทั่วถึงและทันการณ์

2.2 เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนาระดับหมุดหมาย

เป้าหมายที่ 1 ความเสียหายและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศลดลง

เป้าหมายที่ 2 ความเสี่ยงจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศลดลง

เป้าหมายที่ 3 สังคมไทยมีภูมิคุ้มกันจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

3. แผนที่กลยุทธ์

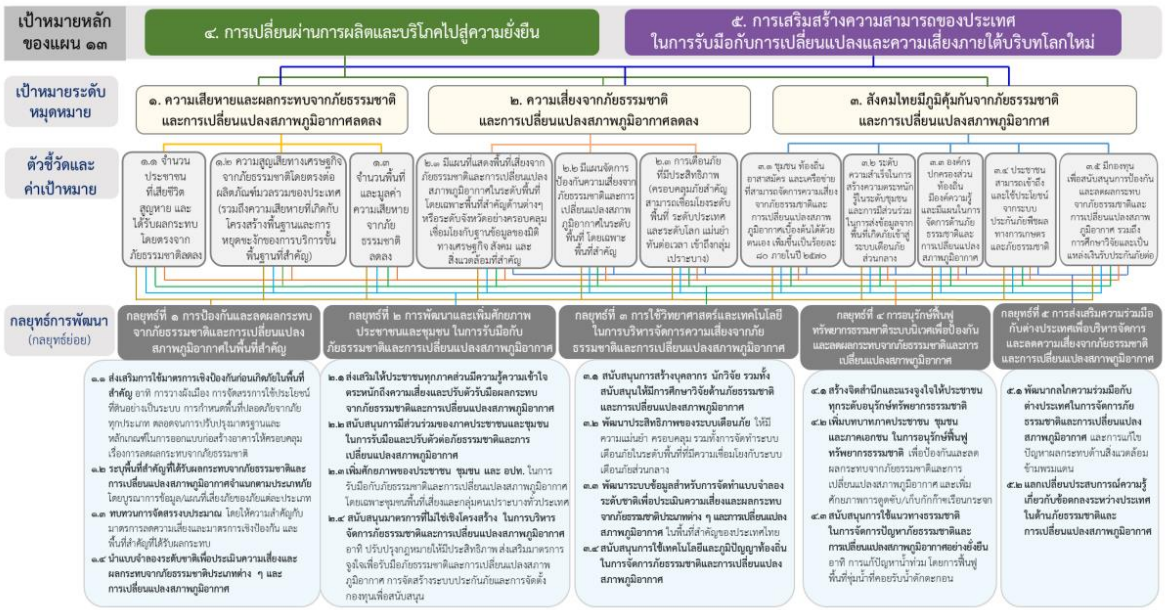

4. กลยุทธ์การพัฒนา

กลยุทธ์ที่ 1 การป้องกันและลดผลกระทบจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศในพื้นที่สำคัญ

กลยุทธ์ที่ 2 การพัฒนาและเพิ่มศักยภาพประชาชนและชุมชน ในการรับมือกับภัยธรรมชาติ และการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

กลยุทธ์ที่ 3 การใช้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในการบริหารจัดการความเสี่ยงจากภัยธรรมชาติ และการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

กลยุทธ์ที่ 4 การอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติระบบนิเวศเพื่อป้องกันและลดผลกระทบจากภัยธรรมชาติ และการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

กลยุทธ์ที่ 5 การส่งเสริมความร่วมมือกับต่างประเทศเพื่อบริหารจัดการและลดความเสี่ยงจากภัยธรรมชาติ และการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

หมุดหมายที่ 12 ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การพัฒนา แห่งอนาคต

1. สถานการณ์การพัฒนาที่ผ่านมา

การพัฒนากำลังคนของไทยเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงเชิงโครงสร้างที่สำคัญ ได้แก่ การเป็นสังคมสูงวัย ส่งผลให้ประเทศจะขาดกำลังคนในเชิงปริมาณ ประกอบกับผลิตภาพแรงงานที่ลดลงในช่วงโควิด-19 เพิ่มปัญหาด้านกำลังคนเชิงคุณภาพ จนอาจเป็นข้อจำกัดในการขยายตัวทางเศรษฐกิจ การเติบโตของนวัตกรรมแหล่งความรู้ ระดับโลกออนไลน์ที่มีต้นทุนและราคาต่ำ วงจรชีวิตของความรู้สั้นลงโดยเฉพาะด้านดิจิทัลและเทคโนโลยี ที่เปลี่ยนแปลงเร็ว และแนวโน้มความต้องการเรียนรู้ตามความสนใจรายบุคคล รวมถึงภาคเอกชนที่เริ่มให้ความสำคัญกับการสรรหาและการจ้างงานตามสมรรถนะในการทำงานมากกว่าคุณวุฒิทางการศึกษา อีกทั้ง สถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคอุบัติใหม่ส่งผลต่อวิถีการดำรงชีวิตและพฤติกรรมของคน และสะท้อนถึงบทบาทของเครือข่ายภาคประชาสังคมที่มีความเข้มแข็งในการร่วมแก้ไขปัญหาต่าง ๆ แต่ยังขาดการสนับสนุน ที่มีประสิทธิภาพจากภาครัฐ จึงต้องเร่งขยายผลและต่อยอดประเด็นการพัฒนาเพื่อนำไปสู่การพลิกโฉมกำลังคน สมรรถนะสูงที่มีภาวะผู้นำสูง สามารถสร้างการเปลี่ยนแปลงและเพิ่มขีดความสามารถของประเทศได้

ทั้งนี้ การเรียนรู้ตลอดชีวิต เป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาคนในสังคมสูงวัยที่มีช่วงชีวิตที่หลากหลายมากขึ้น ซึ่งจะกระทบต่อระบบการเรียนรู้ที่ต้องปรับเปลี่ยนให้สามารถเรียนรู้และพัฒนาสมรรถนะให้ได้ตลอดเวลา รวมทั้งสามารถเชื่อมโยงและเทียบโอนสมรรถนะอย่างมีคุณภาพและไร้รอยต่อ ในขณะที่คนไทยยังขาดทักษะชีวิต ในหลายด้าน อาทิ ความรอบรู้ด้านการเงินที่ทำให้บางคนเข้าไปอยู่ในวงจรของหนี้นอกระบบและในระบบ ความรอบรู้ด้านดิจิทัลที่รวมถึงความสามารถในการรับมือกับข้อมูลข่าวสารที่ผิดพลาด การรู้เท่าทันสื่อ รวมถึงระบบนิเวศควรเอื้อต่อการเรียนรู้ตลอดชีวิตให้กับประชากรทุกกลุ่มอย่างทั่วถึงและมีคุณภาพทั้งบนพื้นที่กายภาพ และบนพื้นที่เสมือนจริง ขณะที่กลุ่มเข้าไม่ถึงจะต้องมีมาตรการกำจัดอุปสรรคต่างๆ ให้สามารถเข้ามาเรียนรู้ และพัฒนาทักษะได้อย่างทั่วถึงมากขึ้น

2. เป้าหมายการพัฒนา

2.1 ความเชื่อมโยงของหมุดหมายกับเป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 และยุทธศาสตร์ชาติ หมุดหมายที่ 12 ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต มุ่งตอบสนองเป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 จำนวน 2 เป้าหมาย ได้แก่

เป้าหมายที่ 2) การพัฒนาคน สำหรับโลกยุคใหม่ โดยคนทุกช่วงวัยได้รับการพัฒนาในทุกมิติ การพัฒนากำลังคนสมรรถนะสูงสอดคล้องกับความต้องการของภาคการผลิตเป้าหมาย สามารถสร้างงานอนาคต และสร้างผู้ประกอบการอัจฉริยะ ที่มีความสามารถในการสร้างและใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรม รวมทั้ง

เป้าหมายที่ 3) การมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาส และความเป็นธรรม ด้วยการส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต ทั้งการพัฒนาระบบนิเวศเพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต และพัฒนาทางเลือกในการเข้าถึงการเรียนรู้สำหรับผู้ที่ไม่สามารถเรียนในระบบการศึกษาปกติ นอกจากนี้ หมุดหมายที่ 12 ยังมีความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติใน 3 ด้าน ได้แก่ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน ในประเด็นเป้าหมายประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ ในประเด็นเป้าหมายคนไทยเป็นคนดี คนเก่งมีคุณภาพ พร้อมสำหรับวิถีชีวิตในศตวรรษที่ 21 และสังคมไทยมีสภาพแวดล้อมที่เอื้อและสนับสนุนต่อการพัฒนาคนตลอดช่วงชีวิต และยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม ในประเด็นเป้าหมาย การสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในทุกมิติ และการกระจายศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจ และสังคม เพิ่มโอกาสให้ทุกภาคส่วนเข้ามาเป็นกำลังของการพัฒนาประเทศในทุกระดับ

2.2 เป้าหมายและผลลัพธ์ของการพัฒนาระดับหมุดหมาย

เป้าหมายที่ 1 คนไทยได้รับการพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพในทุกช่วงวัย มีสมรรถนะที่จำเป็นสำหรับ โลกยุคใหม่ มีคุณลักษณะตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคม มีคุณธรรม จริยธรรม และมีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลงอย่างพลิกโฉมฉับพลันของโลก สามารถดำรงชีวิตร่วมกันในสังคม ได้อย่างสงบสุข

เป้าหมายที่ 2 กำลังคนมีสมรรถนะสูง สอดคล้องกับความต้องการของภาคการผลิตเป้าหมาย และสามารถสร้างงานอนาคต

เป้าหมายที่ 3 ประชาชนทุกกลุ่มเข้าถึงการเรียนรู้ตลอดชีวิต

3. แผนที่กลยุทธ์

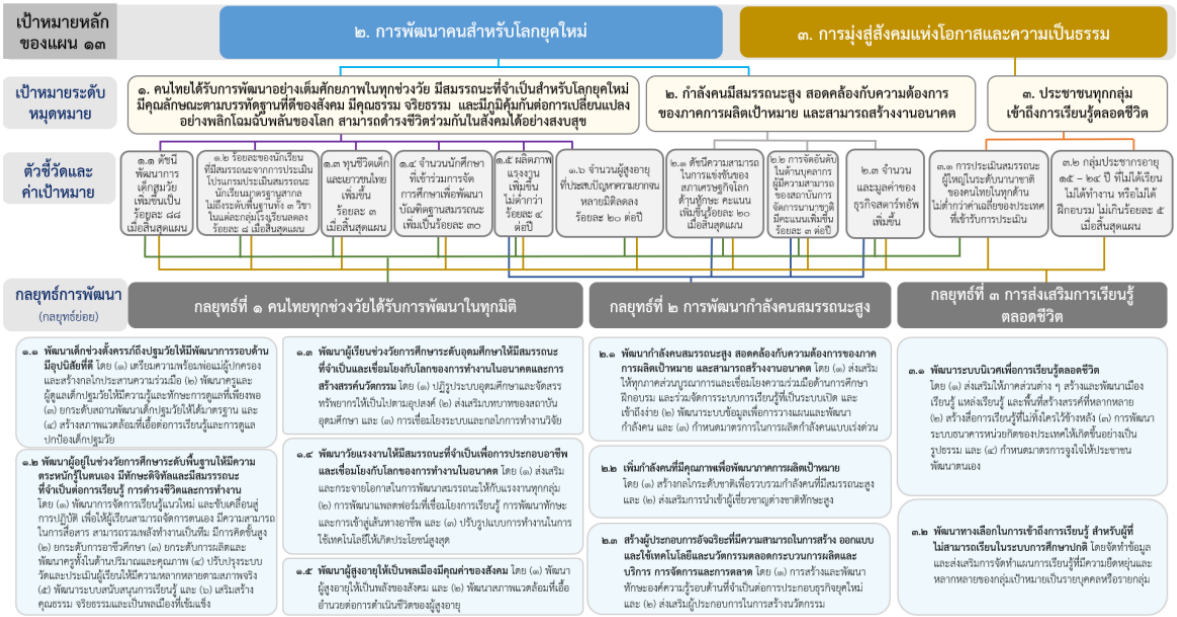

4. กลยุทธ์การพัฒนา

กลยุทธ์ที่ 1 คนไทยทุกช่วงวัยได้รับการพัฒนาในทุกมิติ

กลยุทธ์ที่ 2 การพัฒนากำลังคนสมรรถนะสูง

กลยุทธ์ที่ 3 ส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต

หมุดหมายที่ 13 ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ และตอบโจทย์ประชาชน

1. สถานการณ์การพัฒนาที่ผ่านมา

ภาครัฐเป็นกลไกหลักกลไกหนึ่งในการดูแลประชาชนให้กินดีอยู่ดี สามารถประกอบอาชีพได้ และขับเคลื่อน การพัฒนาประเทศ โดยมีหน้าที่และบทบาทสำคัญในการให้บริการประชาชน และการนำนโยบายสาธารณะ แผนการพัฒนาประเทศ และกฎหมาย สู่การปฏิบัติให้เกิดผลเป็นรูปธรรม โดยปัจจัยสำคัญของความสำเร็จของภาครัฐในการดำเนินการดังกล่าวจำเป็นต้องอาศัยภาครัฐที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องปรับตัว ให้ทันกับความเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็ว สถานการณ์ความไม่แน่นอนและมีความซับซ้อนเพิ่มมากขึ้น ภาครัฐไทยยังคงมีข้อจำกัดในหลายประเด็นที่เป็นอุปสรรคต่อการตอบโจทย์ประชาชนได้อย่างเต็มศักยภาพ โดยเฉพาะการที่โครงสร้างภาครัฐยังมีขนาดใหญ่ มีส่วนราชการและหน่วยงานของรัฐจำนวนมากที่มีการทำงาน ซ้ำซ้อนกัน ขาดการบูรณาการการท างานร่วมกัน ในขณะที่การมีส่วนร่วมของภาคีพัฒนาอื่น ๆ ในการบริการ ภาครัฐยังมีข้อจำกัด ส่งผลให้การทางานและการให้บริการของภาครัฐมักเกิดปัญหาความล่าช้า ไม่ตอบโจทย์ความต้องการของประชาชน การให้บริการไม่ครอบคลุมพื้นที่อย่างทั่วถึง ซึ่งสะท้อนจากมิติด้านความมีประสิทธิผล ของภาครัฐของดัชนีชี้วัดธรรมาภิบาลโลก พบว่า ปี 2562 ค่าดัชนีของไทยมีค่าที่ 65.87 คะแนน ลดลงจาก 66.83 คะแนน ในปี 2561 และน้อยกว่าประเทศสิงคโปร์

บรูไน และมาเลเซีย รวมถึงการที่ภาครัฐยังขาดการมุ่งเน้นให้มีการประสานการดำเนินงานกับทุกภาคส่วนเพื่อให้บรรลุเป้าหมายร่วมกัน สะท้อนจากสถานการณ์การบรรลุ เป้าหมายแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติที่ยังมีสัดส่วนของเป้าหมายแผนแม่บทย่อยภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติที่ยังอยู่ในสถานการณ์บรรลุเป้าหมายต่ำกว่าค่าเป้าหมาย ณ ปี 2563 เป็นสัดส่วนมากถึงร้อยละ 80.71 นอกจากนี้ สัดส่วนการลงทุนของภาคเอกชนต่อการลงทุนรวมในการจัดบริการสาธารณะในปี 2563 อยู่ที่ เพียงร้อยละ 10.7 เท่านั้น ต่ำกว่าค่าเป้าหมายของแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ที่ร้อยละ 20 ในปี 2565 ซึ่งรวมถึงการเข้ามามีส่วนร่วมของภาคส่วนต่าง ๆ ในการติดตามตรวจสอบการดำเนินงานภาครัฐอาจยังมีข้อจำกัดและไม่สามารถดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพ

นอกจากนั้น กฎหมายไทยจำนวนมากมีความล้าสมัย ไม่เอื้อต่อการทางานและการปรับตัวของภาครัฐ ให้สอดคล้องกับสถานการณ์ รวมถึงการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชนและภาคเอกชน กระบวนการแก้ไขกฎหมายมีระยะเวลานานทำให้ไม่สามารถปรับปรุงกฎหมายให้รองรับการเปลี่ยนแปลงและขาดการนำเครื่องมือและเทคโนโลยีสมัยใหม่เข้ามาช่วยในการแก้ไขปรับปรุง พัฒนากฎหมายหรือยกเลิกกฎหมาย ขาดฐานข้อมูล ด้านกฎหมายของประเทศเพื่อรองรับการเข้าถึงกระบวนการของกฎหมาย ให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการกำหนดกฎหมาย ขาดความตระหนักถึงการปฏิบัติตามกฎหมายและผลที่จะได้รับอย่างเคร่งครัด ส่งผลให้ เกิดความไม่เท่าเทียมกันของการบังคับใช้กฎหมาย โดยสะท้อนได้จากประสิทธิภาพในการบังคับใช้กฎหมาย ของประเทศไทยเทียบเคียงจากมิติด้านการบังคับใช้กฎหมายของดัชนีนิติธรรม พบว่า ในปี 2563 ประเทศไทย มีคะแนน 0.47 คะแนน จัดอยู่ลำดับที่ 83 จาก 128 ประเทศทั่วโลก ทั้งนี้ คะแนนในการบังคับใช้กฎหมายของประเทศไทยมีแนวโน้มลดลงอย่างต่อเนื่อง จาก 0.50 คะแนนในปี 2561 เป็น 0.48 คะแนนในปี 2562 และ 0.47 คะแนน ในปี 2563

2. เป้าหมายการพัฒนา

2.1 ความเชื่อมโยงของหมุดหมายกับเป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 และยุทธศาสตร์ชาติ ภาครัฐจำเป็นต้องเร่งพัฒนาและปรับตัวเพื่อลดช่องว่างของการปฏิบัติงานให้มีศักยภาพที่เหมาะสม ในฐานะที่เป็นกลไกหลักในการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศบนหลักการบริหารงานภาครัฐแนวใหม่ คือ การปรับเปลี่ยนการบริหารจัดการภาครัฐ โดยนำหลักการเพิ่มประสิทธิภาพของระบบราชการและการแสวงหาประสิทธิภาพในการปฏิบัติราชการที่มุ่งการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาประเทศ

โดยมีประเด็นที่ต้องดำเนินการเพื่อรับมือกับแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงและเสริมสร้างความสามารถของภาครัฐ ประกอบด้วย

1) พัฒนาการให้บริการ ภาครัฐที่ตอบโจทย์ สะดวก ประหยัด แก่ประชาชนและผู้ประกอบการ โดยพัฒนาคุณภาพการให้บริการ และเปิดโอกาสให้ภาคส่วนอื่นเข้ามามีส่วนร่วม

2) ปรับเปลี่ยนการบริหารจัดการและโครงสร้างของภาครัฐ ให้ยืดหยุ่น เชื่อมโยง เปิดกว้าง และมีประสิทธิภาพเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงที่เอื้อต่อการพัฒนาประเทศ

3) ปรับเปลี่ยนภาครัฐเป็นรัฐบาลดิจิทัลที่ใช้ข้อมูลในการบริหารจัดการเพื่อการพัฒนาประเทศ และสร้าง ระบบบริหารจัดการ และ

4) การสร้างระบบบริหารภาครัฐที่ส่งเสริมการปรับเปลี่ยนและพัฒนาบุคลากร ให้มีทักษะที่จำเป็นในการให้บริการภาครัฐดิจิทัลและปรับปรุงกฎหมาย ระเบียบ มาตรการภาครัฐให้เอื้อต่อ การพัฒนาประเทศ ซึ่งตอบสนองต่อเป้าหมายหลักของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 จำนวน 2 เป้าหมาย ได้แก่

เป้าหมายที่ 3) การมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรม โดยมีบริการสาธารณะทั่วถึง เท่าเทียม และ

เป้าหมายที่ 5) การเสริมสร้างความสามารถของประเทศในการรับมือกับความเสี่ยงและการเปลี่ยนแปลง ภายใต้บริบทโลกใหม่ การพัฒนาตามหมุดหมายฯ จะสามารถส่งผลต่อการบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติใน 4 ด้าน ได้แก่

1) ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง ในประเด็นเป้าหมาย ประชาชนอยู่ดี กินดี และมีความสุข

2) ยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน ใน 2 ประเด็นเป้าหมาย คือ ประเทศไทยเป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว เศรษฐกิจเติบโตอย่างมีเสถียรภาพและยั่งยืน และประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น

3) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคมใน 2 ประเด็นเป้าหมาย คือ สร้างความเป็นธรรม และลดความเหลื่อมล้ำในทุกมิติ และเพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนา การพึ่งตนเอง และการจัดการตนเองเพื่อสร้างสังคมคุณภาพ

4) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ 2 ประเด็นเป้าหมาย คือ ภาครัฐมีวัฒนธรรมการทำงานที่มุ่งผลสัมฤทธิ์และผลประโยชน์ส่วนรวม

ตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างสะดวก รวดเร็ว โปร่งใส และภาครัฐมีขนาดที่เล็กลง พร้อมปรับตัว ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง นอกจากนี้ หมุดหมายที่ 13 ยังมีความเชื่อมโยงกับเป้าหมายแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติใน 4 ประเด็น ได้แก่ ประเด็นที่ 17 ความเสมอภาคและหลักประกันทางสังคม ประเด็นที่ 20 การบริการประชาชนและประสิทธิภาพภาครัฐ ประเด็นที่21 การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ ประเด็นที่ 22 กฎหมายและกระบวนการยุติธรรม

2.2 เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนาระดับหมุดหมาย

เป้าหมายที่ 1 การบริการภาครัฐ มีคุณภาพ เข้าถึงได้

เป้าหมายที่ 2 ภาครัฐที่มีขีดสมรรถนะสูง คล่องตัว

3. แผนที่กลยุทธ์

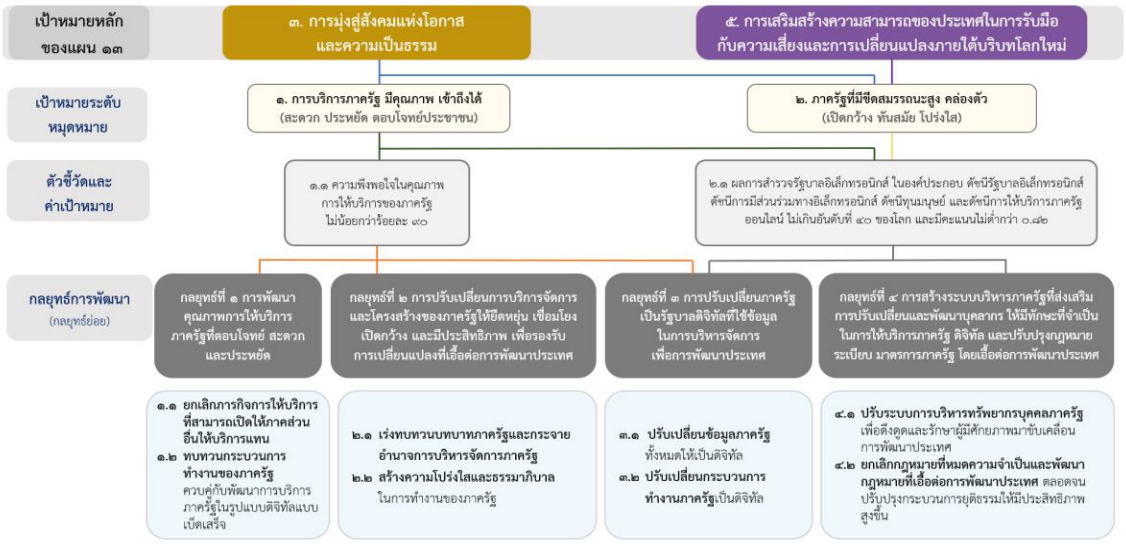

4. กลยุทธ์การพัฒนา

กลยุทธ์ที่ 1 การพัฒนาคุณภาพการให้บริการภาครัฐที่ตอบโจทย์ สะดวก และประหยัด

กลยุทธ์ที่ 2 การปรับเปลี่ยนการบริหารจัดการและโครงสร้างของภาครัฐให้ยืดหยุ่น เชื่อมโยง เปิดกว้าง และมีประสิทธิภาพเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงที่เอื้อต่อการพัฒนาประเทศ

กลยุทธ์ที่ 3 การปรับเปลี่ยนภาครัฐเป็นรัฐบาลดิจิทัลที่ใช้ข้อมูลในการบริหารจัดการเพื่อการพัฒนาประเทศ

กลยุทธ์ที่ 4 การสร้างระบบบริหารภาครัฐที่ส่งเสริมการปรับเปลี่ยนและพัฒนาบุคลากร

ให้มีทักษะที่จำเป็น ในการให้บริการภาครัฐดิจิทัล และปรับปรุงกฎหมาย ระเบียบ มาตรการภาครัฐให้เอื้อต่อการพัฒนา ประเทศ

เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals : SDGs)

มีทั้งหมด 17 เป้าหมาย (Goals) ภายใต้หนึ่งเป้าหมายจะประกอบไปด้วยเป้าหมายย่อย ๆ ที่เรียกว่า เป้าประสงค์ (Targets) ซึ่งมีจำนวนทั้งหมด 169 เป้าประสงค์ และพัฒนา ตัวชี้วัด (Indicators) จำนวน 232 ตัวชี้วัด (ทั้งหมด 244 ตัวชี้วัดแต่มีตัวที่ซ้ำ 12 ตัว) เพื่อติดตามความก้าวหน้าของเป้าประสงค์ดังกล่าว

เป้าหมายการพัฒนาทั้ง 17 ข้อ สะท้อน 3 เสาหลักของมิติความยั่งยืน' (Three Pillars of Sustainability) คือ มิติด้านสังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อม บวกกับอีก 2 มิติ คือ มิติด้านสันติภาพและสถาบัน และมิติด้านหุ้นส่วนการพัฒนา ที่เชื่อมร้อยทุกมิติของความยั่งยืนไว้ด้วยกัน รวมเป็น 5 มิติ องค์การสหประชาชาติแบ่งเป้าหมาย 17 ข้อ ออกเป็น 5 กลุ่ม (เรียกว่า 5 Ps) ประกอบด้วย

1. **People (มิติด้านสังคม):** ครอบคลุมเป้าหมายที่ 1 ถึง เป้าหมายที่ 5
2. **Prosperity (มิติด้านเศรษฐกิจ):** ครอบคลุมเป้าหมายที่ 7 ถึง เป้าหมายที่ 11
3. **Planet (มิติด้านสิ่งแวดล้อม):** ครอบคลุมเป้าหมายที่ 6 เป้าหมายที่ 12 และ 15
4. **Peace (มิติด้านสันติภาพและสถาบัน):** ครอบคลุมเป้าหมายที่ 16
5. **Partnership (มิติด้านหุ้นส่วนการพัฒนา):** ครอบคลุมเป้าหมายที่ 17

เป้าหมายทั้ง 17 เป้าหมาย ประกอบด้วย

เป้าหมายที่ 1 : ขจัดความยากจนทุกรูปแบบในทุกพื้นที่

เป้าประสงค์ 1. ภายในปี 2573 ขจัดความยากจนขั้นรุนแรงทั้งหมด ซึ่งในปัจจุบันวัดจากคนที่มีค่าใช้จ่ายดำรงชีพรายวันต่ำกว่า 1.25 ต่อวัน

เป้าประสงค์ 2 ภายในปี 2573 ลดสัดส่วน ชาย หญิง และเด็ก ในทุกช่วงวัย ที่อยู่ภายใต้ความยากจนในทุกมิติ ตามนิยามของแต่ละประเทศ ให้ลดลงอย่างน้อยครึ่งหนึ่ง

เป้าประสงค์ 3 ดำเนินการให้เป็นผลตามระบบและมาตรการคุ้มครองทางสังคมที่เหมาะสมของแต่ละประเทศ และให้ครอบคลุมถึงกลุ่มที่ยากจนและเปราะบางภายปี 2573

เป้าประสงค์ 4 ภายในปี 2573 สร้างหลักประกันว่าชายและหญิงทุกคน โดยเฉพาะที่ยากจนและเปราะบาง มีสิทธิเท่าเทียมกันในทรัพยากรทางเศรษฐกิจ รวมถึงการเข้าถึงบริการขั้นพื้นฐาน การเป็นเจ้าของและควบคุมเหนือที่ดินและอสังหาในรูปแบบอื่น

มรดกทรัพยากรธรรมชาติ เทคโนโลยีใหม่ที่เหมาะสม และบริการทางการเงิน ซึ่งรวมถึงระบบการเงินระดับฐานราก (microfinance)

เป้าประสงค์ 5 ภายในปี 2573 สร้างภูมิต้านทานและลดการเปิดรับและความเปราะบางต่อเหตุรุนแรงที่เกี่ยวข้องกับภูมิอากาศและภัยพิบัติทางเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อมให้กับผู้ที่ยากจนและอยู่ในสถานการณ์เปราะบาง

เป้าประสงค์ 6 สร้างหลักประกันว่าจะมีการระดมทรัพยากรอย่างมีนัยสำคัญจากแหล่งที่หลากหลาย รวมไปถึงการยกระดับความร่วมมือเพื่อการพัฒนาเพื่อที่จะจัดให้มีแนวทางที่เพียงพอและคาดเดาได้ แก่ประเทศกำลังพัฒนาโดยเฉพาะอย่างยิ่ง ประเทศพัฒนาน้อยที่สุดในการดำเนินงานตามแผนงานและนโยบายเพื่อยุติความยากจนในทุกมิติ

เป้าประสงค์ 7 สร้างกรอบนโยบายที่เหมาะสมในระดับประเทศ ระดับภูมิภาค และระดับนานาชาติบนฐานของยุทธศาสตร์การพัฒนาที่สนับสนุนความยากจน (pro-poor) และคำนึงถึงความละเอียดอ่อนเชิงเพศภาวะ (gender-sensitive) เพื่อจะสนับสนุนการเร่งการลงทุนเพื่อปฏิบัติการขจัดความยากจน

เป้าหมายที่ 2 : ยุติความหิวโหย บรรลุความมั่นคงทางอาหารและยกระดับโภชนาการและส่งเสริมเกษตรกรรมที่ยั่งยืน

เป้าประสงค์ 1 ยุติความหิวโหยและสร้างหลักประกันให้ทุกคนโดยเฉพาะคนที่ยากจนและอยู่ในภาวะเปราะบาง อันรวมถึงทารก ได้เข้าถึงอาหารที่ปลอดภัย มีโภชนาการและเพียงพอตลอดทั้งปี ภายในปี 2573

เป้าประสงค์ 2 ยุติภาวะทุพโภชนาการทุกรูปแบบและแก้ไขปัญหาความต้องการสารอาหารของหญิงวัยรุ่น หญิงตั้งครรภ์และให้นมบุตร และผู้สูงอายุ ภายในปี 2573 รวมถึงบรรลุเป้าหมายที่ตกลงร่วมกันระหว่างประเทศว่าด้วยภาวะแคระแกร็นและผอมแห้งในเด็กอายุต่ำกว่า 5 ปี ภายในปี 2568

เป้าประสงค์ 3 เพิ่มผลิตภาพทางการเกษตรและรายได้ของผู้ผลิตอาหารรายเล็ก โดยเฉพาะผู้หญิง คนพื้นเมือง เกษตรแบบครอบครัว คนเลี้ยงปศุสัตว์ ชาวประมง ให้เพิ่มขึ้นเป็น 2 เท่า โดยรวมถึงการเข้าถึงที่ดินและทรัพยากรและปัจจัยนำเข้าในการผลิต ความรู้ บริการทางการเงิน ตลาด และโอกาสสำหรับการเพิ่มมูลค่าและการจ้างงานนอกฟาร์มอย่างปลอดภัยและเท่าเทียม ภายในปี 2573

เป้าประสงค์ 4

สร้างหลักประกันระบบการผลิตที่ยั่งยืนและสามารถนำไปปรับใช้ในระบบการเกษตรที่สามารถเพิ่มผลผลิตและการผลิตได้ ที่ช่วยรักษาระบบนิเวศน์ที่เพิ่มความเข้มแข็งในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ สภาพอากาศที่รุนแรง ความแห้งแล้ง น้ำท่วม และภัยพิบัติอื่นๆ ที่จะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงต่อคุณภาพพื้นที่และดิน ภายในปี 2573

เป้าประสงค์ 5

คงความหลากหลายทางพันธุกรรมของเมล็ดพันธุ์พืชที่ใช้เพาะปลูก สัตว์ในไร่นาและที่เลี้ยงตามบ้านเรือน และชนิดพันธุ์ตามธรรมชาติที่เกี่ยวข้องกับพืชและสัตว์เหล่านั้น รวมถึงให้มีธนาคารเมล็ดพันธุ์และพืชที่มีการจัดการที่ดีและมีความหลากหลาย ทั้งในระดับประเทศ ระดับภูมิภาค และระดับนานาชาติ และสร้างหลักประกันว่าจะมีการเข้าถึงและแบ่งปันผลประโยชน์เกิดจากการใช้ทรัพยากรทางพันธุกรรมและองค์ความรู้ท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องอย่างเป็นธรรมและเท่าเทียม ตามที่ตกลงกันระหว่างประเทศ ภายในปี 2573

เป้าประสงค์ 6

เพิ่มการลงทุนตลอดจนการยกระดับความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องโครงสร้างพื้นฐานในชนบท การวิจัยเกษตรและการขยายการบริการ การพัฒนาเทคโนโลยี และการทำธนาคารยีนของพืชและสัตว์ เพื่อยกระดับขีดความสามารถในการผลิตสินค้าเกษตรในประเทศกำลังพัฒนา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเทศพัฒนาน้อยที่สุด

เป้าประสงค์ 7

แก้ไขและป้องกันการกีดกันและการบิดเบือนทางการค้าในตลาดเกษตรโลก รวมถึงทางการขจัดการอุดหนุนสินค้าเกษตรเพื่อการส่งออกทุกรูปแบบและมาตรการเพื่อการส่งออกทุกแบบที่ให้ผลในลักษณะเดียวกัน โดยให้เป็นไปตามอาณัติของรอบการพัฒนาโดฮา

เป้าประสงค์ 8

เลือกใช้มาตรการที่สร้างหลักประกันได้ว่าตลาดโภคภัณฑ์อาหารและตลาดอนุพันธ์สามารถทำงานได้อย่างเหมาะสม และอำนวยความสะดวกในการเข้าถึงข้อมูลของตลาดและข้อมูลสำรองอาหารได้อย่างทันการณ์ เพื่อจำกัดความผันผวนของราคาอาหารที่รุนแรง

เป้าหมายที่ 3 : สร้างหลักประกันว่าคนมีชีวิตที่มีสุขภาพดีและส่งเสริมความเป็นอยู่ที่ดีสำหรับทุกคนในทุกวัย

เป้าประสงค์ 1 ลดอัตราการตายของมารดาทั่วโลกให้ต่ำกว่า 70 ต่อการเกิดมีชีพ 1 แสนคน ภายในปี 2573

เป้าประสงค์ 2 ยุติการตายที่ป้องกันได้ของทารกแรกเกิดและเด็กอายุต่ำกว่า 5 ปี โดยทุกประเทศมุ่งลดอัตราการตายในทารกลงให้ต่ำถึง 12 คน ต่อ การเกิดมีชีพ 1,000 คน และลดอัตราการตายในเด็กอายุต่ำกว่า 5 ปี ลงให้ต่ำถึง 25 คน ต่อการเกิดมีชีพ 1,000 คน ภายในปี 2573

เป้าประสงค์ 3 ยุติการแพร่กระจายของเอดส์ วัณโรค มาลาเรีย และโรคเขตร้อนที่ถูกละเลย และต่อสู้กับโรคตับอักเสบ โรคติดต่อทางน้ำ และโรคติดต่ออื่นๆ ภายในปี 2573

เป้าประสงค์ 4 ลดการตายก่อนวัยอันควรจากโรคไม่ติดต่อให้ลดลงหนึ่งในสาม ผ่านทางการป้องกันและการรักษาโรค และสนับสนุนสุขภาพจิตและความเป็นอยู่ที่ดี ภายในปี 2573

เป้าประสงค์ 5 เสริมสร้างการป้องกันและการรักษาการใช้สารในทางที่ผิด ซึ่งรวมถึงการใช้ยาเสพติดในทางที่ผิดและการใช้แอลกอฮอล์ในทางอันตราย

เป้าประสงค์ 6 ลดจำนวนการตายและบาดเจ็บจากอุบัติเหตุทางถนนทั่วโลกลงครึ่งหนึ่ง ภายในปี 2563

เป้าประสงค์ 7 สร้างหลักประกันว่ามีการเข้าถึงบริการ ข้อมูล การให้การศึกษาเกี่ยวกับอนามัยเจริญพันธุ์โดยถ้วนหน้า รวมถึงการวางแผนครอบครัว และการผสานอนามัยเจริญพันธุ์ในยุทธศาสตร์และแผนงานระดับชาติ ภายในปี 2573

เป้าประสงค์ 8 บรรลุการมีหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า รวมถึงการป้องกันความเสี่ยงทางการเงิน การเข้าถึงการบริการสาธารณสุขจำเป็นที่มีคุณภาพ และเข้าถึงยาและวัคซีนจำเป็นที่ปลอดภัย มีประสิทธิภาพ มีคุณภาพ และมีราคาที่สามารถซื้อหาได้

เป้าประสงค์ 9 ลดจำนวนการตายและการเจ็บป่วยจากสารเคมีอันตรายและจากมลพิษและการปนเปื้อนทางอากาศ น้ำ และดิน ให้ลดลงอย่างมาก ภายในปี 2573

เป้าประสงค์ 10 เสริมการดำเนินงานของกรอบอนุสัญญาขององค์การอนามัยโลกว่าด้วยการควบคุมยาสูบในทุกประเทศตามความเหมาะสม

เป้าประสงค์ 11 สนับสนุนการวิจัยและการพัฒนาวัคซีนและยาสำหรับโรคติดต่อและไม่ติดต่อที่ส่งผลกระทบโดยตรงต่อประเทศกำลังพัฒนา ให้มีการเข้าถึงยาและวัคซีนจำเป็นในราคาที่สามารถซื้อหาได้

ตามปฏิญญาโดฮาความตกลงว่าด้วยสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาที่เกี่ยวกับการค้าและการสาธารณสุข ซึ่งเน้นย้ำสิทธิสำหรับประเทศกำลังพัฒนาที่จะใช้บทบัญญัติในความตกลงว่าด้วยสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาที่เกี่ยวกับการค้าอย่างเต็มที่ในเรื่องการผ่อนปรนเพื่อจะปกป้องสุขภาพสาธารณะและโดยเฉพาะการเข้าถึงยาโดยถ้วนหน้า

เป้าประสงค์ 12 เพิ่มการใช้เงินที่เกี่ยวกับสุขภาพ และการสรรหา การพัฒนา การฝึกฝน และการเก็บรักษากำลังคนด้านสุขภาพในประเทศกำลังพัฒนา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเทศพัฒนาน้อยที่สุดและรัฐกำลังพัฒนาที่เป็นเกาะขนาดเล็ก

เป้าประสงค์ 13 เสริมขีดความสามารถสำหรับทุกประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเทศกำลังพัฒนา ในเรื่องการแจ้งเตือนล่วงหน้า การลดความเสี่ยง และการบริหารจัดการความเสี่ยงด้านสุขภาพในระดับประเทศและระดับโลก

เป้าหมายที่ 4 : สร้างหลักประกันว่าทุกคนมีการศึกษาที่มีคุณภาพอย่างครอบคลุมและเท่าเทียม และสนับสนุนโอกาสในการเรียนรู้ตลอดชีวิต

เป้าประสงค์ 1 สร้างหลักประกันว่าเด็กชายและเด็กหญิงทุกคนสำเร็จการศึกษาระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาที่มีคุณภาพ เท่าเทียม และไม่มีค่าใช้จ่าย นำไปสู่ผลลัพธ์ทางการเรียนที่มีประสิทธิผล ภายในปี 2573

เป้าประสงค์ 2 สร้างหลักประกันว่าเด็กชายและเด็กหญิงทุกคนเข้าถึงการพัฒนา การดูแล และการจัดการศึกษาระดับก่อนประถมศึกษา สำหรับเด็กปฐมวัยที่มีคุณภาพ ภายในปี 2573 เพื่อให้เด็กเหล่านั้นมีความพร้อมสำหรับการศึกษาระดับประถมศึกษา

เป้าประสงค์ 3 ให้ชายและหญิงทุกคนเข้าถึงการศึกษาวิชาเทคนิค อาชีวศึกษา อุดมศึกษา รวมถึงมหาวิทยาลัยที่มีราคาที่สามารถจ่ายได้และมีคุณภาพ ภายในปี 2573

เป้าประสงค์ 4 เพิ่มจำนวนเยาวชนและผู้ใหญ่ที่มีทักษะที่จำเป็น รวมถึงทักษะทางเทคนิคและอาชีพสำหรับการจ้างงาน การมีงานที่ดี และการเป็นผู้ประกอบการ ภายในปี 2573

เป้าประสงค์ 5 ขจัดความเหลื่อมล้ำทางเพศในการศึกษา และสร้างหลักประกันว่ากลุ่มที่เปราะบางซึ่งรวมถึงผู้พิการ ชนพื้นเมือง และเด็ก เข้าถึงการศึกษาและการฝึกอาชีพทุกระดับอย่างเท่าเทียม ภายในปี 2573

เป้าประสงค์ 6

สร้างหลักประกันว่าเยาวชนทุกคนและผู้ใหญ่ในสัดส่วนสูง ทั้งชายและหญิง สามารถอ่านออกเขียนได้และคำนวณได้ ภายในปี 2573

เป้าประสงค์ 7

สร้างหลักประกันว่าผู้เรียนทุกคนได้รับความรู้และทักษะที่จำเป็นสำหรับส่งเสริมการพัฒนาอย่างยั่งยืน รวมไปถึงการศึกษาสำหรับการพัฒนาอย่างยั่งยืนและการมีวิถีชีวิตที่ยั่งยืน สิทธิมนุษยชน ความเสมอภาคระหว่างเพศ การส่งเสริมวัฒนธรรมแห่งความสงบสุขและไม่ใช้ความรุนแรง การเป็นพลเมืองของโลก และความนิยมในความหลากหลายทางวัฒนธรรมและในส่วนร่วมของวัฒนธรรมต่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ภายในปี 2573

เป้าประสงค์ 8

สร้างและยกระดับอุปกรณ์และเครื่องมือทางการศึกษาที่อ่อนไหวต่อเด็ก ผู้พิการ และเพศภาวะ และให้มีสภาพแวดล้อมทางการเรียนรู้ที่ปลอดภัย ปราศจากความรุนแรง ครอบคลุมและมีประสิทธิผลสำหรับทุกคน

เป้าประสงค์ 9

ขยายจำนวนทุนการศึกษาในทั่วโลกที่ให้สำหรับประเทศกำลังพัฒนาโดยเฉพาะประเทศพัฒนาน้อยที่สุด รัฐกำลังพัฒนาที่เป็นเกาะขนาดเล็ก และประเทศในแอฟริกา ในการสมัครเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา รวมถึงการฝึกอาชีพ และโปรแกรมด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ด้านเทคนิค วิศวกรรม และวิทยาศาสตร์ในประเทศพัฒนาแล้วและประเทศกำลังพัฒนาอื่นๆ ภายในปี 2563

เป้าประสงค์ 10 เพิ่มจำนวนครูที่มีคุณภาพ รวมถึงการดำเนินการผ่านทางความร่วมมือระหว่างประเทศในการฝึกอบรมครูในประเทศกำลังพัฒนา เฉพาะอย่างยิ่งในประเทศพัฒนาน้อยที่สุด และรัฐกำลังพัฒนาที่เป็นเกาะขนาดเล็ก ภายในปี 2573

เป้าหมายที่ 5 : บรรลุความเท่าเทียมระหว่างเพศ และเสริมอำนาจให้แก่สตรีและเด็กหญิง

เป้าประสงค์ 1

ยุติการเลือกปฏิบัติทุกรูปแบบที่มีต่อผู้หญิงและเด็กหญิงในทุกที่

เป้าประสงค์ 2

ขจัดความรุนแรงทุกรูปแบบที่มีต่อผู้หญิงและเด็กหญิงทั้งในที่สาธารณะและที่รโหฐาน รวมถึงการค้ามนุษย์ การกระทำทางเพศ และการแสวงประโยชน์ในรูปแบบอื่น

เป้าประสงค์ 3 ขจัดแนวปฏิบัติที่เป็นภัยทุกรูปแบบ อาทิ การแต่งงานในเด็กก่อนวัยอันควรโดยการบังคับ และการทำลายอวัยวะเพศหญิง

เป้าประสงค์ 4 ยอมรับและให้คุณค่าต่อการดูแลและการทำงานบ้านแบบไม่ได้รับค่าจ้าง โดยจัดเตรียมบริการสาธารณะ โครงสร้างพื้นฐานและนโยบายการคุ้มครองทางสังคมให้ และสนับสนุนความรับผิดชอบร่วมกันภายในครัวเรือนและครอบครัว ตามความเหมาะสมของแต่ละประเทศ

เป้าประสงค์ 5 สร้างหลักประกันว่าผู้หญิงจะมีส่วนร่วมอย่างเต็มที่และมีประสิทธิผลและมีโอกาสที่เท่าเทียมในการเป็นผู้นำในทุกระดับของการตัดสินใจในทางการเมือง เศรษฐกิจ และภาคสาธารณะ

เป้าประสงค์ 6 สร้างหลักประกันว่าจะมีการเข้าถึงสุขภาพทางเพศและอนามัยเจริญพันธุ์และสิทธิการเจริญพันธุ์โดยถ้วนหน้า ตามที่ตกลงในแผนปฏิบัติการของการประชุมนานาชาติว่าด้วยประชากรและการพัฒนา และแผนปฏิบัติการปักกิ่งและเอกสารผลลัพธ์ของการประชุมทบทวนเหล่านั้น

เป้าประสงค์ 7 ดำเนินการปฏิรูปเพื่อให้ผู้หญิงมีสิทธิที่เท่าเทียมในทรัพยากรทางเศรษฐกิจ รวมทั้ง การเข้าเป็นเจ้าของที่ดิน การควบคุมที่ดินและทรัพย์สินในรูปแบบอื่น การบริการทางการเงิน การรับมรดก และทรัพยากรธรรมชาติ ตามกฎหมายของประเทศ

เป้าประสงค์ 8 เพิ่มพูนการใช้เทคโนโลยี โดยเฉพาะเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อส่งเสริมการให้อำนาจแก่ผู้หญิง

เป้าประสงค์ 9 เลือกใช้และเสริมความเข้มแข็งแก่นโยบายที่ดีและกฎระเบียบที่บังคับใช้ได้ เพื่อส่งเสริมความเสมอภาคระหว่างเพศและการให้อำนาจแก่ผู้หญิงและเด็กหญิงทุกคนในทุกระดับ

เป้าหมายที่ 6 : สร้างหลักประกันว่าจะมีการจัดให้มีน้ำและสุขอนามัยสำหรับทุกคนและมีการบริหารจัดการที่ยั่งยืนสำหรับทุกคน

เป้าประสงค์ 1 บรรลุเป้าหมายการให้ทุกคนเข้าถึงน้ำดื่มที่ปลอดภัยและมีราคาที่สามารถซื้อหาได้ ภายในปี 2573

เป้าประสงค์ 2 บรรลุเป้าหมายการให้ทุกคนเข้าถึงสุขอนามัยที่พอเพียงและเป็นธรรมและยุติการขับถ่ายในที่โล่ง โดยให้ความสนใจเป็นพิเศษต่อความต้องการของผู้หญิง เด็กหญิง และกลุ่มที่อยู่ใต้สถานการณ์ที่เปราะบาง ภายในปี 2573

เป้าประสงค์ 3 ปรับปรุงคุณภาพน้ำ โดยการลดมลพิษ ขจัดการทิ้งขยะและลดการปล่อยสารเคมีอันตรายและวัตถุอันตราย ลดสัดส่วนน้ำเสียที่ไม่ผ่านกระบวนการลงครึ่งหนึ่ง และเพิ่มการนำกลับมาใช้ใหม่และการใช้ซ้ำที่ปลอดภัยอย่างยั่งยืนทั่วโลก ภายในปี 2573

เป้าประสงค์ 4 เพิ่มประสิทธิภาพการใช้น้ำในทุกภาคส่วนและสร้างหลักประกันว่าจะมีการใช้น้ำและจัดหาน้ำที่ยั่งยืน เพื่อแก้ไขปัญหาการขาดแคลนน้ำ และลดจำนวนประชาชนที่ประสบความทุกข์จากการขาดแคลนน้ำ ภายในปี 2573

เป้าประสงค์ 5 ดำเนินการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำแบบองค์รวมในทุกระดับ รวมถึงผ่านทางความร่วมมือระหว่างเขตแดนตามความเหมาะสม ภายในปี 2573

เป้าประสงค์ 6 ปกป้องและฟื้นฟูระบบนิเวศที่เกี่ยวข้องกับแหล่งน้ำ รวมถึงภูเขา ป่าไม้ พื้นที่ชุ่มน้ำ แม่น้ำ ชั้นหินอุ้มน้ำ และทะเลสาบ ภายในปี 2563

เป้าประสงค์ 7 ขยายความร่วมมือระหว่างประเทศและการสนับสนุนการเสริมสร้างขีดความสามารถให้แก่ประเทศกำลังพัฒนาในกิจกรรมและแผนงานที่เกี่ยวข้องกับน้ำและสุขอนามัยซึ่งรวมถึงด้านการเก็บน้ำ การขจัดเกลือ การใช้น้ำอย่างมีประสิทธิภาพ การจัดการน้ำเสีย เทคโนโลยีการนำน้ำกลับมาใช้ใหม่

เป้าประสงค์ 8 สนับสนุนและเพิ่มความเข้มแข็งในการมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนาการจัดการน้ำและสุขอนามัย

เป้าหมายที่ 7 : สร้างหลักประกันให้ทุกคนสามารถเข้าถึงพลังงานสมัยใหม่ที่ยั่งยืนในราคาที่ย่อมเยา

เป้าประสงค์ 1 สร้างหลักประกันว่ามีการเข้าถึงการบริการพลังงานสมัยใหม่ในราคาที่สามารถซื้อหาได้ และเชื่อถือได้ ภายในปี 2573

เป้าประสงค์ 2 เพิ่มสัดส่วนของพลังงานทดแทนในการผสมผสานการใช้พลังงานของโลก ภายในปี 2573

เป้าประสงค์ 3

เพิ่มอัตราการปรับปรุงประสิทธิภาพการใช้พลังงานของโลกให้เพิ่มขึ้น 2 เท่า ภายในปี 2573

เป้าประสงค์ 4

ยกระดับความร่วมมือระหว่างประเทศในการอำนวยความสะดวกในการเข้าถึงการวิจัย และเทคโนโลยีพลังงานที่สะอาด โดยรวมถึงพลังงานทดแทน ประสิทธิภาพการใช้พลังงาน และเทคโนโลยีเชื้อเพลิงฟอสซิลชั้นสูงและสะอาด และสนับสนุนการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานด้านพลังงานและเทคโนโลยีพลังงานที่สะอาด ภายในปี 2573

เป้าประสงค์ 5

ขยายโครงสร้างพื้นฐานและพัฒนาเทคโนโลยีสำหรับการจัดส่งบริการพลังงานที่เป็นสมัยใหม่และยั่งยืนให้โดยถ้วนหน้าในประเทศกำลังพัฒนา เฉพาะอย่างยิ่งในประเทศพัฒนาน้อยที่สุด และรัฐกำลังพัฒนาที่เป็นเกาะขนาดเล็ก ภายในปี 2573

เป้าหมายที่ 8 : ส่งเสริมการเติบโตทางเศรษฐกิจที่ต่อเนื่อง ครอบคลุม และยั่งยืน การจ้างงานเต็มที่ มีผลิตภาพ และการมีงานที่เหมาะสมสำหรับทุกคน

เป้าประสงค์ 1

ทำให้การเติบโตทางเศรษฐกิจต่อหัวประชากรมีความยั่งยืนตามบริบทของประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งให้ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศของประเทศพัฒนาน้อยที่สุด มีการขยายตัวอย่างน้อยร้อยละ 7 ต่อปี

เป้าประสงค์ 2

บรรลุการมีผลิตภาพทางเศรษฐกิจในระดับที่สูงขึ้นผ่านการทำให้หลากหลาย การยกระดับเทคโนโลยีและนวัตกรรม รวมถึงการมุ่งเน้นในภาคส่วนที่มีมูลค่าเพิ่มสูงและใช้แรงงานเข้มข้น

เป้าประสงค์ 3

ส่งเสริมนโยบายที่มุ่งเน้นการพัฒนาที่สนับสนุนกิจกรรมที่มีผลิตภาพ การสร้างงานที่สมควร ความเป็นผู้ประกอบการ ความสร้างสรรค์และนวัตกรรม และส่งเสริมการเกิดและการเติบโตของวิสาหกิจรายย่อย ขนาดเล็ก และขนาดกลาง ซึ่งรวมถึงผ่านทางการเข้าถึงบริการทางการเงิน

เป้าประสงค์ 4

ปรับปรุงประสิทธิภาพการใช้ทรัพยากรของโลกในการบริโภคและการผลิตอย่างต่อเนื่อง และพยายามที่จะไม่เชื่อมโยงระหว่างการเติบโตทางเศรษฐกิจและความเสื่อมโทรมของสิ่งแวดล้อม ซึ่งเป็นไปตามกรอบการดำเนินงาน 10 ปี ว่าด้วยการผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืนโดยมีประเทศที่พัฒนาแล้วเป็นผู้นำในการดำเนินการไปจนถึงปี 2573

เป้าประสงค์ 5 บรรลุการจ้างงานเต็มที่และมีผลิตภาพและการมีงานที่สมควรสำหรับหญิงและชายทุกคน รวมถึงเยาวชนและผู้มีภาวะทุพพลภาพ และให้มีการจ่ายที่เท่าเทียมสำหรับงานที่มีคุณค่าเท่าเทียมกัน

เป้าประสงค์ 6 ลดสัดส่วนของเยาวชนที่ไม่มีงานทำ ที่ไม่มีการศึกษา และที่ไม่ได้รับการฝึกอบรม ภายในปี 2563

เป้าประสงค์ 7 ดำเนินมาตรการโดยทันทีและมีประสิทธิภาพเพื่อขจัดแรงงานบังคับ ยุติความเป็นทาสสมัยใหม่และการค้ามนุษย์ และยับยั้งและกำจัดการใช้แรงงานเด็กในรูปแบบที่เลวร้ายที่สุด ซึ่งรวมถึงการเกณฑ์และการใช้ทหารเด็ก และยุติการใช้แรงงานเด็กในทุกรูปแบบในปี 2568

เป้าประสงค์ 8 ปกป้องสิทธิแรงงานและส่งเสริมสภาพแวดล้อมในการทำงานที่ปลอดภัยและมั่นคงสำหรับผู้ทำงานทุกคน รวมถึงผู้ทำงานต่างด้าว โดยเฉพาะหญิงต่างด้าว และผู้ที่ทำงานเสี่ยงอันตราย

เป้าประสงค์ 9 ออกแบบและใช้นโยบายที่ส่งเสริมการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนที่จะสร้างงาน และส่งเสริมวัฒนธรรมและผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น ภายในปี 2573

เป้าประสงค์ 10 เสริมความแข็งแกร่งของสถาบันทางการเงินภายในประเทศเพื่อส่งเสริมและขยายการเข้าถึงการธนาคาร การประกัน และบริการทางการเงินแก่ทุกคน

เป้าประสงค์ 11 เพิ่มเติมความช่วยเหลือเพื่อการค้า (Aid for Trade) สำหรับประเทศกำลังพัฒนา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเทศพัฒนาน้อยที่สุด รวมถึงผ่านช่องทางของกรอบการทำงานแบบูรณาการสำหรับความช่วยเหลือทางวิชาการที่เกี่ยวข้องกับการค้าแก่ประเทศพัฒนาน้อยที่สุด

เป้าประสงค์ 12 พัฒนาและทำให้เกิดการดำเนินงานของยุทธศาสตร์โลกสำหรับการจ้างงานในเยาวชนและดำเนินงานตามข้อตกลงเรื่องงานของโลกขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ ภายในปี 2563

เป้าหมายที่ 9 : สร้างโครงสร้างพื้นฐานที่มีความทนทาน ส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมที่ครอบคลุมและยั่งยืน และส่งเสริมนวัตกรรม

เป้าประสงค์ 1 พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่มีคุณภาพ เชื่อถือได้ ยั่งยืน และมีความทนทาน ซึ่งรวมถึงโครงสร้างพื้นฐานของภูมิภาคและที่ข้ามเขตแดน

เพื่อสนับสนุนการพัฒนาทางเศรษฐกิจและความเป็นอยู่ที่ดีของมนุษย์ โดยมุ่งเป้าที่การเข้าถึงได้ในราคาที่สามารถจ่ายได้และเท่าเทียมสำหรับทุกคน

เป้าประสงค์ 2

ส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมที่ครอบคลุมและยั่งยืน และภายในปี 2573 ให้เพิ่มส่วนแบ่งของอุตสาหกรรมในการจ้างงานและผลิตภัณฑ์มวลรวมของประเทศ โดยให้เป็นไปตามสภาวะแวดล้อมของประเทศ และให้เพิ่มส่วนแบ่งขึ้นเป็น 2 เท่า ในประเทศพัฒนาน้อยที่สุด

เป้าประสงค์ 3

เพิ่มการเข้าถึงบริการทางการเงินโดยรวมถึงเครดิตในราคาที่สามารถจ่ายได้ ให้แก่อุตสาหกรรมและวิสาหกิจขนาดเล็ก โดยเฉพาะในประเทศกำลังพัฒนา และให้เพิ่มการผนวกกลุ่มเหล่านี้เข้าสู่ห่วงโซ่มูลค่าและตลาด

เป้าประสงค์ 4

ยกระดับโครงสร้างพื้นฐานและปรับปรุงอุตสาหกรรมเพื่อให้เกิดความยั่งยืน โดยเพิ่มประสิทธิภาพการใช้ทรัพยากรและการใช้เทคโนโลยีและกระบวนการทางอุตสาหกรรมที่สะอาดและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมมากขึ้น โดยทุกประเทศดำเนินการตามขีดความสามารถของแต่ละประเทศ ภายในปี 2573

เป้าประสงค์ 5 เพิ่มพูนการวิจัยทางวิทยาศาสตร์ ยกระดับขีดความสามารถทางเทคโนโลยีของภาคอุตสาหกรรมในทุกประเทศ โดยเฉพาะในประเทศกำลังพัฒนา และให้ภายในปี 2573 มีการส่งเสริมนวัตกรรมและให้เพิ่มจำนวนผู้ทำงานวิจัยและพัฒนา ต่อประชากร 1 ล้านคน และการใช้จ่ายในภาคสาธารณะและเอกชนในการวิจัยและพัฒนาให้เพิ่มมากขึ้น

เป้าประสงค์ 6

อำนวยความสะดวกการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่ยั่งยืนและทนทานในประเทศกำลังพัฒนา ผ่านทางการยกระดับการสนับสนุนทางการเงิน เทคโนโลยี และด้านวิชาการให้แก่ประเทศในแอฟริกา ประเทศพัฒนาน้อยที่สุด ประเทศกำลังพัฒนาที่ไม่มีทางออกสู่ทะเล และรัฐกำลังพัฒนาที่เป็นหมู่เกาะขนาดเล็ก

เป้าประสงค์ 7 สนับสนุนการพัฒนาเทคโนโลยี การวิจัย และนวัตกรรมภายในประเทศกำลังพัฒนา รวมถึงการให้มีสภาพแวดล้อมทางนโยบายที่นำไปสู่ความหลากหลายของอุตสาหกรรมและการเพิ่มมูลค่าของสินค้าโภคภัณฑ์

เป้าประสงค์ 8

การเพิ่มการเข้าถึงเทคโนโลยีด้านข้อมูลและการสื่อสาร และพยายามที่จะจัดให้มีการเข้าถึงอินเตอร์เน็ตโดยถ้วนหน้าและในราคาที่สามารถจ่ายได้ สำหรับประเทศพัฒนาน้อยที่สุด ภายในปี 2563

เ ป้ า ห ม า ย ที่ 10 : ลดความไม่เสมอภาคภายในประเทศและระหว่างประเทศ

เ ป้ า ป ร ะ ส ง ค์ 1 ให้บรรลุอย่างต่อเนื่องและคงการเติบโตของรายได้ในกลุ่มประชากรร้อยละ 40 ที่ยากจนที่สุด ในอัตราที่สูงกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศ ภายในปี 2573

เป้าประสงค์ 2 ให้อำนาจและส่งเสริมความครอบคลุมด้านสังคม เศรษฐกิจและการเมืองสำหรับทุกคน โดยไม่คำนึงถึงอายุ เพศ ความบกพร่องทางร่างกาย เชื้อชาติ ชาติพันธุ์ แหล่งกำเนิด ศาสนา หรือสถานะทางเศรษฐกิจหรืออื่นๆ ภายในปี 2573

เ ป้ า ป ร ะ ส ง ค์ 3 สร้างหลักประกันว่าจะมีโอกาสที่เท่าเทียมและลดความไม่เสมอภาคของผลลัพธ์ รวมถึงโดยการขจัดกฎหมาย นโยบาย และแนวทางปฏิบัติที่เลือกปฏิบัติ และส่งเสริมการออกกฎหมาย นโยบาย และการกระทำทีเหมาะสมในเรื่องนี้

เป้าประสงค์ 4 เลือกใช้นโยบาย โดยเฉพาะนโยบายการคลัง ค่าจ้าง และการคุ้มครองทางสังคม และให้บรรลุความเสมอภาคยิ่งขึ้นอย่างต่อเนื่อง

เ ป้ า ป ร ะ ส ง ค์ 5 พัฒนากฎระเบียบและการติดตามตรวจสอบตลาดการเงินและสถาบันการเงินของโลก และเสริมความแข็งแกร่งในการดำเนินการกฎระเบียบดังกล่าว

เ ป้ า ป ร ะ ส ง ค์ 6 สร้างหลักประกันว่าจะมีตัวแทนและเสียงสำหรับประเทศกำลังพัฒนาในการตัดสินใจของสถาบันทางเศรษฐกิจและการเงินระหว่างประเทศเพิ่มมากขึ้น เพื่อให้สถาบันมีประสิทธิผล เชื่อถือได้ มีความรับผิดชอบ และชอบธรรมมากขึ้น

เ ป้ า ป ร ะ ส ง ค์ 7 อำนวยความสะดวกในการอพยพและเคลื่อนย้ายคนให้เป็นไปด้วยความสงบ ปลอดภัยเป็นไปตามระเบียบ และมีความรับผิดชอบ รวมถึงผ่านทางการดำเนินงานตามนโยบายด้านการอพยพที่มีการวางแผนและการจัดการที่ดี

เ ป้ า ป ร ะ ส ง ค์ 8 ดำเนินการตามหลักการปฏิบัติที่เป็นพิเศษและแตกต่างสำหรับประเทศกำลังพัฒนา เฉพาะอย่างยิ่งประเทศพัฒนาน้อยที่สุด โดยเป็นไปตามความตกลงองค์การการค้าโลก

เ ป้ า ป ร ะ ส ง ค์ 9 สนับสนุนการให้ความช่วยเหลือเพื่อการพัฒนาอย่างเป็นทางการและการไหลของเงินซึ่งรวมถึงการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศไปยังรัฐที่มีความจำเป็นมากที่สุด โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ประเทศกำลังพัฒนาน้อยที่สุด ประเทศในแอฟริกา รัฐกำลังพัฒนาที่เป็นเกาะขนาดเล็ก และประเทศกำลังพัฒนาที่ไม่มีทางออกสู่ทะเล โดยให้เป็นไปตามแผนและแผนงานของประเทศเหล่านั้น

เป้าประสงค์ 10

ลดค่าใช้จ่ายในการทำธุรกรรมของการส่งเงินกลับประเทศของผู้อพยพ (migrant remittance) ให้ต่ำกว่าร้อยละ 3 และขจัดการชำระเงินระหว่างประเทศ (remittance corridors) ที่มีค่าใช้จ่ายสูงกว่าร้อยละ 5 ภายในปี 2573

เป้าประสงค์ 11

สร้างหลักประกันว่าจะมีการเข้าถึงที่อยู่อาศัยและการบริการพื้นฐานที่พอเพียง ปลอดภัย และในราคาที่สามารถจ่ายได้ และยกระดับชุมชนแออัด ภายในปี 2573

เป้าประสงค์ 12 จัดให้มีการเข้าถึงระบบคมนาคมขนส่งที่ยั่งยืน เข้าถึงได้ ปลอดภัย ในราคาที่สามารถจ่ายได้ สำหรับทุกคน พัฒนาความปลอดภัยทางถนน โดยการขยายการขนส่งสาธารณะ และคำนึงเป็นพิเศษถึงกลุ่มคนที่อยู่ในสถานการณ์ที่เปราะบาง ผู้หญิง เด็ก ผู้มีความบกพร่องทางร่างกาย และผู้สูงอายุ ภายในปี 2573

เป้าประสงค์ 13

ยกระดับการพัฒนาเมืองและขีดความสามารถให้ครอบคลุมและยั่งยืน เพื่อการวางแผนและการบริหารจัดการการตั้งถิ่นฐานของมนุษย์อย่างมีส่วนร่วม บูรณาการและยั่งยืนในทุกประเทศ ภายในปี 2573

เป้าประสงค์ 14

เสริมความพยายามที่จะปกป้องและคุ้มครองมรดกทางวัฒนธรรมและทางธรรมชาติของโลก

เป้าประสงค์ 15

ลดจำนวนการตายและจำนวนคนที่ได้รับผลกระทบและลดการสูญเสียโดยตรงทางเศรษฐกิจที่เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศของโลกที่เกิดจากภัยพิบัติ ซึ่งรวมถึงภัยพิบัติที่เกี่ยวกับน้ำ โดยมุ่งเป้าปกป้องคนจนและคนที่อยู่ในสถานการณ์ที่เปราะบาง ภายในปี 2573

เป้าประสงค์ 16

ลดผลกระทบทางลบต่อสิ่งแวดล้อมต่อหัวประชากรในเขตเมือง รวมถึงการให้ความสนใจเป็นพิเศษต่อคุณภาพอากาศ และการจัดการของเสียของเทศบาล และการจัดการของเสียอื่นๆ ภายในปี 2573

เป้าประสงค์ 17 จัดให้มีการเข้าถึงพื้นที่สาธารณะสีเขียว ที่ปลอดภัยครอบคลุมและเข้าถึงได้ โดยถ้วนหน้า โดยเฉพาะผู้หญิง เด็ก คนชรา และผู้มีความบกพร่องทางร่างกาย ภายในปี 2573

เป้าประสงค์ 18 สนับสนุนการเชื่อมโยงทางเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมในทางบวกระหว่างพื้นที่เมือง รอบเมือง และชนบท โดยการเสริมความแข็งแกร่งของการวางแผนการพัฒนาในระดับชาติและระดับภูมิภาค

เป้าประสงค์ 19 ภายในปี 2563 เพิ่มจำนวนเมืองและกระบวนการตั้งถิ่นฐานของมนุษย์ที่เลือกใช้และดำเนินการตามนโยบายและแผนที่บูรณาการ เพื่อนำไปสู่ความครอบคลุม ความมีประสิทธิภาพการใช้ทรัพยากร การลดผลกระทบและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ มีภูมิต้านทานต่อภัยพิบัติ และให้พัฒนาและดำเนินการตามการบริหารความเสี่ยงจากภัยพิบัติแบบองค์รวมในทุกระดับ ให้เป็นไปตามกรอบการดำเนินงานเซนไดเพื่อการลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติ พ.ศ.2558-2573

เป้าประสงค์ 20 สนับสนุนประเทศพัฒนาน้อยที่สุด รวมถึงผ่านทางความช่วยเหลือทางการเงินและวิชาการในการสร้างอาคารที่ยั่งยืนและทนทานโดยใช้วัสดุท้องถิ่น

เป้าหมายที่ 11 : ทำให้เมืองและการตั้งถิ่นฐานของมนุษย์มีความครอบคลุม ปลอดภัย มีภูมิต้านทานและยั่งยืน

เป้าประสงค์ 1 สร้างหลักประกันว่าจะมีการเข้าถึงที่อยู่อาศัยและการบริการพื้นฐานที่พอเพียง ปลอดภัย และในราคาที่สามารถจ่ายได้ และยกระดับชุมชนแออัด ภายในปี 2573

เป้าประสงค์ 2 จัดให้มีการเข้าถึงระบบคมนาคมขนส่งที่ยั่งยืน เข้าถึงได้ ปลอดภัย ในราคาที่สามารถจ่ายได้ สำหรับทุกคน พัฒนาความปลอดภัยทางถนน โดยการขยายการขนส่งสาธารณะ และคำนึงเป็นพิเศษถึงกลุ่มคนที่อยู่ในสถานการณ์ที่เปราะบาง ผู้หญิง เด็ก ผู้มีความบกพร่องทางร่างกาย และผู้สูงอายุ ภายในปี 2573

เป้าประสงค์ 3 ยกระดับการพัฒนาเมืองและขีดความสามารถให้ครอบคลุมและยั่งยืน เพื่อการวางแผนและการบริหารจัดการการตั้งถิ่นฐานของมนุษย์อย่างมีส่วนร่วม บูรณาการและยั่งยืนในทุกประเทศ ภายในปี 2573

เป้าประสงค์ 4 เสริมความพยายามที่จะปกป้องและคุ้มครองมรดกทางวัฒนธรรมและทางธรรมชาติของโลก

เป้าประสงค์ 5 ลดจำนวนการตายและจำนวนคนที่ได้รับผลกระทบและลดการสูญเสียโดยตรงทางเศรษฐกิจที่เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศของโลกที่เกิดจากภัยพิบัติ ซึ่งรวมถึงภัยพิบัติที่เกี่ยวกับน้ำ โดยมุ่งเป้าปกป้องคนจนและคนที่อยู่ในสถานการณ์ที่เปราะบาง ภายในปี 2573

เป้าประสงค์ 6 ลดผลกระทบทางลบต่อสิ่งแวดล้อมต่อหัวประชากรในเขตเมือง รวมถึงการให้ความสนใจเป็นพิเศษต่อคุณภาพอากาศ และการจัดการของเสียของเทศบาล และการจัดการของเสียอื่นๆ ภายในปี 2573

เป้าประสงค์ 7 จัดให้มีการเข้าถึงพื้นที่สาธารณะสีเขียว ที่ปลอดภัยครอบคลุมและเข้าถึงได้ โดยถ้วนหน้า โดยเฉพาะผู้หญิง เด็ก คนชรา และผู้มีความบกพร่องทางร่างกาย ภายในปี 2573

เป้าประสงค์ 8 สนับสุนนการเชื่อมโยงทางเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมในทางบวนระหว่างพื้นที่เมือง รอบเมือง และชนบท โดยการเสริมความแข็งแกร่งของการวางแผนการพัฒนาในระดับชาติและระดับภูมิภาค

เป้าประสงค์ 9 ภายในปี 2563 เพิ่มจำนวนเมืองและกระบวนการตั้งถิ่นฐานของมนุษย์ที่เลือกใช้และดำเนินการตามนโยบายและแผนที่บูรณาการ เพื่อนำไปสู่ความครอบคลุม ความมีประสิทธิภาพการใช้ทรัพยากร การลดผลกระทบและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ มีภูมิต้านทานต่อภัยพิบัติ และให้พัฒนาและดำเนินการตามการบริหารความเสี่ยงจากภัยพิบัติแบบองค์รวมในทุกระดับ ให้เป็นไปตามกรอบการดำเนินงานเซนไดเพื่อการลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติ พ.ศ.2558-2573

เป้าประสงค์ 10 สนับสนุนประเทศพัฒนาน้อยที่สุด รวมถึงผ่านทางความช่วยเหลือทางการเงินและวิชาการในการสร้างอาคารที่ยั่งยืนและทนทานโดยใช้วัสดุท้องถิ่น

เป้าหมายที่ 12 : สร้างหลักประกันให้มีรูปแบบการผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืน

เป้าประสงค์ 1 ดำเนินการให้เป็นผลตามกรอบการดำเนินงานระยะ 10 ปี ว่าด้วยการผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืน ทุกประเทศนำไปปฏิบัติโดยประเทศที่พัฒนาแล้วเป็นผู้นำ โดยคำนึงถึงการพัฒนาและขีดความสามารถของประเทศกำลังพัฒนา

เป้าประสงค์ 2 บรรลุการจัดการที่ยั่งยืนและการใช้ทรัพยากรทางธรรมชาติอย่างมีประสิทธิภาพ ภายในปี 2573

เป้าประสงค์ 3 ลดขยะเศษอาหารของโลกลงครึ่งหนึ่งในระดับค้าปลีกและผู้บริโภค และลดการสูญเสียอาหารจากระบวนการผลิตและห่วงโซ่อุปทาน รวมถึงการสูญเสียหลังการเก็บเกี่ยว ภายในปี 2573

เป้าประสงค์ 4 บรรลุเรื่องการจัดการสารเคมีและของเสียทุกชนิดตลอดวงจรชีวิตของสิ่งเหล่านั้นด้วยวิธีที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ตามกรอบความร่วมมือระหว่างประเทศที่ตกลงกันแล้ว และลดการปลดปล่อยสิ่งเหล่านั้นออกสู่อากาศ น้ำ และดินอย่างมีนัยสำคัญ เพื่อจะลดผลกระทบทางลบต่อสุขภาพของมนุษย์และสิ่งแวดล้อมให้มากที่สุด ภายในปี 2563

เป้าประสงค์ 5 ลดการเกิดของเสียโดยให้มีการป้องกัน การลดปริมาณ การใช้ซ้ำ และการนำกลับมาใช้ใหม่ ภายในปี 2573

เป้าประสงค์ 6 สนับสนุนให้บริษัท โดยเฉพาะบริษัทข้ามชาติและบริษัทขนาดใหญ่ รับแนวปฏิบัติที่ยั่งยืนไปใช้ และผนวกข้อมูลด้านความยั่งยืนลงในวงจรการรายงานของบริษัทเหล่านั้น

เป้าประสงค์ 7 ส่งเสริมแนวปฏิบัติด้านการจัดซื้อจัดจ้างของภาครัฐที่ยั่งยืน ตามนโยบายและการให้ลำดับความความสำคัญของประเทศ

เป้าประสงค์ 8 สร้างหลักประกันว่าประชาชนในทุกแห่งมีข้อมูลที่เกี่ยวข้องและความตระหนักถึงการพัฒนาที่ยั่งยืนและวิถีชีวิตที่สอดคล้องกับธรรมชาติ ภายในปี 2573

เป้าประสงค์ 9 สนับสนุนประเทศกำลังพัฒนาในการเสริมความแข็งแกร่งของขีดความสามารถด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่จะขับเคลื่อนไปสู่รูปแบบการผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืนยิ่งขึ้น

เป้าประสงค์ 10 พัฒนาและดำเนินการใช้เครื่องมือเพื่อจะติดตามตรวจสอบผลกระทบของการพัฒนาที่ยั่งยืนสำหรับการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนที่สร้างงานและส่งเสริมวัฒนธรรมและผลิตภัณฑ์ท้องถิ่น

เป้าประสงค์ 11 ทำให้การอุดหนุนเชื้อเพลิงฟอสซิลที่ไร้ประสิทธิภาพและนำไปสู่การบริโภคที่สิ้นเปลืองมีความสมเหตุสมผล โดยกำจัดการบิดเบือนทางการตลาดโดยให้สอดคล้องสภาวะแวดล้อมของประเทศ รวมถึงการปรับโครงสร้างภาษีและเลิกการอุดหนุนที่เป็นภัยเหล่านั้นในที่ที่ยังมีการใช้อยู่ เพื่อให้สะท้อนผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม โดยคำนึงอย่างเต็มที่ถึงความจำเป็นและเงื่อนไขที่เจาะจงของประเทศกำลังพัฒนา

และลดผลกระทบทางลบที่อาจเกิดขึ้นที่จะมีต่อการพัฒนาของประเทศเหล่านั้นในลักษณะที่เป็นการคุ้มครองคนจนและชุมชนที่ได้รับผลกระทบ

เป้าหมายที่ 13 : ปฏิบัติการอย่างเร่งด่วนเพื่อต่อสู้การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและผลกระทบที่เกิดขึ้น

เป้าประสงค์ 1 เสริมภูมิต้านทานและขีดความสามารถในการปรับตัวต่ออันตรายและภัยพิบัติทางธรรมชาติที่เกี่ยวข้องกับภูมิอากาศในทุกประเทศ

เป้าประสงค์ 2 บูรณาการมาตรการด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศในนโยบาย ยุทธศาสตร์ และการวางแผนระดับชาติ

เป้าประสงค์ 3 พัฒนาการศึกษา การสร้างความตระหนักรู้ และขีดความสามารถของมนุษย์และของสถาบันในเรื่องการลดปัญหาการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ การปรับตัว การลดผลกระทบ การเตือนภัยล่วงหน้า

เป้าประสงค์ 4 ดำเนินการให้เกิดผลตามพันธกรณีที่ผูกมัดต่อประเทศพัฒนาแล้วซึ่งเป็นภาคีของอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่มีเป้าหมายร่วมกันระดมทุนจากทุกแหล่งให้ได้จำนวน 1 แสนล้านเหรียญสหรัฐต่อปี ภายในปี 2563 เพื่อจะแก้ปัญหาความจำเป็นของประเทศกำลังพัฒนาในบริบทของการดำเนินการด้านการลดก๊าซเรือนกระจกที่สำคัญและมีความโปร่งใสในการดำเนินงานและทำให้กองทุน Green Climate Fund ดำเนินการอย่างเต็มที่โดยเร็วที่สุดผ่านการให้ทุน

เป้าประสงค์ 5 ส่งเสริมกลไกที่จะเพิ่มขีดความสามารถในการวางแผนและการบริหารจัดการที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศอย่างมีประสิทธิผลในประเทศพัฒนาน้อยที่สุด และให้ความสำคัญต่อผู้หญิง เยาวชน และชุมชนท้องถิ่นและชายขอบ

เป้าหมายที่ 14 : อนุรักษ์และใช้ประโยชน์จากมหาสมุทร ทะเล และทรัพยากรทางทะเลอย่างยั่งยืนเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

เป้าประสงค์ 1 ป้องกันและลดมลพิษทางทะเลทุกประเภทอย่างมีนัยสำคัญ โดยเฉพาะจากกิจกรรมบนแผ่นดิน

รวมถึงเศษซากขยะในทะเลและมลพิษจากธาตุอาหาร (nutrient pollution) ภายในปี 2568

เป้าประสงค์ 2 บริหารจัดการและปกป้องระบบนิเวศทางทะเลและชายฝั่งเพื่อหลีกเลี่ยงผลกระทบทางลบที่มีนัยสำคัญ รวมถึงโดยการเสริมภูมิต้านทานและปฏิบัติการเพื่อฟื้นฟูเพื่อบรรลุการมีมหาสมุทรที่มีสุขภาพดีและมีผลิตภาพ ภายในปี 2563

เป้าประสงค์ 3 ลดและแก้ปัญหาผลกระทบของการเป็นกรดในมหาสมุทร โดยรวมถึงผ่านทางการเพิ่มพูนความร่วมมือทางวิทยาศาสตร์ในทุกระดับ

เป้าประสงค์ 4 ภายในปี 2563 ให้กำกับอย่างมีประสิทธิผลในเรื่องการเก็บเกี่ยวและยุติการประมงเกินขีดจำกัด การประมงที่ผิดกฎหมายที่ไม่มีการรายงาน และที่ไม่มีการควบคุม และแนวปฏิบัติด้านการประมงที่เป็นไปในทางทำลาย และดำเนินการให้เป็นผลตามแผนการบริหารจัดการที่อยู่บนฐานวิทยาศาสตร์ เพื่อจะฟื้นฟูมวลปลา (fish stock) ในเวลาที่สั้นที่สุดที่จะเป็นไปได้ อย่างน้อยที่สุดในระดับที่สามารถไปถึงจุดสูงสุดที่ให้ผลตอบแทนแบบยั่งยืน (maximum sustainable yield) ตามคุณลักษณะทางชีววิทยาของสัตว์น้ำเหล่านั้น

เป้าประสงค์ 5 ภายในปี 2563 อนุรักษ์พื้นที่ทางทะเลและชายฝั่งอย่างน้อยร้อยละ 10 ให้เป็นไปตามกฎหมายระหว่างประเทศและภายในประเทศ และอยู่บนพื้นฐานของข้อมูลทางวิทยาศาสตร์ที่ดีที่สุดที่มีอยู่

เป้าประสงค์ 6 ภายในปี 2563 ยับยั้งรูปแบบการอุดหนุนการประมงบางอย่างที่มีส่วนทำให้เกิดการประมงเกินขีดจำกัด ขจัดการอุดหนุนที่มีส่วนทำให้เกิดการประมงที่ผิดกฎหมายที่ไม่มีการรายงาน และที่ไม่มีการควบคุม และระงับการริเริ่มการอุดหนุนในลักษณะดังกล่าว ตระหนักว่าการปฏิบัติที่เป็นพิเศษและแตกต่างที่เหมาะสมและมีประสิทธิผลสำหรับประเทศกำลังพัฒนาและประเทศพัฒนาน้อยที่สุดควรเป็นส่วนควบในการเจรจาการอุดหนุนการประมงขององค์การการค้าโลก

เป้าประสงค์ 7 ภายในปี 2573 เพิ่มผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจแก่รัฐกำลังพัฒนาที่เป็นเกาะขนาดเล็กและประเทศพัฒนาน้อยที่สุดจากการใช้ทรัพยากรทางทะเลอย่างยั่งยืน รวมถึงผ่านทางการบริหารจัดการอย่างยั่งยืนในเรื่องการประมง การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ และการท่องเที่ยว

เป้าประสงค์ 8 เพิ่มความรู้ทางวิทยาศาสตร์ พัฒนาขีดความสามารถในการวิจัย และถ่ายทอดเทคโนโลยีทางทะเล โดยคำนึงถึงหลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการถ่ายทอดเทคโนโลยีทางทะเลขอ

งคณะกรรมาธิการสมุทรศาสตร์ระหว่างรัฐบาล เพื่อจะพัฒนาคุณภาพมหาสมุทรและเพิ่มพูนให้ความหลากหลายทางชีวภาพในทะเลมีส่วนสนับสนุนการพัฒนาของประเทศกำลังพัฒนามากขึ้น เฉพาะอย่างยิ่งในรัฐกำลังพัฒนาที่เป็นเกาะขนาดเล็กและประเทศพัฒนาน้อยที่สุด

เป้าประสงค์ 9

จัดให้มีการเข้าถึงทรัพยากรทางทะเลและตลาดสำหรับชาวประมงพื้นบ้านรายเล็ก

เป้าประสงค์ 10

เพิ่มพูนการอนุรักษ์และการใช้มหาสมุทรและทรัพยากรเหล่านั้นอย่างยั่งยืน โดยการดำเนินการให้เกิดผลตามกฎหมายระหว่างประเทศตามที่สะท้อนใน UNCLOS ซึ่งเป็นกรอบทางกฎหมายสำหรับการอนุรักษ์และการใช้มหาสมุทรและทรัพยากรเหล่านั้นอย่างยั่งยืน ตามที่ระบุในย่อหน้าที่ 158 ของเอกสาร The Future We Want

เป้าหมายที่ 15 :ปกป้อง ฟื้นฟู และสนับสนุนการใช้ระบบนิเวศบนบกอย่างยั่งยืน จัดการป่าไม้อย่างยั่งยืนต่อสู้การกลายสภาพเป็นทะเลทราย หยุดการเสื่อมโทรมของที่ดินและฟื้นสภาพดิน และหยุดยั้งการสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพ

เป้าประสงค์ 1 สร้างหลักประกันว่าจะมีการอนุรักษ์ การฟื้นฟู และการใช้ระบบนิเวศบนบกและในน้ำจืดในแผ่นดินรวมทั้งบริการทางระบบนิเวศอย่างยั่งยืน เฉพาะอย่างยิ่ง ป่าไม้ พื้นที่ชุ่มน้ำ ภูเขาและเขตแห้งแล้ง โดยเป็นไปตามข้อบังคับภายใต้ความตกลงระหว่างประเทศ ภายในปี 2563

เป้าประสงค์ 2

ส่งเสริมการดำเนินการด้านการบริหารจัดการป่าไม้ทุกประเภทอย่างยั่งยืน หยุดยั้งการตัดไม้ทำลายป่า ฟื้นฟูป่าที่เสื่อมโทรม และเพิ่มการปลูกป่าและฟื้นฟูป่าทั่วโลก ภายในปี 2563

เป้าประสงค์ 3 ต่อสู้การกลายสภาพเป็นทะเลทราย ฟื้นฟูแผ่นดินที่เสื่อมโทรม รวมถึงแผ่นดินที่ได้รับผลกระทบจากการกลายสภาพเป็นทะเลทราย ความแห้งแล้ง และอุทกภัย และพยายามที่จะบรรลุถึงโลกที่ไร้ความเสื่อมโทรมของที่ดิน ภายในปี 2573

เป้าประสงค์ 4

สร้างหลักประกันว่าจะมีการอนุรักษ์ระบบนิเวศภูเขาและความหลากหลายทางชีวภาพของระบบนิเวศเหล่านั้น เพื่อจะเพิ่มพูนขีดความสามารถของระบบนิเวศเหล่านั้นที่จะให้ผลประโยชน์อันสำคัญต่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ภายในปี 2573

เป้าประสงค์ 5

ปฏิบัติการที่จำเป็นและเร่งด่วนเพื่อลดการเสื่อมโทรมของถิ่นที่อยู่ตามธรรมชาติ หยุดยั้งการสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพ และภายในปี 2563 จะปกป้องและป้องกันการสูญพันธุ์ของชนิดพันธุ์ที่ถูกคุกคาม

เป้าประสงค์ 6

สร้างหลักประกันว่าจะมีการแบ่งปันผลประโยชน์ที่เกิดจากการใช้ประโยชน์ทรัพยากรพันธุกรรมอย่างเท่าเทียมและยุติธรรม และส่งเสริมการเข้าถึงทรัพยากรเหล่านั้นอย่างเหมาะสม

เป้าประสงค์ 7

ปฏิบัติการอย่างเร่งด่วนเพื่อจะยุติการล่าและการขนย้ายชนิดพันธุ์พืชและสัตว์คุ้มครอง และแก้ปัญหาทั้งอุปสงค์และอุปทานต่อผลิตภัณฑ์สัตว์ป่าที่ผิดกฎหมาย

เป้าประสงค์ 8

นำมาตรการมาใช้เพื่อป้องกันการนำเข้าและลดผลกระทบของชนิดพันธุ์ต่างถิ่นที่รุกรายในระบบนิเวศบกและน้ำและควบคุมหรือขจัด priority species ภายในปี 2563

เป้าประสงค์ 9

บูรณาการมูลค่าของระบบนิเวศและความหลากหลายทางชีวภาพเข้าไปสู่การวางแผนกระบวนการพัฒนา ยุทธศาสตร์การลดความยากจน และบัญชีทั้งระดับท้องถิ่นและระดับประเทศ ภายในปี 2563

เป้าประสงค์ 10

ระดมและเพิ่มทรัพยากรทางการเงินจากทุกแหล่งเพื่อการอนุรักษ์และการใช้ความหลากหลายทางชีวภาพและระบบนิเวศอย่างยั่งยืน

เป้าประสงค์ 11

ระดมทรัพยากรจากทุกแหล่งและทุกระดับเพื่อสนับสนุนเงินแก่การบริหารจัดการป่าไม้อย่างยั่งยืน และจัดหาแรงจูงในที่เหมาะสมสำหรับประเทศกำลังพัฒนาให้เกิดความก้าวหน้าในการบริหารจัดการ ซึ่งรวมถึงการอนุรักษ์และการปลูกป่า

เป้าประสงค์ 12

เพิ่มพูนการสนับสนุนในระดับโลกสำหรับความพยายามที่จะต่อสู้กับการล่าการเคลื่อนย้ายชนิดพันธุ์คุ้มครอง รวมถึงโดยการเพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่น

เป้าหมายที่ 16 : ส่งเสริมสังคมที่สงบสุขและครอบคลุมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ให้ทุกคนเข้าถึงความยุติธรรม และสร้างสถาบันที่มีประสิทธิภาพ รับผิดชอบ และครอบคลุมในทุกระดับ

เป้าประสงค์ 1 ลดความรุนแรงทุกรูปแบบและอัตราการตายที่เกี่ยวข้องในทุกแห่งให้ลดลงอย่างมีนัยสำคัญ

เป้าประสงค์ 2 ยุติการข่มแหง การใช้หาประโยชน์อย่างไม่ถูกต้อง การค้ามนุษย์ และความรุนแรงและการทรมานทุกรูปแบบที่มีต่อเด็ก

เป้าประสงค์ 3 ส่งเสริมนิติธรรมทั้งในระดับชาติและระหว่างประเทศ และสร้างหลักประกันว่าจะมีการเข้าถึงความยุติธรรมอย่างเท่าเทียมแก่ทุกคน

เป้าประสงค์ 4 ลดการลักลอบเคลื่อนย้ายอาวุธและเงิน เสริมความแข็งแกร่งของกระบวนการติดตามและการส่งคืนสินทรัพย์ที่ถูกขโมยไป และต่อสู้กับอาชญากรรมที่จัดตั้งในลักษณะองค์กรทุกรูปแบบ ภายในปี 2573

เป้าประสงค์ 5 ลดการทุจริตในตำแหน่งหน้าที่และการรับสินบนทุกรูปแบบ

เป้าประสงค์ 6 พัฒนาสถาบันที่มีประสิทธิผล มีความรับผิดชอบ และโปร่งใสในทุกระดับ

เป้าประสงค์ 7 สร้างหลักประกันว่าจะมีกระบวนการตัดสินใจที่มีความรับผิดชอบ ครอบคลุม มีส่วนร่วม และมีความเป็นตัวแทนที่ดี ในทุกระดับการตัดสินใจ

เป้าประสงค์ 8 ขยายและเสริมความแข็งแกร่งของการมีส่วนร่วมของประเทศกำลังพัฒนาในสถาบันโลกาภิบาล

เป้าประสงค์ 9 จัดให้มีเอกลักษณ์ทางกฎหมายสำหรับทุกคน โดยรวมถึงการให้มีสูติบัตร ภายในปี 2573

เป้าประสงค์ 10 สร้างหลักประกันว่าสาธารณชนสามารถเขาถึงข้อมูลและมีการปกป้องเสรีภาพขั้นพื้นฐาน โดยเป็นไปตามกฎหมายภายในประเทศและความตกลงระหว่างประเทศ

เป้าประสงค์ 11 เสริมความแข็งแกร่งของสถาบันระดับชาติที่เกี่ยวข้อง โดยรวมถึงกระทำผ่านทางความร่วมมือระหว่างประเทศ เพื่อสร้างขีดความสามารถในทุกระดับ โดยเฉพาะในประเทศกำลังพัฒนา เพื่อจะป้องกันความรุนแรงและต่อสู้กับการก่อการร้ายและอาชญากรรม

เป้าประสงค์ 12 ส่งเสริมและบังคับใช้กฎหมายและนโยบายที่ไม่เลือกปฏิบัติเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

เป้าหมายที่ 17 : เสริมความเข้มแข็งให้แก่กลไกการดำเนินงานและฟื้นฟูหุ้นส่วนความร่วมมือระดับโลกเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

เป้าประสงค์ 1

เสริมความแข็งแกร่งของการระดมทรัพยากรภายในประเทศ โดยรวมถึงผ่านทางการสนับสนุนระหว่างประเทศไปยังประเทศกำลังพัฒนา เพื่อพัฒนาขีดความสามารถภายในประเทศในการเก็บภาษีและรายได้อื่นๆ ของรัฐ

เป้าประสงค์ 2

ประเทศพัฒนาแล้วจะดำเนินการให้เป็นผลตามพันธกรณีเรื่องการให้ความช่วยเหลือเพื่อการพัฒนาอย่างเป็นทางการโดยเต็มที่ โดยรวมถึงพันธกรณีที่ให้ไว้โดยประเทศพัฒนาแล้วหลายประเทศที่จะบรรลุเป้าหมายการมีสัดส่วน ODA/GNI ร้อยละ 0.7 สำหรับให้แก่ประเทศกำลังพัฒนา และมีสัดส่วน ODA/GNI ร้อยละ 0.15 ถึง 0.20 สำหรับให้แก่ประเทศพัฒนาน้อยที่สุด โดยสนับสนุนให้ผู้ให้ ODA พิจารณาตั้งเป้าหมายที่จะให้มีสัดส่วน ODA/GNI ถึงอย่างน้อยร้อยละ 0.20 สำหรับให้แก่ประเทศพัฒนาน้อยที่สุด

เป้าประสงค์ 3

ระดมทรัพยากรทางการเงินเพิ่มเติมจากแหล่งที่หลากหลายไปยังประเทศกำลังพัฒนา

เป้าประสงค์ 4

ช่วยประเทศกำลังพัฒนาในการบรรลุความยั่งยืนของหนี้ระยะยาว โดยใช้นโยบายที่ประสานงานกันที่มุ่งส่งเสริมการจัดหาเงินทุนโดยการก่อหนี้ การบรรเทาหนี้และการปรับโครงสร้างหนี้ตามความเหมาะสม และแก้ปัญหาหนี้ต่างประเทศของประเทศที่ยากจนและมีหนี้สินในระดับสูงเพื่อลดการประสบปัญหาหนี้

เป้าประสงค์ 5

ใช้และดำเนินการให้เกิดผลตามระบอบการส่งเสริมการลงทุนสำหรับประเทศพัฒนาน้อยทีสุด

เป้าประสงค์ 6

เพิ่มพูนความร่วมมือระหว่างประเทศและในภูมิภาคแบบเหนือ-ใต้ ใต้-ใต้ และไตรภาคี และการเข้าถึงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม และยกระดับการแบ่งปันความรู้ตามเงื่อนไขที่ตกลงร่วมกัน โดยรวมถึงผ่านการพัฒนาการประสานงานระหว่างกลไกที่มีอยู่เดิมเฉพาะอย่างยิ่งในระดับของสหประชาชาติ และผ่านทางกลไกอำนวยความสะดวกด้านเทคโนโลยีของโลก

เป้าประสงค์ 7 ส่งเสริมการพัฒนา การถ่ายทอด และการเผยแพร่เทคโนโลยีที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมให้กับประเทศกำลังพัฒนาภายใต้เงื่อนไขที่อำนวยประโยชน์แก่ประเทศกำลังพัฒนารวมทั้งตามเงื่อนไขสิทธิพิเศษตามที่ตกลงร่วมกัน

เป้าประสงค์ 8

ให้ธนาคารเทคโนโลยีและกลไกการเสริมสร้างขีดความสามารถด้านวิทยาศา

สตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรมสำหรับประเทศพัฒนาน้อยที่สุด ทำงานได้อย่างเต็มที่ภายในปี 2560 และเพิ่มพูนการใช้เทคโนโลยีสนับสนุนที่สำคัญ

เป้าประสงค์ 9

เพิ่มพูนการสนับสนุนระหว่างประเทศสำหรับการดำเนินการด้านการเสริมสร้างขีดความสามารถที่มีประสิทธิผลและมีการตั้งเป้าในประเทศกำลังพัฒนาเพื่อสนับสนุนแผนระดับชาติที่จะดำเนินงานในทุกเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน รวมถึงผ่านทางความร่วมมือแบบเหนือ-ใต้ ใต้-ใต้ และไตรภาคี

เป้าประสงค์ 10 ส่งเสริมระบบการค้าพหุภาคีทีเป็นสากล มีกติกาเปิดกว้าง ไม่เลือกปฏิบัติ และเสมอภาค ภายใต้องค์การการค้าโลก โดยรวมถึงผ่านการสิ้นสุดการเจรจาภายใต้วาระการพัฒนารอบโดฮา

เป้าประสงค์ 11

เพิ่มส่วนแบ่งการส่งออกของประเทศกำลังพัฒนาในการส่งออกทั่วโลกให้สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ โดยเพิ่มส่วนแบ่งของประเทศพัฒนาน้อยที่สุดให้สูงขึ้น 2 เท่าในปี 2563

เป้าประสงค์ 12

ทำให้เกิดการดำเนินการในเวลาที่เหมาะสมในเรื่องการเข้าถึงตลาดปลอดภาษีและปลอดการจำกัดปริมาณในระยะยาวสำหรับประเทศพัฒนาน้อยที่สุด โดยให้สอดคล้องกับการตัดสินใจขององค์การการค้าโลก โดยรวมถึงการสร้างหลักประกันว่ากฎว่าด้วยแหล่งกำเนินสินค้าที่มีการให้สิทธิพิเศษทางการค้าที่ใช้กับประเทศพัฒนาน้อยที่สุดจะมีความโปร่งใสและเรียบง่าย และมีส่วนช่วยอำนวยความสะดวกในการเข้าถึงตลาด

เป้าประสงค์ 13 เพิ่มพูนเสถียรภาพเศรษฐกิจมหาภาคของโลก โดยรวมถึงผ่านทางการประสานงานนโยบายและความสอดคล้องเชิงนโยบาย

เป้าประสงค์ 14

ยกระดับความสอดคล้องเชิงนโยบายเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

เป้าประสงค์ 15

เคารพพื้นที่ทางนโยบายและความเป็นผู้นำของแต่ละประเทศที่จะสร้างและดำเนินงานตามนโยบายเพื่อการขจัดความยากจนและการพัฒนาที่ยั่งยืน

เป้าประสงค์ 16

ยกระดับหุ้นส่วนความร่วมมือระดับโลกเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน โดยร่วมเติมเต็มโดยหุ้นส่วนความร่วมมือจากภาคส่วนที่หลากหลายซึ่งจะระดมและแบ่งปันความรู้ ความเชี่ยวชาญ เทคโนโลยี และทรัพยากรเงิน เพื่อจะสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในทุกประเทศ โดยเฉพาะในประเทศกำลังพัฒนา

เป้าประสงค์ 17

สนับสนุนการส่งเสริมหุ้นส่วนความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาครัฐ-

ภาคเอกชน และประชาสังคม โดยสร้างบนประสบการณ์และกลยุทธ์ด้านทรัพยากรของหุ้นส่วน

เป้าประสงค์ 18

ต่อยอดจากข้อริเริ่มที่มีอยู่แล้วในการพัฒนาการตรวจวัดความก้าวหน้าของการพัฒนาที่ยั่งยืนที่มีผลต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ และสนับสนุนการสร้างขีดความสามารถด้านสถิติในประเทศกำลังพัฒนา ภายในปี 2573

1.3 แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด

1) แผนพัฒนาภาคใต้

ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคใต้

(1) การเสริมสร้างความเข้มแข็งภาคการผลิตหลักให้เจริญเติบโตได้อย่างต่อเนื่องและยั่งยืนโดยพัฒนาการเกษตรและอุตสาหกรรมแปรรูป พัฒนาประสิทธิภาพและผลิตภาพการผลิตสินค้าอาหารพัฒนาการท่องเที่ยว

(2) ขยายฐานเศรษฐกิจเพื่อเพิ่มความหลากหลายของแหล่งสร้างรายได้และการจ้างงานให้แก่ภาคโดยพัฒนาความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านภายใต้กรอบโครงการ JDS และกรอบโครงการ IMT - GT พัฒนารองรับการขยายการลงทุนอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพของประเทศ และพัฒนาการคมนาคมขนส่งทะเล

(3) พัฒนาคนและสังคมให้มีคุณภาพและมีภูมิคุ้มกันที่ดีเพื่อเสริมสมรรถนะการพัฒนาโดยการพัฒนาความรู้ คุณธรรมและสุขภาวะ การสร้างความมั่นคงในการดำรงชีวิตของคนจนคนด้อยโอกาสให้สามารถพึ่งตนเองได้ การพัฒนาศักยภาพคนเพื่อเพิ่มผลิตภาพการผลิตและเพิ่มโอกาสด้านอาชีพและรายได้และการอำนวยความเป็นธรรมและสร้างภูมิคุ้มกันแก่กลุ่มเสี่ยงเพื่อแก้ปัญหาความไม่สงบในจังหวัดชายแดนภาคใต้

(4) เสริมสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและสังคมระดับชุมชนโดยสร้างกระบวนการเรียนรู้เพื่อสร้างความเข้มแข็งของชุมชนสู่การพึ่งตนเอง พัฒนาเศรษฐกิจชุมชนโดยการเพิ่มโอกาสการมีรายได้จากทรัพยากรในท้องถิ่น และส่งเสริมการใช้กระบวนการชุมชนเข้มแข็งเพื่อสร้างสันติสุขโดยเฉพาะการใช้กระบวนการชุมชนเข้มแข็งแก้ไขปัญหายาเสพติด

(5) ฟื้นฟูและบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อรักษาสมดุลเชิงนิเวศน์อย่างยั่งยืน โดยฟื้นฟูและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติเพื่อรักษาความสมดุลเชิงนิเวศน์

สร้างความอุดมสมบูรณ์ทรัพยากรธรรมชาติให้เป็นฐานการผลิตอย่างยั่งยืน และควบคุมคุณภาพสิ่งแวดล้อมเพื่อลดผลกระทบด้านคุณภาพชีวิต

ทิศทางการพัฒนากลุ่มจังหวัด

(1) กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ประกอบด้วย ชุมพร สุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช และพัทลุง เน้นการพัฒนาฐานอุตสาหกรรมแปรรูปผลผลิตจากน้ำมันปาล์ม พัฒนาการปลูกข้าวและเลี้ยงปศุสัตว์ พัฒนาการเกษตรยั่งยืนเพื่อผลผลิตสินค้าเกษตรเชิงคุณภาพ พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์บริเวณชายฝั่งทะเล และการเตรียมความพร้อมพื้นที่ที่มีศักยภาพรองรับการพัฒนาอุตสาหกรรมใหม่ ๆ

(2) กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน ประกอบด้วย ระนอง พังงา ภูเก็ต กระบี่ และตรัง เน้นการรักษาความมีมนต์เสน่ห์ของศูนย์กลางการท่องเที่ยวทางทะเล เพิ่มความหลากหลายของกิจกรรมการท่องเที่ยวและการบริการ พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวชายฝั่งทะเลและบนบก และพัฒนาบุคลากรรองรับการท่องเที่ยว

(3) กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน ประกอบด้วย สงขลา สตูล ปัตตานี ยะลา และนราธิวาส เน้นการคุ้มครองความปลอดภัย การอำนวยความเป็นธรรมเพื่อสร้างความเชื่อมั่นในอำนาจรัฐ และสร้างภูมิคุ้มกันแก่คนกลุ่มเสี่ยงโดยเฉพาะการช่วยเหลือเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบ การเสริมสร้างความมั่นคงด้านอาชีพและรายได้แก่ผู้มีรายได้น้อย การพัฒนาคุณภาพคนเพื่อสร้างโอกาสการมีงานทำและยกระดับคุณภาพชีวิตการเสริมสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและพัฒนาความร่วมมือกับต่างประเทศ และการบริหารจัดการเขตพัฒนาพิเศษเฉพาะกิจจังหวัดชายแดนภาคใต้

โครงการที่สำคัญ (Flagship Project)

(1) โครงการพัฒนาสงขลาเป็นศูนย์กลางการผลิตการแปรรูปและค้ายางพาราของประเทศ

(2) โครงการพัฒนาสุราษฎร์ธานีเป็นศูนย์กลางการผลิตและแปรรูปปาล์มน้ำมันแบบครบวงจร

(3) โครงการพัฒนาลุ่มน้ำปากพนังและลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลาเป็นอู่ข้าวอู่น้ำ

(4) โครงการพัฒนาธุรกิจบริการกลุ่ม Mice และ Marina เกาะภูเก็ต

(5) โครงการพัฒนาอุตสาหกรรมอาหารฮาลาลในจังหวัดชายแดนภาคใต้

(6) โครงการแก้ไขปัญหาความยากจนเชิงบูรณาการในจังหวัดชายแดนภาคใต้

(7) โครงการพัฒนาแรงงานในจังหวัดชายแดนภาคใต้เพื่อไปทำงานในต่างประเทศ

(8) โครงการพัฒนาข้าวสังห์หยดเป็นสินค้าเชิงคุณภาพ

(9) โครงการผลิตสินค้าอาหารฮาลาลระดับชุมชนในจังหวัดชายแดนภาคใต้แบบครบวงจร

(10) โครงการอ่าวปัตตานี (ฟื้นฟูความอุดมสมบูรณ์ของชายฝั่งทะเล)

(11)โครงการฟื้นฟูการทำนาในพื้นที่นาร้างในจังหวัดชายแดนภาคใต้

2) แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้

ยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน (นราธิวาส ปัตตานี ยะลา สงขลา สตูล)

1. วิสัยทัศน์ (Vision)

เป็นฐานการผลิตและแปรรูปยางพารา และปาล์มน้ำมัน ศูนย์กลางการผลิตอาหารฮาลาล เพื่อการส่งออก ประตูเศรษฐกิจสู่กลุ่มประเทศ IMT-GT ภายใต้สังคมที่มีความสงบสุข

2. เป้าประสงค์ (Goals)

o มูลค่า GPP ภาคเกษตรกรรมเพิ่มขึ้นร้อยละ 5 ต่อปี

o มูลค่าการลงทุนในกิจการเกี่ยวกับการผลิตอาหารฮาลาล เพิ่มขึ้นร้อยละ 5 ต่อปี

o มูลค่าการค้าชายแดนไทย-มาเลเซียเพิ่มขึ้นร้อยละ 4 ต่อปี

o มีความเรียบร้อย และสงบสุขเกิดขึ้นในพื้นที่ 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้

o มูลค่า GPP ภาคการค้า การบริการ และการขนส่งเพิ่มขึ้นร้อยละ 5 ต่อปี

3. ยุทธศาสตร์การพัฒนา (Development Strategies)

ศักยภาพที่โดดเด่นคือมีที่ตั้งติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้าน คือ มาเลเซียและมีพื้นที่เปิดสู่ทะเลทั้งด้านอันดามันและอ่าวไทย มีบทบาทเป็นแหล่งอุตสาหกรรมแปรรูปยางและไม้ยางพาราและมีแหล่งท่องเที่ยวเมืองชายแดนรองรับนักท่องเที่ยวจากประเทศเพื่อนบ้าน อย่างไรก็ตามที่ผ่านมาได้เกิดเหตุการณ์ความไม่สงบขึ้นในพื้นที่ โดยเฉพาะ 3 จังหวัดชายแดนใต้ ซึ่งส่งผลกระทบต่อการพัฒนาโดยรวมของพื้นที่หอการค้าไทยจึงได้กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดฯเป็น 6 ประเด็นยุทธศาสตร์ ดังนี้

3.1 สร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าเกษตรประเภทยางพารา ตลอดห่วงโซ่อุปทาน เพื่อเพิ่มขีดความสามารถและสร้างรายได้เพิ่มให้แก่กลุ่มจังหวัดฯโดยมีกลยุทธ์ดังนี้

(3.1.1) การเพิ่มศักยภาพการผลิตยางพารา

(3.1.2) การพัฒนาการแปรรูปเพื่อเพิ่มและสร้างมูลค่า

(3.1.3) การส่งเสริมศักยภาพด้านการตลาดและกระจายสินค้า

(3.1.4) การส่งเสริมองค์ความรู้ของเกษตรกรและผู้ประกอบการ

3.2 สร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าเกษตรประเภทปาล์มน้ำมัน (พืชพลังงานทดแทน) ตลอดห่วงโซ่อุปทาน เพื่อเพิ่มขีดความสามารถและสร้างรายได้เพิ่ม โดยมีกลยุทธ์ดังนี้

(3.2.1) การขยายพื้นที่การเพาะปลูกพืชพลังงานทดแทน

(3.2.2) การปรับปรุงประสิทธิภาพการเพาะปลูกพืชพลังงานทดแทน

(3.2.3) การส่งเสริมการลงทุนก่อสร้างโรงงานแห่งใหม่ หรือขยายกำลังการผลิต

(3.2.4) การพัฒนาตลาดพลังงานชีวภาพของประเทศไทยให้มีความยั่งยืน

3.3 ยกระดับมาตรฐานการผลิต และส่งเสริมการลงทุนในกิจการผลิตอาหารฮาลาลเพื่อเพิ่มขีดความสามารถและมาตรฐานของอาหารฮาลาล โดยมีกลยุทธ์ดังนี้

(3.3.1) ยกระดับมาตรฐานการผลิตอาหารฮาลาล

(3.3.2) ส่งเสริมและพัฒนาการตลาดและแปรรูปอาหารฮาลาล

(3.3.3) ส่งเสริมองค์ความรู้ผู้ประกอบการอาหารฮาลาล

3.4 พัฒนาความร่วมมือทางด้านเศรษฐกิจ และการค้า กับประเทศเพื่อนบ้าน โดยมีกลยุทธ์ดังนี้

(3.4.1) พัฒนาศักยภาพรองรับการค้าและการลงทุนตามแนวชายแดน

(3.4.2) ผลักดันและส่งเสริมความร่วมมือด้านการลงทุนร่วมกับประเทศเพื่อนบ้าน

(3.4.3) พัฒนาศักยภาพของผู้ประกอบการในพื้นที่ชายแดนไทย-มาเลเซีย

3.5 เสริมสร้างความมั่นคงในพื้นที่ 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้ เพื่อสร้างความเชื่อมั่นเพื่อขับเคลื่อนภาคเศรษฐกิจและสังคมต่อไป โดยมีกลยุทธ์ดังนี้

(3.5.1) การเสริมสร้างความเชื่อมั่นและภาพลักษณ์ที่ดี

3.6 พัฒนา และปรับปรุงระบบโครงสร้างพื้นฐานด้านโลจิสติกส์ เพื่อใช้เป็นฐานในการขับเคลื่อนภาคเศรษฐกิจและสังคม ทั้งในปัจจุบันและอนาคต โดยมีกลยุทธ์ดังนี้

(3.6.1) การพัฒนาโครงข่ายการคมนาคมขนส่ง

3 แผนพัฒนาจังหวัด

แผนพัฒนาจังหวัด

การวิเคราะห์สภาวการณ์และศักยภาพ

ข้อมูลการวิเคราะห์ความต้องการและศักยภาพของประชาชนในท้องถิ่น

สรุปปัญหา / ความต้องการของประชาชนในพื้นที่ 8 อำเภอ (ภาพรวมจังหวัด)

ꕥ⊙⊙ꕥ

ลำดับที่	ด้าน	ปัญหา	ความต้องการ / แนวทางแก้ไข
1	ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน	➲ ปัญหาด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน เช่น ความไม่สงบในพื้นที่การเกิดคดีอาชญากรรม / ยาเสพติด ➲ ปัญหาระบบโครงสร้างพื้นฐานขาดประสิทธิภาพ เช่น ถนนชำรุด ไฟฟ้าส่องสว่างไม่เพียงพอ	➲ จัดชุดกู้ชีพ กู้ภัย ➲ ปรับปรุงการบริหารจัดการแก้ไขปัญหายาเสพติดและอาชญากรรม ➲ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานให้ครอบคลุม และมีประสิทธิภาพ ปรับปรุงซ่อมแซมเส้นทางที่ชำรุด
2	ด้านสังคม	➲ ปัญหาลักลอบค้ายาเสพติด ➲ ปัญหาการด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินจากเหตุการณ์ความไม่สงบในพื้นที่ ➲	➲ เพิ่มด่านตรวจเข้มสกัดจับยาเสพติดและสิ่งผิดกฎหมาย ➲ เพิ่มมาตรการการปราบปรามยาเสพติด ➲ เสริมสร้างศักยภาพของผู้เ

		ระดับคุณภาพทางการเรียนต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐาน สืบเนื่องจากสถานการณ์ในพื้นที่ ➲ ขาดกำลังแรงงาน เนื่องจากกลุ่มผู้สูงอายุมีเพิ่มมากขึ้น	รียนและผู้สอน ➲ พัฒนาศักยภาพของผู้สูงอายุ ➲ การสร้างเครือข่ายการพัฒนาแบบมีส่วนร่วมและเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับองค์กรชุมชนทุกระดับ

	ด้าน	ปัญหา	ความต้องการ/แนวทางแก้ไข
3	ด้านเศรษฐกิจ	➲ ภาคผลผลิตทางการเกษตรตกต่ำ ➲ รายได้จากการท่องเที่ยวลดลง สืบเนื่องจากขาดความเชื่อมั่นในด้านความปลอดภัยในพื้นที่ ➲ เส้นทางคมนาคมบางส่วนยังเป็นถนนลูกรัง ➲ ประชาชนขาดกรรมสิทธิ์ในที่ดินทำกิน	➲ ส่งเสริมและสนับสนุนให้เกษตรกร มีรายได้หลากหลายช่องทางมากขึ้น ทั้งการปลูกพืชชนิดอื่นๆ ควบคู่กับพืชหลัก ➲ สร้างความเชื่อมั่นให้นักท่องเที่ยวรู้สึกถึงความปลอดภัยและเพิ่มมาตรการรักษาความปลอดภัย

4	ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	➲ ปัญหาการลักลอบตัดไม้ทำลายป่า ➲ ปัญหาจากไฟป่า ➲ ประสบมลพิษทางอากาศ ควันฝุ่นละอองจากประเทศเพื่อนบ้าน	➲ จัดทำแนวป่าให้จัดเจน ➲ สร้างจิตสำนึกให้เห็นความสำคัญของป่าไม้ ➲ แก้ไข ป้องกัน ติดตาม บรรเทาปัญหาหมอกควันข้ามแดนร่วมกันโดยวิธีต่างๆ เช่น ควบคุมแหล่งที่เกิดไฟป่า / ไฟบนพื้นดิน พัฒนาระบบประเมินสถานการณ์และการแจ้งเตือนล่วงหน้าการแลกเปลี่ยนข้อมูลและเทคโนโลยีและการให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกันเมื่อเกิดสถานการณ์ ➲ การจัดการขยะน้ำเสียโดยมาตรการทางกฎหมายควบคู่กับการควบคุมทางสังคม ➲ การอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติสนับสนุนให้ชุมชนเป็นผู้ดำเนินการบริหารจัดการ

สรุปข้อมูลแผนพัฒนาจังหวัด

(เป้าหมายการพัฒนาจังหวัด พันธกิจ
ตัวชี้วัดความสำเร็จตามเป้าหมายการพัฒนาจังหวัด และประเด็นการพัฒนา)

1. เป้าหมายการพัฒนาจังหวัดยะลา : คุณภาพชีวิตมั่นคง เกษตรมั่งคั่ง ท่องเที่ยวยั่งยืน

คำอธิบายเป้าหมายการพัฒนาจังหวัดยะลา

<u>คุณภาพชีวิตมั่นคง</u> หมายถึง ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี มีสุขภาวะที่ดี มีขีดความสามารถในการเรียนรู้และพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง เป็นพลเมืองไทย พลเมืองอาเซียน และพลเมืองโลก สังคมมีความสันติสุข

ชุมชนสามารถบริหารจัดการความสงบเรียบร้อยของชุมชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ เป็นสังคมพหุวัฒนธรรมที่เข้มแข็ง ประชาชนมีความเป็นอยู่เรียบง่าย ยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเป็นฐานดำเนินชีวิตจังหวัดยะลา มีความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ประชาชนได้รับการพัฒนาอย่างทั่วถึงเป็นธรรมสามารถพึ่งพาตนเองได้ เข้าถึงสวัสดิการพื้นฐานได้ ภาครัฐมีสมรรถนะสูง การพัฒนาจังหวัดยึดหลักยุทธศาสตร์พระราชทาน เข้าใจ เข้าถึง และพัฒนา มีรายได้และอาชีพที่มั่นคง

<u>เกษตรมั่งคั่ง</u> หมายถึง สถาบันการเกษตรเข้มแข็ง เกษตรกรมีความเป็นมืออาชีพที่มีศักยภาพในการจัดการผลผลิตให้มีคุณภาพ มีเทคโนโลยี นวัตกรรมทางการเกษตร ผลผลิตหลักทางการเกษตรของจังหวัดมีคุณภาพ มาตรฐาน ผลิตภัณฑ์ภายใต้แบรนด์ของจังหวัดจากฐานของเกษตรสามารถสร้างมูลค่าให้กับจังหวัดและรายได้ให้กับเกษตรกร ผลผลิตการเกษตรพรีเมี่ยมของจังหวัดมีมูลค่าและแข่งขันได้เป็นศูนย์กลางผลผลิตด้านไม้ผล ปศุสัตว์ที่มีคุณภาพ จังหวัดยะลาเป็นพื้นที่ที่มีความมั่นคงทางอาหาร เป็นเมืองอาหารปลอดภัย

<u>ท่องเที่ยวยั่งยืน</u> หมายถึง อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของจังหวัดเติบโตอย่างต่อเนื่อง เน้นการสร้างคุณค่าและมูลค่าจากความหลากหลายทางชีวภาพและพหุวัฒนธรรม การเชื่อมโยงการพัฒนาการท่องเที่ยวจากฐานของชุมชนด้วยนวัตวิถี ชุมชนมีความพร้อมในการบริหารจัดการการท่องเที่ยวของพื้นที่ให้มีความเข้มแข็ง การท่องเที่ยวของชุมชนสร้างงาน อาชีพ หนุนเสริมเศรษฐกิจของชุมชน แหล่งท่องเที่ยวหลักของจังหวัดได้รับการบริหารจัดการให้มีมาตรฐานการจัดการท่องเที่ยวในระดับชั้นนำ เป็นการท่องเที่ยวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และมีธรรมาภิบาลในการจัดการการท่องเที่ยวชายแดนเติบโตอย่างต่อเนื่อง จังหวัดยะลาเป็นต้นแบบในระดับประเทศในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศและพหุวัฒนธรรม จังหวัดประสบความสำเร็จในการยกระดับอำเภอเบตงให้เป็นเมืองท่องเที่ยวในระดับนานาชาติ

จังหวัดยะลามีภาพลักษณ์ในการเป็นเมืองที่มีผังเมืองที่มีความสวยงามและเป็นระเบียบมีความสะอาดที่สุดเมืองหนึ่งของประเทศไทย มีสถานที่ท่องเที่ยวที่มีความหลากหลายและสวยงามโดยเฉพาะอำเภอเบตง จนมีคำขวัญว่า **"ใต้สุดสยาม เมืองงามชายแดน"** ประชาชนมีการประกอบอาชีพทางด้านการเกษตร โดยการทำสวนยางและสวนผลไม้ ประชาชนส่วนใหญ่นับถือศาสนาอิสลาม

มีประเพณีวัฒนธรรมอันเป็นเอกลักษณ์ของตนเองแต่ก็มีวิถีชีวิตร่วมกันอย่างสันติสุขในความหลากหลายของพหุวัฒนธรรม แต่จากสถานการณ์ความไม่สงบที่เกิดขึ้นตั้งแต่ปี 2547 จนถึงปัจจุบัน แนวโน้มของความรุนแรงอยู่ในระดับที่ค่อนข้างลดลง แต่ยังส่งผลกระทบต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนและภาพลักษณ์ของจังหวัดซึ่งถือเป็นจุดอ่อน และอุปสรรคสำคัญในการพัฒนาจังหวัด

ดังนั้น จังหวัดยะลา จึงได้กำหนดเป้าหมายการพัฒนาจังหวัดยะลาคือ **"คุณภาพชีวิตมั่นคง เกษตรมั่งคั่ง ท่องเที่ยวยั่งยืน"** หมายถึง การพัฒนาคุณภาพชีวิต สร้างรายได้ และสร้างความสุข สังคมมีความมั่นคง เสมอภาคและเป็นธรรม สามารถแข่งขันได้ในระบบเศรษฐกิจ โดยนำยะลามุ่งไปสู่เมืองท่องเที่ยวที่น่าอยู่ มีอาชีพที่มั่นคง มีสุขภาพดี มีคุณธรรม มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน มีการดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง อยู่ร่วมกันด้วยความรัก ความสามัคคี ยึดหลัก เข้าใจ เข้าถึง พัฒนา ภายใต้ความหลากหลายของวัฒนธรรมและอัตลักษณ์ของพื้นที่ **นำไปสู่ยะลาเมืองแห่งความสุข : Yala city of happiness**

2. พันธกิจ

1.ส่งเสริมให้ประชาชนมีความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินตลอดจนมีความเข้าใจที่ดีต่อภาครัฐ

2.เสริมสร้างการพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อให้ประชาชนมีอาชีพและรายได้ที่มั่นคง

3.เสริมสร้างการอำนวยความเป็นธรรมและส่งเสริมคุณธรรมของสังคม ตลอดจนการพัฒนาคุณภาพชีวิตประชาชนด้านสุขภาพ และสร้างภูมิคุ้มกันทางสังคม

4.ส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาชุมชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีความเข้มแข็ง

5.ประสานสนับสนุนเสริมสร้างความร่วมมือในการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการ

3. ตัวชี้วัดความสำเร็จตามเป้าหมายการพัฒนาจังหวัดยะลา

สังคมเมืองยะลามีความมั่นคง ประชาชนมีความสุข ประสบความสำเร็จในการยกระดับศักยภาพในหลากหลายมิติเพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่อง ประชาชนทุกช่วงวัยได้รับการพัฒนาให้เป็นคนดี เก่ง และมีคุณภาพ ชุมชนเข้าถึงและได้รับการเสริมสร้างโอกาส เป็นสังคมที่มีความเสมอภาค

เติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม จังหวัดยะลาเป็นต้นแบบที่ดีของประเทศที่มีภาครัฐของประชาชนเพื่อประชาชนและประโยชน์ส่วนรวม

4. ประเด็นการพัฒนาจังหวัด จำนวน 4 ประเด็น คือ

1.การเสริมสร้างความเข้มแข็งของระบบการบริหารจัดการการเกษตรและอุตสาหกรรมต่อเนื่อง
จากภาคการเกษตรที่แข่งขันได้

2.การเสริมสร้างความเข้มแข็งของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ วัฒนธรรม และท่องเที่ยวชายแดน

3 .การพัฒนาคุณภาพชีวิตและศักยภาพของประชาชนตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

4.การระดมภาคีทุกภาคส่วนร่วมเสริมสร้างยะลาสันติสุข ที่ยั่งยืน

ประเด็นการพัฒนาที่ 1
การเสริมสร้างความเข้มแข็งของระบบการบริหารจัดการการเกษตร
และอุตสาหกรรมต่อเนื่องจากภาคการเกษตรที่แข่งขันได้

วัตถุประสงค์ : สินค้าเกษตรของจังหวัดมีคุณภาพและได้มาตรฐาน
เกษตรกรและผู้ประกอบการภาคเกษตรมีรายได้เพิ่มขึ้น

เป้าหมายและตัวชี้วัด ปี 2561 - 2565

ตัวชี้วัด	ข้อมูลค่าฐาน	ค่าเป้าหมาย				
		2561	2562	2563	2564	2565
1. สินค้าเกษตรได้รับการรับรองมาตรฐานการผลิต(GAP/อินทรีย์) เพิ่มขึ้น	(2558 - 2560) 2,122 แปลง/ฟาร์ม	1 % ต่อปี	2 % ต่อปี	3 % ต่อปี	4 % ต่อปี	5 % ต่อปี

2. มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัดสาขาภาคเกษตร เพิ่มขึ้น	(2558 - 2560) 14,462 ล้านบาท	1 % ต่อปี	2 % ต่อปี	3 % ต่อปี	4 % ต่อปี	5 % ต่อปี

แนวทางการพัฒนา

1. ยกระดับการผลิตด้านการเกษตรสู่มาตรฐาน เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มแก่ผลผลิต ผลิตภัณฑ์ และสร้างคุณค่าจากนวัตวิถีของชุมชน
2. ส่งเสริมการรวมกลุ่ม และพัฒนาศักยภาพกลุ่มของเกษตรกร สถาบันเกษตรกรให้มีความเข้มแข็ง
3. สร้างความมั่นคงทางอาหารแก่ครัวเรือนและชุมชนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
4. พัฒนาโครงข่ายการคมนาคมและโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับการเกษตร
5. ส่งเสริมพัฒนาการใช้พลังงานทดแทนและการอนุรักษ์พลังงานในภาคการเกษตร
6. ส่งเสริมการแปรรูปสินค้าเกษตร ขยายช่องทางการตลาดทั้งในประเทศและต่างประเทศ และพัฒนาผู้ประกอบการส่งออกให้มีประสิทธิภาพ
7. เสริมสร้างการใช้เทคโนโลยีเพื่อเป็นช่องทางระบบตลาดดิจิทัล และการสร้างแบรนด์ให้เป็นที่ยอมรับทั้งในและต่างประเทศ

ประเด็นการพัฒนาที่ 2

การเสริมสร้างความเข้มแข็งของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว

เชิงนิเวศ วัฒนธรรม และท่องเที่ยวชายแดน

วัตถุประสงค์ : รายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น
การท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติและวัฒนธรรม ได้มาตรฐานและยั่งยืน

เป้าหมายและตัวชี้วัด ปี 2561 - 2565

ตัวชี้วัด	ข้อมูลค่าฐาน	ค่าเป้าหมาย				
		2561	2562	2563	2564	2565
1. จำนวนแหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับการพัฒนา	ข้อมูลเฉลี่ย 3 ปี (2559 - 2561) 6 แหล่งต่อปี	6 แหล่งต่อปี	6 แหล่งต่อปี	6 แหล่งต่อปี	6 แหล่งต่อปี	6 แหล่งต่อปี
2. รายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น	ข้อมูลเฉลี่ย 3 ปี (2559 - 2561) ร้อยละ 6.05	6.5 % ต่อปี	7.0 % ต่อปี	7.5 % ต่อปี	8.0 % ต่อปี	8.5 % ต่อปี

แนวทางการพัฒนา

1. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานแหล่งท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติและวัฒนธรรม
2. ประชาสัมพันธ์และจัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยว
3. ส่งเสริมและพัฒนาผลิตภัณฑ์ท้องถิ่นเชิงสร้างสรรค์ เพื่อรองรับการท่องเที่ยว
4. พัฒนาการบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติและวัฒนธรรม
5. พัฒนาศักยภาพอำเภอเบตงให้เป็นพื้นที่เศรษฐกิจเพื่อการพึ่งพาตนเองอย่างยั่งยืน

ประเด็นการพัฒนาที่ 3

การพัฒนาคุณภาพชีวิต และศักยภาพของประชาชนตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

วัตถุประสงค์ : ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีในเมืองน่าอยู่ การศึกษามีคุณภาพ อาชีพมั่นคง สุขภาพดี กลุ่มผู้ได้รับผลกระทบจากสถานการณ์ความไม่สงบ ผู้สูงอายุ ผู้พิการและผู้ด้อยโอกาสมีศักยภาพและสามารถพึ่งพาตนเองได้

เป้าหมายและตัวชี้วัด ปี 2561 - 2565

ตัวชี้วัด	ข้อมูลค่าฐาน	ค่าเป้าหมาย				
		2561	2562	2563	2564	2565
1. ค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการสอน O-Net ชั้น ม.3 เพิ่มขึ้น เมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา	ปีการศึกษา 2558 ร้อยละ 33.25 ปีการศึกษา 2559 ร้อยละ 32.41 ลดลง 0.84	เพิ่มขึ้น ร้อยละ 1 ต่อปี	เพิ่มขึ้น ร้อยละ 1 ต่อปี	เพิ่มขึ้น ร้อยละ 1 ต่อปี	เพิ่มขึ้น ร้อยละ 1 ต่อปี	เพิ่มขึ้น ร้อยละ 1 ต่อปี
2. อัตรามารดาตายลดลง (ต่อการเกิดมีชีพแสนคน)	ปี 58 = 79.29 ปี 59 = 55.13 ปี 60 = 48.83 (เฉลี่ย 3 ปี = 61.08)	ไม่เกิน 60	ไม่เกิน 55	ไม่เกิน 50	ไม่เกิน 45	ไม่เกิน 40
3. แรงงานทั้งในและนอกระบบได้รับการพัฒนาศักยภาพมีหลักประกันทางสังคมและมีรายได้ที่มั่นคง	ปี 2561 ร้อยละ 5	8	11	14	17	20
4. กลุ่มผู้ได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ความไม่สงบ ผู้ด้อยโอกาส ผู้สูงอายุ และผู้พิการได้รับการพัฒนาศักยภาพให้สามารถพึ่งพาตนเองได้	ปี 2560 ร้อยละ89.89	91	93	95	97	99
5.	ปี 2560	ร้อย	ร้อยล	ร้อยล	ร้อยล	ร้อย

ร้อยละของการบุกรุกพื้นที่ป่าไม้ และการตัดไม้ทำลายป่าลดลง	ร้อยละ 36	ละ 5	ะ 5	ะ 5	ะ 10	ละ 15

แนวทางการพัฒนา

1. พัฒนาให้เป็นเมืองน่าอยู่อย่างยั่งยืน
2. ยกระดับการศึกษาให้มีคุณภาพ เท่าเทียมและทั่วถึง
3. ส่งเสริมสุขภาพ ป้องกัน และควบคุมโรคของประชาชนทุกกลุ่มวัย
4. ยกระดับคุณภาพชีวิตผู้ได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ความไม่สงบ ผู้สูงอายุ ผู้ด้อยโอกาสและผู้พิการ
5. ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตแรงงานทั้งในและนอกระบบให้สามารถพึ่งตนเองอย่างมั่นคง และยั่งยืน
6. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์เฝ้าระวังและฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
7. ส่งเสริมพัฒนาและขยายผลโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตอย่างยั่งยืน

ประเด็นการพัฒนาที่ 4

การระดมภาคีทุกภาคส่วนร่วมเสริมสร้างยะลาสันติสุข ที่ยั่งยืน

วัตถุประสงค์ : สังคมมีความปรองดอง สมานฉันท์ หมู่บ้านชุมชนมีส่วนร่วมสร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินตามแนวทางประชารัฐอย่างยั่งยืน

เป้าหมายและตัวชี้วัด ปี 2561 - 2565

ตัวชี้วัด	ข้อมูลค่าฐาน	ค่าเป้าหมาย				
		2561	2562	2563	2564	2565
1. ร้อยละของสถิติการก่อเหตุร้ายลดลงในปีที่ผ่านมา	ปี 2560 ลดลง ร้อยละ 10	ร้อยละ 11	ร้อยละ 12	ร้อยละ 13	ร้อยละ 14	ร้อยละ 15
2. ร้อยละของหมู่บ้าน	ปี 2560	ร้อยล	ร้อยล	ร้อยล	ร้อยล	ร้อยล

ชุมชนเข้มแข็งที่มีระบบรักษาความปลอดภัย	ร้อยละ 89	ะ 90	ะ 91	ะ 92	ะ 93	ะ 94

แนวทางการพัฒนา

1. ส่งเสริมประชาชนให้เข้ามามีส่วนร่วมในเสริมสร้างความเข้มแข็งของหมู่บ้านและชุมชน
2. เพิ่มประสิทธิภาพในการป้องกันและปราบปรามปัญหายาเสพติดและอาชญากรรม
3. พัฒนาระบบป้องกัน แก้ไขภัยพิบัติและการสร้างความเข้มแข็งของเครือข่ายชุมชน
4. เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการภาครัฐ
5. เสริมสร้างคุณค่าทางอัตลักษณ์และวิถีของประชาชนในพื้นที่
6. สร้างความเข้าใจ และอำนวยความเป็นธรรม
7. สร้างความเชื่อมั่นด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

4. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดยะลา (พ.ศ. 2566 -2570) จากผลการประชุมร่วมระหว่างคณะกรรมการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นระดับจังหวัด คณะกรรมการพัฒนาองค์การบริหารส่วนจังหวัดยะลา องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดยะลา เมื่อวันที่ 8 เมษายน 2564 ณ ห้องประชุมกังสดาล โรงแรมยะลาแกรนด์พาเลซ อำเภอเมืองยะลา จังหวัดยะลา ที่ประชุมได้ร่วมกันวิเคราะห์สภาพการณ์ปัจจุบันของท้องถิ่น โดยใช้เทคนิค SWOT Analysis และกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดยะลา (พ.ศ. 2566 - 2570) ดังนี้

ผลการวิเคราะห์ศักยภาพเพื่อประเมินสถานภาพการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
ในเขตจังหวัดยะลาโดยใช้เทคนิค (SWOT Analysis)

จุดแข็ง (Strength)

1. มีพื้นที่เกษตรกรรมที่อุดมสมบูรณ์และหลากหลาย
2. มีความหลากหลายของศาสนาและวัฒนธรรมที่เข้มแข็งและเป็นศูนย์กลางเผยแพร่ศาสนา รวมทั้งมี แหล่งผลิตและจำหน่ายเครื่องแต่งกายเสื้อผ้ามุสลิม รวมทั้งอาหารฮาลาลเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียน
3. มีช่องทางการคมนาคมที่หลากหลายมากขึ้น
4. มีแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติมากยิ่งขึ้น

5. มีสถาบันการศึกษาทุกระดับและสอนภาษาที่หลากหลาย เช่น ภาษาไทย ภาษามลายู ภาษาอังกฤษ ภาษาจีน และภาษาอาหรับ
6. มีการนำภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีความหลากหลายมาใช้
7. มีผังเมืองที่ดี ภูมิประเทศสวยงาม และสะอาด มีอำเภอติดชายแดนประเทศมาเลเซีย คือ อำเภอเบตง
8. มีเส้นทางเชื่อมต่อกับประเทศเพื่อนบ้านได้ดี
9. มีป่าต้นน้ำและทรัพยากรธรรมชาติที่หลากหลาย
10. มีแหล่งผลิตพลังงานไฟฟ้าเขื่อนบางลาง
11. มีสถานบริการสาธารณสุขทั่วถึง
12. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีขีดความสามารถในการกำหนดนโยบายและการจัดการด้านบริการสาธารณะ การบริหารงานบุคคล การเงินและการคลัง
13. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นส่วนใหญ่มีความใกล้ชิดและเข้าใจบริบทของท้องถิ่นดี
14. ประชานมีความรับผิดชอบ เคารพกฎหมายมีคุณธรรมจริยธรรม
15. ได้รับความร่วมมือที่ดีจากหน่วยงานทุกภาคส่วน
16. มีสถานที่ท่องเที่ยวตามธรรมชาติ และแหล่งท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ ศิลปวัฒนธรรม

จุดอ่อน (Weakness)

1.ประชาชนไม่มีทักษะในการประกอบอาชีพทางการเกษตรทำให้ผลผลิตไม่เป็นไปตามความต้องการ ของตลาด

2.คุณภาพการศึกษาทุกระดับอยู่ในเกณฑ์ต่ำ

3.ประชาชนว่างงานเพราะเลือกงานและไม่มีทักษะในการทำงาน

4.ประชาชนมีความหวาดระแวงจากสถานการณ์ความไม่สงบในพื้นที่

5.ประชาชนบางส่วนขาดความรับผิดชอบ ไม่เคารพกฎหมาย ขาดคุณธรรมจริยธรรม

6.เจ้าหน้าที่บางส่วนขาดความรับผิดชอบไม่บังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัดขาดคุณธรรมจริยธรรม แสวงหาผลประโยชน์

7. ประชาชนทำการเกษตรแบบขาดความรู้ทางวิชาการด้านการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม

8. ขาดการส่งเสริม ปรับปรุง พัฒนา และประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยว

9. ประชาชนบางส่วนขาดเอกสารสิทธิ์ในที่ดินทำกินและไม่ทราบสิทธิของตนเอง

10. ขาดทักษะในการประสานงานในการแก้ไขปัญหาต่างๆ ระหว่างท้องถิ่นและหน่วยงานภาครัฐด้วยกันเอง

11. ขาดการบูรณาการความร่วมมืออย่างจริงจังในการแก้ไขปัญหาต่างๆ ระหว่างท้องถิ่นและหน่วยงาน ภาครัฐด้วยกันเอง
12. ระบบชลประทานไม่ทั่วถึงทุกพื้นที่
13. นักการเมืองท้องถิ่นและผู้นำท้องถิ่นบางส่วนขาดความตระหนักหรือให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของประชาชน
14. ภาคประชาชน/ประชาสังคมขาดความตระหนักรู้ในสิทธิและหน้าที่ต่อการมีส่วนร่วมของท้องถิ่น
15. เส้นทางคมนาคมในพื้นที่ชนบทบางแห่งไม่สะดวกและไม่ได้มาตรฐาน
16. หน่วยงานรัฐ/อปท.ขาดความบุคลากรและขาดรู้ความเข้าใจในการพัฒนาเฉพาะด้าน
17. ประชาชนขาดความมั่นใจในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่รัฐบางหน่วยงาน

โอกาส (Opportunity)

1. รัฐบาลมีนโยบายและจัดสรรงบประมาณในการช่วยเหลือพื้นที่เป็นจำนวนมาก
2. ประเทศเพื่อนบ้านมีความสนใจเข้ามาลงทุนค้าขายและการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม
3. หน่วยงานรัฐสนับสนุนโอกาสในการเพิ่มมูลค่าให้กับสินค้าการเกษตรหลากหลายรูปแบบ
4. รัฐบาลกำหนดให้เป็นเขตเศรษฐกิจพิเศษ (ASEAN Economic Community: AEC)
5. รัฐบาลกำหนดแผนงานการพัฒนาเขตเศรษฐกิจ ๓ ฝ่าย (IMTGT)
6. หน่วยงานภาครัฐและเอกชนสนับสนุนการศึกษาด้านภาษาอังกฤษซึ่งเป็นภาษาหลักของ

ประชาคมอาเซียนและภาษามลายูกลางซึ่งเป็นภาษาของประเทศอาเซียนตอนใต้
7. นโยบายความร่วมมือในการรวมกลุ่มประชาคมอาเซียนเป็นตลาดเดียว ฐานการผลิตเดียว เป็นช่องทางส่งออกสินค้าของจังหวัดสู่อาเซียน

8. สถานการณ์โควิด-19 ทำให้แรงงานไทยที่ไปทำงานประเทศมาเลเซียเดินทางกลับมาประกอบอาชีพในบ้านเกิดเพื่อรองรับการท่องเที่ยว

9. นักลงทุนภาคเอกชนให้ความสำคัญและสนใจลงทุนการส่งออกผลไม้ท้องถิ่น

10. การเติบโตของเทคโนโลยี "ระบบดิจิทัล" สามารถพัฒนาท้องถิ่นได้หลากหลานด้าน

11. มีเทคโนโลยีสมัยใหม่รองรับอาชีพบางประเภทมีสนามบินเบตงเพื่อรองรับนักท่องเที่ยว

อุปสรรค (Threat)

1. ประชาชนนอกพื้นที่มีความหวาดระแวงในสถานการณ์ทำให้นักท่องเที่ยวและนักลงทุนจากภายนอกไม่กล้าเข้ามาในพื้นที่
2. ความไม่ต่อเนื่องของนโยบายรัฐบาล
3. การบังคับใช้กฎหมายบางฉบับไม่เอื้ออำนวยต่อการให้บริการประชาชนอย่างเป็นธรรม
4. สินค้าหนีภาษีเข้ามาในพื้นที่เป็นจำนวนมาก
5. ข่าวสารทางลบจากสื่อภายนอกส่งผลต่อความเชื่อมั่นของนักลงทุนและนักท่องเที่ยว
6. ขาดการบริหารจัดการตลาดเพื่อรองรับผลผลิตทางการเกษตร
7. ขาดการประกันราคาสินค้าทางการเกษตร
8. กฎหมายไม่เอื้อต่อการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ท้องถิ่น
9. ท้องถิ่นไม่สามารถเข้าถึงนโยบายของรัฐบาล เจ้าหน้าที่และผู้ที่เกี่ยวข้องไม่สามารถปรับตัวกับการพัฒนาจากนโยบายของรัฐ
10. ขาดความหลากหลายของเส้นทางคมนาคมขนส่งสินค้าทางการเกษตร

วิสัยทัศน์

“ชีวิตมั่นคง เศรษฐกิจมั่งคั่ง สังคมยั่งยืน ยะลาสันติสุข”

<u>คำอธิบายวิสัยทัศน์</u>

จากผลการประชุมร่วมระหว่างคณะกรรมการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นระดับจังหวัด คณะกรรมการพัฒนาองค์การบริหารส่วนจังหวัดยะลา องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดยะลาและเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง เมื่อวันที่ 8 เมษายน 2564 ณ ห้องประชุมกังสดาล โรงแรมยะลาแกรนด์พาเลซ อำเภอเมืองยะลา จังหวัดยะลา ที่ประชุมได้ร่วมกันวิเคราะห์สภาพการณ์ปัจจุบันของท้องถิ่น โดยใช้เทคนิค SWOT Analysis และกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดยะลา (พ.ศ. 2566 - 2570) **ที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัดและยุทธศาสตร์การพัฒนาระดับชาติ โดยที่ประชุมได้มุ่งเน้นในเรื่องของการดูแลคุณภาพชีวิตของประชาชนด้านเศรษฐกิจเพื่อให้เกิดความมั่งคั่ง และสังคมมีแต่ความยั่งยืน นำยะลาไปสู่เมืองที่น่าอยู่ เป็นเมืองแห่งสันติสุข ประชาชนและชุมชนมีความเข้มแข็ง อยู่ด้วยกันด้วยความรัก ความสามัคคีภายใต้ความหลากหลายของวัฒนธรรมและอัตลักษณ์ของพื้นที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น**

ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดยะลา (พ.ศ. 2566 - 2570)

1. ยุทธศาสตร์การส่งเสริมด้านคุณภาพชีวิต
2. ยุทธศาสตร์การส่งเสริมด้านโครงสร้างพื้นฐานและระบบคมนาคม
3. ยุทธศาสตร์การส่งเสริมด้านการท่องเที่ยว การค้าและการลงทุน
4. ยุทธศาสตร์การส่งเสริมด้านสิ่งแวดล้อม
5. ยุทธศาสตร์การส่งเสริมด้านอัตลักษณ์ที่เป็นพหุวัฒนธรรม

ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดยะลา (พ.ศ. 2566 - 2570)

ยุทธศาสตร์ที่ 1

1. เป้าประสงค์

การศึกษามีคุณภาพ ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี

ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์ :

ร้อยละความพึงพอใจของประชาชนต่อผลการดำเนินงานด้านคุณภาพชีวิต ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดยะลา

2. กลยุทธ์และตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์

กลยุทธ์	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์
กลยุทธ์ที่ 1 ปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับประเทศกลุ่มอาเซียน	ร้อยละความพึงพอใจของประชาชนต่อผลการดำเนินงาน ในการพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับประเทศกลุ่มอาเซียน
กลยุทธ์ที่ 2 พัฒนาระบบการจัดการเรียนการสอนทั้งในระบบ นอกระบบและตามอัธยาศัย ให้ได้มาตรฐานในทุกระดับชั้น	ร้อยละความพึงพอใจของประชาชนต่อผลการดำเนินงาน ในการพัฒนาระบบการจัดการเรียนการสอนทั้งในระบบ นอกระบบและตามอัธยาศัย ให้ได้มาตรฐานในทุกระดับชั้น
กลยุทธ์ที่ 3 ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของผู้บริหาร ครู และบุคลากรทางการศึกษา	ร้อยละความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมโครงการต่อผลการดำเนินงาน ในการส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของผู้

	บริหาร ครู และบุคลากรทางการศึกษา
กลยุทธ์ที่ 4 พัฒนาระบบเทคโนโลยีทางการศึกษาและสื่อนวัตกรรมทางการศึกษา	ร้อยละความพึงพอใจของบุคลากรทางการศึกษาและนักเรียน ในการพัฒนาระบบเทคโนโลยีทางการศึกษาและสื่อนวัตกรรมทางการศึกษา
กลยุทธ์ที่ 5 พัฒนาทักษะการใช้ภาษาหลักของอาเซียนแก่บุคลากรทุกภาคส่วน ประชาชน ผู้นำและองค์กรชุมชน	ร้อยละความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมโครงการต่อผลการดำเนินงาน ในการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาหลักของอาเซียนแก่บุคลากรทุกภาคส่วน ประชาชน ผู้นำและองค์กรชุมชน
กลยุทธ์ที่ 6 สนับสนุนและส่งเสริมด้านการกีฬาและนันทนาการ	ร้อยละความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมโครงการต่อผลการดำเนินงาน ในการสนับสนุนและส่งเสริมด้านการกีฬาและนันทนาการ
กลยุทธ์ที่ 7 ส่งเสริมด้านสาธารณสุขมูลฐานให้ครอบคลุมทุกด้าน	ร้อยละความพึงพอใจของประชาชนต่อผลการดำเนินงาน ในการส่งเสริมด้านสาธารณสุขมูลฐาน
กลยุทธ์ที่ 8 วางแผนการจัดระบบเพื่อรองรับการเข้ามาของแรงงานและนักท่องเที่ยว	ร้อยละความพึงพอใจของประชาชนต่อผลการดำเนินงาน ในการจัดระบบเพื่อรองรับการเข้ามาของแรงงานและนักท่องเที่ยว
กลยุทธ์ที่ 9 กำหนดมาตรการตรวจเยี่ยมแหล่งเสื่อมโทรมที่มีความเสี่ยงด้านสุขภาพและยาเสพติดอย่างจริงจัง	ร้อยละความพึงพอใจของประชาชนต่อผลการดำเนินงาน ในการกำหนดมาตรการตรวจเยี่ยมแหล่งเสื่อมโทรมที่มีความเสี่ยงด้านสุขภาพและยาเสพติด
กลยุทธ์ที่ 10 พัฒนาขีดความสามารถของอาสาสมัครทุกประเภทอาชีพ ประจำหมู่บ้าน	ร้อยละความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมโครงการต่อผลการดำเนินงาน ในการได้รับการพัฒนาขีดความสามารถที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงาน
กลยุทธ์ที่ 11 พัฒนาเด็ก สตรี ผู้สูงอายุ ผู้พิการ และผู้ด้อยโอกาสอื่นๆ	ร้อยละความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมโครงการต่อผลการดำเนินงาน ในการพัฒนาเด็ก สตรี ผู้สูงอายุ ผู้พิการ และผู้ด้อยโอกาส

3. หน่วยงานที่รับผิดชอบ

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดยะลา

4. หน่วยงานสนับสนุน

ส่วนราชการในจังหวัดยะลา

5. ความเชื่อมโยง

ยุทธศาสตร์จังหวัด : ยุทธศาสตร์ที่ 3 พัฒนาคุณภาพชีวิตและศักยภาพของประชาชน ตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

ยุทธศาสตร์ที่ 2

1. เป้าประสงค์

ประชาชนได้รับความสะดวก มีความปลอดภัยในการสัญจรไปมาและมีน้ำใช้เพียงพอต่อการอุปโภคบริโภคและการเกษตร

ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์ :

ร้อยละความพึงพอใจของประชาชนต่อผลการดำเนินงานด้านการส่งเสริมโครงสร้างพื้นฐานและระบบคมนาคมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดยะลา

2. กลยุทธ์และตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์

กลยุทธ์	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์
กลยุทธ์ที่ 1	ร้อยละความพึงพอใจของประชาชนต่

สนับสนุนงบประมาณก่อสร้างและปรับปรุงระบบคมนาคมให้ได้มาตรฐาน	อผลการดำเนินงาน ในการก่อสร้างและปรับปรุงระบบคมนาคม
กลยุทธ์ที่ 2 สนับสนุนให้มีการใช้พลังงานทางเลือก	ร้อยละความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมโครงการต่อผลการดำเนินงาน การส่งเสริมการใช้พลังงานทางเลือก
กลยุทธ์ที่ 3 พัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภคและการเกษตร	ร้อยละความพึงพอใจของประชาชนต่อผลการดำเนินงาน ในการพัฒนาแหล่งน้ำเพื่ออุปโภคบริโภค และการเกษตร
กลยุทธ์ที่ 4 จัดทำผังเมืองรวมในการพัฒนาพื้นที่การค้าและการลงทุน	ร้อยละความพึงพอใจของประชาชนต่อผลการดำเนินงาน ในการจัดทำผังเมืองรวมในการพัฒนาพื้นที่การค้าและการลงทุน

3. หน่วยงานที่รับผิดชอบ

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดยะลา

4. หน่วยงานสนับสนุน

ส่วนราชการในจังหวัดยะลา

5. ความเชื่อมโยง

ยุทธศาสตร์จังหวัด : ยุทธศาสตร์ที่ 1
การส่งเสริมสร้างความเข้มแข็งของระบบการบริหารจัดการ

การเกษตรและอุตสาหกรรมต่อเนื่องจากภาคการเกษตรที่แข่งขันได้

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การส่งเสริมด้านการท่องเที่ยว การค้า

1. เป้าประสงค์

การบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวมีระบบและมีคุณภาพโดยการมีส่วนร่วมของประชาชน มีรายได้จาก
การท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้น
เกษตรกรและผู้ประกอบการมีศักยภาพด้านการค้าการลงทุนเพิ่มขึ้น รวมถึง
การพัฒนาอุตสาหกรรมชุมชน

ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์ :

ร้อยละความพึงพอใจของประชาชนต่อผลการดำเนินงานการส่งเสริมด้าน

ท่องเที่ยวและการค้าและการลงทุน
ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
ในเขตจังหวัดยะลา

2. กลยุทธ์และตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์

กลยุทธ์	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์
กลยุทธ์ที่ 1 พัฒนาการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวเดิมและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวใหม่ให้เป็นระบบและมีคุณภาพ	ร้อยละความพึงพอใจของประชาชนต่อการผลการดำเนินงานในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่
กลยุทธ์ที่ 2 พัฒนาผู้ประกอบการ บุคลากรและประชาชน เพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยวทุกภาคส่วนด้านภาษาและการให้บริการ	ร้อยละความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมโครงการต่อผลการดำเนินงานในการสนับสนุนด้านภาษาและการให้บริการ
กลยุทธ์ที่ 3 จัดตั้งศูนย์บริการนักท่องเที่ยวที่ได้มาตรฐานสร้างระบบฐานการจัดเก็บภาษีและพัฒนาข้อมูลข่าวสาร ระบบสารสนเทศและการประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยว	ร้อยละความพึงพอใจของประชาชนต่อผลการดำเนินงานในการจัดตั้งศูนย์บริการนักท่องเที่ยวและพัฒนาข้อมูลข่าวสาร ระบบสารสนเทศและการประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
กลยุทธ์ที่ 4 พัฒนาและส่งเสริมแหล่งเงินทุนสำหรับเกษตรกร และผู้ประกอบการทั้งภาคอุตสาหกรรมเกษตรกรรมและการบริการ	ร้อยละความพึงพอใจของประชาชนต่อผลการดำเนินงานในการสนับสนุนแหล่งเงินทุนสำหรับเกษตรกร และผู้ประกอบการทั้งภาคอุตสาหกรรมเกษตรกรรมและการบริการ
กลยุทธ์ที่ 5 พัฒนาระบบจดทะเบียนการค้า สร้างความรู้ความเข้าใจทางด้านการค้าการลงทุนและกฎระเบียบพิธีศุลกากร	ร้อยละความพึงพอใจของประชาชนต่อผลการดำเนินงานในการพัฒนาระบบจดทะเบียนการค้า และการสร้างความรู้ความเข้าใจทางด้านการค้าการลงทุนและกฎระเบียบพิธีศุลกากร
กลยุทธ์ที่ 6 ส่งเสริมการจัดตั้งศูนย์จัดเก็บส่งและกระจายสินค้า	ร้อยละความพึงพอใจของประชาชนต่อผลการดำเนินงานในการจัดตั้งศูนย์จัดเก็บส่งและกระจายสินค้า

กลยุทธ์ที่ 7 ส่งเสริมอุตสาหกรรม “ฮาลาล” แบบครบวงจร	ร้อยละความพึงพอใจของประชาชนต่อผลการดำเนินงาน อุตสาหกรรม “ฮาลาล”
กลยุทธ์ที่ 8 พัฒนาคุณภาพและมาตรฐานของผลิตภัณฑ์	ร้อยละความพึงพอใจของประชาชนที่เข้าร่วมโครงการในการพัฒนาคุณภาพมาตรฐานผลิตภัณฑ์

3. หน่วยงานที่รับผิดชอบ

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดยะลา

4. หน่วยงานสนับสนุน

ส่วนราชการในจังหวัดยะลา

5. ความเชื่อมโยง

ยุทธศาสตร์จังหวัด : ยุทธศาสตร์ที่ 1
การเสริมสร้างความเข้มแข็งของระบบการบริหารจัดการ

การเกษตรและอุตสาหกรรมต่อเนื่องจากภาคการเกษตร
ที่แข่งขันได้

ยุทธศาสตร์ที่ 2
การเสริมสร้างความเข้มแข็งของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว
เชิงนิเวศ
วัฒนธรรมและท่องเที่ยวชายแดน

ยุทธศาสตร์ที่ 4

1. เป้าประสงค์

ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมคงอยู่อย่างยั่งยืน
ประชาชนอยู่ในสภาพแวดล้อมที่ดี

มีคุณภาพชีวิตที่ดีและมีจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์ :
ร้อยละความพึงพอใจของประชาชนต่อผลการดำเนินงานการส่งเสริมด้านสิ่งแวดล้อม ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดยะลา

2. กลยุทธ์และตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์

กลยุทธ์	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์
กลยุทธ์ที่ 1 จัดระบบการจัดการขยะมูลฝอยและเน้นการคัดแยกขยะในระดับครัวเรือน	ร้อยละความพึงพอใจของประชาชนต่อการผลการดำเนินงาน ในการจัดระบบการคัดแยกขยะมูลฝอยในระดับครัวเรือน
กลยุทธ์ที่ 2 วางระบบกำจัดน้ำเสียรวมในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	ร้อยละความพึงพอใจของประชาชนต่อผลการดำเนินงาน ในการวางระบบกำจัดน้ำเสีย
กลยุทธ์ที่ 3 ออกข้อบัญญัติและเทศบัญญัติด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมถึงการดูแลรักษาทรัพยากรต้นน้ำและบังคับใช้กฎหมายอย่างเข้มงวด	ร้อยละความพึงพอใจของประชาชนต่อผลการดำเนินงาน ในการดูแลรักษาทรัพยากรต้นน้ำและบังคับใช้กฎหมาย
กลยุทธ์ที่ 4 ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของท้องถิ่น	ร้อยละความพึงพอใจของประชาชนต่อผลการดำเนินงาน ในการส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของท้องถิ่น

3. หน่วยงานที่รับผิดชอบ

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดยะลา

4. หน่วยงานสนับสนุน

ส่วนราชการในจังหวัดยะลา

5. ความเชื่อมโยง

ยุทธศาสตร์จังหวัด : ยุทธศาสตร์ที่ 3 พัฒนาคุณภาพชีวิตและศักยภาพของประชาชนตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

ยุทธศาสตร์ที่ 5
การส่งเสริมด้านอัตลักษณ์ที่เป็นพหุวัฒนธรรม

1. เป้าประสงค์

ศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม ประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น อัตลักษณ์ที่เป็นพหุวัฒนธรรมของท้องถิ่นและประเทศเพื่อนบ้าน คงอยู่อย่างยั่งยืน ประชาชนอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข

ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์ :

ร้อยละความพึงพอใจของประชาชนต่อผลการดำเนินงานการส่งเสริม

ส่งเสริมด้านศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม ภูมิปัญญาท้องถิ่น

ด้านอัตลักษณ์ท้องถิ่น

ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดยะลา

2. กลยุทธ์และตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์

กลยุทธ์	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์
กลยุทธ์ที่ 1 ส่งเสริมสนับสนุนการอนุรักษ์ด้านศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม ประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นและอัตลักษณ์ของท้องถิ่น	ร้อยละความพึงพอใจของประชาชนต่อผลการดำเนินงาน ในการด้านศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม ประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น
กลยุทธ์ที่ 2 ส่งเสริมและสนับสนุนสถาบันการศึกษาเป็นหน่วยงานหลักในการถ่ายทอด อัตลักษณ์ของชุมชน อัตลักษณ์อาเซียน และเผยแพร่วัฒนธรรมจารีตประเพณีของประเทศเพื่อนบ้าน	ส่งเสริมและสนับสนุนสถาบันการศึกษาในการถ่ายทอด อัตลักษณ์ของชุมชน อัตลักษณ์อาเซียน และเผยแพร่วัฒนธรรมจารีตประเพณีของประเทศเพื่อนบ้าน
กลยุทธ์ที่ 3 ส่งเสริมและสนับสนุนการรวมกลุ่มของประชาชนที่มีวิถีชีวิตที่แสดงถึงอัต	ร้อยละความพึงพอใจของประชาชนต่อผลการดำเนินงาน ในการส่งเสริมและสนับสนุนการรวมกลุ่มข

ลักษณ์ วัฒนธรรมและขนบธรรมประเพณีของท้องถิ่น	องประชาชนที่มีวิถีชีวิตที่แสดงถึงอัตลักษณ์วัฒนธรรมและขนบธรรมประเพณีของท้องถิ่น
กลยุทธ์ที่ 4 จัดให้มีพิพิธภัณฑ์พื้นบ้านหรือหอจดหมายเหตุหอสมุดท้องถิ่นเพื่อเผยแพร่อัตลักษณ์ ประวัติศาสตร์และอัตลักษณ์ของท้องถิ่นในรูปแบบต่างๆ	ร้อยละความพึงพอใจของประชาชนต่อผลการดำเนินงาน ในการจัดให้มีพิพิธภัณฑ์พื้นบ้านหรือหอจดหมายเหตุ หอสมุดท้องถิ่นเพื่อเผยแพร่ ประวัติศาสตร์และอัตลักษณ์ของท้องถิ่น
กลยุทธ์ที่ 5 ส่งเสริมการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมและ อัตลักษณ์ระหว่างไทยและประเทศสมาชิกอาเซียน	ร้อยละความพึงพอใจของประชาชนต่อผลการดำเนินงาน ในการส่งเสริมการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมและอัตลักษณ์ระหว่างไทยและประเทศสมาชิกอาเซียน

3. หน่วยงานที่รับผิดชอบ

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดยะลา

4. หน่วยงานสนับสนุน

ส่วนราชการในจังหวัดยะลา

5. ความเชื่อมโยง

ยุทธศาสตร์จังหวัด : ยุทธศาสตร์ที่ 4 การระดมภาคีทุกภาคส่วนร่วมเสริมสร้างยะลาสันติสุข ที่ยั่งยืน

1.7. ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

วิสัยทัศน์ "คมนาคมสะดวก สาธารณูปโภคดี เศรษฐกิจรุ่งเรือง พลเมืองก้าวหน้า ก้าวสู่ประชาคมอาเซียน"

1.7.1 ยุทธศาสตร์

1) ยุทธศาสตร์การพัฒนาเศรษฐกิจและคุณภาพชีวิต
2) ยุทธศาสตร์การพัฒนาหมู่บ้าน/ชุมชนน่าอยู่
3) ยุทธศาสตร์การบริหารองค์กร
4) ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างและรักษาความสงบเรียบร้อย
5) ยุทธศาสตร์การบริหารการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรมและนันทนาการ
6) ยุทธศาสตร์การพัฒนาการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

1.7.2 เป้าประสงค์

1) ประชาชนมีการประกอบอาชีพและมีรายได้ที่เพิ่มขึ้น มีคุณภาพชีวิตและสุขภาพอนามัยที่ดีถ้วนหน้า
2) ตำบลน่าอยู่ ระบบโครงสร้างพื้นฐาน ระบบสาธารณูปโภคและสาธารณูปการมีมาตรฐานและเพียงพอต่อความต้องการของประชาชน

3) องค์กรมีมาตรฐาน ผู้บริหารและบุคลากรมีประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน และมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน

4) ชุมชนมีความเข้มแข็ง และมีการป้องกันและการแก้ไขปัญหายาเสพติดอย่างยั่งยืน

5) ประชาชนมีความรู้มีการบำรุงรักษาศิลปวัฒนธรรมอันดีงาม และการกีฬาก้าวหน้า

6) ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมได้รับการพัฒนาที่ยั่งยืน

1.7.3 ตัวชี้วัด

1.ประชาชน มีคุณภาพชีวิตดีขึ้น และสุขภาพอนามัยดีขึ้น

2.ในเขตตำบลวังพญามีโครงสร้างพื้นฐานระบบสาธารณูปโภคและสาธารณูปการเพิ่มขึ้น

3.การปฏิบัติงานและการให้บริการประชาชนมีประสิทธิภาพขึ้น

4.ชุมชนมีความเข้มแข็งขึ้น และปัญหายาเสพติดลดลง

5.ประชาชนมีความรู้เพิ่มขึ้น มีส่วนร่วมในการอนุรักษ์วัฒนธรรมและเพณี มีคุณธรรมจริยธรรม มีสุขภาพพลานามัยที่ดีและมีความสามัคคีกันมากขึ้น

6.ตำบลวังพญามีทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ดีขึ้น

1.7.4 ค่าเป้าหมาย

1.ประชาชนมีการประกอบอาชีพและมีรายได้ที่เพิ่มขึ้น มีคุณภาพชีวิตและสุขภาพอนามัยที่ดีถ้วนหน้า

2.ประชาชนได้รับบริการด้านสาธารณูปโภค สาธารณูปการอย่างทั่วถึง

3.องค์กรมีมาตรฐาน ผู้บริหารและบุคลากรมีประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน และมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน

4.ชุมชนมีความเข้มแข็ง และมีการป้องกันและการแก้ไขปัญหายาเสพติดอย่างยั่งยืน

5.ประชาชนมีความรู้ มีการรักษาศิลปวัฒนธรรมอันดีงาม และการกีฬาก้าวหน้า

6.ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมได้รับการพัฒนาที่ยั่งยืน

1.7.5 กลยุทธ์

1.ส่งเสริมการพัฒนาอาชีพ

2.ส่งเสริมสวัสดิการสังคม

3.ส่งเสริมการสาธารณสุข

4.การพัฒนาด้านคมนาคม

5.การจัดสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ

6.การวางผังเมืองและควบคุมอาคาร

7.ส่งเสริมการพัฒนาบุคลากรและเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารองค์กร

8.ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน

9.ส่งเสริมการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร และการประชาสัมพันธ์
10.ส่งเสริมการป้องกัน บรรเทาสาธารณภัยและความสงบเรียบร้อย
11.ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดอย่างยั่งยืน
12.การพัฒนาและส่งเสริมการศึกษา
13.การพัฒนาด้านคุณธรรม จริยธรรมและวัฒนธรรมประเพณีท้องถิ่น
14.การพัฒนาและสิ่งเสริมด้านกีฬาและนันทนาการ

15.สร้างจิตสำนึกและความตระหนักในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
16.การบริหารจัดการและรณรงค์กำจัดขยะมูลฝอย

1.7.6 จุดยืนทางยุทธศาสตร์

จุดยืนทางยุทธศาสตร์ (Positioning) ขององค์การบริหารส่วนตำบลวังพญา การกำหนดจุดยืนทางยุทธศาสตร์ (Positioning) ขององค์การบริหารส่วนตำบลวังพญากำหนดการพัฒนาที่ครอบคลุมกิจกรรมต่างๆ ขององค์การบริหารส่วนตำบลวังพญาที่เกี่ยวข้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนา จำนวน 6 ยุทธศาสตร์ และ 16 กลยุทธ์ ดังนี้

1) ยุทธศาสตร์การพัฒนาเศรษฐกิจและคุณภาพชีวิต
1.ส่งเสริมการพัฒนาอาชีพ
2.ส่งเสริมสวัสดิการสังคม
3.ส่งเสริมการสาธารณสุข

2) ยุทธศาสตร์การพัฒนาหมู่บ้าน/ชุมชนน่าอยู่
1.การพัฒนาด้านคมนาคม
2.การจัดสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ
3.การวางผังเมืองและควบคุมอาคาร

3) ยุทธศาสตร์การบริหารองค์กร
1.ส่งเสริมการพัฒนาบุคลากรและเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารองค์กร
2.ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน
3.ส่งเสริมการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร และการประชาสัมพันธ์

4) ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างและรักษาความสงบเรียบร้อย
1.ส่งเสริมการป้องกัน บรรเทาสาธารณภัยและความสงบเรียบร้อย
2.ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดอย่างยั่งยืน

5) ยุทธศาสตร์การบริหารการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรมและนันทนาการ
1.การพัฒนาและส่งเสริมการศึกษา
2.การพัฒนาด้านคุณธรรม จริยธรรมและวัฒนธรรมประเพณีท้องถิ่น
3.การพัฒนาและสิ่งเสริมด้านกีฬาและนันทนาการ

6) ยุทธศาสตร์การพัฒนาการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

1.สร้างจิตสำนึกและความตระหนักในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

2.การบริหารจัดการและรณรงค์กำจัดขยะมูลฝอย

1.7.7 ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม

ในภาพรวมแล้วยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลวังพญา มุ่งพัฒนา 6 ด้าน ได้แก่ ด้านเศรษฐกิจและคุณภาพชีวิต ด้านการพัฒนาหมู่บ้าน/ชุมชนน่าอยู่ ด้านการบริหารองค์กร ด้านการเสริมสร้างและรักษาความสงบเรียบร้อย ด้านการบริหารการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรมและนันทนาการ และด้านการพัฒนาการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

1.8. การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

1.8.1 การวิเคราะห์การจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

วิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส อุปสรรค (SWOT)

วิเคราะห์ศักยภาพจากปัจจัยภายในขององค์การบริหารส่วนตำบลวังพญา

จุดแข็ง (S=strength)

1. พื้นที่ของตำบลมีระบบการคมนาคมที่น่าพอใจเนื่องจากมีถนนตัดผ่านทุกสาย
2. พื้นที่การเกษตรมีความอุดมสมบูรณ์ทำให้มีผลผลิตทางการเกษตรเป็นหลัก เช่น ยางพารา , ข้าว, ผลไม้
3. ประชาชนในพื้นที่นับถือศาสนาอิสลามมีความเคร่งครัดในหลักการของศาสนา
4. ประชาชนในตำบลมีความรู้ความสามารถในด้านการบริหารและการเมืองการปกครององค์กรค่อนข้างดี โดยเฉพาะผู้นำจะมีความกระตือรือร้นในการพัฒนาตำบล
5. พื้นที่ส่วนใหญ่ภายในตำบลเป็นที่ราบลุ่ม เหมาะแก่การประกอบอาชีพเกษตรกรรม ส่งผลให้มีทรัพยากรและระบบนิเวศน์ที่ดี
6. ประชาชนนับถือศาสนาอิสลามมีความเป็นอยู่ตามวิถีชีวิตของหลักการอิสลามกำหนด

จุดอ่อน (W =weakness)

1. ถนนในพื้นที่ยังไม่ได้มาตรฐานเท่าที่ควร เนื่องจากในฤดูฝนทำให้เกิดน้ำท่วมขังและทำให้ถนนพัง
2. ประชาชนยังขาดความรู้ ทักษะในอาชีพและมาตรฐานฝีมือ
3. เกิดความไม่สงบภายในพื้นที่จึงไม่ค่อยมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ส่งผลให้ประชาชนได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ความไม่สงบด้วย
4. ประชาชนขาดการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการของ อบต.

5. การทำเกษตรกรรมยังขาดการส่งเสริมพัฒนาในด้านการตลาด , เทคโนโลยีใหม่ ๆ และการเพิ่มผลผลิตที่ดี
6. ประชาชนส่วนใหญ่มีการศึกษาอยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์ที่รัฐบาลตั้งไว้

วิเคราะห์ศักยภาพฯจากปัจจัยภายนอกขององค์การบริหารส่วนตำบลวังพญา

โอกาส (O=Opportunity)

1. ถนนบางสายที่คาบเกี่ยวหลายตำบลสามารถขอรับการสนับสนุนดำเนินการจาก อบจ. ซึ่งเป็นหน่วยงานที่มีศักยภาพมากกว่าได้
2. สามารถส่งเสริมให้มีการสร้างงานสร้างอาชีพใหม่ๆ ให้เกิดขึ้นในตำบลได้เพื่อพัฒนาไปสู่การเปิดประชาคมอาเซียน
3. มีหน่วยงานหลายหน่วยให้การสนับสนุนในการจัดระเบียบชุมชน/สังคมและรักษาความสงบเรียบร้อย
4. นโยบายของหน่วยเหนือเสริมสร้างความเข้าใจที่ดีระหว่างประชาชนและหน่วยงาน เพื่อร่วมกันพัฒนาที่ยั่งยืน
5. ตำบลมีความเป็นชนบทที่ยังมีความสมบูรณ์ทางธรรมชาติทำให้สามารถอนุรักษ์สภาพแวดล้อมให้คงอยู่ได้
6. รัฐบาลมีการส่งเสริมการศึกษาในหลักการของศาสนาที่ถูกต้องและดีงาม เพื่อเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

ข้อจำกัด/อุปสรรค = (Threat)

1. งบประมาณการดำเนินการมีจำนวนจำกัดและไม่เพียงพอต่อการก่อสร้างให้ทั่วถึงได้
2. ตำบลยังขาดวิทยากรที่มีความรู้ความเข้าใจในสาขาอาชีพอย่างแท้จริง
3. เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นทางรัฐบาลไม่สามารถแก้ไขได้อย่างจริงจัง
4. การประชาสัมพันธ์และการสื่อสารของรัฐบาลยังไม่เป็นที่น่าพอใจของประชาชนมากนัก
5. พื้นที่ของตำบลส่วนใหญ่เป็นที่ลุ่มทำให้เกิดน้ำท่วมขังเกือบทุกปี เนื่องจากมีคลองหลายสายตัดผ่าน
6. ชาวบ้านยังขาดความคิดริเริ่มในการจัดทำภูมิปัญญาท้องถิ่นของตำบลที่จริงจัง

3.2 การประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง

1. ปัญหาทางสภาพที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ ตำบลวังพญามีที่ตั้งอยู่ที่ราบลุ่มเป็นส่วนใหญ่ จึงประสบปัญหาอุทกภัยน้ำท่วมขัง สร้างความเสียหายให้กับเกษตรกร เนื่องจากลำน้ำธรรมชาติที่มีอยู่ในสภาพตื้นเขิน และการก่อสร้างเส้นทางคมนาคมบางเส้นทางขาดช่องระบายน้ำ จึงมีน้ำท่วมขังในพื้นที่ราบ เขต ม.1, ม.2, ม.4 ม.5, บางส่วน

2. ปัญหาทางด้านเศรษฐกิจ ได้แก่ ปัญหาความยากจนของประชากรที่มีรายได้ เฉลี่ยเพียงปีละ 25,000 บาท ต่อคน ความยากจนของประชากรมาจากสาเหตุดังนี้

- ประชากรที่ไม่มีอาชีพ (ว่างงาน) ปรากฏอยู่ในช่วงหลังฤดูเก็บเกี่ยว
- ประชากรที่ประกอบอาชีพแต่มีรายได้ไม่เพียงพอ เนื่องจากประกอบอาชีพหลักเพียงอย่างเดียว เช่น การประกอบอาชีพเกษตรกรรมส่วนใหญ่มีลักษณะดั้งเดิม ยังต้องพึ่งพาธรรมชาติขาดความรู้ด้านเทคโนโลยี ขาดอุปกรณ์ ขาดพืชพันธุ์ที่เหมาะสม ตลอดจนการขาดการรวมกลุ่มในระบบกลุ่มหมู่บ้าน สำหรับการดำเนินการกลุ่มในหมู่บ้านก็มีปัญหาในการบริหารงาน ผลผลิตทางการเกษตรราคาตกต่ำ ราคาไม่แน่นอน

3. ปัญหาด้านสังคม

1. การแพร่กระจายของยาเสพติดในกลุ่มเยาวชนของตำบลวังพญา มีอัตราการแพร่กระจายของยาเสพติดที่เพิ่มขึ้น โดยจะมีกลุ่มเยาวชนที่ไม่ได้ศึกษาต่อและว่างงาน
2. ประชาชนได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ความไม่สงบในพื้นที่
3. ไม่มีการตั้งชมรมผู้สูงอายุระดับตำบลไว้สำหรับดูแลผู้สูงอายุในตำบลวังพญา

4. ปัญหาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

1. ปัญหาการคมนาคมระหว่างหมู่บ้านไม่สะดวก เนื่องจากถนนบางส่วนเป็นถนนลูกรัง สะพานชำรุด
2. ขาดการบริการไฟฟ้าสาธารณะริมทาง และมีไฟฟ้าใช้ไม่ทั่วถึง
3. ปัญหาประชาชนขาดน้ำดื่มที่สะอาด ในเขตพื้นที่ หมู่ที่ 1 -7 เนื่องจากระบบประปาหมู่บ้านยังมีใช้ไม่ทั่วถึง
4. แหล่งน้ำเพื่อการเกษตรไม่เพียงพอ ในฤดูแล้งจะขาดน้ำเพื่อการเกษตรในพื้นที่ตำบลวังพญา เนื่องจากคูส่งน้ำเพื่อการทำนาตื้นเขิน ฝายน้ำล้นชำรุด คลองส่งน้ำไม่สามารถเก็บกักน้ำได้เพียงพอ

5. ปัญหาด้านสาธารณสุข

1. ปัญหาโรคติดต่อต่างๆ เนื่องจากประชาชนไม่สนใจวิธีการป้องกัน ไม่เข้าใจเกี่ยวกับการดูแลอนามัยแม่และเด็ก และความสำคัญของการออกกำลังกาย
2. สถานีอนามัยขาดอุปกรณ์ที่สำคัญบางอย่าง เช่น เครื่องมือทันตกรรม

6. ปัญหาด้านการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม

1. ประชาชนบางส่วนยังไม่สามารถใช้ภาษาไทยในการติดต่อสื่อสาร อันเนื่องจากไม่มีที่อ่านหนังสือพิมพ์ประจำหมู่บ้านที่สมบูรณ์

เด็กบางส่วนยังไม่ได้รับการศึกษา ในขณะที่การจัดการศึกษานอกระบบ เช่น โรงเรียนตาดีกา ก็ยังมีปัญหา เพราะขาดเงินอุดหนุนจากรัฐ

ศักยภาพในการพัฒนาตำบล

ตำบลวังพญา มีศักยภาพในการปลูกยางพาราเป็นส่วนใหญ่ รองลงมาเป็นข้าวนาปี และไม้ผลเป็นส่วนใหญ่ ปัญหาอยู่ที่ความรู้ ความเข้าใจ ทุน การยอมรับ การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของเกษตรกร นอกจากปลูกพืชดังกล่าวแล้ว การจัดทำไร่นาสวนผสมน่าจะเป็นกิจกรรมหนึ่งที่ศักยภาพพื้นที่เอื้ออำนวย และเกษตรกรปฏิบัติอยู่แล้ว เพียงแต่ขาดการจัดการที่ดี

ข้อจำกัดในการพัฒนา

ข้อจำกัดในการพัฒนาตำบลวังพญา ส่วนใหญ่เป็นข้อจำกัดในลักษณะดังนี้

1. ข้อจำกัดในการบริหารจัดการอย่างเป็นระบบต่อเนื่องและจริงจัง

2. ข้อจำกัดในการกำหนดโครงการขึ้นอยู่กับเหตุปัจจัยอื่นมากกว่าการวิเคราะห์ปัญหา/ความต้องการอย่างแท้จริง

3. ข้อจำกัดจากสภาพกายภาพ พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่ราบมีลำคลองไหลผ่าน ซึ่งมีความเหมาะสมกับการเพาะปลูกหรือการเกษตรกรรม ปศุสัตว์ บางส่วนมีน้ำท่วมขังเพราะเป็นที่ราบลุ่ม

4. ปัญหาความไม่สงบเรียบร้อยในพื้นที่

6. ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม

ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด ยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด แผนพัฒนาภาค แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาเศรษฐกิจและคุณภาพชีวิต

ยุทธศาสตร์จังหวัด : ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาคุณภาพชีวิตและศักยภาพของประชาชนตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

ยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด : ยุทธศาสตร์ที่ 1 การส่งเสริมด้านคุณภาพชีวิต

ยุทธศาสตร์ภาค : ยุทธศาสตร์ที่ 1 **สร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าเกษตรประเภทยางพารา ตลอดห่วงโซ่อุปทาน เพื่อเพิ่มขีดความสามารถและสร้างรายได้เพิ่มให้แก่กลุ่มจังหวัดฯ**

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ : หมุดหมายที่ 1 ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง หมุดหมายที่ 2 ไทยเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพและความยั่งยืน

เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) : เป้าหมายที่ 1 ขจัดความยากจนทุกรูปแบบในทุกพื้นที่

เป้าประสงค์ : เป้าประสงค์ที่ 1 ภายในปี 2573 ขจัดความยากจนขั้นรุนแรงทั้งหมด ซึ่งในปัจจุบันวัดจากคนที่มีค่าใช้จ่ายดำรงชีพรายวันต่ำกว่า 1.25 ต่อวัน

: เป้าหมายที่ 2 ยุติความหิวโหย บรรลุความมั่นคงทางอาหารและยกระดับโภชนาการและส่งเสริมเกษตรกรรมที่ยั่งยืน

: เป้าประสงค์ที่ 4 สร้างหลักประกันระบบการผลิตที่ยั่งยืนและสามารถนำไปปรับใช้ในระบบการเกษตรที่สามารถเพิ่มผลผลิตและการผลิตได้ ที่ช่วยรักษาระบบนิเวศน์ ที่เพิ่มความเข้มแข็งในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ สภาพอากาศที่รุนแรง ความแห้งแล้ง น้ำท่วม และภัยพิบัติอื่นๆ ที่จะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงต่อคุณภาพพื้นที่และดิน ภายในปี 2573

ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี : ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาหมู่บ้าน/ชุมชนน่าอยู่

ยุทธศาสตร์จังหวัด : ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาคุณภาพชีวิตและศักยภาพของประชาชนตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

ยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด : ยุทธศาสตร์ที่ 2 ส่งเสริมด้านโครงสร้างพื้นฐานและระบบคมนาคม

ยุทธศาสตร์ภาค : ยุทธศาสตร์ที่ 6 พัฒนาและปรับปรุงระบบโครงสร้างพื้นฐานด้านโลจิสติกส์ เพื่อใช้เป็นฐานในการขับเคลื่อนภาคเศรษฐกิจและสังคม ทั้งในปัจจุบันและอนาคต

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ : หมุดหมายที่ 13 ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ และตอบโจทย์ประชาชน

เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) : เป้าหมายที่ 9 สร้างโครงสร้างพื้นฐานที่มีความทนทาน ส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรม

เป้าประสงค์ : เป้าประสงค์ที่ 1 พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่มีคุณภาพ เชื่อถือได้ ยั่งยืนและมีความทนทานซึ่งรวมถึงโครงสร้างพื้นฐานของภูมิภาคและที่ข้ามเขตแดน เพื่อสนับสนุนการพัฒนาทางเศรษฐกิจและความเป็นอยู่ที่ดีของมนุษย์ โดยมุ่งเป้าที่การเข้าถึงได้ในราคาที่สามารถจ่ายได้และเท่าเทียมสำหรับทุกคน

ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี : ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การบริหารองค์กร

ยุทธศาสตร์จังหวัด : ยุทธศาสตร์ที่ 4
การระดมภาคีทุกภาคส่วนร่วมเสริมสร้างยะลาสันติสุข
ที่ยั่งยืน

ยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด : ยุทธศาสตร์ที่ 1
การส่งเสริมด้านคุณภาพชีวิต

ยุทธศาสตร์ภาค : ยุทธศาสตร์ที่ 5 เสริมสร้างความมั่นคงในพื้นที่ 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้
เพื่อสร้างความเชื่อมั่นเพื่อขับเคลื่อนภาคเศรษฐกิจและสังคมต่อไป

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ : หมุดหมายที่ 13
ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ และตอบโจทย์ประชาชน

เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) : เป้าหมายที่ 10
ลดความไม่เสมอภาคภาพในประเทศและระหว่างประเทศ

เป้าประสงค์ : เป้าประสงค์ที่ 3
สร้างหลักประกันว่าจะมีโอกาสที่เท่าเทียมและลดความไม่เสมอภาคของผลลัพธ์
รวมถึงโดยการขจัดกฎหมาย นโยบาย และแนวทางปฏิบัติที่เลือกปฏิบัติ
และส่งเสริมการออกกฎหมาย นโยบาย และการกระทำที่เหมาะสมในเรื่องนี้

ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี : ยุทธศาสตร์ที่ 6
การปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การเสริมสร้างและรักษาความสงบเรียบร้อย

ยุทธศาสตร์จังหวัด : ยุทธศาสตร์ที่ 4
การระดมภาคีทุกภาคส่วนร่วมเสริมสร้างยะลาสันติสุข
ที่ยั่งยืน

ยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด : ยุทธศาสตร์ที่ 3
การส่งเสริมด้านคุณภาพชีวิต

ยุทธศาสตร์ภาค : ยุทธศาสตร์ที่ 5 เสริมสร้างความมั่นคงในพื้นที่ 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้
เพื่อสร้างความเชื่อมั่นเพื่อขับเคลื่อนภาคเศรษฐกิจและสังคมต่อไป

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ : หมุดหมายที่ 8
ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ ปลอดภัย เติบโตได้อย่างยั่งยืน

เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) : เป้าหมายที่ 10
ลดความไม่เสมอภาคภาพในประเทศและระหว่างประเทศ

เป้าประสงค์ : เป้าประสงค์ที่ 3
สร้างหลักประกันว่าจะมีโอกาสที่เท่าเทียมและลดความไม่เสมอภาคของผลลัพธ์
รวมถึงโดยการขจัดกฎหมาย นโยบาย และแนวทางปฏิบัติที่เลือกปฏิบัติ
และส่งเสริมการออกกฎหมาย นโยบาย และการกระทำที่เหมาะสมในเรื่องนี้

ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี : ยุทธศาสตร์ที่ 1 ด้านความมั่นคง

ยุทธศาสตร์ที่ 5 การบริหารการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรมและนันทนาการ

ยุทธศาสตร์จังหวัด : ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาคุณภาพชีวิตและศักยภาพของประชาชนตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

ยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด : ยุทธศาสตร์ที่ 1 การส่งเสริมด้านคุณภาพชีวิต

5

การส่งเสริมด้านอัตลักษณ์ที่เป็นพหุวัฒนธรรม

ยุทธศาสตร์ภาค : ยุทธศาสตร์ที่ 5 เสริมสร้างความมั่นคงในพื้นที่ 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้ เพื่อสร้างความเชื่อมั่นเพื่อขับเคลื่อนภาคเศรษฐกิจและสังคมต่อไป

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ : หมุดหมายที่ 12 ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต

เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) : เป้าหมายที่ 4 สร้างหลักประกันว่าทุกคนมีการศึกษาที่มีคุณภาพอย่างครอบคลุมและเท่าเทียม และสนับสนุนโอกาสในการเรียนรู้ตลอดชีวิต

เป้าประสงค์ : เป้าประสงค์ที่ 2 สร้างหลักประกันว่าเด็กชายและเด็กหญิงทุกคนเข้าถึงการพัฒนา การดูแลและการจัดการศึกษาระดับก่อนประถมศึกษา สำหรับเด็กปฐมวัยที่มีคุณภาพ ภายในปี 2573 เพื่อให้เด็กเหล่านั้นมีความพร้อมสำหรับการศึกษาระดับประถมศึกษา

ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี : ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์

ยุทธศาสตร์ที่ 6 การพัฒนาการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์จังหวัด : ยุทธศาสตร์ที่ 1 การเสริมสร้างความเข้มแข็งของระบบการบริหารจัดการการเกษตรและอุตสาหกรรมต่อเนื่องจากภาคการเกษตรที่แข่งขันได้

ยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัด : ยุทธศาสตร์ที่ 4 การส่งเสริมด้านสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ภาค : ยุทธศาสตร์ที่ 2 สร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าเกษตรประเภทปาล์มน้ำมัน (พืชพลังงานทดแทน) ตลอดห่วงโซ่อุปทานเพื่อเพิ่มขีดความสามารถและสร้างรายได้เพิ่ม

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ : หมุดหมายที่ 11 ไทยสามารถลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) : เป้าหมายที่ 6 สร้างหลักประกันว่าจะมีการจัดให้มีน้ำและสุขอนามัยสำหรับทุกคนและมีการบริหารจัดการที่ยั่งยืนสำหรับทุกคน

เป้าประสงค์ : เป้าประสงค์ที่ 3 ปรับปรุงคุณภาพน้ำโดยการลดมลพิษ ขจัดการทิ้งขยะและลดการปล่อยสารเคมีอันตราย ลดสัดส่วนน้ำเสียที่ไม่ผ่านกระบวนการลงครึ่งหนึ่ง และเพิ่มการนำกลับมาใช้ใหม่และการใช้ซ้ำที่ปลอดภัยอย่างยั่งยืนทั่วโลก ภายในปี 2573

ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี : ยุทธศาสตร์ที่ 5 ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

ส่วนที่ 3
การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ

1.ยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่นและยุทธศาสตร์ระดับมหภาคเพื่อนนำไปสู่การปฏิบัติ

ที่	ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี	แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ	SDGs	ยุทธศาสตร์จังหวัด	ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด	ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	กลยุทธ์	แผนงาน	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
1.	ยุทธศาสตร์ที่ 1 ด้านความมั่นคง	หมุดหมายที่ 8 ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ปลอดภัยเติบโตได้อย่างยั่งยืน	เป้าหมายที่ 10 ลดความไม่เสมอภาคในประเทศและระหว่างประเทศ	ประเด็นการพัฒนาที่ 4 ระดมภาคีทุกภาคส่วนร่วมเสริมสร้างความสงบสันติสุขและความมั่นคง	ยุทธศาสตร์ที่ 1 การส่งเสริมด้านคุณภาพชีวิต	ยุทธศาสตร์ที่ 4 การเสริมสร้างและรักษาความสงบเรียบร้อย	กลยุทธ์ที่ 10 ส่งเสริมการป้องกันบรรเทาสาธารณภัยและความสงบเรียบร้อย	1.แผนงานการรักษาความสงบเรียบร้อย	สำนักงานปลัด
รวม	**1 ยุทธศาสตร์**	**1 หมุดหมาย**	**1 เป้าหมาย**	**1 ประเด็นการพัฒนา**	**1 ยุทธศาสตร์**	**1 ยุทธศาสตร์**	**1 กลยุทธ์**	**1 แผนงาน**	**1 หน่วยงาน**
2.	ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์	หมุดหมายที่ 1 ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง หมุดหมายที่ 2 ไทยเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพและความยั่งยืน หมุดหมายที่ 13 ไทยมีภาครัฐทีทันสมัยมีประสิทธิภาพและตอบโจทย์ประชาชน	เป้าหมายที่ 1 ขจัดความยากจนทุกรูปแบบในทุกพื้นที่ เป้าหมายที่ 2 ยุติความหิวโหยบรรลุความมั่นคงทางอาหารและยกระดับโภชนาการและส่งเสริมเกษตรกรรมที่ยั่งยืน เป้าหมายที่ 9 สร้างโครงสร้างพื้นฐานที่มีความทนทานส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรม	ประเด็นการพัฒนาที่ 2 ส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวและบริการที่เน้นคุณค่าและความยั่งยืนเชื่อมโยงชุมชนและท้องถิ่น ประเด็นการพัฒนาที่ 3 เสริมสร้างความเข้มแข็งของเศรษฐกิจฐานรากและศักยภาพของประชาชนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อให้มีวิถีชีวิตที่ยั่งยืน	ยุทธศาสตร์ที่ 1 การส่งเสริมด้านคุณภาพชีวิต ยุทธศาสตร์ที่ 2 การส่งเสริมโครงสร้างพื้นฐานและระบบคมนาคม ยุทธศาสตร์ที่ 3 การส่งเสริมด้านการท่องเที่ยว การค้าและการลงทุน	ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาเศรษฐกิจและคุณภาพชีวิต ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาหมู่บ้าน/ชุมชนน่าอยู่	กลยุทธ์ที่ 1ส่งเสริมการพัฒนาอาชีพ กลยุทธ์ที่ 2ส่งเสริมสวัสดิการสังคม กลยุทธ์ที่ 3ส่งเสริมการสาธารณสุข กลยุทธ์ที่ 4การพัฒนาด้านคมนาคม กลยุทธ์ที่ 5การจัดสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ	1.แผนงานการสาธารณสุข 2.แผนงานสร้างความเข้มแข็งให้ชุมชน 3.แผนงานสังคมสงเคราะห์ 4.แผนงานงบกลาง 5.แผนงานอุตสาหกรรมและการโยธา	1.สำนักงานปลัด 2.กองช่าง 3.กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น 4.อำเภอ 5.จังหวัด
รวม	**1 ยุทธศาสตร์**	**3 หมุดหมาย**	**3 เป้าหมาย**	**2 ประเด็นการพัฒนา**	**3 ยุทธศาสตร์**	**2 ยุทธศาสตร์**	**5 กลยุทธ์**	**5 แผนงาน**	**5 หน่วยงาน**

1.ยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่นและยุทธศาสตร์ระดับมหภาคเพื่อนนำไปสู่การปฏิบัติ

ที่	ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี	แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ	SDGs	ยุทธศาสตร์จังหวัด	ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด	ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	กลยุทธ์	แผนงาน	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
3.	ด้านการพัฒนาและส่งเสริมศักยภาพทรัพยากรมนุษย์	หมุดหมายที่ 12 ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต	เป้าหมายที่ 4 สร้างหลักประกันว่าทุกคนมีการศึกษาที่มีคุณภาพอย่างครอบคลุมและเท่าเทียมและสนับสนุนโอกาสในการเรียนรู้ตลอดชีวิต เป้าหมายที่	ประเด็นการพัฒนาที่ 4 การระดมภาคีทุกภาคส่วนร่วมเสริมสร้างยะลาสันติสุขที่ยั่งยืน	ยุทธศาสตร์ที่ 5 การส่งเสริมด้านอัตลักษณ์ที่เป็นพหุวัฒนธรรม	ยุทธศาสตร์ที่ 5 การบริหารการศึกษาศาสนาวัฒนธรรมและนันทนาการ	กลยุทธ์ที่ 12การพัฒนาและส่งเสริมการศึกษา กลยุทธ์ที่ 13การพัฒนาด้านคุณธรรมจริยธรรมและวัฒนธรรมประเพณีท้องถิ่น กลยุทธ์ที่ 14การพัฒนาและส่งเสริมด้านการกีฬาและนันทนาการ	1.แผนงานการศึกษา 2.แผนงานการศาสนาวัฒนธรรมและนันทนาการ	1.กองการศึกษา
	1 ยุทธศาสตร์	**1 หมุดหมาย**	**1 เป้าหมาย**	**1 ประเด็นการพัฒนา**	**1 ยุทธศาสตร์**	**1 ยุทธศาสตร์**	**3 กลยุทธ์**	**2 แผนงาน**	1 หน่วยงาน
5.	ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม	หมุดหมายที่ 11 ไทยสามารถลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ	เป้าหมายที่ 6 สร้างหลักประกันว่าจะมีการจัดให้มีน้ำและสุขอนามัยสำหรับทุกคนและมีการบริหารจัดการที่ยั่งยืนสำหรับทุกคน	ประเด็นการพัฒนาที่ 3 เสริมสร้างความเข้มแข็งของเศรษฐกิจฐานรากและศักยภาพของประชาชนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อให้มีวิถีชีวิตที่ยั่งยืนประเด็	ยุทธศาสตร์ที่ 4 การส่งเสริมด้านสิ่งแวดล้อม	ยุทธศาสตร์ที่ 6 การพัฒนาการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	กลยุทธ์ที่ 15สร้างจิตสำนึกและความตระหนักในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กลยุทธ์ที่ 16การบริหารจัดการและรณรงค์กำจัดขยะมูลฝอย	1.แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน 2.แผนงานการสาธารณสุข	1.สำนักงานปลัด

				นการ					
รวม	**1 ยุทธศาสตร์**	**1 หมุดหมาย**	**1 เป้าหมาย**	**1 ประเด็นการพัฒนา**	**1 ยุทธศาสตร์**	**1 ยุทธศาสตร์**	**2 กลยุทธ์**	**2 แผนงาน**	**1 หน่วยงาน**

1.ยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่นและยุทธศาสตร์ระดับมหภาคเพื่อนนำไปสู่การปฏิบัติ

ที่	ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี	แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 13	SDGs	ยุทธศาสตร์จังหวัด	ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด	ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	กลยุทธ์	แผนงาน	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
6.	ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ	หมุดหมายที่ 13 ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัยมีประสิทธิภาพและตอบโจทย์ประชาชน	เป้าหมายที่ 10 ลดความไม่เสมอภาคในประเทศและระหว่างประเทศ	ประเด็นการพัฒนาที่ 3 เสริมสร้างความเข้มแข็งของเศรษฐกิจฐานรากและศักยภาพของประชาชนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อให้มีวิถีชีวิตที่ยั่งยืน	ยุทธศาสตร์ที่ 1 การส่งเสริมด้านคุณภาพชีวิต	ยุทธศาสตร์ที่ 3 การบริหารองค์กร	กลยุทธ์ที่ 7 ส่งเสริมการพัฒนาบุคลากรและเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารองค์กร กลยุทธ์ที่ 8 ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน กลยุทธ์ที่ 9 ส่งเสริมการรับรู้ข้อมูลข่าวสารและการประชาสัมพันธ์	1.แผนงานบริหารทั่วไป 2.แผนงานบริหารงานคลัง 3.แผนงานบริหารอุตสาหกรรมและการโยธา	1.สำนักงานปลัด 2.กองคลัง 3.กองช่าง
รวม	**1 ยุทธศาสตร์**	**1 หมุดหมาย**	**1 เป้าหมาย**	**1 ประเด็นการพัฒนา**	**1 ยุทธศาสตร์**	**1 ยุทธศาสตร์**	**3 กลยุทธ์**	**3 แผนงาน**	**3 หน่วยงาน**
รวมทั้งหมด	**5 ยุทธศาสตร์**	**6 หมุดหมาย**	**6 เป้าหมาย**	**3 ประเด็นการพัฒนา**	**5ยุทธศาสตร์**	**6 ยุทธศาสตร์**	**14 กลยุทธ์**	**10 แผนงาน**	**7 หน่วยงาน**

แบบ ยท

1.1 ความเชื่อมโยงยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดกับยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี	ยุทธศาสตร์ที่ 1 ความมั่นคง	ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาและเสริมสร้าง	ยุทธศาสตร์ที่ 5 การสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็น	ยุทธศาสตร์ที่ 6 การปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐภาครัฐ

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งช	หมุดหมายที่ 1 ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปร	หมุดหมายที่ 2 ไทยเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพและคว	หมุดหมายที่ 8 ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ปลอดภัย	หมุดหมายที่ 11 ไทยสามารถลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงส	หมุดหมายที่ 12 ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูงมุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง	หมุดหมายที่ 13 ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพและ
เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs)	เป้าหมายที่ 1 ภายในปี 2573 ขจัดความยากจนขั้นรุนแรงทั้งหมด ซึ่งในปัจจุบันวัดจากคนที่มีค่าใช้จ่าย	เป้าหมายที่ 2 ยุติความหิวโหย บรรลุความมั่นคงทางอาหารและยกระดับโภชนาการและส่งเสริมเกษตรกรร	เป้าหมายที่ 4 สร้างหลักประกันว่าทุกคนมีการศึกษาที่มีคุณภาพอย่างครอบคลุมและเท่าเทียม	เป้าหมายที่ 6 สร้างหลักประกันว่าจะมีการจัดการให้มีน้ำและสุขอนามัยสำหรับทุกคนและมีการบริห	เป้าหมายที่ 9 สร้างโครงสร้างพื้นฐานที่มีความทนทานส่งเสริมการพัฒนาอุต	เป้าหมายที่ 10 ลดความไม่เสมอภาคในประเทศและระหว่างประเทศ

ยุทธศาสตร์ภาคใต้	ยุทธศาสตร์ที่ 1 การเสริมสร้างความเข้มแข็งภาคการผลิตหลักให้เจริญเติบโตได้อย่างต่อเนื่องและยั่งยืนโดยพัฒนาการเกษตรและอุตสาหกรรมแปรรูป	ยุทธศาสตร์ที่ 3 พัฒนาคนและสังคมให้มีคุณภาพและมีภูมิคุ้มกันที่ดีเพื่อเสริมสมรรถนะการพัฒนาโดยการพัฒนาความรู้ คุณธรรมและสุขภาวะ การสร้างความมั่นคงในการดำรงชีวิตของคนจนคนด้อยโอกาสให้สามารถพึ่งตนเองได้ การพัฒนาศักยภาพคนเพื่อเพิ่มผลิตภาพการผลิตและเพิ่มโอกาสด้านอาชีพและรายได้และการ	ยุทธศาสตร์ที่ 4 เสริมสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและสังคมระดับชุมชน โดยสร้างกระบวนการเรียนรู้เพื่อสร้างความเข้มแข็งของชุมชนสู่การพึ่งตนเอง พัฒนาเศรษฐกิจชุมชนโดยการเพิ่มโอกาสการมีรายได้จากทรัพยากรในท้องถิ่น และส่งเสริมการใช้กระบวนการชุมชนเข้มแข็	ยุทธศาสตร์ที่ 5 ฟื้นฟูและบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อรักษาสมดุลเชิงนิเวศน์อย่างยั่งยืน โดยฟื้นฟูและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติเพื่อรักษาความสมดุลเชิงนิเวศน์ สร้างความอุดมสมบูรณ์ทรัพยากรธรรมชาติให้เป็นฐานการผลิตอย่างยั่งยืน

ยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน	ยุทธศาสตร์ที่ 1 สร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าเกษตรประเภทยางพาราตลอดห่วงโซ่อุปทาน เพื่อเพิ่มขีดความสามารถแล	ยุทธศาสตร์ที่ 2 สร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าเกษตรประเภทปาล์มน้ำมัน (พืชพลังงานทดแทน) ตลอดห่วงโซ่อุปทานเพื่อเพิ่ม	ยุทธศาสตร์ที่ 5 เสริมสร้างความมั่นคงในพื้นที่ 5 จังหวัดชายแดนภาคใต้ เพื่อสร้างความเชื่อมั่นเพื่อขับเคลื่อนภาคเศรษฐกิจและสังค	ยุทธศาสตร์ที่ 6 การพัฒนาและปรับปรุงระบบโครงสร้างพื้นฐานด้านโลจิสติกส์เพื่อใช้เป็นฐานในการขับเคลื่อนภาคเศรษฐกิจและสังคม ทั้งในปัจจุบันและอนาคต

ยุทธศาสตร์จังหวัด	ประเด็นการพัฒนาที่ 1 การเสริมสร้างความเข้มแข็งของระบบการบริหารจัดการการเกษตรและอุตสาหกรรมต่อเนื่องจากภาคการเกษตร	ประเด็นการพัฒนาที่ 2 การเสริมสร้างความเข้มแข็งของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ วัฒนาธรรม	ประเด็นการพัฒนาที่ 3 การพัฒนาคุณภาพชีวิตและศักยภาพของประชาชนตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง	ประเด็นการพัฒนาที่ 4 การระดมภาคีทุกภาคส่วนร่วมเสริมสร้างยะลาสันติสุข ที่ยั่งยืน

1.2 ความเชื่อมโยงยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดกับยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ต่อ)

ยุทธศาสตร์การพัฒนา ของ	ยุทธศาสตร์ที่ 1 การส่งเสริมด้านคุณภาพชีวิต	ยุทธศาสตร์ที่ 2 ส่งเสริมด้านโครงสร้างพื้นฐานและระบบคมน	ยุทธศาสตร์ที่ 4 การส่งเสริมด้านสิ่งแวดล้อม	ยุทธศาสตร์ที่ 5 การส่งเสริมด้านอัตลักษณ์ที่เป็น พหุวัฒนธรรม

ยุทธศาสตร์การพัฒนา	ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาเศรษฐกิจและคุณภาพชีวิต	ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาหมู่บ้าน / ชุมชนน่าอยู่	ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนา การบริหารองค์กร	ยุทธศาสตร์ที่ 4 การเสริมสร้างและรักษาความสงบเรียบร้อย	ยุทธศาสตร์ที่ 5 การพัฒนาการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรม และนันทนาการ	ยุทธศาสตร์ที่ 6 การพัฒนาการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

แผนงาน	บริหารทั่ว	การรักษาความสง	การศึก	การสาธาร	สังคมสงเคร	เคหะและชุ	สร้างความเข้มแข็งข	ศาสนาวัฒนธรรมและนั	อุตสาหกรรมและกา	การเกษ
ผลผลิต/โครงก	1.โครงการป้องกันโรคไข้เลือดออก 2.โครงการสนับสนุนการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ 3.โครงการส่งเสริมคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุ ผู้พิการ/ผู้ด้อยโอกาส 4.โครงการฝึกอบรมอาชีพแก่ผู้สูงอายุ 5.โครงการฝึกอาชีพ 6.โครงการตำบลไร้มลพิษ 7.โครงการเศรษฐกิจพอเพี	1.ซ่อมแซมถนน คสล. ม.1-7 2.ก่อสร้างถนน คสล. ม.1-7 3.บุกเบิกถนน ม.1-7 4.สร้างคูระบาย คสล. ม.1-7 5.เสริมผิวถนนแอสฟัลท์ติกคอนกรีต ม.1-7 6.โครงการตัดหญ้าริมถนน 1-7 7.ขยายเขตไฟฟ้า ม.1-7 8.ซ่อมแซมไฟฟ้าสาธารณะ ม.1-7 9.ก่อสร้างฝายกั้นน้ำล้น ม.1-7 10.ขุดบ่อน้ำตื่น ม.1-7 11.ขุดบ่อบาดาล ม.1-7 12.ก่อสร้างประปาหมู่บ้าน ม.1-7 13.ก่อสร้างห้องน้ำสาธารณะ	1.โครงการอบรมศึกษาดูงานเพื่อพัฒนาศักยภาพบุคลากรของ อบต.วังพญา 2.โครงการอบรมสร้างจิตสำนึกด้านการป้องกันการทุจริตคอร์รัปชั่น 3.โครงการฝึกอบรมคุณธรรมและจริยธรรม 4.โครงการสานสัมพันธ์ชาววังพญา 5.โครงการอบรม	1.โครงการฝึกอบรมอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนและจิตอาสา (อพ.ปร.) 2.โครงการตั้งด่าน 7 วันอันตรายในวันสำคัญ 3.โครงการอบรมด้านกู้ชีพกู้ภัย 4.โครงการอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับภัยธรรมชาติ 5.โครงการจัดซื้อเครื่องอุปโภค-บริโภค 6.โครงการอบรมในด้านการป้องกันภัยทางน้ำ	1.โครงการสนับสนุนค่าใช้จ่ายการบริหารสถานศึกษา 2.โครงการกีฬาสัมพันธ์ศูนย์เด็กเล็กตำบลวังพญา 3.โครงการสานฝันวันของหนู 4.โครงการสนับสนุนวัสดุทางการศึกษาให้กับ ศพด. 5.โครงการสนับสนุนอาหารกลางวันศูนย์พัฒนาเด็กเล็กและโรงเรียน 6.โครงการสนับสนุนอาหารเสริมนมให้กับศูนย์พัฒนาเด็กเล็กและโรงเรียน 7.โครงการเปิดโลกทัศน์มุ่งสู่โล	1.โครงการส่งเสริมการคัดแยกขยะ 2.โครงการ Big clening day 3.โครงการถนนสะอาด 4.โครงการหมู่บ้านสะอาดปราศจากโรคภัย

1.3 แผนผังยุทธศาสตร์ (strategic map)

แบบ ยท.

ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วน

“คมนาคมสะดวก สาธารณูปโภคดี เศรษฐกิจรุ่งเรือง พลเมืองก้าวหน้า

ยุทธศาสต	1.การพัฒนาเศรษฐกิจและคุณภาพชีวิต	2.การพัฒนาหมู่บ้าน / ชุมชนน่าอยู่	3.ยุทธศาสตร์การพัฒนาการบริหารองค์ก	4.ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างและรักษาความสงบเรี	5.ยุทธศาสตร์การพัฒนาการศึกษา ศาสนาวัฒนธรรม และนันทนาการ	6.ยุทธศาสตร์การพัฒนาการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
	1.ดำเนินเพื่อให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตและสุขภาพอนามัยที่ดีถ้วนหน้า 2.ดำเนินการให้ประชาชนมีการประกอบอาชีพเพื่อเพิ่มรายได้	ดำเนินการพัฒนาตำบลให้น่าอยู่ โดยจัดระบบโครงสร้างพื้นฐาน ระบบสาธารณูปโภคและสาธารณูปการให้ได้มาตรฐานและเพียงพอต่อควา	ดำเนินการให้องค์กรมีมาตรฐาน ผู้บริหารและบุคลากรมีประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน และมีส่วนร่วมจา	ดำเนินการให้ชุมชนมีความเข้มแข็ง และมีการป้องกันและการแก้ไขปัญหายาเสพติดอย่างยั่งยืน	พัฒนาและเพิ่มทักษะให้ประชาชนมีความรู้ มีการรักษาศิลปวัฒนธรรมอันดีงาม และการกีฬาก้าวหน้า	เพื่อให้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้รับการพัฒนาที่ยั่งยืน
	ประชาชนมีการประกอบอาชีพและมีรายได้ที่เพิ่มขึ้น มีคุณภาพชีวิตและสุขภาพอนามัย	ประชาชนได้รับบริการด้านสาธารณูปโภค สาธารณูปการอย่างทั่วถึง	องค์กรมีมาตรฐาน ผู้บริหารและบุคลากรมีประสิทธิภาพในการปฏิบัติงา	ชุมชนมีความเข้มแข็ง และมีการป้องกันและการแก้ไขปัญหายาเสพติดอย่	ประชาชนมีความรู้ มีการรักษาศิลปวัฒนธรรมอันดีงาม	ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมได้รับการพัฒนาที่ยั่งยืน
กลยุทธ์	1.ส่งเสริมการพัฒนาอาชีพ 2.ส่งเสริมสวัสดิการสังคม3.ส่งเสริมการสาธารณสุข	1.การพัฒนาด้านคมนาคม 2.การจัดสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ 3.การวางผังเมืองและควบคุมอาคาร	1.ส่งเสริมการพัฒนาบุคลากรและเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารองค์กร 2.ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน 3.ส่งเสริมการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร	1.ส่งเสริมการป้องกันบรรเทาสาธารณภัยและความสงบเรียบร้อย 2.ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดอย่างยั่งยืน	1.การพัฒนาและส่งเสริมการศึกษา 2.การพัฒนาด้านคุณธรรมจริยธรรมและวัฒนธรรมประเพณีท้องถิ่น 3.การพัฒนาและส่งเสริมด้านกีฬาและนันทนาการ	1.สร้างจิตสำนึกและความตระหนักในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม 2.การบริหารจัดการและรณรงค์กำจัดขยะมูลฝอย

แผนงาน

- บริหารทั่ว
- การรักษาความสงบ
- การศึก
- การสาธาร
- สังคมสงเคร
- อุตสาหกรรมและการโยธา

สร้างความเข้มแข็งข

การเกษ

ศาสนาวัฒนธรรมและนั

งบกลา

3.3 ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม
รายละเอียดแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา (พ.ศ.2566 - 2570)
องค์การบริหารส่วนตำบลวังพญา

แบบ

ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์จังหวัด	ยุทธศาสตร์อปท.ในเขตจังหวัด	ยุทธศาสตร์อปท.	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดผลผลิต/โครงการ	ค่าเป้าหมาย					ความก้าวหน้าของเป้าหมาย	กลยุทธ์	ผลผลิต/โครงการ	หน่วยงานรับผิดชอบ หลัก	หน่วยสนับสนุน
					66	67	68	69	70					
การพัฒนาคุณภาพชีวิตและศักยภาพของประชาชนตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง	การส่งเสริมด้านคุณภาพชีวิต	การพัฒนาเศรษฐกิจและคุณภาพชีวิต	1.ดำเนินเพื่อให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตและสุขภาพอนามัยที่ดีถ้วนหน้า 2.ดำเนินการให้ประชาชนมีการประกอบอาชีพเพื่อเพิ่มรายได้	ประชาชนมีคุณภาพชีวิตดีขึ้นและสุขภาพอนามัยดีขึ้น	3	6	9	12	15	ปีละ 3 โครงการ	1.ส่งเสริมการพัฒนาอาชีพ	1.โครงการฝึกอบรมอาชีพ 2.โครงการเศรษฐกิจพอเพียงและความมั่นคงของชุมชน 3.โครงการเกษตรอินทรีย์คู่ครัว 4.โครงการอบรมให้ค	สำนักงานปลัด	-กองช่าง -กองคลัง - กองการศึกษาฯ
					2	4	6	8	10	ปีละ 2 โครงการ	2.ส่งเสริมสวัสดิการสังคม	วามรู้กระจายสินค้าผ่านระบบออนไลน์ 1.เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ คนพิการ ผู้ป่วยเอดส์		
					2	4	6	8	10	ปีละ 2 โครงการ	3.ส่งเสริมการสาธารณสุข	2.โครงการอบรมพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุผู้พิการ/ผู้ด้อยโอกาส 1.โครงการอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับโรคติดต่อ 2. สนับสนุนกองทุนหลัก		

												ประกันสุขภาพตำบล		

รายละเอียดแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา (พ.ศ.2566 - 2570)
องค์การบริหารส่วนตำบลวังพญา

แบบ

ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์จังหวัด	ยุทธศาสตร์ อปท.ในเขตจังหวัด	ยุทธศาสตร์ อปท.	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดผลผลิต/โครงการ	ค่าเป้าหมาย					ความก้าวหน้าของเป้าหมาย	กลยุทธ์	ผลผลิต/โครงการ	หน่วยงานรับผิดชอบ หลัก	หน่วยสนับสนุน
					66	67	68	69	70					
- พัฒนาแหล่งท่อง	การส่งเสริมโครงสร้างพื้นฐานแ	การพัฒนาหมู่บ้าน	ดำเนินการพัฒนาตำบลให้น่าอยู่	ในเขตตำบลวังพญามีโครงสร้างพื้	3	6	9	12	15	ปีละ 3 โครงการ	1.การพัฒนาด้านคมนาคม	1.ก่อสร้างคู่ระบายน้ำ คสล. ม.1-7	กองช่าง	- สำนักงานป

เที่ยวทางธรรมชาติและทางวัฒนธรรม เพื่อรองรับประชาคมอาเซียน - เสริมสร้างยะลาสันติสุข - การพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน	ละระบบคมนาคม	/ชุนชนน่าอยู่	โดยจัดระบบโครงสร้างพื้นฐานระบบสาธารณูปโภคและสาธารณูปการให้ได้มาตรฐานและเพียงพอต่อความต้องการของประชาชน	นฐาน ระบบสาธารณูปโภคและสาธารณูปการเพิ่มขึ้น								2.ก่อสร้างทางเท้า คสล. ม.1-7 3.บุกเบิกถนน ม.1-7 4.ก่อสร้างถนน คสล. ม.1-7 5.ซ่อมแซมถนน คสล. ม.1-7 6.เสริมผิวถนนแอสฟัสท์ติกคอนกรีต ม.1-7 7.วางท่อ คสล. ม.1-7		ลัด -กองคลัง

รายละเอียดแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา (พ.ศ.2566 - 2570)
องค์การบริหารส่วนตำบลวังพญา

แบบ

ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์จังหวัด	ยุทธศาสตร์ อปท.ในเขตจังหวัด	ยุทธศาสตร์ อปท.	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดผลผลิต/โครงการ	ค่าเป้าหมาย					ความก้าวหน้าของเป้าหมาย	กลยุทธ์	ผลผลิต/โครงการ	หน่วยงานรับผิดชอบ หลัก	หน่วยสนับสนุน
					66	67	68	69	70					
การเสริมสร้างความเข้มแข็งของร	การส่งเสริมโครงสร้างพื้นฐานแ	การพัฒนาหมู่บ้าน	ดำเนินการพัฒนาตำบลให้น่าอยู่	ในเขตตำบลวังพญามีโครงสร้างพื้	3	6	9	12	15	ปีละ 3 โครงการ	2.การจัดสาธารณูปโภคและสาธารณูปกา	1.ขยายเขตไฟฟ้า ม.1-7	กองช่าง	- สำนักงานป

ะบบการบริหารจัดการการเกษตรและอุตสาหกรรมต่อเนื่องจากภาคการเกษตรที่แข่งขันกันได้	ละระบบคมนาคม	/ชุนชนน่าอยู่	โดยจัดระบบโครงสร้างพื้นฐานระบบสาธารณูปโภคและสาธารณูปการให้ได้มาตรฐานและเพียงพอต่อความต้องการของประชาชน	นฐานระบบสาธารณูปโภคและสาธารณูปการเพิ่มขึ้น							ร	2.ซ่อมแซมไฟฟ้าสาธารณะ ม.1-7 3.ก่อสร้างฝายกั้นน้ำ ม.1-7 4.ขุดบ่อน้ำตื่น ม.1-7 5.ขุดบ่อบาดาล ม.1-7 6.ก่อสร้างประปาหมู่บ้าน ม.1-7 7.ขยายเขตท่อประปาหมู่บ้าน ม.1-7		ลัด -กองคลัง
					3	6	9	12	15	ปีละ 3 โครงการ	3.การวางผังเมืองและควบคุมอาคาร	1.ก่อสร้างห้องน้ำสาธารณะ ม.1-7		

รายละเอียดแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา (พ.ศ.2566 - 2570)
องค์การบริหารส่วนตำบลวังพญา

แบบ

ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์จังหวัด	ยุทธศาสตร์ อปท.ในเขตจังหวัด	ยุทธศาสตร์ อปท.	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดผลผลิต/โครงการ	ค่าเป้าหมาย					ความก้าวหน้าของเป้าหมาย	กลยุทธ์	ผลผลิต/โครงการ	หน่วยงานรับผิดชอบ หลัก	หน่วยสนับสนุน
					66	67	68	69	70					
การพัฒนาคุณภาพชีวิตและศักยภาพของประชาชนตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพี	- การส่งเสริมด้านคุณภาพชีวิต	การพัฒนาการบริหารองค์กร	ดำเนินการให้องค์กรมีมาตรฐานผู้บริหารและบุคลากรมีประสิทธิภาพในการปฏิบัติงา	การปฏิบัติงานและการให้บริการประชาชนมีประสิทธิภาพขึ้น	2	4	6	8	10	ปีละ 2 โครงการ	1.ส่งเสริมการพัฒนาบุคลากรและเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารองค์กร	1.โครงการฝึกอบรมศึกษาดูงานเพื่อพัฒนาศักยภาพบุคลากรของ อบต.วังพญา	- สำนักงานปลัด -กองคลัง	-กองช่าง - กองการศึกษาฯ

ยง			น และมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน									2.โครงการสานสัมพันธ์ชาววังพญา 3.โครงการวันท้องถิ่นไทย		
					1	2	3	4	5	ปีละ 1 โครงการ	2.ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน			
					1	2	3	4	5	ปีละ 1 โครงการ	3.ส่งเสริมการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร และการประชาสัมพันธ์	1.โครงการจัดเวทีประชาคมหมู่บ้าน /ตำบล 1.โครงการอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับ พรบ.ข้อมูลข่าวสาร		

แบบ

รายละเอียดแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา (พ.ศ.2566 - 2570)
องค์การบริหารส่วนตำบลวังพญา

ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์จังหวัด	ยุทธศาสตร์ อปท.ในเขตจังหวัด	ยุทธศาสตร์ อปท.	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด ผลผลิต/โครงการ	ค่าเป้าหมาย					ความก้าวหน้าของเป้าหมาย	กลยุทธ์	ผลผลิต/โครงการ	หน่วยงานรับผิดชอบ หลัก	หน่วยสนับสนุน
					66	67	68	69	70					
การระดมภาคีทุกภาคส่วนร่วมเสริมสร้างยะลาสันติสุขที่ยั่งยืน	การส่งเสริมด้านคุณภาพชีวิต	การเสริมสร้างและรักษาความสงบเรียบร้อย	ดำเนินการให้ชุมชนมีความเข้มแข็ง และมีการป้องกันและการแก้ไข	ชุมชนมีความเข้มแข็งขึ้น และปัญหายาเสพติดลดลง	3	6	9	12	15	ปีละ 3 โครงการ	1.ส่งเสริมการป้องกัน บรรเทาสาธารณภัยและความสงบเรียบร้อย	1.โครงการฝึกอบรมอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนและจิตอาสา (อปพร.)	-สำนักงานปลัด -กองช่าง -กองการศึกษาฯ	-กองคลัง

			ปัญหายาเสพติดอย่างยั่งยืน		1	2	3	4	5	ปีละ 1 โครงการ	2.การป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด	2.โครงการอบรมให้ความรู้. 3.โครงการอบรมด้านกู้ชีพกู้ภัย 4. โครงการตั้งด่าน 7วันอันตรายในวันสำคัญ 5.โครงการจัดซื้อเครื่องอุปโภค-บริโภค 1.โครงการอบรมป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด		

แบบ

รายละเอียดแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา (พ.ศ.2566 - 2570)
องค์การบริหารส่วนตำบลวังพญา

ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์จังหวัด	ยุทธศาสตร์ อปท.ในเขตจังหวัด	ยุทธศาสตร์ อปท.	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดผลผลิต/โครงการ	ค่าเป้าหมาย					ความก้าวหน้าของเป้าหมาย	กลยุทธ์	ผลผลิต/โครงการ	หน่วยงานรับผิดชอบ หลัก	หน่วยสนับสนุน
					66	67	68	69	70					
- การพัฒนาคุณภาพชีวิตและศักยภาพขอ	- การส่งเสริมด้านคุณภาพชีวิต -	การพัฒนาการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรม และนันทนากา	พัฒนาและเพิ่มทักษะให้ประชาชนมีความรู้ มีการรักษาศิลป	ประชาชนมีความรู้เพิ่มขึ้น มีส่วนร่วมในการอนุรักษ์วัฒนธรร	3	6	9	12	15	ปีละ 3 โครงการ	1.การพัฒนาและส่งเสริมการศึกษา	1.โครงการสานฝันวันของหนู 2.โครงการส่งเสริมศักยภ	- กองการศึกษาฯ -	-กองคลัง -กองช่าง

งประชาชนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง	การส่งเสริมด้านอัตลักษณ์ที่เป็นพหุวัฒนธรรม	ร	วัฒนธรรมอันดีงาม และการกีฬาก้าวหน้า	มและเพณี มีคุณธรรมจริยธรรม มีสุขภาพพลานามัยที่ดีและมีความสามัคคีกันมากขึ้น								าพทักษะพื้นฐานในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก 3.โครงการเปิดโลกทัศน์มุ่งสู่โลกกว้าง 4.โครงการสนับสนุนอาหารกลางวัน 5.โครงการสนับสนุนอาหารเสริมนม	สำนักงานปลัด	

แบบ

รายละเอียดแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา (พ.ศ.2566 - 2570)
องค์การบริหารส่วนตำบลพญา

ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์จังหวัด	ยุทธศาสตร์ อปท.ในเขตจังหวัด	ยุทธศาสตร์ อปท.	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดผลผลิต/โครงการ	ค่าเป้าหมาย					ความก้าวหน้าของเป้าหมาย	กลยุทธ์	ผลผลิต/โครงการ	หน่วยงานรับผิดชอบ หลัก	หน่วยสนับสนุน
					66	67	68	69	70					

การพัฒนาคุณภาพชีวิตและศักยภาพของประชาชนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง	-การส่งเสริมด้านคุณภาพชีวิต -การส่งเสริมด้านอัตลักษณ์ที่เป็นพหุวัฒนธรรม	การพัฒนาการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรม และนันทนาการ	พัฒนาและเพิ่มทักษะให้ประชาชนมีความรู้ มีการรักษาศิลปวัฒนธรรมอันดีงาม และการกีฬาก้าวหน้า	ประชาชนมีความรู้เพิ่มขึ้น มีส่วนร่วมในการอนุรักษ์วัฒนธรรมและเพณี มีคุณธรรมจริยธรรม มีสุขภาพพลานามัยที่ดีและมีความสามัคคีกันมากขึ้น	2	4	6	8	10	ปีละ 2 โครงการ	2.การพัฒนาด้านคุณธรรมจริยธรรมและวัฒนธรรมประเพณีท้องถิ่น	1.โครงการอบรมสร้างจิตสำนึกด้านการป้องกันการทุจริตคอร์รัปชั่น 2.โครงการฝึกอบรมคุณธรรม จริยธรรม	-กองการศึกษาฯ -สำนักงานปลัด -กองช่าง	-กองคลัง
					3	6	9	12	15	ปีละ 3 โครงการ	3.การพัฒนาและสิ่งเสริมด้านกีฬาและนันทนาการ	1.โครงการจัดซื้อวัสดุกีฬา 2.โครงการแข่งขันกีฬา อบต.คัพ 3.โครงการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬากับหน่วยงานอื่น		

รายละเอียดแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา (พ.ศ.2566 - 2570)
องค์การบริหารส่วนตำบลวังพญา

แบบ

ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์จังหวัด	ยุทธศาสตร์ อปท.ในเขตจังหวัด	ยุทธศาสตร์ อปท.	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัดผลผลิต/โครงการ	ค่าเป้าหมาย					ความก้าวหน้าของเป้าหมาย	กลยุทธ์	ผลผลิต/โครงการ	หน่วยงานรับผิดชอบ หลัก	หน่วยสนับสนุน
					66	67	68	69	70					

การเสริมสร้างความเข้มแข็งของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศวัฒนธรรมและท่องเที่ยวชายแดน	การส่งเสริมด้านสิ่งแวดล้อม	การพัฒนาการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	เพื่อให้ทรัพยากร ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้รับการพัฒนาที่ยั่งยืน	ตำบลวังพญามีทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ดีขึ้น	2	4	6	8	10	ปีละ 2 โครงการ	1.สร้างจิตสำนึกและความตระหนักในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	1.โครงการส่งเสริมการอนุรักษ์ทรัพยากร ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม 2.โครงการปลูกต้นไม้ เฉลิมพระเกียรติ	- สำนักงานปลัด	-กองคลัง -กองช่าง -กองการศึกษาฯ
					1	2	3	4	5	ปีละ 1 โครงการ	2.การบริหารจัดการและรณรงค์กำจัดขยะมูลฝอย	3.โครงการสนับสนุนหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง 1.โครงการส่งเสริมการคัดแยกขยะ		

2.บัญชีโครงการพัฒนาท้องถิ่น
บัญชีสรุปโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2566 - 2570)
องค์การบริหารส่วนตำบลวังพญา

แบบ ผ.01

ยุทธศาสตร์	ปี 2566		ปี 2567		ปี 2568		ปี 2569		ปี 2570		รวม 5 ปี	
	จำนวนโครงก	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงก	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงก	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงก	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงการ	งบประมาณ (บาท)	จำนวนโครงก	งบประมาณ (บาท)

	าร		าร		าร		าร				าร	
2) ยุทธศาสตร์การพัฒนาหมู่บ้าน/ชุมชนน่าอยู่												
2.1 แผนงานอุตสาหกรรมและการโยธา					8	4,261,000						
รวม					**8**	**4,261,000**						
3) ยุทธศาสตร์การพัฒนาการบริหารองค์กร												
3.1แผนงานบริหารทั่วไป							1	15,000			1	15,000
รวม							**1**	**15,000**			**1**	**15,000**
รวมทั้งสิ้น					**8**	**4,261,000**	**1**	**15,000**			**9**	**4,276,000**

แบบ ผ.

2.บัญชีโครงการพัฒนาท้องถิ่น

รายละเอียดโครงการพัฒนา

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2566 -2570) เพิ่มเติม ครั้งที่ 2/2568

องค์การบริหารส่วนตำบลวังพญา อำเภอรามัน จังหวัดยะลา

ก. ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี **ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์**

ข. แผนพัฒนาเศรษฐกิจฯ ฉบับที่ 13 **หมุดหมายที่ 13 ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ และตอบโจทย์ประชาชน**

ค. Sustainable Development Goals : SDGs **เป้าหมายที่ 9 สร้างโครงสร้างพื้นฐานที่มีความอดทน ส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมที่ครอบคลุมและยั่งยืน และส่งเสริมนวัตกรรม**

เป้าประสงค์ที่ 1 พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่มีคุณภาพ เชื่อถือได้ยั่งยืนและมีความทนทานซึ่งรวมถึงโครงสร้างพื้นฐานของภูมิภาค และที่ข้ามเขตแดน เพื่อสนับสนุนการพัฒนาทางเศรษฐกิจและความเป็นอยู่ที่ดีของมนุษย์ โดยมุ่งเป้าที่การเข้าถึง ได้ในราคาที่ สามารถจ่ายได้และเท่าเทียมสำหรับทุกคน

ง. ยุทธศาสตร์จังหวัด ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ 2 ส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวและบริการที่เน้นคุณค่าและความยั่งยืนเชื่อมโยงชุมชนและท้องถิ่น

จ. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ 2 การส่งเสริมโครงสร้างพื้นฐานและระบบคมนาคม

2.ยุทธศาสตร์การพัฒนา ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาหมู่บ้าน/ชุมชนน่าอยู่

2.1 กลยุทธ์ กลยุทธ์ที่ 4 การพัฒนาด้านคมนาคม

(1) แผนงานอุตสาหกรรมและการโยธา งาน ก่อสร้าง

แบบ ผ.

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณและที่มา					ตัวชี้วัด (kpl)	ผลลัพธ์ที่คาดว่าจะได้รับ	งานที่รับผิดชอบ
				2566 (บาท)	2567 (บาท)	2568 (บาท)	2569 (บาท)	2570 (บาท)			
1.	โครงการบุกเบิกถนน สายโต๊ะกลูแป หมู่ที่ 5 ตำบลวังพญา อำเภอ รามัน จังหวัดยะลา	เพื่ออำนวยความสะดวกในการสัญจร	ขนาดกว้าง 5.00 เมตร หนาเฉลี่ย 0.80 เมตร ยาว 260.00 เมตร	-	-	552,000	-	-	**ร้อยละ 80 ประชาชนมีความสะดวกในการสัญจร**	ประชาชนในพื้นที่สามารถใช้สัญจรและขนย้ายพืชผลทางการเกษตร	กองช่าง อบต.วังพญา

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2566 -2570) เพิ่มเติม ครั้งที่ 2/2568
องค์การบริหารส่วนตำบลวังพญา อำเภอรามัน จังหวัดยะลา

ก. ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์

ข. แผนพัฒนาเศรษฐกิจฯ ฉบับที่ 13 หมุดหมายที่ 13 ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ และตอบโจทย์ประชาชน

ค. Sustainable Development Goals : SDGs เป้าหมายที่ 9 สร้างโครงสร้างพื้นฐานที่มีความอดทน
ส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมที่ครอบคลุมและยั่งยืน และส่งเสริม
นวัตกรรม
เป้าประสงค์ที่ 1 พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่มีคุณภาพ เชื่อถือได้
ยั่งยืนและมีความทนทานซึ่งรวมถึงโครงสร้างพื้นฐานของภูมิภาค
และที่ข้ามเขตแดน
เพื่อสนับสนุนการพัฒนาทางเศรษฐกิจและความเป็นอยู่ที่ดีของมนุษย์ โดยมุ่งเป้าที่การเข้าถึง
ได้ในราคาที่ สามารถจ่ายได้และเท่าเทียมสำหรับทุกคน
ง. ยุทธศาสตร์จังหวัด ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ 2 ส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยว
และบริการที่เน้นคุณค่าและความยั่งยืนเชื่อมโยงชุมชนและท้องถิ่น
จ. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ 2
การส่งเสริมโครงสร้างพื้นฐานและระบบคมนาคม
2.ยุทธศาสตร์การพัฒนา ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาหมู่บ้าน/ชุมชนน่าอยู่
2.1 กลยุทธ์ กลยุทธ์ที่ 4 การพัฒนาด้านคมนาคม
(1) แผนงานอุตสาหกรรมและการโยธา งาน ก่อสร้าง

แบบ ผ.

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณและที่มา					ตัวชี้วัด (kpl)	ผลลัพธ์ที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
				2566 (บาท)	2567 (บาท)	2568 (บาท)	2569 (บาท)	2570 (บาท)			
2.	โครงการบุกเบิกถนนสายลูตง-กูโบร์ (เชื่อมสายเดิม) หมู่ที่ 1 ตำบลวังพญา อำเภอรามัน จังหวัดยะลา	เพื่ออำนวยความสะดวกในการสัญจร	ขนาดกว้าง 5.00 เมตร หนาเฉลี่ย 0.60 เมตร ยาว 350.00 เมตร	-	-	504,000	-	-	**ร้อยละ 80** ประชาชนมีความสะดวกในการสัญจร	ประชาชนในพื้นที่สามารถใช้สัญจรและขนย้ายพืชผลทางการเกษตร	กองช่าง อบต.วังพญา

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2566 -2570) เพิ่มเติม ครั้งที่ 2/2568
องค์การบริหารส่วนตำบลวังพญา อำเภอรามัน จังหวัดยะลา

ก. ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์

ข. แผนพัฒนาเศรษฐกิจฯ ฉบับที่ 13 หมุดหมายที่ 13 ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ และตอบโจทย์ประชาชน

ค. Sustainable Development Goals : SDGs เป้าหมายที่ 9 สร้างโครงสร้างพื้นฐานที่มีความอดทน ส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมที่ครอบคลุมและยั่งยืน และส่งเสริม นวัตกรรม

เป้าประสงค์ที่ 1 พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่มีคุณภาพ เชื่อถือได้ ยั่งยืนและมีความทนทานซึ่งรวมถึงโครงสร้างพื้นฐานของภูมิภาค และที่ข้ามเขตแดน เพื่อสนับสนุนการพัฒนาทางเศรษฐกิจและความเป็นอยู่ที่ดีของมนุษย์ โดยมุ่งเป้าที่การเข้าถึง ได้ในราคาที่ สามารถจ่ายได้และเท่าเทียมสำหรับทุกคน

ง. ยุทธศาสตร์จังหวัด ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ 2 ส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยว และบริการที่เน้นคุณค่าและความยั่งยืนเชื่อมโยงชุมชนและท้องถิ่น

จ. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ 2 การส่งเสริมโครงสร้างพื้นฐานและระบบคมนาคม

2.ยุทธศาสตร์การพัฒนา ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาหมู่บ้าน/ชุมชนน่าอยู่

2.1 กลยุทธ์ กลยุทธ์ที่ 4 การพัฒนาด้านคมนาคม

(1) แผนงานอุตสาหกรรมและการโยธา งาน ก่อสร้าง

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณและที่มา					ตัวชี้วัด (kpl)	ผลลัพธ์ที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
				2566 (บาท)	2567 (บาท)	2568 (บาท)	2569 (บาท)	2570 (บาท)			
3.	โครงการบุกเบิกถนนสายกำปง สะแต หมู่ที่ 2 ตำบลวังพญา อำเภอรามัน จังหวัดยะลา	เพื่ออำนวยความสะดวกในการสัญจร	ขนาดกว้าง 5.00 เมตร หนาเฉลี่ย 0.60 เมตร ยาว 400.00 เมตร	-	-	586,000	-	-	ร้อยละ 80ประชาชนมีความอำนวยความสะดวกในการสัญจร	ประชาชนในพื้นที่สามารถใช้สัญจรและขนย้ายพืชผลทางการเกษตร	กองช่าง อบต.วังพญา

แบบ ผ.

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2566 -2570) เพิ่มเติม ครั้งที่ 2/2568
องค์การบริหารส่วนตำบลวังพญา อำเภอรามัน จังหวัดยะลา

ก. ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์

ข. แผนพัฒนาเศรษฐกิจฯ ฉบับที่ 13 หมุดหมายที่ 13 ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ และตอบโจทย์ประชาชน

ค. Sustainable Development Goals : SDGs เป้าหมายที่ 9 สร้างโครงสร้างพื้นฐานที่มีความอดทน ส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมที่ครอบคลุมและยั่งยืน และส่งเสริม นวัตกรรม

เป้าประสงค์ที่ 1 พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่มีคุณภาพ เชื่อถือได้ ยั่งยืนและมีความทนทานซึ่งรวมถึงโครงสร้างพื้นฐานของภูมิภาค และที่ข้ามเขตแดน เพื่อสนับสนุนการพัฒนาทางเศรษฐกิจและความเป็นอยู่ที่ดีของมนุษย์ โดยมุ่งเป้าที่การเข้าถึง ได้ในราคาที่ สามารถจ่ายได้และเท่าเทียมสำหรับทุกคน

ง. ยุทธศาสตร์จังหวัด ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ 2 ส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยว และบริการที่เน้นคุณค่าและความยั่งยืนเชื่อมโยงชุมชนและท้องถิ่น

จ. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ 2 การส่งเสริมโครงสร้างพื้นฐานและระบบคมนาคม

2.ยุทธศาสตร์การพัฒนา ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาหมู่บ้าน/ชุมชนน่าอยู่

2.1 กลยุทธ์ กลยุทธ์ที่ 4 การพัฒนาด้านคมนาคม

(1) แผนงานอุตสาหกรรมและการโยธา งาน ก่อสร้าง

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณและที่มา					ตัวชี้วัด (kpl)	ผลลัพธ์ที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
				2566 (บาท)	2567 (บาท)	2568 (บาท)	2569 (บาท)	2570 (บาท)			
4.	โครงการขุดลอกคลองสายสะพานสอง - ทาเนาะเวาะเฮง หมู่ที่ 3 ตำบลวังพญา	เพื่อแก้ปัญหาน้ำท่วมและภัยแล้ง	ขนาดกว้าง 10.00 เมตร ลึกเฉลี่ย 3.00 เมตร ยาว 1,700.00 เมตร	-	-	733,000	-	-	ร้อยละ 80แก้ปัญหาน้ำท่วมและภัยแล้ง	ประชาชนในพื้นที่สามารถมีน้ำใช้ในกา	กองช่าง อบต.วังพญา

	อำเภอรามัน จังหวัดยะลา		หรือปริมาณดินขุดไม่น้อยกว่า 16,600 ลูกบากศ์เมตร							รเกษตรช่ว งน้ำท่วมแ ะภัยแล้ง	แบบ ผ.

รายละเอียดโครงการพัฒนา

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2566 -2570) เพิ่มเติม ครั้งที่ 2/2568

องค์การบริหารส่วนตำบลวังพญา อำเภอรามัน จังหวัดยะลา

ก. ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์

ข. แผนพัฒนาเศรษฐกิจฯ ฉบับที่ 13 หมุดหมายที่ 13 ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ และตอบโจทย์ประชาชน

ค. Sustainable Development Goals : SDGs เป้าหมายที่ 9 สร้างโครงสร้างพื้นฐานที่มีความอดทน ส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมที่ครอบคลุมและยั่งยืน และส่งเสริม นวัตกรรม

เป้าประสงค์ที่ 1 พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่มีคุณภาพ เชื่อถือได้ ยั่งยืนและมีความทนทานซึ่งรวมถึงโครงสร้างพื้นฐานของภูมิภาค และที่ข้ามเขตแดน เพื่อสนับสนุนการพัฒนาทางเศรษฐกิจและความเป็นอยู่ที่ดีของมนุษย์ โดยมุ่งเป้าที่การเข้าถึง ได้ในราคาที่ สามารถจ่ายได้และเท่าเทียมสำหรับทุกคน

ง. ยุทธศาสตร์จังหวัด ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ 2 ส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยว และบริการที่เน้นคุณค่าและความยั่งยืนเชื่อมโยงชุมชนและท้องถิ่น

จ. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ 2 การส่งเสริมโครงสร้างพื้นฐานและระบบคมนาคม

2.ยุทธศาสตร์การพัฒนา ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาหมู่บ้าน/ชุมชนน่าอยู่

2.1 กลยุทธ์ กลยุทธ์ที่ 4 การพัฒนาด้านคมนาคม

(1) แผนงานอุตสาหกรรมและการโยธา งาน ก่อสร้าง

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณและที่มา					ตัวชี้วัด (kpl)	ผลลัพธ์ที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
				2566 (บาท)	2567 (บาท)	2568 (บาท)	2569 (บาท)	2570 (บาท)			
5	โครงการบุกเบิกถนน	เพื่ออำนวย	ขนาดกว้าง 5.00	-	-	378,0	-	-	ร้อยละ	ประชาชนใ	กองช่าง

.	สายยีรง - มัสยิด หมู่ที่ 5 ตำบลวังพญา อำเภอรามัน จังหวัดยะลา	ความสะดวกในการสัญจร	เมตร หนาเฉลี่ย 0.60 เมตร ยาว 230.00 เมตร			00			80ประชาชนมีความอำนวยความสะดวกในการสัญจร	น พื้ น ที่ อบต.วัง สามารถใช้ สัญจรและขนย้ายพืชผลทางการเกษตร	แบบ ผ.

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2566 -2570) เพิ่มเติม ครั้งที่ 2/2568
องค์การบริหารส่วนตำบลวังพญา อำเภอรามัน จังหวัดยะลา

ก. ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์

ข. แผนพัฒนาเศรษฐกิจฯ ฉบับที่ 13 หมุดหมายที่ 13 ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ และตอบโจทย์ประชาชน

ค. Sustainable Development Goals : SDGs เป้าหมายที่ 9 สร้างโครงสร้างพื้นฐานที่มีความอดทน ส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมที่ครอบคลุมและยั่งยืน และส่งเสริม นวัตกรรม

เป้าประสงค์ที่ 1 พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่มีคุณภาพ เชื่อถือได้ ยั่งยืนและมีความทนทานซึ่งรวมถึงโครงสร้างพื้นฐานของภูมิภาค และที่ข้ามเขตแดน เพื่อสนับสนุนการพัฒนาทางเศรษฐกิจและความเป็นอยู่ที่ดีของมนุษย์ โดยมุ่งเป้าที่การเข้าถึง ได้ในราคาที่ สามารถจ่ายได้และเท่าเทียมสำหรับทุกคน

ง. ยุทธศาสตร์จังหวัด ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ 2 ส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยว และบริการที่เน้นคุณค่าและความยั่งยืนเชื่อมโยงชุมชนและท้องถิ่น

จ. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ 2 การส่งเสริมโครงสร้างพื้นฐานและระบบคมนาคม

2.ยุทธศาสตร์การพัฒนา ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาหมู่บ้าน/ชุมชนน่าอยู่

2.1 กลยุทธ์ กลยุทธ์ที่ 4 การพัฒนาด้านคมนาคม

(1) แผนงานอุตสาหกรรมและการโยธา งาน ก่อสร้าง

ที่	โครงการ	วัตถุประสง	เป้าหมาย	งบประมาณและที่มา					ตัวชี้วัด	ผลลัพธ์ที่คา	หน่วยงา
				2566	2567	2568	2569	2570			

แบบ ผ.

		ค์	(ผลผลิตของโครงการ)	(บาท)	(บาท)	(บาท)	(บาท)	(บาท)	(kpl)	ดว่าจะได้รับ	ับผิดชอบ
6.	โครงการบุกเบิกถนนสายหัวควน - อุไร หมู่ที่ 6 ตำบลวังพญา อำเภอรามัน จังหวัดยะลา	เพื่ออำนวยความสะดวกในการสัญจร	ขนาดกว้าง 5.00 เมตร หนาเฉลี่ย 0.60 เมตร ยาว 400.00 เมตร	-	-	472,000	-	-	ร้อยละ 80ประชาชนมีความอำนวยความสะดวกในการสัญจร	ประชาชนในพื้นที่สามารถใช้สัญจรและขนย้ายพืชผลทางการเกษตร	กองช่าง อบต.วังพญา

รายละเอียดโครงการพัฒนา

แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2566 -2570) เพิ่มเติม ครั้งที่ 2/2568

องค์การบริหารส่วนตำบลวังพญา อำเภอรามัน จังหวัดยะลา

ก. ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์

ข. แผนพัฒนาเศรษฐกิจฯ ฉบับที่ 13 หมุดหมายที่ 13 ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ และตอบโจทย์ประชาชน

ค. Sustainable Development Goals : SDGs เป้าหมายที่ 9 สร้างโครงสร้างพื้นฐานที่มีความอดทน ส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมที่ครอบคลุมและยั่งยืน และส่งเสริม นวัตกรรม

เป้าประสงค์ที่ 1 พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่มีคุณภาพ เชื่อถือได้ ยั่งยืนและมีความทนทานซึ่งรวมถึงโครงสร้างพื้นฐานของภูมิภาค และที่ข้ามเขตแดน เพื่อสนับสนุนการพัฒนาทางเศรษฐกิจและความเป็นอยู่ที่ดีของมนุษย์ โดยมุ่งเป้าที่การเข้าถึง ได้ในราคาที่ สามารถจ่ายได้และเท่าเทียมสำหรับทุกคน

ง. ยุทธศาสตร์จังหวัด ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ 2 ส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยว และบริการที่เน้นคุณค่าและความยั่งยืนเชื่อมโยงชุมชนและท้องถิ่น

จ. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ 2 การส่งเสริมโครงสร้างพื้นฐานและระบบคมนาคม

2.ยุทธศาสตร์การพัฒนา ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาหมู่บ้าน/ชุมชนน่าอยู่

2.1 กลยุทธ์ กลยุทธ์ที่ 4 การพัฒนาด้านคมนาคม

(1) แผนงานอุตสาหกรรมและการโยธา งาน ก่อสร้าง

แบบ ผ.

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณและที่มา					ตัวชี้วัด (kpl)	ผลลัพธ์ที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
				2566 (บาท)	2567 (บาท)	2568 (บาท)	2569 (บาท)	2570 (บาท)			
7.	โครงการบุกเบิกถนนพร้อมลงหินคลุกสายเปาะเตะแอ หมู่ที่ 7 ตำบลวังพญา อำเภอรามัน จังหวัดยะลา	เพื่ออำนวยความสะดวกในการสัญจร	ขนาดกว้าง 4.00 เมตร หนาเฉลี่ย 0.50 เมตร ยาว 60.00 เมตร	-	-	109,000	-	-	ร้อยละ 80ประชาชนมีความอำนวยความสะดวกในการสัญจร	ประชาชนในพื้นที่สามารถใช้สัญจรและขนย้ายพืชผลทางการเกษตร	กองช่าง อบต.วังพญา

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2566 -2570) เพิ่มเติม ครั้งที่ 2/2568
องค์การบริหารส่วนตำบลวังพญา อำเภอรามัน จังหวัดยะลา

ก. ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์

ข. แผนพัฒนาเศรษฐกิจฯ ฉบับที่ 13 หมุดหมายที่ 13 ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ และตอบโจทย์ประชาชน

ค. Sustainable Development Goals : SDGs เป้าหมายที่ 9 สร้างโครงสร้างพื้นฐานที่มีความอดทน ส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมที่ครอบคลุมและยั่งยืน และส่งเสริมนวัตกรรม

เป้าประสงค์ที่ 1 พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่มีคุณภาพ เชื่อถือได้ ยั่งยืนและมีความทนทานซึ่งรวมถึงโครงสร้างพื้นฐานของภูมิภาคและที่ข้ามเขตแดน เพื่อสนับสนุนการพัฒนาทางเศรษฐกิจและความเป็นอยู่ที่ดีของมนุษย์ โดยมุ่งเป้าที่การเข้าถึงได้ในราคาที่ สามารถจ่ายได้และเท่าเทียมสำหรับทุกคน

ง. ยุทธศาสตร์จังหวัด ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ 2 ส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยว และบริการที่เน้นคุณค่าและความยั่งยืนเชื่อมโยงชุมชนและท้องถิ่น

จ. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ 2 การส่งเสริมโครงสร้างพื้นฐานและระบบคมนาคม

2.ยุทธศาสตร์การพัฒนา ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาหมู่บ้าน/ชุมชนน่าอยู่

2.1 กลยุทธ์ **กลยุทธ์ที่ 4 การพัฒนาด้านคมนาคม**

(1) แผนงานอุตสาหกรรมและการโยธา **งาน ก่อสร้าง**

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณและที่มา					ตัวชี้วัด (kpl)	ผลลัพธ์ที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานที่รับผิดชอบ
				2566 (บาท)	2567 (บาท)	2568 (บาท)	2569 (บาท)	2570 (บาท)			
8.	โครงการปรับปรุงถนนโดยลงหินคลุก สายบาโงตา หมู่ที่ 4 ตำบลวังพญา อำเภอรามัน จังหวัดยะลา	เพื่ออำนวยความสะดวกในการสัญจร	ขนาดกว้าง 5.00 เมตร หนาเฉลี่ย 0.15 เมตร ยาว 600.00 เมตร	-	-	927,000	-	-	ร้อยละ 80ประชาชนมีความอำนวยความสะดวกในการสัญจร	ประชาชนในพื้นที่สามารถใช้สัญจรและขนย้ายพืชผลทางการเกษตร	กองช่าง อบต.วังพญา

แบบ ผ.

รายละเอียดโครงการพัฒนา
แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2566 -2570) เพิ่มเติม ครั้งที่ 2/2568
องค์การบริหารส่วนตำบลวังพญา อำเภอรามัน จังหวัดยะลา

ก. ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี ยุทธศาสตร์ที่ 6 ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบบริหารจัดการภาครัฐ
ข. แผนพัฒนาเศรษฐกิจฯ ฉบับที่ 13 หมุดหมายที่ 13 ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ และตอบโจทย์ประชาชน
ค. Sustainable Development Goals : SDGs เป้าหมายที่ 10 ลดความไม่เสมอภาคภาพในประเทศและระหว่างประเทศ
เป้าประสงค์ที่ 3 สร้างหลักประกันว่าจะมีโอกาสที่เท่าเทียมและความไม่เสมอภาคของผลลัพธ์ รวมถึงโดยการขจัดกฎหมาย
นโยบายและแนวทางปฏิบัติที่เลือกปฏิบัติและส่งเสริมการออกกฎหมาย นโยบาย และการกระทำที่เหมาะสมใน
เรื่องนี้
ง. ยุทธศาสตร์จังหวัด ยุทธศาสตร์จังหวัดที่ 4 ระดมภาคีทุกภาคส่วนร่วมเสริมสร้างความสงบ สันติสุขและความมั่นคง
จ. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่ 1 การส่งเสริมด้านคุณภาพชีวิต
3.ยุทธศาสตร์การพัฒนา ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาการบริหารองค์กร
3.1 กลยุทธ์ กลยุทธ์ที่ 7 ส่งเสริมการพัฒนาบุคลากรและเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารองค์กร, 8 ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน,
9 ส่งเสริมการรับรู้ข้อมูลข่าวสารและการประชาสัมพันธ์
(1) แผนงานบริหารทั่วไป งาน บริหารงานทั่วไป

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	(
1.	โครงการขอรับเงินอุดหนุนการดำเนินงานศูนย์ปฏิบัติการร่วมในการช่วยเหลือประชาชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นระดับอำเภอ อำเภอรามัน จังหวัดยะลา ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2569 (อบต. กายูบอเกาะ)	เพื่อเป็นศูนย์ช่วยเหลือประชาชนในตำบลวังพญา	ช่วยเ

ส่วนที่ 4
การติดตามและประเมินผล

การติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่นเป็นการติดตามและประเมินผลความสอดคล้อง และความสำเร็จของแผนแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลวังพญา ตามแผนดำเนินงานว่าเป็นไปตามเป้าหมายการพัฒนาที่สอดคล้องกับพันธกิจ ซึ่งสามารถนำไปสู่การบรรลุวิสัยทัศน์ที่องค์การบริหารส่วนตำบลวังพญากำหนดหรือไม่ และโครงการพัฒนานั้นประสบความสำเร็จตามกรอบการประเมินผลในระดับใด

1.การติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์

แนวทางการพิจารณาการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่นตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2548 (แก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ 2 พ.ศ. 2559 และฉบับที่ 3 พ.ศ. 2562) เป็นแบบที่กำหนดให้คณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่นดำเนินการให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาโดยดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวัน นับแต่วันที่ประกาศใช้งบประมาณรายจ่าย มีรายละเอียด ดังนี้

1) แนวทางการพิจารณาการติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์เพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี ประกอบด้วย

1.1 ข้อมูลสภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น 20 คะแนน

1.2 การวิเคราะห์สภาวการณ์และศักยภาพ 15 คะแนน

1.3 ยุทธศาสตร์ 65 คะแนน ประกอบด้วย

(1) ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น 10 คะแนน

(2) ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด 10 คะแนน

(3) ยุทธศาสตร์จังหวัด 10 คะแนน

(4) วิสัยทัศน์ 5 คะแนน

(5) กลยุทธ์ 5 คะแนน

(6) เป้าประสงค์ของแต่ละประเด็นกลยุทธ์ 5 คะแนน

(7) จุดยืนทางยุทธศาสตร์ 5 คะแนน

(8) แผนงาน 5 คะแนน

(9) ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม 5 คะแนน

(10) ผลผลิต/โครงการ 5 คะแนน

คะแนนรวม 100 คะแนน

เกณฑ์ที่ควรได้เพื่อให้เกิดความสอดคล้องและขับเคลื่อนการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ไม่ควรน้อยกว่าร้อยละ 75 (75 คะแนน)

2) แนวทางการพิจารณาการติดตามและประเมินผลโครงการเพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีประกอบด้วย

2.1 การสรุปสถานการณ์การพัฒนา 10 คะแนน

2.2 การประเมินผลการน้าแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีไปปฏิบัติในเชิงปริมาณ 10 คะแนน

2.3 การประเมินผลการน้าแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีไปปฏิบัติในเชิงคุณภาพ 10 คะแนน

2.4 ยุทธศาสตร์และแผนงาน 10 คะแนน

2.5 โครงการพัฒนา 60 คะแนน ประกอบด้วย

(1) ความชัดเจนของชื่อโครงการ 5 คะแนน

(2) กำหนดวัตถุประสงค์สอดคล้องกับโครงการ 5 คะแนน

(3) เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ) มีความชัดเจนน้าไปสู่การตั้งงบประมาณได้ถูกต้อง 5 คะแนน

(4) โครงการมีความสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี 5 คะแนน

(5) เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ) มีความสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 5 คะแนน

(6) โครงการมีความสอดคล้องกับ Thailand 4.0 5 คะแนน

(7) โครงการสอดคล้องกับยุทธศาสตร์จังหวัด 5 คะแนน

(8) โครงการแก้ไขปัญหาความยากจนหรือการเสริมสร้างให้ประเทศชาติมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืนภายใต้หลักประชารัฐ 5 คะแนน

(9) งบประมาณ มีความสอดคล้องกับเป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ) 5 คะแนน

(10) มีการประมาณการราคาถูกต้องตามหลักวิธีการงบประมาณ 5 คะแนน

(11) มีการกำหนดตัวชี้วัด (KPI)
และสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และผลที่คาดว่าจะได้รับ 5 คะแนน
(12) ผลที่คาดว่าจะได้รับ สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ 5 คะแนน
คะแนนรวม 100 คะแนน

เกณฑ์ที่ควรได้เพื่อให้เกิดความสอดคล้องและขับเคลื่อนการพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ไม่ควรน้อยกว่าร้อยละ 75 (75 คะแนน)

3. แนวทางการพิจารณาการติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์เพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประเด็นการพิจารณา

1. ข้อมูลสภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น 20
2. การวิเคราะห์สภาวการณ์และศักยภาพ 15
3. ยุทธศาสตร์ ประกอบด้วย 65
    - 3.1 ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (10)
    - 3.2 ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด (10)
    - 3.3 ยุทธศาสตร์จังหวัด (10)
    - 3.4 วิสัยทัศน์ (5)
    - 3.5 กลยุทธ์ (5)
    - 3.6 เป้าประสงค์ของแต่ละประเด็นกลยุทธ์ (5)
    - 3.7 จุดยืนทางยุทธศาสตร์ (5)
    - 3.8 แผนงาน (5)
    - 3.9 ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม (5)
    - 3.10 ผลผลิต/โครงการ (5) รวมคะแนน 100

2. การติดตามและประเมินผลโครงการ

องค์การบริหารส่วนตำบลวังพญาใช้การติดตามและประเมินผลโครงการโดยใช้ตัวแบบวัดผลในเชิงปริมาณและคุณภาพ ตามที่จะกล่าวต่อไปในหัวข้อที่ 3.1 และมีหลักการประเมินผลโครงการที่สำคัญ คือ การติดตามและประเมินผลโครงการว่าบรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ในโครงการทุกประการหรือไม่อย่างไร

3.สรุปผลการพัฒนาท้องถิ่น

สรุปผลการพัฒนาท้องถิ่นตามแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. 2562-2566)

1. สรุปผลการดำเนินงานตามงบประมาณที่ได้รับ และการเบิกจ่ายงบประมาณในปีงบประมาณ พ.ศ. 2562-2566

1.1 สรุปสถานการณ์การพัฒนา การตั้งงบประมาณ การเบิกจ่ายงบประมาณ

ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2562

ยุทธศาสตร์การพัฒนา	การตั้งงบประมาณ	การเบิกจ่ายงบประมาณ
1. การพัฒนาเศรษฐกิจและคุณภาพชีวิต	9,317,840	7,487,260
2. การพัฒนาหมู่บ้าน/ชุมชนน่าอยู่	6,609,000	19,226,000
3. การเสริมสร้างและรักษาความสงบเรียบร้อย	2,757,260	1,400,255
4. การพัฒนาการบริหารองค์กรที่ดี	780,000	141,065
5.การพัฒนาการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรมและนันทนาการ	9,116,789	5,740,752.20
6. การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	485,000	155,175
รวม	29,065,889	**34,150,507.20**

ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2563

ยุทธศาสตร์การพัฒนา	การตั้งงบประมาณ	การเบิกจ่ายงบประมาณ
1. การพัฒนาเศรษฐกิจและคุณภาพชีวิต	8,836,233	8,836,233
2. การพัฒนาหมู่บ้าน/ชุมชนน่าอยู่	26,955,000	10,891,000
3. การพัฒนาการบริหารองค์กรที่ดี	1,486,724	677,724
4. การเสริมสร้างและรักษาความสงบเรียบร้อย	189,695	189,695
5.การพัฒนาการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรมและนันทนาการ	5,082,018	4,821,515
6. การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติแ	243,515	243,515

ละสิ่งแวดล้อม		
รวม	42,793,175	**25,659,672**

ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2564

ยุทธศาสตร์การพัฒนา	การตั้งงบประมาณ	การเบิกจ่ายงบประมาณ
1. การพัฒนาเศรษฐกิจและคุณภาพชีวิต	8,871,150	7,744,447
2. การพัฒนาหมู่บ้าน/ชุมชนน่าอยู่	7,093,000	7,023,000
3. การพัฒนาการบริหารองค์กรที่ดี	2,055,000	441,930
4. การเสริมสร้างและรักษาความสงบเรียบร้อย	740,000	664,450
5.การพัฒนาการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรมและนันทนาการ	6,241,830	4,750,629
6. การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	105,000	102,120
รวม	25,105,980	**20,726,576**

ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2565

ยุทธศาสตร์การพัฒนา	การตั้งงบประมาณ	การเบิกจ่ายงบประมาณ
1. การพัฒนาเศรษฐกิจและคุณภาพชีวิต	8,727,750	8,074,534
2. การพัฒนาหมู่บ้าน/ชุมชนน่าอยู่	7,266,850	6,995,000
3. การพัฒนาการบริหารองค์กรที่ดี	970,550	955,874
4. การเสริมสร้างและรักษาความสงบเรียบร้อย	671,400	665,875
5.การพัฒนาการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรมและนันทนาการ	8,139,779	7,764,115.80

6. การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	10,000	9,980
รวม	25,786,329	**24,465,378.80**

ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2566

ยุทธศาสตร์การพัฒนา	**การตั้งงบประมาณ**	**การเบิกจ่ายงบประมาณ**
1. การพัฒนาเศรษฐกิจและคุณภาพชีวิต	8,910,000	8,334,418
2. การพัฒนาหมู่บ้าน/ชุมชนน่าอยู่	64,305,800	63,949,300
3. การพัฒนาการบริหารองค์กรที่ดี	529,000	497,921.50
4. การเสริมสร้างและรักษาความสงบเรียบร้อย	670,000	659,300
5.การพัฒนาการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรมและนันทนาการ	5,620,900	5,123,734
6. การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	10,000	9,985
รวม	**80,045,700**	**78,123,658.50**

1 . 2 การประเมินผลการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปปฏิบัติในเชิงปริมาณและคุณภาพ

การประเมินผลการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปปฏิบัติในเชิงปริมาณเชิงปริมาณ

ปีงบประมาณ พ.ศ.2562

ลำดับที่	ยุทธศาสตร์การพัฒนา	จำนวนโครงการในแผน	จำนวนโครงการที่ดำเนินการ	ร้อยละ
1	ยุทธศาสตร์การพัฒนาเศรษฐกิจและคุณภาพชีวิต	28	19	67.86
2	ยุทธศาสตร์การพัฒนาหมู่บ้าน/ชุมชนน่าอยู่	35	23	65.71
3	ยุทธศาสตร์การพัฒนาการบริหารองค์กร	21	18	85.71
4	ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างและรักษาความสงบเรียบร้อย	8	7	87.50
5	ยุทธศาสตร์การพัฒนาการศึกษาศาสนา วัฒนธรรม และนันทนาการ	51	39	76.47
6	ยุทธศาสตร์การพัฒนาการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	11	6	54.55
	รวม	**154**	**112**	**72.73**

ปีงบประมาณ พ.ศ.2563

ลำดับที่	ยุทธศาสตร์การพัฒนา	จำนวนโครงการในแผน	จำนวนโครงการที่ดำเนินการ	ร้อยละ
1	ยุทธศาสตร์การพัฒนาเศรษฐกิจและคุณภาพชีวิต	31	16	51.61
2	ยุทธศาสตร์การพัฒนาหมู่บ้าน/ชุมชนน่าอยู่	22	14	63.64
3	ยุทธศาสตร์การพัฒนาการบริหารองค์กร	22	21	95.45
4	ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างและรักษาความสงบเรียบร้อย	11	8	72.73
5	ยุทธศาสตร์การพัฒนาการศึกษาศาสนา วัฒนธรรม และนันทนาการ	58	35	60.34
6	ยุทธศาสตร์การพัฒนาการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	13	8	61.54
	รวม	**157**	**102**	**64.97**

ปีงบประมาณ พ.ศ.2564

ลำดับที่	ยุทธศาสตร์การพัฒนา	จำนวนโครงการในแผน	จำนวนโครงการที่ดำเนินการ	ร้อยละ
1	ยุทธศาสตร์การพัฒนาเศรษฐกิจและคุณภาพชีวิต	31	15	48.39
2		46	18	39.13
3	ยุทธศาสตร์การพัฒนาหมู่บ้าน/ชุมชนน่าอยู่	15	5	33.33
4		11	5	45.45
5	ยุทธศาสตร์การพัฒนาการบริหารองค์กร	40	23	57.50
6	ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างและรักษาความสงบเรียบร้อย	13	6	46.15
	ยุทธศาสตร์การพัฒนาการศึกษาศาสนา วัฒนธรรมและนันทนาการ			
	ยุทธศาสตร์การพัฒนาการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม			
	รวม	**156**	**72**	**46.15**

ปีงบประมาณ พ.ศ.2565

ลำดับที่	ยุทธศาสตร์การพัฒนา	จำนวนโครงการในแผน	จำนวนโครงการที่ดำเนินการ	ร้อยละ
1	ยุทธศาสตร์การพัฒนาเศรษฐกิจและคุณภาพชีวิต	30	25	83.33
2	ยุทธศาสตร์การพัฒนาหมู่บ้าน/ชุมชนน่าอยู่	26	13	50.00
3	ยุทธศาสตร์การพัฒนาการบริหารองค์กร	13	12	92.31
4	ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างและรักษาความสงบเรียบร้อย	9	6	66.67
5	ยุทธศาสตร์การพัฒนาการศึกษาศาสนา วัฒนธรรมและนันทนาการ	53	34	64.15
6	ยุทธศาสตร์การพัฒนาการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	4	1	25.00
	รวม	**135**	**91**	**67.41**

ปีงบประมาณ พ.ศ.2566

ลำดับที่	ยุทธศาสตร์การพัฒนา	จำนวนโครงการในแผน	จำนวนโครงการที่ดำเนินการ	ร้อยละ
1	ยุทธศาสตร์การพัฒนาเศรษฐกิจและคุณภาพชีวิต	28	19	67.86
2	ยุทธศาสตร์การพัฒนาหมู่บ้าน/ชุมชนน่าอยู่	57	14	24.56
3	ยุทธศาสตร์การพัฒนาการบริหารองค์กร	44	27	61.36
4	ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างและรักษาความสงบเรียบร้อย	7	7	100
5	ยุทธศาสตร์การพัฒนาการศึกษาศาสนา วัฒนธรรม และนันทนาการ	40	32	80
6	ยุทธศาสตร์การพัฒนาการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	14	10	71.43
	รวม	**190**	**109**	**57.37**

การประเมินผลการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปปฏิบัติในเชิงคุณภาพ

การประเมินผลการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปปฏิบัติในเชิงคุณภาพ เป็นการนำเอาเทคนิคต่าง ๆ มาใช้เพื่อวัดว่า ภารกิจ โครงการ งาน กิจกรรมต่าง ๆ ที่ดำเนินการในพื้นที่นั้น ๆ ตรงต่อความต้องการของประชาชนหรือไม่ ประชาชนมีความพึงพอใจมากน้อยเพียงใด

แผนพัฒนาท้องถิ่นของ อบต.วังพญา เป็นแผนที่ได้มีการรวบรวมปัญหาความต้องการของประชาชน นำมาสู่การจัดทำโครงการ โดยที่ทาง อบต. เห็นความสำคัญของประชาชน จึงให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น มาเป็นแนวทางในการจัดทำข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีของ อบต.วังพญา โดยมีการประเมินผลการดำเนินงานโดยการประเมินความพึงพอใจของประชาชนในการบริหารจัดการแผนพัฒนาท้องถิ่น จะเห็นได้ว่าประชาชนมีความพึงพอใจแยกเป็น

ปี 2562 มีความพึงพอใจ 82%
ปี 2563 มีความพึงพอใจ 88%
ปี 2564 มีความพึงพอใจ 73%
ปี 2565 มีความพึงพอใจ 87%
ปี 2566 มีความพึงพอใจ 89%

จากผลการประเมินดังกล่าว ทำให้ประเมินผลได้ว่า อบต.วังพญา สามารถตอบสนองความต้องการและแก้ไขปัญหาของประชาชนบรรลุตามวัตถุประสงค์ของการพัฒนาที่ได้กำหนดไว้อยู่ในระดับ ปานกลาง จนถึง ระดับ ดี ซึ่งทาง อบต. ได้มีแนวทางในการดำเนินงาน โดยยึดกรอบตามหลักธรรมาภิบาล คือหลักคุณธรรม นิติธรรม ความรับผิดชอบ ความโปร่งใส การมีส่วนร่วม ประสิทธิภาพ และประสิทธิผล ส่งผลให้ทาง อบต. สามารถดำเนินงานได้อย่างมีคุณภาพ

2. ผลที่ได้รับจากการดำเนินงานในปีงบประมาณ พ.ศ. 2562 - 2566

2.1 ผลที่ได้รับหรือผลที่สำคัญ

อบต.วังพญา ได้ดำเนินการตามแผนพัฒนาท้องถิ่น พ.ศ. 2562 - 2566 สรุปผลการพัฒนาในด้านต่าง ๆ ได้ดังนี้

1.ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต

อบต.วังพญา ได้ดำเนินการจัดทำโครงการต่าง ๆ เพื่อมุ่งเน้นให้ประชาชนในพื้นที่ได้มีการยกระดับคุณภาพชีวิตให้ดีขึ้น เพื่อสามารถช่วยเหลือตนเองและครอบครัว เช่น โครงการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้พิการ/ผู้ด้อยโอกาส โครงการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุ และ โครงการฝึกอบรมอาชีพ เป็นต้น

2.ด้านโครงสร้างพื้นฐาน

อบต.วังพญา ได้ดำเนินการจัดทำโครงการต่าง ๆ เพื่อให้ประชาชนได้รับความสะดวกสบาย เช่น การก่อสร้าง ถนน คสล. ในหมู่บ้าน เพื่อให้ประชาชนได้ใช้ทางในการสัญจรไปมา โครงการบุกเบิกถนนลูกรังสายต่าง ๆ เพื่อเป็นการช่วยเหลือประชาชนให้มีเส้นทางใหม่ ๆ ในการขนส่งผลผลิตและอื่น ๆ เป็นต้น

3. ด้านสิ่งแวดล้อม

อบต.วังพญา ได้ดำเนินการสร้างจิตสำนึกให้ประชาชนในพื้นที่ให้มีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ควบคู่กับการพัฒนาหมู่บ้าน โดยการร่วมกันปลูกป่า เพื่อให้หมู่บ้าน น่าอยู่มากขึ้น

4. ด้านส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชน

อบต.วังพญา ได้มุ่งเน้นให้พื้นที่มีความเข้มแข็งโดยการจัดโครงการฝึกอาชีพ เพื่อลดรายจ่ายเพิ่มรายได้ให้กับครัวเรือน

5. ด้านการศึกษา

อบต.วังพญา ได้ให้ความสำคัญกับเด็ก ๆ ในพื้นที่ โดยการมุ่งเน้นการพัฒนาด้านการศึกษาโดยเฉพาะ ศพด. อบต.วังพญา ให้เป็นศูนย์ที่ได้มาตรฐาน ตลอดจนเด็ก ๆ ในโรงเรียน สังกัด สพฐ. โดยการอุดหนุนงบประมาณเป็นค่าอาหารกลางวัน เพื่อให้เด็กได้มีโภชนาการที่ดี การจัดกิจกรรมวันเด็ก เพื่อให้เด็กได้ แสดงออก กล้าคิด ฝึกทักษะด้านต่าง ๆ เป็นต้น

6. ด้านศาสนา

ประชาชนในพื้นที่ส่วนใหญ่นับถือศาสนาอิสลาม 90 % และศาสนาพุทธ 10% ทาง อบต. วังพญา จึงได้ให้ความสำคัญเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อให้ประชาชนได้มีหลักคิด หลักปฏิบัติที่ถูกต้อง โดยได้จัดโครงการต่าง ๆ เช่น โครงการเมาลิดสัมพันธ์ โครงการรอมฎอนสัมพันธ์ โครงการดะวะสัญจร โครงการวันกตัญญู เป็นต้น

7. ด้านกีฬาและนันทนาการ

อบต.วังพญา มุ่งส่งเสริมการจัดการแข่งขันกีฬาประเภทต่าง ๆ อีกทั้งส่งเสริมให้ เยาวชน ได้แสดงความสามารถทางด้านกีฬา โดยการส่งนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันระดับต่าง ๆ ที่หน่วยงานอื่นเป็นผู้จัด

8.ด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

อบต.วังพญา มุ่งเน้นการป้องการภัยต่าง ๆ ในชุมชนที่อาจเกิดขึ้นได้ทุกสถานการณ์โดยการจัดโครงการให้ความรู้ด้านการป้องกัน อีกทั้งยังช่วยเหลือประชาชนที่ประสบเหตุสาธารณภัยต่าง ๆ เช่น อุทุกภัย วาตภัย เป็นต้น

9.ด้านการประชาสัมพันธ์

อบต.วังพญา มุ่งเน้นให้ประชาชนในพื้นที่ได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ที่ได้ดำเนินการโดยการ ติดตั้งป้ายประชาสัมพันธ์ การติดประกาศข้อมูลข่าวสาร ตามบอร์ดในหมู่บ้าน เว็บไซต์ ของ อบต.เป็นต้น

2.2 ผลกระทบ

1. ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต

2. ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นจากการดำเนินงานที่ผ่านมา เช่น โครงการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้พิการ/ผู้ด้อยโอกาส โครงการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุ เป็นต้น

3. ประชาชนมีรายได้เพิ่มขึ้น สืบเนื่องจากทาง อบต. ได้มีการจัดโครงการฝึกอบรมอาชีพ

4 . ประชาชนได้น้อมนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน ทำให้สามารถลดรายจ่ายในครัวเรือน จากการเข้าร่วมโครงการฝึกอบรมอาชีพ

2.ด้านโครงสร้างพื้นฐาน

1. การคมนาคมในพื้นที่มีความสะดวกสบายมากขึ้น
2. ประชาชนมีน้ำใช้ เพื่อการเกษตรจากการขุดลอกคูระบายน้ำ

3.ด้านสิ่งแวดล้อม

1. ประชาชนมีจิตสำนึก ในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในพื้นที่

2 . ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาพื้นที่จากการเข้าร่วมโครงการถางป่าพัฒนาชุมชน ทำให้หมู่บ้านชุมชนน่าอยู่ มีความปลอดภัยในการสัญจรไปมา

4. ด้านส่งเสริมความเข้มแข็งให้ชุมชน

1. เด็ก เยาวชน ประชาชน มีความตระหนัก ถึงพิษภัยของยาเสพติด สามารถป้องกันในเบื้องต้น

2. ประชาชนมีความรักความสามัคคีเพิ่มขึ้นจากการเข้าร่วมโครงการส่งเสริมและสนับสนุนประเพณีงานอาซูรอ

3. ประชาขนตระหนักถึงความสำคัญของการมี “จิตอาสา” ทำให้การพัฒนาประสบความสำเร็จ

5. ด้านการศึกษา

1 . เด็กนักเรียนมีโภชนาการที่ดีจากการสนับสนุนอาหารกลางวันและอาหารเสริมนม

2. เด็ก เยาวชน สามารถนำความรู้ต่าง ๆ จากการเข้าร่วมโครงการที่ อบต. จัดขึ้นไปใช้ในชีวิตประจำวัน

6. ด้านศาสนา

1 . ประชาชนมีความรู้เพิ่มขึ้นจากการเข้าร่วมอบรมจริยธรรมศาสนาอิสลาม

2. ประชาชนได้ทำกิจกรรมร่วมกัน ส่งผลให้เกิดความยึดมั่นในการปฏิบัติตามหลักศาสนา

7.ด้านกีฬาและนันทนาการ

1. เยาวชน ได้มีโอกาส เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาประเภทต่าง ๆ ทั้งในพื้นที่และนอกพื้นที่

2. เยาวชนได้ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์

8.ด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

1. ประชาชนได้รับความช่วยเหลือเบื้องต้นเมื่อประสบเหตุ เช่น เกิดเหตุอุทกภัย ทาง อบต. ได้มีการแจกถุงยังชีพกรณีเกิดเหตุวาตภัย บ้านเรือนราษฎรเสียหาย กระเบื้องแตกเสียหาย ทาง อบต. ก็มีการทดแทนให้เป็นต้น

2. ประชาชนมีความรู้เพิ่มขึ้น กรณีเกิดเหตุสามารถแก้ปัญหาเบื้องต้นได้

9.ด้านการประชาสัมพันธ์

1. อบต. ได้มีการจัดทำป้ายประชาสัมพันธ์ทุกครั้งที่มีการจัดโครงการ ทำให้ประชาชนสามารถรับรู้ข้อมูลข่าวสารได้อย่างทั่วถึง

2. เมื่อมีนโยบายใหม่ ๆ ทาง อบต.ก็จะมีการประชาสัมพันธ์เพื่อให้รับทราบโดยทั่วกัน เช่น การขึ้นทะเบียนผู้สูงอายุ ผู้พิการ เด็กแรกเกิด เป็นต้น ทำให้ประชาชนในพื้นที่ได้รับสิทธิ์อย่างทั่วถึง

3. สรุปปัญหาอุปสรรคการดำเนินงานที่ผ่านมาและแนวทางการแก้ไข ปีงบประมาณ พ.ศ.2562 - 2566

<u>ปัญหาอุปสรรค</u>

1. ด้านงบประมาณ

งบประมาณมีจำนวนจำกัด เมื่อเทียบกับอำนาจหน้าที่ที่ อบต. ต้องบริการสาธารณะ ภารกิจถ่ายโอน รวมทั้งความต้องการของประชาชนในพื้นที่ โดยเฉพาะด้านโครงสร้างพื้นฐานที่จะต้องดำเนินการมีอีกมาก แต่งบประมาณที่ได้รับการอุดหนุนให้แต่ละปี มีไม่เพียงพอต่อการพัฒนาท้องถิ่น

2. ด้านประชาชน

1. ประชาชนยังขาดความรู้ความเข้าใจและไม่ให้ความสำคัญในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นเท่าที่ควร ทำให้การปฏิบัติงานยังไม่สามารถแก้ไขปัญหาความต้องการของประชาชนได้อย่างเป็นรูปธรรม

2. ในการดำเนินงานของ อบต. ประชาชนไม่ค่อยให้ความร่วมมือเท่าที่ควร ทำให้ผลดำเนินงานไม่ค่อยประสบความสำเร็จเท่าที่ควร

1.3 ด้านการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น

1. การนำแผนไปปฏิบัติ จากการติดตามและประเมินผลแผนในแต่ละปี ปรากฏว่ามีจำนวนโครงการที่ได้นำไปบรรจุในข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีมีจำนวนน้อยมากเมื่อเทียบกับโครงการที่บรรจุในแผนพัฒนาท้องถิ่น

2. การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นไม่สอดคล้องกับสถานะการคลังของ อบต.

เนื่องจากเมื่อเทียบจำนวนโครงการ กับงบประมาณแล้ว ปรากฏว่างบประมาณที่ตั้งในแผนพัฒนา มีจำนวนสูงเกินความเป็นจริง

<u>แนวทางแก้ไข</u>

1.ด้านงบประมาณ

ควรมีการขอรับการสนับสนุนหางบประมาณในการดำเนินงานเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนจากหน่วยงานอื่น ๆ เช่น กระทรวงมหาดไทย กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นต้น

2.ด้านประชาชน

ในการจัดทำเวทีประชาคมหมู่บ้านหรือตำบลควรมีการชี้แจงทำความเข้าใจให้ประชาชนเห็นความสำคัญในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น เพื่อเป็นแนวทางในการปฏิบัติงานให้บรรลุตามเป้าหมายที่ได้กำหนดไว้ หากประชาชนไม่มีส่วนร่วมในการดำเนินงาน การขับเคลื่อนกระบวนการต่าง ๆ ก็จะไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร

3.ด้านการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น

การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นในแต่ละปีงบประมาณ จะต้องมีการติดตามและประเมินผลว่ามีการดำเนินการอะไรบ้างในแต่ละปี เพื่อให้ประชาชนในพื้นที่ได้รับทราบอย่างทั่วถึง ฉะนั้น คณะกรรมการที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องในการจัดทำแผน ควรศึกษารายละเอียดให้เข้าใจอย่างถ่องแท้ก่อนที่จะเสนอให้ผู้บริหารพิจารณาถึงความจำเป็นเร่งด่วนของประชาชน เพื่อจะได้กำหนดจำนวนโครงการให้สอดคล้องกับงบประมาณที่จะสามารถดำเนินการได้แต่ละปี กล่าวคือ จำนวนโครงการในแต่ละปีให้มีจำนวนเหมาะสม ไม่มากจนเกินไป ประกอบกับให้สอดคล้องกับสถานะการคลังของ อบต.เป็นหลัก

สรุปผลการพัฒนาท้องถิ่นในภาพรวม

การวัดผลในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ

โดยใช้แบบสำหรับติดตามและประเมินผลเชิงปริมาณและคุณภาพ

(1) แบบตัวบ่งชี้การปฏิบัติงาน (Performance Indicators)

(2) แบบบัตรคะแนน(Scorecard Model) หรือ Scorecard Model ของ Kaplan & Norton

(3) แบบมุ่งวัดผลสัมฤทธิ์ (Result FrameworkModel (RF))

(4) แบบเชิงเหตุผล(Logical Model)

(5) แบบวัดกระบวนการปฏิบัติงาน(Process Performance Measuament System (PPMS))

(6) แบบการประเมินโดยใช้วิธีการแก้ปัญหาหรือเรียนรู้จากปัญหาที่เกิดขึ้น หรือ Problem-Solving Method

(7) แบบการประเมินแบบมีส่วนร่วม (Participatory Method)

(8) แบบการประเมินผลกระทบ (Impact Evaluation)

(9) แบบการประเมินความเสี่ยง (Risk Assessment Model)

(10)แบบประเมินตนเอง (Self-Assessment Model)

(11) แบบอื่นๆ ที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกำหนดขึ้น ทั้งนี้ต้องอยู่ภายใต้กรอบข้อ (1) - (10) หรือเป็นแบบผสมก็ได้

เชิงปริมาณ (Quantity) เชิงคุณภาพ (Quality) ผลที่ได้จริงๆคืออะไร ค่าใช้จ่าย (Cost) เวลา (Time) เป็นไปตามที่กำหนดไว้หรือไม่

ประชาชนได้ประโยชน์อย่างไรหรือราชการได้ประโยชน์อย่างไร

วัดผลนั้นได้หรือไม่ หรือวัดได้เท่าไหร่ (Key Performance Indicator : KPIs)

ผลกระทบ (Impact)

4. ข้อเสนอแนะในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นในอนาคต

4.1 ผลกระทบนำไปสู่อนาคต (เช่น จะทำ สนับสนุน ส่งเสริม ป้องกันอย่างไร เป็นต้น)

ในทฤษฎีทางวิชาการการจัดการ ชี้ว่า องค์กรต่างๆไม่ว่าจะเป็นองค์กรภาครัฐหรือองค์กรภาคเอกชนจะพัฒนาเติบโตและอยู่รอดได้ต้องมีการปรับตัวให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมภายนอก4 ประการ (PEST) ตลอดเวลา ซึ่งประกอบไปด้วย

1) สิ่งแวดล้อมด้านการเมือง(Political Environment)

2) สิ่งแวดล้อมด้านเศรษฐกิจ (Economic Environment)

3) สิ่งแวดล้อมด้านสังคม (Social Environment) และ

4) สิ่งแวดล้อมด้านวิทยาการใหม่ๆ (Technology)

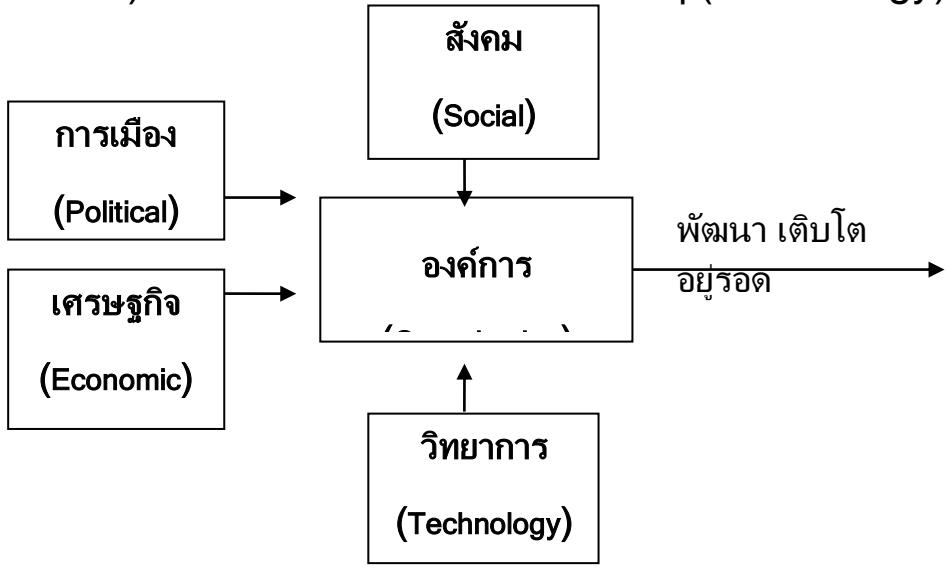

จากแผนภาพ องค์การบริหารส่วนตำบลมีฐานะเป็นองค์กรภาครัฐองค์กรหนึ่ง จึงมีความจำเป็นที่จะต้องมีความสามารถในการปรับตัวให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงของสิ่งแวดล้อมต่างๆ 4 ประการดังที่กล่าวมาแล้ว เพื่อให้องค์กรพัฒนาเติบโตและอยู่รอดต่อไปได้ วิสัยทัศน์ในการปฏิบัติงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องวิเคราะห์ตามสิ่งแวดล้อมที่จะเปลี่ยนแปลงไปทั้ง 4 ประการ ดังนี้

1) การปรับตัวให้เข้ากับการเมือง (Political Environment) ที่เปลี่ยนแปลง

หากกล่าวถึงการปกครองของไทยในปัจจุบัน อาจแบ่งระดับการเมืองออกได้เป็น 2 ระดับ ได้แก่ การเมืองระดับชาติ และการเมืองระดับท้องถิ่น การเมืองระดับชาติ ได้แก่ การเมืองระดับรัฐบาลสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา ในส่วนของการเมืองระดับท้องถิ่นนั้น ยังสามารถแบ่งแยกย่อยออกได้เป็นหลายประเภท เช่น การเมืองของ อบจ. เทศบาล หรือ อบต. หรือแม้กระทั่งการเมืองในระดับหมู่บ้านที่จะต้องมีการเลือกตั้งผู้ใหญ่บ้านโดยราษฎรในหมู่บ้านนั้นๆ เป็นต้น

ในสภาพข้อเท็จจริงปัจจุบันและผลงานวิจัยต่างๆที่เกี่ยวข้องต่างชี้ว่า การเมืองในระดับชาติ ยังมีอิทธิพลต่อการเมืองในระดับท้องถิ่นอยู่หลายประการ เช่น การเลือกตั้งในระดับท้องถิ่นต้องอาศัยภาพลักษณ์ของพรรคการเมืองระดับชาติ เพื่อช่วยในการหาเสียง การให้เงินอุดหนุนเฉพาะกิจจากส่วนกลางมายังองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นโดยเลือกให้เฉพาะท้องถิ่นที่เป็นพรรคพวกเดียวกันกับราชการส่วนกลาง เป็นต้น

ในอนาคต อำนาจหน้าที่และบทบาทของนักการเมืองท้องถิ่นและข้าราชการท้องถิ่นจะเป็นอย่างไรนั้น ส่วนหนึ่งก็ขึ้นอยู่กับสิ่งแวดล้อมทางการเมืองโดยเฉพาะอย่างยิ่งอิทธิพลจากการเมืองระดับชาติซึ่งถ่ายทอดออกมาเป็นนโยบายของรัฐที่มีต่อ อปท. ซึ่งมักสลับสับเปลี่ยนกันเป็น 2 กรณี กล่าวคือ การรวมอำนาจการปกครอง (Centralization) หรือการกระจายอำนาจการปกครอง (Decentralization) ดังนั้น ผู้ที่จะปฏิบัติงานใน อบต. จึงจำเป็นที่จะต้องทราบความเคลื่อนไหวของนโยบายรัฐอยู่ตลอดเวลา เพื่อบริหารจัดการ อปท.ให้เข้ากับสภาวการณ์ดังกล่าวที่เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา

ในส่วนของปัจจัยการเมืองระดับท้องถิ่นด้วยกันเองนั้น ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องจะต้องเข้าใจบทบาทหน้าที่ของตนเอง

ซึ่งโดยหลักการแล้วการตัดสินใจกำหนดนโยบายควรเป็นหน้าที่ของฝ่ายการเมืองท้องถิ่น ทุกฝ่ายควรต้องรู้ความเคลื่อนไหวและการเปลี่ยนแปลงของการเมืองท้องถิ่นในทุกระดับทั้งระดับ อบจ. เทศบาล อบต.และระดับหมู่บ้าน เพราะการเมืองท้องถิ่นเหล่านี้มีความเชื่อมโยงสัมพันธ์กันและจะต้องมีผลกระทบต่อ อปท.ไม่ทางตรงก็ทางอ้อม ข้าราชการท้องถิ่นควรพยายามปรับข้อเท็จจริงในท้องถิ่นให้เข้ากับระเบียบกฎหมายของรัฐ ซึ่งในบางครั้งระเบียบกฎหมายอาจไม่เหมาะสมกับสภาพปัญหาและความต้องการของคนในท้องถิ่นก็ต้องเป็นหน้าที่ของข้าราชการท้องถิ่นที่จะประยุกต์ใช้กฎหมายให้สามารถใช้ได้จริงตามสภาพและบริบทแวดล้อมของท้องถิ่นนั้นๆ จึงจะได้ชื่อว่าเป็นนักบริหารการเปลี่ยนแปลง (Change Agent) อย่างแท้จริง

2) การปรับตัวเข้ากับเศรษฐกิจ (Economic Environment) ที่เปลี่ยนแปลง

เมื่อสภาพเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศไม่ดี ทำให้ประชาชนยากจนเพิ่มขึ้นเป็นสาเหตุของปัญหาอื่นๆที่กระทบต่อ อปท.ตามมา ไม่ว่าจะเป็นปัญหายาเสพติด ปัญหาโสเภณีเด็ก ปัญหาประชาชนเรียกร้องในสิ่งที่สามารถแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้ามากกว่าสิ่งที่แก้ไขปัญหาได้อย่างยั่งยืน เช่น ต้องการผ้าห่มกันหนาวฟรี เสื้อกันหนาวฟรี และของฟรีอื่นๆจาก อปท. เป็นต้น ซึ่งสวนทางกับระเบียบกฎหมายและการตรวจสอบอย่างเข้มข้นของสำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน ที่พยายามจำกัดขอบเขตการตัดสินใจขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเรื่องของการแจกของให้แก่ราษฎร

อีกปัญหาหนึ่งประชาชนอาจขาดการมีส่วนร่วมทางการเมืองกับ อปท. เพราะต้องเอาเวลาไปทำงานหาเงินเพื่อปากท้องของตนเองก่อนหรือบางครั้งอาจมีส่วนร่วมแค่การรับเงินแล้วไปลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง รวมตลอดถึงปัญหาความยากจนของประชาชนจะสร้างความเข้มแข็งให้กับนโยบายประชานิยมไปโดยปริยายซึ่งอาจส่งผลกระทบในทางลบในระยะยาว โดยเฉพาะอย่างยิ่งเป็นการส่งเสริมลักษณะนิสัยการพึ่งพิงรัฐอยู่ตลอดเวลาของประชาชน เป็นต้น

ดังนั้น การสร้างกระบวนทัศน์ (Paradigm) ทางความคิดให้แก่ประชาชนตามหลัก “ตนเป็นที่พึ่งแห่งตน” และ “ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง” ควรเป็นสิ่งสำคัญที่นักบริหารงาน อปท. ควรให้ความสนใจที่จะส่งเสริมและพัฒนาในประเด็นนี้

3) การปรับตัวเข้ากับสังคม (Social Environment) ที่เปลี่ยนแปลง

ชุมชนแต่ละชุมชนมีสภาพทางสังคมและวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน ดังนั้น การปฏิบัติงานในแต่ละพื้นที่ก็ต้องเผชิญกับสภาพทางสังคมและวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน เช่น บางพื้นที่อาจเป็นสังคมของคนพุทธ บางพื้นที่อาจเป็นสังคมของคนคริสต์หรืออิสลาม บางพื้นที่เป็นสังคมปฐมภูมิ (ชุมชนชนบท) บางพื้นที่เป็นสังคมทุติยภูมิ (ชุมชนในเมือง) บางพื้นที่ประชาชนให้ความร่วมมือกับกิจกรรมของ อปท.เป็นอย่างดี บางพื้นที่ประชาชนขาดความร่วมมือ บางพื้นที่อาจเป็นสังคมที่ประกอบด้วยชนเผ่าต่างๆมากมาย เป็นต้น

สภาพของสังคมไทยมักเป็นสังคมอุปถัมภ์ ผู้บริหารท้องถิ่นอาจมีแนวโน้มที่จะตัดสินกำหนดนโยบายไปตอบสนองต่อกลุ่มญาติพี่น้องของตน กลุ่มอื่นที่แพ้การเลือกตั้งเมื่อไม่ได้รับการตอบสนองก็หาทางโจมตี ก่อให้เกิดความขัดแย้งที่รุนแรงขึ้นในสังคมท้องถิ่นมากกว่าในอดีต ดังนั้น บุคลากรใน อบต. จึงจำเป็นที่จะต้องเข้าใจผลกระทบที่มาจากสาเหตุการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่นที่ส่งผลโดยตรงต่อความสามัคคีในสังคมท้องถิ่นยุคปัจจุบัน ต้องมีความสามารถบริหารงานบนความขัดแย้งในสังคม เพราะคงไม่มีสังคมใดในประเทศไทยที่จะมีคนที่ชอบสิ่งที่เหมือนๆกันได้หมด การปฏิบัติงานทุกอย่างย่อมมีการเห็นด้วย ไม่เห็นด้วย ต่อต้าน และไม่ต่อต้าน อยู่คู่กับสังคมประชาธิปไตยเสมอสำคัญเพียงแต่ว่าจะสามารถลดระดับหรือแก้ไขความขัดแย้งที่รุนแรงนั้นได้อย่างไร

4) การปรับตัวเข้ากับวิทยาการใหม่ๆ (Technology) ที่เปลี่ยนแปลง

ในปัจจุบันกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นมีนโยบายส่งเสริมการพัฒนาบุคลากรโดยการฝึกอบรมอยู่เป็นประจำ เช่น การฝึกอบรมการใช้คอมพิวเตอร์โปรแกรมต่างๆ การฝึกอบรมการจัดทำเว็บไซต์องค์กร เป็นต้น ประกอบกับกรมส่งเสริมฯ มีเว็บไซต์เผยแพร่ข้อมูลข่าวสารต่างๆที่จำเป็นและเกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานของ อปท.ที่ปรับปรุงให้ทันสมัยอยู่ทุกวัน เช่น การเผยแพร่หนังสือสั่งการต่างๆผ่านช่องทางการสารบรรณอิเลกทรอนิคส์ เป็นต้น หากพนักงานท้องถิ่นให้ความสำคัญในการอ่านหนังสือสั่งการของกรมส่งเสริมฯ ทางอินเตอร์เน็ตอยู่เป็นประจำ ก็จะนำมาซึ่งการบริหารงานที่มีประสิทธิภาพและไม่ขัดต่อระเบียบ กฎหมาย หนังสือสั่งการที่เปลี่ยนแปลงไปอยู่ตลอดเวลา

4.2 ข้อสังเกต ข้อเสนอแนะ ผลจากการพัฒนา

(รวมถึงองค์ประกอบสำคัญของข้อมูลเพื่อนำไปสู่ข้อเสนอแนะ เป็นต้น)

องค์การบริหารส่วนตำบลวังพญา มีข้อสังเกต ข้อเสนอแนะผลจากการพัฒนา โดยการคาดการณ์การพัฒนาต่างๆอยู่ภายใต้สิ่งแวดล้อมภายนอกต่างๆ ดังต่อไปนี้

1) การเปลี่ยนแปลงในประเทศที่จะส่งผลกระทบต่อ อบต.

- รัฐธรรมนูญฉบับใหม่จะส่งผลต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอย่างไร
- แนวโน้มการยกฐานะจาก อบต. เป็นเทศบาลทั่วประเทศ
- แนวโน้มการควบรวมองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- การเพิ่มขึ้นหรือลดลงของการจัดสรรเงินงบประมาณให้ อปท.

2) การเปลี่ยนแปลงในระดับภูมิภาคที่จะส่งผลกระทบต่อ อบต.

AEC หรือ **Asean Economics Community** คือการรวมตัวของชาติในอาเซียน 10 ประเทศ โดยมีไทยพม่าลาวเวียดนามมาเลเซียสิงคโปร์อินโดนีเซียฟิลิปปินส์กัมพูชาบรูไน เพื่อที่จะให้มีผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจร่วมกัน จะมีรูปแบบคล้ายๆ กลุ่ม Euro Zone นั่นเอง จะทำให้มีผลประโยชน์อำนาจต่อรองต่างๆ กับคู่ค้าได้มากขึ้น และการนำเข้า ส่งออกของชาติในอาเซียนก็จะเสรียกเว้นสินค้าบางชนิดที่แต่ละประเทศอาจจะขอไว้ไม่ลดภาษีนำเข้า (เรียกว่าสินค้าอ่อนไหว)

Asean จะรวมตัวเป็น ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนและมีผลเป็นรูปธรรม ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2558 ณ วันนั้นจะทำให้ภูมิภาคนี้เปลี่ยนไปอย่างมากโดย **AEC Blueprint (แบบพิมพ์เขียว) หรือแนวทางที่จะให้ AEC เป็นไปคือ**

1. การเป็นตลาดและฐานการผลิตเดียวกัน
2. การเป็นภูมิภาคที่มีขีดความสามารถในการแข่งขันสูง
3. การเป็นภูมิภาคที่มีการพัฒนาทางเศรษฐกิจที่เท่าเทียมกัน
4. การเป็นภูมิภาคที่มีการบูรณาการเข้ากับเศรษฐกิจโลก

จากการที่องค์การบริหารส่วนตำบลวังพญาได้กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาไว้ ดังนั้น จึงวิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงในระดับภูมิภาค หรือ การเข้าสู่ AEC ที่จะส่งผลกระทบต่อองค์การบริหารส่วนตำบลวังพญา ในยุทธศาสตร์ต่างๆ ดังนี้

1. ยุทธศาสตร์การพัฒนาคนและสังคมให้มีคุณภาพ

สังคม

ปัญหาสังคมจะรุนแรงถ้าไม่ได้รับการวางแผนที่ดี เนื่องจากจะมีขยะจำนวนมากมากขึ้น ปัญหาการแบ่งชนชั้น ถ้าคนไทยทำงานกับคนต่างชาติที่ด้อยกว่า อาจมีการแบ่งชนชั้นกันได้ และอาจมีปัญหาอาชญากรรม สถิติการก่ออาชญากรรมจะเพิ่มขึ้นอย่างมากจากชนนั้นที่มีปัญหาคนจะทำผิดกฎหมายมากขึ้นเนื่องจากไม่รู้กฎหมาย

การศึกษา

ภาษาอังกฤษยังเป็นภาษาที่คนไทยมีความเชี่ยวชาญในการสื่อสารน้อยกว่าประเทศอื่นๆในอาเซียน ดังนั้น องค์การบริหารส่วนตำบลวังพญาจึงต้องสนับสนุน ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก โรงเรียนในพื้นที่และประชาชนในพื้นที่มีทักษะในการสนทนาภาษาอังกฤษเพิ่มมากขึ้น

ศาสนา

อาจเกิดความขัดแย้งในการเผยแพร่ศาสนาของชาวต่างชาติที่เดินทางเข้ามาในไทยมากขึ้น เช่น อาจมีการเผยแผ่ศาสนาคริสต์ ศาสนาอิสลาม อาจมีการกระทบกระทั่งกันระหว่างผู้นับถือศาสนาที่แตกต่างกัน เช่น นักท่องเที่ยวที่มาประจำเดือน ควรหลีกเลี่ยงเข้าในมัสยิดที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม เป็นต้น

วัฒนธรรม

ประชาสังคมและวัฒนธรรมอาเซียน (ASEAN SOCIO-CULTURAL COMMUNITY)
มีแผนปฏิบัติการด้านสังคมและวัฒนธรรมอาเซียนระบุในแผนปฏิบัติการเวียงจันทร์ที่สำคัญ คือ การพัฒนามนุษย์และการสร้างอัตลักษณ์อาเซียน ต้องสร้างความตระหนักรู้ถึงความแตกต่างในมรดกทางวัฒนธรรม เช่น มุสลิมมีอาหารที่เป็นข้อห้ามตามธรรมเนียมของมุสลิมไม่มีการจับมือกับเพศตรงข้าม การใช้มือซ้ายในการส่งของหรือนามบัตรให้แก่ชาวมุสลิมถือเป็นสิ่งไม่สุภาพ เป็นต้น

2. ยุทธศาสตร์การพัฒนาการกีฬาสู่ความเป็นเลิศและส่งเสริมการท่องเที่ยว

องค์การบริหารส่วนตำบลวังพญาต้องเร่งบูรณาการร่วมกับแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่ โดยเฉพาะแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม

3. ยุทธศาสตร์การพัฒนาการบริหารจัดการที่ดี

ด้านการเมืองในระดับชาติอาจยังความขัดแย้งด้านการเมืองระหว่างรัฐสมาชิกด้วยกันเอง รวมทั้งปัญหาการก่อการร้าย ความไม่สงบในพื้นที่ที่เป็นผลมาจากการเมือง ซึ่งประเทศใดประเทศหนึ่งไม่สามารถแก้ไขได้โดยลำพัง

การบริหารภาครัฐต้องเร่งรัดพัฒนาให้ตอบสนองการให้บริการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการให้บริการในด้านการอนุญาต อนุมัติ ต่างๆ ซึ่งต้องมีคู่มือภาษาอังกฤษ เป็นต้น

เพื่อสื่อสารกับชาวต่างชาติที่ต้องการทำนิติกรรมต่างๆซึ่งเกี่ยวกับรัฐ เช่น การเสียภาษีบำรุงท้องที่ การเสียภาษีป้าย เป็นต้น อีกทั้งเจ้าหน้าที่ภาครัฐจำต้องพัฒนาการใช้ภาษาอังกฤษให้อยู่ในระดับที่สื่อสารกับผู้ใช้บริการที่เป็นชาวต่างชาติ

4. ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานให้ได้มาตรฐาน

การเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ของไทย ทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นโดยเฉพาะอย่างยิ่งองค์การบริหารส่วนตำบลวังพญา ต้องให้ความสำคัญกับการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับการหลั่งไหลเข้ามาของประชากรประเทศเพื่อนบ้านไม่ว่าจะเข้ามาในฐานะนักท่องเที่ยว คนทำงาน หรือการอื่นใด การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่สำคัญ เช่น ถนน ป้ายจราจรที่มีภาษาอังกฤษและภาษาต่างประเทศที่จำเป็น เป็นต้น

5. ยุทธศาสตร์การพัฒนาส่งเสริมการรักษาความมั่นคงและเสริมสร้างสันติสุข

การเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ของไทย ทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นโดยเฉพาะอย่างยิ่งองค์การบริหารส่วนตำบลวังพญา ต้องให้ความสำคัญกับการจัดระเบียบชุมชนสังคมและความสงบเรียบร้อยมากขึ้น เนื่องจากกฎหมายและวัฒนธรรมของแต่ละชนชาติอาจมีความแตกต่างกัน ดังนั้น อาจมีการฝ่าฝืนกฎหมายจากชาวต่างประเทศในไทยมากขึ้นทั้งโดยตั้งใจและความไม่รู้กฎหมายอีกทั้งอาจจะเกิดปัญหาอาชญากรรม ยาเสพติด เพิ่มมากขึ้นจากการหลั่งไหลของแรงงานต่างด้าวที่เข้ามาทำงานในไทยมากขึ้น